

Europeiska unionens officiella tidning

L 331

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiotredje årgången

15 december 2010

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG 12
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG 48
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG 84

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/78/EU av den 24 november 2010 om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) ⁽¹⁾ 120

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

Pris: 8 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II *Icke-lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets förordning (EU) nr 1096/2010 av den 17 november 2010 om tilldelning till Europeiska centralbanken av särskilda uppgifter angående Europeiska systemrisknämndens verksamhet 162

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1092/2010

av den 24 november 2010

om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) Finansiell stabilitet är en förutsättning för att realekonomin ska kunna tillhandahålla arbetstillfällen, krediter och tillväxt. Den finansiella krisen har blottlagt stora brister i den finansiella tillsynen, som inte har lyckats förutse en negativ övergripande utveckling på finansmarknaderna och förhindra att alltför stora risker ackumuleras i det finansiella systemet.

(2) Europaparlamentet har vid ett flertal tillfällen efterlyst ökade insatser för att skapa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå samtidigt som det har

erinrat om de stora bristerna när det gäller unionens tillsyn över de alltmer integrerade finansmarknaderna (i sina resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande Att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan ⁽⁴⁾, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok ⁽⁶⁾, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ⁽⁷⁾ och av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer ⁽⁸⁾ samt i sina ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁹⁾ och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁰⁾).

(3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet.

(4) Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport från den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten") bland annat inrättande av ett organ på unionsnivå med uppgift att bevaka riskerna i det finansiella systemet som helhet.

⁽¹⁾ EUT C 270, 11.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 22 januari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010.

⁽⁴⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (5) I sitt meddelande *Främja återhämtning i Europa* av den 4 mars 2009 välkomnade kommissionen de-Larosièrereportens rekommendationer och stödde den allmänna inriktningen i dessa. Vid sitt möte den 19–20 mars 2009 enades Europeiska rådet om behovet att förbättra regleringen och tillsynen av finansinstitut inom unionen och om att använda de-Larosièrereporten som en utgångspunkt för åtgärder.
- (6) I sitt meddelande av den 27 maj 2009 *Den finansiella tillsynen i Europa* föreslog kommissionen en rad reformer av de nuvarande ordningarna för att trygga den finansiella stabiliteten på unionsnivå, bland annat särskilt inrättande av en europeisk systemrisknämnd (ESRB) med ansvar för makrotillsyn. Vid rådets möte den 9 juni 2009 och Europeiska rådets möte den 18–19 juni 2009 stödde man kommissionens förslag och välkomnade dess avsikt att lägga fram lagstiftningsförslag så att det nya ramverket kan vara genomfört 2010. I linje med kommissionens åsikter, drog rådet bland annat slutsatsen att Europeiska centralbanken (ECB) "bör ge analytiskt, statistiskt, administrativt och logistiskt stöd till ESRB, även genom att utnyttja teknisk rådgivning från nationella centralbanker och tillsynsmyndigheter". Det stöd som ECB ger ESRB och de uppgifter som ESRB tilldelas bör inte påverka principen om ECB:s oberoende vid fullgörandet av bankens uppgifter, i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (7) Med tanke på de internationella finansmarknadernas integration och spridningsrisken i händelse av finansiella kriser, finns det ett behov för att unionen engagerar sig fullt ut på global nivå. ESRB bör utnyttja expertis från en vetenskaplig kommitté på hög nivå och ta det globala ansvar som krävs för att se till att unionens röst hörs i frågor som rör finansiell stabilitet, särskilt genom att ha ett nära samarbete med Internationella valutafonden (IMF) och rådet för finansiell stabilitet (FSB), vilka förväntas tillhandahålla tidig varning om makrorisker på global nivå, samt deltagarna i G20-gruppen.
- (8) ESRB bör bland annat bidra till att genomföra de rekommendationer som IMF, FSB och Banken för internationell betalningsutjämnning (BIS) utfärdat för G20-gruppen.
- (9) I rapporten från IMF, BIS och FSB av den 28 oktober 2009 med titeln *Riktlinjer för bedömning av finansinstituts, marknaders och instruments systemvikt: inledande betraktanden*, som presenterades för G20-gruppens finansministrar och centralbankschefer, anges även att bedömningen av systemrisken troligtvis kommer att variera beroende på de ekonomiska förhållandena. Bedömningen kommer också att bero på den finansiella infrastrukturen och arrangemangen för krishantering, liksom kapaciteten att hantera fallissemang när de uppstår. Finansinstitut kan vara systemviktiga för lokala, nationella eller internationella finansiella system och ekonomier. Huvudkriterierna för att fastställa hur viktiga marknader och institutioner är för systemet, är storlek (volymen på de finansiella tjänster som tillhandahålls av de enskilda delarna i det finansiella systemet), substituerbarhet (i vilken utsträckning andra delar av systemet kan tillhandahålla samma tjänster i händelse av fallissemang) och graden av sammankoppling (i vilken grad en del är sammankopplad med andra delar av systemet). En bedömning grundad på dessa tre kriterier bör kompletteras med en hänvisning till finansiella sårbarheter och den institutionella ramens kapacitet att hantera finansiella fallissemang, och bör ta hänsyn till en lång rad ytterligare faktorer, såsom vissa strukturers och affärsmodellers komplexitet, graden av finansiell självständighet, tillsynens nivå och omfattning, insynen i de finansiella arrangemangen samt kopplingar som kan påverka den övergripande risken för institut.
- (10) ESRB:s uppgift bör vara att övervaka och bedöma systemrisken under normala omständigheter, i syfte att minska risken för fallissemang för systemets beståndsdelar och stärka det finansiella systemets förmåga att stå emot chocker. ESRB bör därför bidra till att säkerställa finansiell stabilitet och dämpa de negativa effekterna för den inre marknaden och för realekonomin. För att kunna uppfylla sina mål bör ESRB analysera all relevant information.
- (11) De nuvarande ordningarna inom unionen lägger alltför liten vikt vid makrotillsynen och kopplingarna mellan utvecklingen i den bredare makroekonomiska miljön och det finansiella systemet. Ansvaret för makroanalys är fortfarande uppdelat på flera instanser och analyserna görs av olika myndigheter på skiftande nivåer, utan att någon mekanism säkerställer att makroriskerna identifieras på lämpligt sätt och att varningar och rekommendationer är tydligt utformade, följs upp och omsätts i handling. För att unionens finansiella system och de globala finansiella systemen ska kunna fungera på ett tillfredsställande sätt och för att hoten mot dessa ska kunna dämpas, krävs det att makro- och mikrotillsynen anpassas bättre till varandra.
- (12) Ett nyutvecklat system för makrotillsyn kräver trovärdigt ledarskap med hög profil. ECB:s ordförande bör därför vara ESRB:s ordförande under en första mandatperiod på fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft, med tanke på ECB:s nyckelroll och internationella och interna trovärdighet, och i enlighet med andan i de-Larosièrereportens rekommendationer. Kraven när det gäller ansvarighet bör dessutom höjas, och ESRB:s organ bör kunna utnyttja många olika erfarenheter, bakgrunder och åsikter.

- (13) I de-Larosi re-rapporten uppges även att makrotillsyn inte är meningsfull om den inte på något sätt kan påverka övervakning på mikronivå, och samtidigt kan mikrotillsynen inte effektivt garantera den finansiella stabiliteten utan att ta vederbörlig hänsyn till utvecklingen på makronivå.
- (14) Det bör inrättas ett europeiskt system för finansiell övervakning (ESFS), som ska omfatta aktörerna inom den finansiella tillsynen på nationell nivå och unionsnivå och som ska agera som ett nätverk. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, bör parterna i ESFS samarbeta med förtroende och fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet när det gäller att säkerställa utbyte av lämplig och tillförlitlig information. På unionsnivå b r nätverket bestå av ESRB och de tre myndigheterna f r mikrotillsyn: Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och t nstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽²⁾ och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽³⁾ (nedan tillsammans kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*).
- (15) Unionen behöver ett särskilt organ som ansvarar för makrotillsynen av dess hela finansiella system, vilket skulle identifiera risker för den finansiella stabiliteten och vid behov utfärda riskvarningar och rekommendationer till åtgärder för att hantera sådana risker. ESRB b r följaktligen inrättas som ett nytt oberoende organ som täcker såväl alla finanssektorer som garantisystem. ESRB bör ha ansvar för att bedriva makrotillsyn på unionsnivå och b r inte ha status som juridisk person.
- (16) ESRB bör ha en styrelse, en styrkommitté, ett sekretariat, en rådgivande vetenskaplig kommitté och en rådgivande teknisk kommitté. Vid sammans ttande av den rådgivande vetenskapliga kommittén bör man beakta de lämpliga bestämmelser om intressekonflikter som antagits av styrelsen. Vid inrättande av den rådgivande tekniska kommittén bör hänsyn tas till befintliga strukturer för att undvika  verl ppningar.
- (17) ESRB b r utfärda varningar och, om den bedömer det nödvändigt, rekommendationer av antingen allmän eller specifik natur, vilka b r riktas särskilt till hela unionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, med särskilda tidsfrister för de politiska åtgärder som krävs.
- (18) ESRB bör ta fram en färgkod, så att berörda parter bättre kan bedöma riskens art.
- (19) För att kunna ge sådana varningar och rekommendationer ökat inflytande och ökad legitimitet bör de även, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet, översändas till rådet och kommissionen och, om de  r ställda till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, även lämnas till de europeiska tillsynsmyndigheterna. Rådets överläggningar b r förberedas av ekonomiska och finansiella kommittén i enlighet med dess roll såsom den definieras i EUF-fördraget. För att förbereda diskussionerna i rådet och snabbt ge det politiska r d, b r ESRB regelbundet informera ekonomiska och finansiella kommittén samt översända texten till varningar och rekommendationer så snart de har antagits.
- (20) ESRB b r  cks  övervaka att dess varningar och rekommendationer efterlevs, på grundval av rapporter från mottagarna, för att säkerställa att dess varningar och rekommendationer faktiskt följs. Mottagarna av rekommendationerna b r följa dem och lämna godtagbara skäl f r passivitet (enligt modellen "reagera eller förklara"). Om ESRB anser att reaktionen  r otillfredsställande, b r den, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet, underrätta mottagarna, rådet och, om så är lämpligt, den berörda europeiska tillsynsmyndigheten.
- (21) ESRB b r, från fall till fall och efter att ha informerat rådet i så god tid att det kan reagera, besluta huruvida en rekommendation ska vara konfidentiell eller offentliggöras, med beaktande av att ett offentliggörande i vissa fall kan bidra till att rekommendationerna följs.
- (22) Om ESRB upptäcker en risk som allvarligt kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktionssätt och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system, bör ESRB snarast informera rådet om situationen. Om ESRB bedömer att en krissituation kan vara på väg att uppstå b r ESRB kontakta rådet och lämna en utvärdering av situationen. Rådet b r därefter bedöma om det  r nödvändigt att anta ett beslut riktat till de europeiska tillsynsmyndigheterna om att en krissituation föreligger. Under det förfarandet är det av yttersta vikt att konfidentialiteten skyddas på vederbörligt sätt.
- (23) ESRB b r rapportera till Europaparlamentet och rådet minst en gång om året, och oftare vid omfattande finansiella svårigheter. Europaparlamentet och rådet bör vid behov kunna uppmana ESRB att granska särskilda frågor som har att göra med den finansiella stabiliteten.

⁽¹⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 48 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ Se sidan 84 i detta nummer av EUT.

- (24) ECB och nationella centralbanker bör ha en ledande roll i makrotillsynen tack vare sin sakkunskap och sitt befintliga ansvar för den finansiella stabiliteten. Nationella tillsynsmyndigheter bör delta genom att tillhandahålla specifik sakkunskap. Det är också nödvändigt att organ för mikrotillsyn deltar i ESRB:s arbete för att säkerställa att makro-riskbedömningen baseras på fullständig och korrekt information om utvecklingen i det finansiella systemet. Ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör följaktligen vara ledamöter med rösträtt. En representant för varje medlemsstats behöriga nationella tillsynsmyndigheter bör delta i styrelsens sammanträden som ledamot utan rösträtt. I en anda av öppenhet bör 15 oberoende personer tillhandahålla extern sakkunskap till ESRB genom den rådgivande vetenskapliga kommittén.
- (25) Det faktum att en ledamot av kommissionen deltar i ESRB kommer att bidra till att det upprättas en länk med unionens makroekonomiska och finansiella övervakning, medan närvaron av ordföranden för ekonomiska och finansiella kommittén kommer att avspegla den roll som medlemsstaternas ministerier med ansvar för finansfrågor och rådet har när det gäller att trygga finansiell stabilitet och genomföra ekonomisk och finansiell tillsyn.
- (26) Det är viktigt att ledamöterna i ESRB agerar opartiskt och tar hänsyn endast till den finansiella stabiliteten i unionen som helhet. Om samförstånd inte kan uppnås, bör omröstningar om varningar och rekommendationer inom ESRB inte viktas, och beslut bör som regel fattas med enkel majoritet.
- (27) Den nära kopplingen mellan finansinstitut och marknader innebär också att övervakningen och bedömningen av potentiella systemrisker bör baseras på en bred uppsättning relevanta makro- och mikroekonomiska uppgifter och indikatorer. Dessa systemrisker inbegriper risk för störningar av finansiella tjänster orsakade av en betydande försämring av funktionen hos hela eller vissa delar av unionens finansiella system som kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansinstitut och mellanhänder, marknader, infrastruktur och instrument är potentiellt systemviktiga. ESRB bör därför ha tillgång till alla uppgifter den behöver för att fullgöra sitt uppdrag, samtidigt som dessa uppgifter måste förbli konfidentiella vid behov.
- (28) De åtgärder för insamling av uppgifter som föreskrivs i denna förordning är nödvändiga för att ESRB ska kunna fullgöra sitt uppdrag och bör inte påverka den rättsliga ramen för det europeiska statistiksystemet med avseende på statistik. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽²⁾.
- (29) Marknadsaktörer kan lämna värdefulla bidrag till förståelsen av utvecklingen i det finansiella systemet. ESRB bör därför vid behov samråda med berörda aktörer i den privata sektorn, inklusive företrädare för finanssektorn, konsumentorganisationer, användargrupper på området finansiella tjänster vilka upprättats av kommissionen eller genom unionslagstiftning, och ge dem en rimlig möjlighet att lämna synpunkter.
- (30) Inrättandet av ESRB bör direkt kunna bidra till att målen för den inre marknaden uppnås. Unionens makrotillsyn av det finansiella systemet är en integrerad del av den övergripande, nya tillsynsstrukturen i unionen, eftersom makrotillsynsaspekten är nära kopplad till de mikrotillsynsuppgifter som de europeiska tillsynsmyndigheterna tilldelas. Endast med system som tar vederbörlig hänsyn till kopplingen mellan mikro- och makrorisker kan alla berörda parter känna tillräcklig tillit för att bedriva finansiell verksamhet över nationsgränserna. ESRB bör övervaka och bedöma risker för den finansiella stabiliteten till följd av händelser som kan påverka vissa sektorer eller hela det finansiella systemet. Genom att ta itu med sådana risker bör ESRB direkt kunna bidra till den integrerade tillsynsstruktur inom unionen som krävs för att främja konsekventa och snabba politiska åtgärder från medlemsstaternas sida, så att divergerande angreppssätt kan undvikas och den inre marknadens funktion förbättras.
- (31) I sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd) fastslog domstolen följande: "Det ska (...) påpekas att det inte finns något stöd i ordalydelsen i artikel 95 EG [numera artikel 114 i EUF-fördraget] för att de åtgärder som vidtas av gemenskapslagstiftaren med stöd av denna artikel är begränsade på så sätt att endast medlemsstaterna kan vara åtgärdernas adressater. Det kan således visa sig vara nödvändigt, enligt gemenskapslagstiftarens bedömning, att anta bestämmelser om att inrätta ett gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess i situationer där det förefaller lämpligt att vidta icke-bindande kompletterings- och ramåtgärder för att underlätta genomförandet och den enhetliga tillämpningen av rättsakter som har antagits med stöd av artikeln." ⁽³⁾ ESRB bör bidra till den finansiella stabilitet som är nödvändig för ytterligare finansiell integration på den inre marknaden genom att övervaka systemrisker och vid behov utfärda varningar och rekommendationer. Dessa uppgifter har nära samband med målen i unionslagstiftningen när det gäller den inre marknaden för finansiella tjänster. ESRB bör därför inrättas med artikel 114 i EUF-fördraget som grund.

⁽¹⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽²⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽³⁾ REG 2006 s. I-03771, punkt 44.

- (32) Enligt de-Larosière-rapporten är det nödvändigt med ett successivt tillvägagångssätt, och Europaparlamentet och rådet bör göra en fullständig översyn av ESFS, ESRB och de europeiska tillsynsmyndigheterna senast den 17 december 2013.
- (33) Eftersom målet för denna förordning, nämligen en effektiv makrotillsyn av unionens finansiella system, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av integrationen av unionens finansmarknader, och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Inrättande

1. Härmed inrättas en europeisk systemrisknämnd (ESRB). Den ska ha sitt säte i Frankfurt am Main.
2. ESRB ska ingå i det europeiska systemet för finansiell tillsyn (ESFS), vars syfte är att säkerställa tillsynen av unionens finansiella system.
3. ESFS ska bestå av
 - a) ESRB,
 - b) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom förordning (EU) nr 1093/2010,
 - c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom förordning (EU) nr 1094/2010,
 - d) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom förordning (EU) nr 1095/2010,
 - e) Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (den gemensamma kommittén), som avses i artikel 54 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning nr 1094/2010 och i förordning nr 1095/2010,
 - f) De behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska parterna i ESFS samarbeta med förtroende och fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet när det gäller att säkerställa utbyte av lämplig och tillförlitlig information.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *finansinstitut*: varje företag som omfattas av den lagstiftning som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, och varje företag eller enhet i unionen vars huvudsakliga verksamhet är av liknande slag.
- b) *det finansiella systemet*: samtliga finansinstitut, marknader, produkter och marknadsinfrastrukturer.
- c) *systemrisk*: en risk för störningar i det finansiella systemet som kan medföra allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer är potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.

Artikel 3

Syfte, mål och uppgifter

1. ESRB ska ansvara för makrotillsynen av det finansiella systemet i unionen, i syfte att bidra till att förhindra eller minska systemrisker för den finansiella stabiliteten i unionen som kan uppstå på grund av utvecklingen inom det finansiella systemet, med beaktande av den makroekonomiska utvecklingen, så att omfattande finansiella krissituationer kan undvikas. ESRB ska bidra till att den inre marknaden fungerar smidigt och därigenom säkerställa att finanssektorn på ett uthålligt sätt bidrar till den ekonomiska tillväxten.
2. Med avseende på tillämpningen av punkt 1 ska ESRB utföra följande uppgifter:
 - a) Fastställa och/eller samla in och analysera alla uppgifter som är relevanta och nödvändiga för att uppnå de i punkt 1 angivna målen.
 - b) Identifiera och rangordna systemrisker.
 - c) Utfärda varningar när sådana systemrisker bedöms vara väsentliga och, vid behov, offentliggöra dessa varningar.
 - d) Utfärda rekommendationer för korrigerande åtgärder som svar på de risker som identifierats och, vid behov, offentliggöra dessa rekommendationer.

- e) När ESRB bedömer att det kan uppstå en krissituation enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, utfärda en konfidentiell varning riktad till rådet samt ge rådet en utvärdering av situationen så att rådet kan bedöma huruvida det behöver antas ett beslut riktat till de europeiska tillsynsmyndigheterna om att en krissituation föreligger.
- f) Övervaka uppföljningen av varningar och rekommendationer.
- g) Nära samarbeta med alla andra parter i ESFS; vid behov förse de europeiska tillsynsmyndigheterna med de uppgifter om systemrisk som de behöver för att kunna fullgöra sina uppdrag, och särskilt, i samarbete med de europeiska tillsynsmyndigheterna, utveckla en gemensam uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer ("risk dashboard") för att identifiera och värdera systemrisk.
- h) Delta i den gemensamma kommittén när så är lämpligt.
- i) Samordna sin verksamhet med den verksamhet som bedrivs av internationella finansiella organisationer, särskilt IMF och FSB samt relevanta organ i tredjeländer i frågor som rör makrotillsyn.
- j) Utföra andra därmed sammanhängande uppgifter enligt vad som anges i unionslagstiftningen.

KAPITEL II

ORGANISATION

Artikel 4

Struktur

1. ESRB ska ha en styrelse, en styrkommitté, ett sekretariat, en rådgivande vetenskaplig kommitté och en rådgivande teknisk kommitté.
2. Styrelsen ska fatta de beslut som krävs för att säkerställa att ESRB:s tilldelade uppgifter fullgörs enligt artikel 3.2.
3. Styrkommittén ska medverka i ESRB:s beslutsprocess genom att förbereda styrelsens sammanträden, gå igenom de dokument som ska diskuteras och övervaka hur ESRB:s löpande arbete fortskrider.
4. Sekretariatet ska ha ansvar för ESRB:s dagliga verksamhet. Det ska ge stöd till ESRB i form av analyser, statistik, administration och logistik av hög kvalitet, under överinseende av ordföranden och styrkommittén i enlighet med rådets förordning (EU) nr 1096/2010⁽¹⁾. Det ska även utnyttja tekniska utlåtanden från de europeiska tillsynsmyndigheterna, nationella centralbanker och nationella tillsynsmyndigheter.

⁽¹⁾ Se sidan 162 i detta nummer av EUT.

5. Den rådgivande vetenskapliga kommittén och den rådgivande tekniska kommittén som avses i artiklarna 12 och 13 ska lämna råd och stöd i frågor som är relevanta för ESRB:s arbete.

Artikel 5

Ordförande och vice ordförande

1. ECB:s ordförande ska vara ordförande i ESRB med en mandatperiod på fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft. För efterföljande mandatperioder ska ordföranden i ERSB utses i enlighet med vad som fastställs efter den översyn som föreskrivs i artikel 20.
2. Förste vice ordförande ska väljas av och bland ledamöterna i ECB:s allmänna råd för en mandatperiod på fem år, med beaktande av att medlemsstaterna generellt och de medlemsstater som har respektive inte har euron som valuta bör vara företrädna på ett välvägt sätt. Förste vice ordföranden får återväljas en gång.
3. Andre vice ordförande ska vara den gemensamma kommitténs ordförande, utsedd enligt artikel 55.3 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.
4. Ordföranden och de vice ordförandena ska vid en offentlig utfrågning i Europaparlamentet redogöra för hur de avser utföra sina uppdrag enligt denna förordning.
5. Ordföranden ska leda styrelsens och styrkommitténs sammanträden.
6. Vice ordförandena ska i enlighet med rangordningen leda styrelsens och/eller styrkommitténs sammanträden, när ordföranden är förhindrad att delta.
7. Om mandatperioden för en ledamot av ECB:s allmänna råd som valts till förste vice ordförande löper ut innan femårsperioden är till ända, eller om förste vice ordföranden av någon anledning inte kan fullgöra sina uppdrag, ska en ny förste vice ordförande väljas i enlighet med punkt 2.
8. Ordföranden ska företräda ESRB utåt.

Artikel 6

Styrelsen

1. Följande ska vara styrelseledamöter med rösträtt:
 - a) ECB:s ordförande och vice ordförande.
 - b) De nationella centralbankscheferna.

- c) En ledamot av kommissionen.
 - d) Ordföranden för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten).
 - e) Ordföranden för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten).
 - f) Ordföranden för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).
 - g) Ordföranden och de två vice ordförandena i den rådgivande vetenskapliga kommittén.
 - h) Ordföranden i den rådgivande tekniska kommittén.
2. Följande ska vara styrelseledamöter utan rösträtt:
- a) Från varje medlemsstat en företrädare på hög nivå från respektive behörig nationell tillsynsmyndighet i enlighet med punkt 3.
 - b) Ordföranden i ekonomiska och finansiella kommittén.

3. När det gäller företrädare för de nationella tillsynsmyndigheterna enligt punkt 2 a ska företrädarna på hög nivå rotera beroende på vilken fråga som diskuteras, såvida inte de nationella tillsynsmyndigheterna från en viss medlemsstat har enats om en gemensam företrädare.

4. Styrelsen ska upprätta en arbetsordning för ESRB.

Artikel 7

Opartiskhet

- 1. När de deltar i styrelsens och styrkommitténs arbete eller i annan verksamhet som rör ESRB, ska ledamöterna i ESRB agera opartiskt och uteslutande i hela unionens intresse. De får inte begära eller ta emot instruktioner från medlemsstater, unionens institutioner eller något annat offentligt eller privat organ.
- 2. Ingen styrelseledamot (med eller utan rösträtt) får ha någon funktion i finansbranschen.
- 3. Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller något annat offentligt eller privat organ får försöka påverka ledamöterna i ESRB, när de fullgör de uppgifter som anges i artikel 3.2.

Artikel 8

Tystnadsplikt

- 1. Styrelseledamöterna och andra personer som arbetar eller har arbetat för eller med ESRB (vilket inbegriper relevant personal vid centralbanker, rådgivande vetenskapliga kommittén,

rådgivande tekniska kommittén, de europeiska tillsynsmyndigheterna och medlemsstaternas behöriga nationella tillsynsmyndigheter) får inte lämna ut uppgifter som omfattas av tystnadsplikt, inte ens sedan deras uppdrag har upphört.

2. Uppgifter som ledamöter i ESRB tar del av får endast användas i tjänsten och för att fullgöra de uppgifter som anges i artikel 3.2.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16 och av straffrättsliga bestämmelser, får inga konfidentiella uppgifter som i punkt 1 angivna personer erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

4. ESRB ska tillsammans med de europeiska tillsynsmyndigheterna komma överens om och inrätta särskilda regler om konfidentialitet för att skydda uppgifter om enskilda finansinstitut och uppgifter genom vilka enskilda finansinstitut kan identifieras.

Artikel 9

Styrelsens möten

1. Styrelsens ordinarie plenarmöten ska sammankallas av ESRB:s ordförande och hållas minst fyra gånger om året. Extra möten får sammankallas av ESRB:s ordförande eller på begäran av minst en tredjedel av styrelseledamöterna med rösträtt.

2. På styrelsens möten ska ledamöterna närvara personligen och får inte företrädas av någon annan.

3. Genom undantag från punkt 2 får en ledamot utse en ersättare, om ledamoten under en period på minst tre månader är förhindrad att delta i mötena. En sådan ledamot får också ersättas av en person som formellt har utsetts till suppleant i enlighet med den berörda institutionens bestämmelser om tillfälliga ersättare.

4. Om det är lämpligt får företrädare på hög nivå från internationella finansinstitut som utför verksamhet med direkt anknytning till ESRB:s uppgifter enligt artikel 3.2 bjudas in för att delta i styrelsens möten.

5. ESRB:s verksamhet får vara öppen för deltagande av företrädare på hög nivå för relevanta myndigheter i tredjeländer, särskilt EES-länderna, enbart i frågor som är av särskild betydelse för dessa länder. ESRB får upprätta regler särskilt om arten och omfattningen av samt förfarandena för dessa tredjeländers deltagande i ESRB:s verksamhet. Sådana arrangemang kan omfatta bestämmelser om företrädares närvaro med observatörsstatus, på ad hoc-basis, i styrelsen och bör endast omfatta frågor som är av särskild betydelse för dessa länder, med uteslutande av frågor som på något sätt berör enskilda finansinstituts eller medlemsstaters situation.

6. Sammanträdena ska vara konfidentiella.

Artikel 10

Styrelsens röstregler

1. Styrelseledamöter med rösträtt ska ha en röst var.

2. Utan att det påverkar de röstningsförfaranden som anges i artikel 18.1 ska styrelsebeslut fattas med enkel majoritet av närvarande ledamöter med rösträtt. Vid lika röstetal ska ESRB:s ordförande ha utslagsröst.

3. Genom undantag från punkt 2 ska en majoritet om två tredjedelar av de avgivna rösterna krävas för att anta en rekommendation eller för offentliggörande av en varning eller rekommendation.

4. Styrelsen är beslutsför om två tredjedelar av ledamöterna med rösträtt är närvarande. Om den inte är beslutsför, får ESRB:s ordförande kalla till extra sammanträde, där beslut får fattas om en tredjedel av ledamöterna är närvarande. I den arbetsordning som avses i artikel 6.4 ska det anges en tillräcklig tidsfrist för kallelse till extra sammanträde.

Artikel 11

Styrkommittén

1. Styrkommittén ska bestå av följande:

- a) ESRB:s ordförande och förste vice ordförande.
- b) ECB:s vice ordförande.
- c) Fyra andra styrelseledamöter som samtidigt är ledamöter i ECB:s allmänna råd, med hänsyn till att medlemsstaterna generellt och de medlemsstater som har respektive inte har euron som valuta bör vara representerade på ett välvägt sätt. De ska väljas på tre år av och bland de styrelseledamöter som samtidigt är ledamöter i ECB:s allmänna råd.
- d) En ledamot av kommissionen.
- e) Ordföranden i Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten).
- f) Ordföranden i Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten).
- g) Ordföranden i Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).

h) Ordföranden i ekonomiska och finansiella kommittén.

i) Ordföranden i rådgivande vetenskapliga kommittén.

j) Ordföranden i rådgivande tekniska kommittén.

Vid vakanta platser bland styrkommitténs valda ledamöter ska styrelsen tillsätta dessa genom val av nya ledamöter.

2. ESRB:s ordförande ska minst en gång per kvartal kalla till möte i styrkommittén, som ska hållas före styrelsemötena. ESRB:s ordförande får också kalla till extra möten.

Artikel 12

Rådgivande vetenskapliga kommittén

1. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska bestå av ordföranden i rådgivande tekniska kommittén och 15 experter som tillsammans företräder många olika färdigheter och erfarenheter, vilka ska föreslås av styrkommittén och godkännas av styrelsen för en mandatperiod på fyra år, som kan förlängas. Kandidaterna får inte vara ledamöter i de europeiska tillsynsmyndigheterna och ska väljas på grundval av sin allmänna kompetens och på grundval av sina olika bakgrunder inom akademiska områden eller andra sektorer, i synnerhet i små och medelstora företag, fackföreningar eller som tillhandahållare eller konsumenter av finansiella tjänster.

2. Ordföranden och de två vice ordförandena i rådgivande vetenskapliga kommittén ska utses av styrelsen, på förslag av ESRB:s ordförande, och ska var och en ha kompetens och kunskap på hög nivå, exempelvis i kraft av sin akademiska bakgrund, när det gäller banksektorn, värdepappersmarknader eller försäkringar och tjänstepensioner. Ordförandeskapet för rådgivande vetenskapliga kommittén bör rotera mellan dessa tre personer.

3. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska lämna råd och stöd till ESRB i enlighet med artikel 4.5 på begäran av ESRB:s ordförande.

4. ESRB:s sekretariat ska bistå rådgivande vetenskapliga kommittén i dess arbete och sekretariatets chef ska delta i dess möten.

5. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska vid behov i ett tidigt skede organisera samråd med intressenter såsom marknadsaktörer, konsumentorgan och akademiska experter, på ett öppet och transparent sätt, samtidigt som hänsyn tas till kravet på konfidentialitet.

6. Rådgivande vetenskapliga kommittén ska ha tillgång till alla resurser som behövs för att den ska kunna utföra sina uppgifter på ett framgångsrikt sätt.

Artikel 13

Rådgivande tekniska kommittén

1. Rådgivande tekniska kommittén ska bestå av följande:
 - a) En företrädare för varje nationell centralbank och en företrädare för ECB.
 - b) En företrädare från varje medlemsstats behöriga nationella tillsynsmyndigheter, i enlighet med andra stycket.
 - c) En företrädare för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten).
 - d) En företrädare för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten).
 - e) En företrädare för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).
 - f) Två företrädare för kommissionen.
 - g) En företrädare för ekonomiska och finansiella kommittén.
 - h) En företrädare för rådgivande vetenskapliga kommittén.

Tillsynsmyndigheterna i respektive medlemsstat ska välja en företrädare till rådgivande tekniska kommittén. När det gäller företrädare för de nationella tillsynsmyndigheterna enligt första stycket b ska företrädarna rotera beroende på vilken fråga som diskuteras, såvida inte de nationella tillsynsmyndigheterna i en viss medlemsstat har enats om en gemensam företrädare.

2. Ordföranden i rådgivande tekniska kommittén ska utses av styrelsen, på förslag av ESRB:s ordförande.
3. Rådgivande tekniska kommittén ska lämna råd och stöd till ESRB i enlighet med artikel 4.5 på begäran av ESRB:s ordförande.
4. ESRB:s sekretariat ska bistå rådgivande tekniska kommittén i dess arbete och sekretariatets chef ska delta i dess möten.
5. Rådgivande tekniska kommittén ska ha tillgång till alla resurser som behövs för att den ska kunna utföra sina uppgifter på ett framgångsrikt sätt.

Artikel 14

Annan rådgivning

Vid fullgörandet av sina uppgifter enligt artikel 3.2 ska ESRB, vid behov, inhämta synpunkter från relevanta aktörer inom den privata sektorn.

KAPITEL III

UPPGIFTER

Artikel 15

Insamling och utbyte av uppgifter

1. ESRB ska till de europeiska tillsynsmyndigheterna lämna de uppgifter om risker som dessa behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag.

2. De europeiska tillsynsmyndigheterna, Europeiska centralbankssystemet (ECBS), kommissionen, de nationella tillsynsmyndigheterna och nationella statistikmyndigheterna ska ha ett nära samarbete med ESRB och lämna alla uppgifter som den behöver för att kunna fullgöra sitt uppdrag i enlighet med unionslagstiftningen.

3. Om inte annat följer av artikel 36.2 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010 får ESRB begära uppgifter från de europeiska tillsynsmyndigheterna, som regel i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

4. Innan uppgifter begärs in enligt denna artikel ska ESRB först beakta befintlig statistik som tagits fram, distribuerats och bearbetats både av Europeiska statistiksystemet och ECBS.

5. Om de begärda uppgifterna inte är tillgängliga eller inte lämnas i tid, får ESRB begära in uppgifterna från ECBS, nationella tillsynsmyndigheter eller nationella statistikmyndigheter. Om dessa uppgifter fortfarande inte finns tillgängliga, får ESRB begära in dem från den berörda medlemsstaten, utan att det påverkar rådets, kommissionens (Eurostats), ECB:s, Eurosystemets respektive ECBS:s befogenheter inom statistik och uppgiftsinsamling.

6. Om ESRB begär in uppgifter som inte är i sammanfattad eller aggregerad form, ska den i sin motiverade begäran förklara varför uppgifter om respektive enskilda finansinstitut bedöms vara systemrelevanta och nödvändiga med hänsyn till den rådande marknadssituationen.

7. Före varje begäran om uppgifter som inte är i sammanfattad eller aggregerad form ska ESRB på korrekt sätt rådfråga den relevanta europeiska tillsynsmyndigheten för att försäkra sig om att begäran är motiverad och rimlig. Om den relevanta europeiska tillsynsmyndigheten inte anser att begäran är motiverad och rimlig, ska den omgående skicka begäran tillbaka till ESRB och begära ytterligare motiveringar. Efter det att ESRB har lämnat sådana ytterligare motiveringar till den relevanta europeiska tillsynsmyndigheten, ska mottagarna av denna begäran översända de begärda uppgifterna till ESRB förutsatt att mottagarna har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna.

*Artikel 16***Varningar och rekommendationer**

1. Konstateras betydande risker när det gäller att uppnå målet i artikel 3.1, ska ESRB utfärda varningar och vid behov rekommendationer om korrigerande åtgärder, inklusive vid behov om lagstiftningsinitiativ.

2. Varningar och rekommendationer som ESRB utfärdar i enlighet med artikel 3.2 c och d får vara av allmän eller specifik natur och ska särskilt riktas till hela unionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter. Om en varning eller en rekommendation riktas till en eller flera tillsynsmyndigheter, ska även den eller de berörda medlemsstaterna underrättas om detta. Rekommendationerna ska innehålla en angiven tidsfrist för de politiska åtgärder som krävs. Rekommendationer får också riktas till kommissionen, när det gäller relevant unionslagstiftning.

3. Samtidigt som varningarna eller rekommendationerna skickas till mottagarna i enlighet med punkt 2, ska de i enlighet med strikta regler om konfidentialitet skickas till rådet och kommissionen och, om de är ställda till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, till de europeiska tillsynsmyndigheterna.

4. För att öka medvetenheten om risker i unionens ekonomin och för att kunna prioritera sådana risker, ska ESRB i nära samarbete med andra parter i ESFS utarbeta ett färgkods-system som motsvarar situationer med olika risknivåer.

När kriterierna för denna klassificering har utformats ska ESRB:s varningar och rekommendationer från fall till fall, när så är lämpligt, ange vilken kategori risken tillhör.

*Artikel 17***Uppföljning av ESRB-rekommendationer**

1. Om en rekommendation enligt artikel 3.2 d är ställd till kommissionen, till en eller flera medlemsstater, till en eller flera europeiska tillsynsmyndigheter eller till en eller flera nationella tillsynsmyndigheter, ska mottagarna underrätta ESRB och rådet om vilka åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationerna och lämna godtagbara skäl för passivitet. Vid behov ska ESRB omgående informera de europeiska tillsynsmyndigheterna, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet, om de erhållna svaren.

2. Om ESRB slår fast att dess rekommendation inte har följts eller att mottagarna inte lämnat godtagbara skäl för sin passivitet, ska ESRB informera mottagarna, rådet och vid behov även den berörda europeiska tillsynsmyndigheten, i enlighet med strikta regler om konfidentialitet.

3. Om ESRB har fattat ett beslut enligt punkt 2 om en rekommendation som har offentliggjorts i enlighet med förfarandet i artikel 18.1, får Europaparlamentet uppmana ESRB:s ordförande att lägga fram det beslutet, och mottagarna får begära att få delta i ett åsiktsutbyte.

*Artikel 18***Offentliga varningar och rekommendationer**

1. Styrelsen ska, efter att ha informerat rådet i så god tid att det kan reagera, från fall till fall avgöra huruvida en varning eller en rekommendation ska offentliggöras. Oaktat vad som sägs i artikel 10.3 krävs för beslutförhet alltid närvaro av två tredjedelar av ledamöterna för beslut som fattas av styrelsen enligt denna punkt.

2. Om styrelsen beslutar att offentliggöra en varning eller rekommendation ska den i förväg underrätta mottagarna.

3. Mottagarna av varningar och rekommendationer som ESRB offentliggör ska också ha rätt att som ett svar på detta offentliggöra sina åsikter och argument.

4. Om styrelsen beslutar att inte offentliggöra en varning eller rekommendation, ska mottagarna och, i tillämpliga fall, rådet och de europeiska tillsynsmyndigheterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att skydda dess konfidentiella natur.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 19***Ansvarighet och rapporteringskrav**

1. ESRB:s ordförande ska minst en gång om året, men oftare vid omfattande finansiella problem, bjudas in till en årlig utfrågning i Europaparlamentet i samband med offentliggörandet av ESRB:s årsrapport till Europaparlamentet och rådet. Denna utfrågning ska genomföras skilt från den monetära dialogen mellan Europaparlamentet och ordföranden för ECB.

2. De årsrapporter som nämns i punkt 1 ska innehålla den information som styrelsen beslutat att offentliggöra i enlighet med artikel 18. Årsrapporten ska offentliggöras.

3. På anmodan av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen ska ESRB också granska särskilda frågor.

4. Europaparlamentet får begära att ESRB:s ordförande deltar i en utfrågning i Europaparlamentets ansvariga utskott.

5. ESRB:s ordförande ska åtminstone två gånger om året och oftare om detta anses lämpligt hålla konfidentiella muntliga diskussioner bakom stängda dörrar om ESRB:s pågående verksamhet med ordföranden och vice ordförandena i Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor. Europaparlamentet och ESRB ska ingå ett avtal med närmare bestämmelser om anordnandet av dessa möten så att full konfidentialitet kan säkerställas i enlighet med artikel 8. ESRB ska förse rådet med en kopia av det avtalet.

Artikel 20

Översyn

Europaparlamentet och rådet ska se över denna förordning senast den 17 december 2013 på grundval av en rapport från

kommissionen, och efter att ha erhållit ett yttrande från ECB och de europeiska tillsynsmyndigheterna ska de avgöra om ESRB:s uppdrag och organisation behöver ses över.

De ska särskilt se över hur ESRB:s ordförande utses eller väljs.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlaments vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1093/2010**av den 24 november 2010****om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 exponerades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. Nationellt baserade tillsynsmodeller har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansmarknaderna, där många finansinstitut opererar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella tillsynsorganen.
- (2) Före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå och avspegla finansmarknadernas ökande integration i unionen (i dess resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan ⁽⁴⁾, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005-2010) – vitbok ⁽⁶⁾, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ⁽⁷⁾ och av den 9 oktober 2008 med

rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer ⁽⁸⁾, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁹⁾, och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport från den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten") en förstärkning av tillsynsramarna, för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Den rekommenderade reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. Gruppen fann också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn borde inrättas, som skulle omfatta tre europeiska myndigheter, en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn, samt rekommenderade inrättande av ett europeiskt systemriskråd. Rapporten angav vilka reformer som experterna ansåg nödvändiga, där arbetet omedelbart måste inledas.
- (4) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn och ett europeiskt systemriskråd skulle läggas fram. I meddelandet av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterade den närmare hur strukturen för ett sådant nytt tillsynssystem skulle kunna utformas, och återgav därvid kontentan i de-Larosière-rapporten.
- (5) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 bekräftade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, bör inrättas. Systemet bör förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper och införa ett enhetligt europeiskt regelverk som bör tillämpas på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll

⁽¹⁾ EUT C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 22 januari 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010.

⁽⁴⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag på hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn skulle kunna agera kraftfullt i krissituationer, men betonade samtidigt att de nya myndigheternas beslut inte fick inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

(6) Den 17 juni 2010 enades Europeiska rådet om att "medlemsstaterna bör införa system för avgifter och skatter för finansinstitut, för att kunna säkerställa rättvis fördelning av bördan och ge incitament att undvika systemrisker. Sådana avgifter och skatter bör ingå i ett trovärdigt regelverk för rekonstruktion och avveckling. Det finns ett angeläget behov av att arbeta vidare med utformningen av dessa, och frågor som rör likvärdiga förutsättningar och kumulativa konsekvenser av olika regleringsåtgärder bör bedömas noggrant."

(7) Den finansiella och ekonomiska krisen har skapat verkliga och allvarliga risker för stabiliteten i det finansiella systemet och för den inre marknadens funktion. Att återställa och upprätthålla ett stabilt och tillförlitligt finansiellt system är en absolut nödvändig förutsättning för att bevara förtroendet för den inre marknaden och dess enhetliga funktion, och därmed att bevara och förbättra förutsättningarna för en fullt integrerad fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Djupare, mer integrerade finansmarknader ger dessutom bättre möjlighet till diversifiering av finansiering och risker och bidrar därför till att öka kapaciteten att absorbera ekonomiska chocker.

(8) Unionen har nått gränsen för vad som kan åstadkommas med oförändrad status för kommittéerna för europeiska tillsynsorgan. Unionen kan inte fortsatt acceptera en situation där det inte finns någon mekanism för att säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna kommer fram till bästa möjliga beslut för tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut, där samarbetet och utbytet av uppgifter mellan de nationella tillsynsmyndigheterna är otillfredsställande, där gemensamma åtgärder av de nationella myndigheterna kräver komplicerade arrangemang för att kunna ta hänsyn till en mängd skiftande reglerings- och tillsynsordningar, där nationella lösningar ofta är det enda framkomliga alternativet för att åtgärda problem på unionsnivå och där olika tolkningar görs av samma rättsakt. Det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat ESFS) bör utformas så att dessa brister undanröjs, och det bör vara anpassat till målet att skapa en stabil inre marknad för finansiella tjänster inom unionen och koppla ihop de nationella tillsynsmyndigheterna i ett starkt unionsnät.

(9) ESFS bör vara ett integrerat nätverk för tillsynsmyndigheter på nationell nivå och unionsnivå där den dagliga tillsynen ligger kvar på nationell nivå. Man bör också skapa bättre harmonisering och enhetlighet i tillämpningen av bestämmelserna om finansinstitut och finansmarknader i

hela unionen. Utöver den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (nedan kallad *myndigheten*) bör det inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), liksom en gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *den gemensamma kommittén*). En europeisk systemrisknämnd (nedan kallad ESRB) bör utgöra en del av ESFS när det gäller de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽¹⁾.

(10) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ersätta europeiska banktillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/78/EG ⁽²⁾, kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG ⁽³⁾, och europeiska värdepapperstillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽⁴⁾, och överta alla dessa kommittéers uppgifter och befogenheter, inbegripet att driva vidare pågående arbete och projekt, i tillämpliga fall. Varje europeisk tillsynsmyndighets behörighetsområde bör definieras tydligt. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet. När denna ansvarighet gäller sektorsövergripande frågor som har samordnats genom den gemensamma kommittén, bör de europeiska tillsynsmyndigheterna vara ansvariga, genom den gemensamma kommittén, för sådan samordning.

(11) Myndigheten bör agera i syfte att förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom att säkerställa en hög grad av effektiv och konsekvent reglering och tillsyn, med beaktande av samtliga medlemsstaters specifika intressen och finansinstitutens olika karaktär. Myndigheten bör skydda allmänna intressen såsom det finansiella systemets stabilitet, marknadernas och de finansiella produkternas transparens och skydda insättare och investerare. Myndigheten bör också förebygga tillsynsarbitrage och säkerställa likvärdiga förutsättningar, samt stärka den internationella samordningen mellan tillsynsmyndigheterna till gagn för ekonomin som helhet, inklusive finansinstituten och andra intressenter, konsumenter och arbetstagare. Dess uppgifter bör även omfatta att främja konvergens i tillsynen och ge råd till unionens institutioner när det gäller banker, betalningar, reglering och tillsyn av elektroniska pengar samt tillhörande frågor som rör bolagsstyrning, revision och ekonomisk redovisning. Myndigheten bör också ges visst ansvar för befintlig och ny finansiell verksamhet.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽³⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁴⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (12) Myndigheten bör också få utfärda tillfälliga förbud mot eller begränsningar av viss finansiell verksamhet som utgör ett hot mot välfungerande finansmarknader och mot marknadernas integritet, eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, i de fall som anges och på de villkor som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i denna förordning. Om det i en krissituation krävs att myndigheten inför ett sådant tillfälligt förbud, ska den göra detta i enlighet med och på de villkor som fastställs i denna förordning. I sådana fall där ett tillfälligt förbud eller en tillfällig begränsning av vissa former av finansiell verksamhet får sektorövergripande effekter, bör sektoriell lagstiftning föreskriva att myndigheten vid behov samordnar sin verksamhet med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), genom den gemensamma kommittén.
- (13) Myndigheten bör ta vederbörlig hänsyn till den inverkan som dess verksamhet har på konkurrensen och innovationen på den inre marknaden, unionens globala konkurrenskraft, den finansiella integreringen och unionens nya strategi för sysselsättning och tillväxt.
- (14) För att myndigheten ska kunna förverkliga sina syften bör den vara en juridisk person och åtnjuta administrativt och finansiellt oberoende.
- (15) På grundval av arbetet i internationella organ bör systemrisk definieras som risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvariga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer kan vara potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.
- (16) Gränsöverskridande risk innefattar alla risker som orsakas av ekonomisk obalans eller finansiella fallissemang i hela unionen eller delar av den, som kan få betydande negativa konsekvenser för transaktionerna mellan ekonomiska operatörer i två eller flera medlemsstater, för den inre marknadens funktion eller för de offentliga finanserna i unionen eller någon av dess medlemsstater.
- (17) Europeiska unionens domstol har i sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd) slagit fast att "Det skall [...] påpekas att det inte finns något stöd i ordalydelsen i artikel 95 EG [numera artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)] för att de åtgärder som vidtas av gemenskapslagstiftaren med stöd av denna artikel är begränsade på så sätt att endast medlemsstaterna kan vara åtgärdernas adressater. Det kan således visa sig vara nödvändigt, enligt gemenskapslagstiftarens bedömning, att anta bestämmelser om att inrätta ett gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess i situationer där det förefaller lämpligt att vidta icke-bindande kompletterings- och ramåtgärder för att underlätta genomförandet och den enhetliga tillämpningen av rättsakter som har antagits med stöd av artikeln" ⁽¹⁾. Myndighetens syfte och uppgifter – att bistå de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna med att säkerställa en konsekvent tolkning och tillämpning av unionsbestämmelserna och bidra till att skapa den finansiella stabilitet som krävs för finansiell integrering – står i nära samband med målen för unionens regelverk på området finansiella tjänster. Myndigheten bör därför inrättas med artikel 114 i EUF-fördraget som rättslig grund.
- (18) I följande lagstiftningsakter fastställs medlemsstaternas behöriga myndigheters uppgifter, även i fråga om samarbete inbördes och med kommissionen: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽³⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar ⁽⁴⁾.
- (19) Gällande unionslagstiftning som reglerar tillämpningsområdet för denna förordning omfattar även Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet ⁽⁸⁾, samt relevanta delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽⁹⁾, av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter ⁽¹⁰⁾ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden ⁽¹¹⁾.

(1) REG 2006 s. I-3771, punkt 44.

(2) EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

(3) EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

(4) EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

(5) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

(6) EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

(7) EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

(8) EUT L 267, 10.10.2009, s. 7.

(9) EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

(10) EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

(11) EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

- (20) Det är önskvärt att myndigheten främjar en enhetlig tillämpning på området insättargarantier för att säkerställa likvärdiga förutsättningar och en rättvis behandling av insättare inom hela unionen. Eftersom system för garanti av insättningar omfattas av medlemsstatskontroll och inte lagstadgad tillsyn i egentlig mening, bör myndigheten kunna utöva sina befogenheter enligt denna förordning när det gäller själva garantisystemet och dess förvaltare.
- (21) I enlighet med förklaringen (nr 39) till artikel 290 i EUF-fördraget som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, kräver utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn stöd från teknisk expertis på ett sätt som är specifikt för området finansiella tjänster. Det är nödvändigt att myndigheten tillåts att tillhandahålla sådan expertis, också för standarder eller delar av standarder som inte är baserade på förslag till tekniska standarder som myndigheten själv har utarbetat.
- (22) Det finns behov av att införa ett effektivt instrument för att fastställa harmoniserade tekniska standarder för tillsyn för finansiella tjänster för att – också genom ”en enda regelbok” – säkerställa likvärdiga förutsättningar och tillfredsställande skydd av insättare, investerare och konsumenter i hela unionen. Eftersom myndigheten är ett organ som besitter ett avancerat kunnande på det specifika området, är det lämpligt och ändamålsenligt att den, på områden som fastställs i unionsrätten, anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper policyval.
- (23) Kommissionen bör godkänna dessa utkast till förslag till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att göra dem rättsligt bindande. De bör ändras endast under mycket begränsade och exceptionella omständigheter, eftersom myndigheten är den som står i nära kontakt med finansmarknader och bäst känner till deras dagliga funktion. Förslag till tekniska standarder för tillsyn bör ändras om de är oförenliga med unionsrätten, inte iakttar proportionalitetsprincipen eller strider mot de grundläggande principer för den inre marknaden för finansiella tjänster som kommer till uttryck i unionens regelverk för finansiella tjänster. Kommissionen bör inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten. För att säkerställa ett smidigt och snabbt antagningsförfarande av dessa standarder bör det fastställas en tidsfrist för kommissionens beslut att godkänna förslag till tekniska standarder för tillsyn.
- (24) Med tanke på myndigheternas tekniska expertis på de områden för vilka tekniska standarder för tillsyn bör utvecklas, bör man notera kommissionens uttalade avsikt att som regel förlita sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som myndigheterna lagt fram för den med anledning av antagandet av de motsvarande delegerade akterna. Om myndigheten emellertid försummar att lägga fram ett förslag till tekniska standarder för tillsyn inom den tidsfrist som fastställs i den relevanta lagstiftningsakten, ska det säkerställas att resultatet av utövandet av de delegerade befogenheterna faktiskt uppnås och beslutsprocessens effektivitet bör upprätthållas. Därför bör kommissionen i dessa fall ha befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn om inget förslag från myndigheten föreligger.
- (25) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandekter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.
- (26) På områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn eller genomförande bör myndigheten ha befogenhet att utfärda riktlinjer och rekommendationer för tillämpningen av unionsrätten. För att säkerställa transparens och öka överensstämmelsen med dessa riktlinjer och rekommendationer i de nationella tillsynsmyndigheternas agerande, bör det vara möjligt för myndigheten att offentliggöra skälen till att dessa riktlinjer och rekommendationer inte har följts av de nationella tillsynsmyndigheterna.
- (27) Att säkerställa en korrekt och fullständig tillämpning av unionsrätten är en oeftergivlig förutsättning för integrerade, transparenta, ändamålsenliga och korrekt fungerande finansmarknader, för det finansiella systemets stabilitet och för neutrala konkurrensvillkor för finansinstitut inom hela unionen. Det bör därför inrättas en mekanism genom vilken myndigheten kan åtgärda fall av överträdelser av unionsrätten som består i underlåtenhet att tillämpa den eller att den tillämpas felaktigt. Denna mekanism bör tillämpas på områden där otvetydiga och ovillkorliga skyldigheter fastställs genom unionsrätten.
- (28) För att möjliggöra reaktioner som står i proportion till allvaret i fall av felaktig eller ofullständig tillämpning av unionsrätten bör en trestegsmekanism tillämpas. Som ett första steg bör myndigheten ha befogenhet att göra utredningar om det påstås att nationella myndigheter i utövandet av sin tillsyn tillämpat skyldigheter enligt unionsrätten felaktigt eller ofullständigt, och dessa bör leda till en rekommendation. Som ett andra steg, om den behöriga nationella myndigheten inte följer rekommendationen, bör kommissionen ha befogenhet att avge ett formellt yttrande med beaktande av myndighetens rekommendation, med anmodan till den behöriga myndigheten att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla bestämmelserna i unionsrätten.
- (29) Om i exceptionella fall den behöriga myndigheten i fråga ihållande underlåter att agera, bör myndigheten, som ett tredje steg, ha befogenhet att, för att få denna situation att upphöra, som en sista utväg anta beslut riktade till enskilda finansinstitut. Denna befogenhet bör endast gälla under exceptionella omständigheter då en behörig myndighet inte följer det formella yttrande som riktats till den i fall då unionsrätten är direkt tillämplig på finansinstitut med stöd av nu gällande eller kommande unionsförordningar.

- (30) Allvarliga hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i det finansiella systemet i unionen kräver snabba och samfälliga reaktioner på unionsnivå. Myndigheten bör därför kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. Befogenheten att fastställa att en krissituation föreligger bör överlåtas till rådet, efter begäran från någon av de europeiska tillsynsmyndigheterna, kommissionen eller ESRB.
- (31) Myndigheten bör kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. De åtgärder som vidtas av myndigheten i detta hänseende bör inte påverka kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget att inleda ett överträdelseförfarande mot den medlemsstat vars tillsynsmyndighet har underlåtit att vidta sådana åtgärder, eller kommissionens rätt att under sådana omständigheter vidta provisoriska åtgärder i enlighet med Europeiska unionens domstols arbetsordning. Det ansvar som åligger en medlemsstat i enlighet med Europeiska unionens domstols praxis om medlemsstatens tillsynsmyndigheter underlåter att vidta de åtgärder som myndigheten kräver bör inte heller påverkas.
- (32) För att säkerställa ändamålsenlig och effektiv tillsyn och ett välavvägt hänsynstagande till olika medlemsstaters behöriga myndigheters ståndpunkter, bör myndigheten med bindande verkan kunna lösa tvister i gränsöverskridande situationer mellan dessa behöriga myndigheter, bland annat inom tillsynskollegierna. Det bör föreskrivas ett förlikningsskede under vilket de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse. Myndigheten bör vara behörig i fråga om oenigheter avseende förfarandet eller innehållet i en åtgärd, eller när en medlemsstats behöriga myndighet underlåter att vidta åtgärder i sådana fall som är fastställda i de rättsligt bindande unionsakter som avses i denna förordning. I ett sådant läge bör någon av de berörda tillsynsmyndigheterna ha rätt att hänskjuta frågan till myndigheten, som bör agera i enlighet med denna förordning. Myndigheten bör ha möjlighet att kräva att de berörda behöriga myndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från åtgärder, så att frågan kan lösas och överensstämmelse med unionsrätten säkras, med bindande verkan för dessa behöriga myndigheter. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det förlikningsbeslut som riktats till den, bör myndigheten ges befogenhet att anta beslut riktade direkt till finansinstitut på områden av unionsrätten som är direkt tillämpliga på dem. Befogenheten att anta ett sådant beslut bör tillämpas endast som sista utväg och i så fall uteslutande för att sörja för en korrekt och enhetlig tillämpning av unionsrätten. I fall där den tillämpliga unionslagstiftningen ger medlemsstaternas behöriga myndigheter beslutanderätt kan myndighetens beslut inte ersätta utövande av denna beslutanderätt som sker i enlighet med unionsrätten.
- (33) Krisen har visat att det rådande systemet med samarbete mellan nationella myndigheter vars befogenheter begränsas sig till enskilda medlemsstater är otillräckligt när det gäller finansinstitut med gränsöverskridande verksamhet.
- (34) Expertgrupper som medlemsstaterna har inrättat för att undersöka orsakerna till krisen och lämna förslag till förbättringar av regleringen och tillsynen av finanssektorn har bekräftat att de nuvarande systemen inte är en sund bas för en framtida reglering och tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut i hela unionen.
- (35) Såsom anges i de-Larosière-rapporten "[har vi] i huvudsak två alternativ: det ena alternativet är 'chacun pour soi', dvs. svälta rävlösningar, det andra är ett förstärkt, pragmatiskt och förnuftigt europeiskt samarbete till allas fördel i syfte att bevara en öppen världsekonomi. Detta kommer tveklöst att leda till ekonomiska vinster."
- (36) Tillsynskollegierna är av stor betydelse för att översynen av finansinstitut med verksamhet över nationsgränserna ska kunna bli ändamålsenlig, effektiv och konsekvent. Myndigheten bör bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i tillsynskollegierna och i detta hänseende inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande finansinstitut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen. Myndigheten bör därför spela en ledande roll och ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegiernas arbete i syfte att effektivisera dessas funktion och utbytet av uppgifter inom tillsynskollegierna samt främja konvergens och enhetlighet mellan kollegierna i tillämpningen av unionsrätten. I de-Larosière-rapporten påpekas att "snedvridningar av konkurrensen och tillsynsarbitrage som beror på olika tillsynsrutiner måste undvikas, eftersom det kan äventyra den finansiella stabiliteten, bland annat genom att det främjar en överföring av den finansiella verksamheten till länder med mindre strikt tillsyn. Tillsynssystemet måste uppfattas som rättvist och väl avvägt."
- (37) Det är nödvändigt med konvergens på områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive finansieringsmekanismer, för att säkerställa att det finansiella systemet internaliserar kostnader och att offentliga myndigheter är i stånd att rekonstruera eller avveckla fallerande finansinstitut samtidigt som man minimerar konsekvenserna av fallissemang för det finansiella systemet, beroendet av skattebetalares medel för räddningsaktioner för banker och användningen av offentliga medel, begränsar skadeverkningarna på ekonomin och samordnar tillämpningen av nationella åtgärder för rekonstruktion och avveckling. I detta avseende är det absolut nödvändigt att ta fram en gemensam uppsättning regler om en fullständig uppsättning verktyg för att förebygga respektive rekonstruera eller avveckla fallerande banker, i synnerhet för krishantering i stora gränsöverskridande eller sammankopplade institut, och det bör göras en bedömning av behovet av att ge myndigheten ytterligare befogenheter på området samt av hur banker och sparinstitut skulle kunna prioritera skyddet för dem som sparar.

- (38) När det gäller den nuvarande översynen av direktiv 94/19/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare ⁽¹⁾ noteras kommissionens avsikt att särskilt uppmärksamma behovet av att säkerställa ytterligare tillnärmning inom unionen. När det gäller försäkringssektorn noteras också kommissionens avsikt att undersöka möjligheten att införa unionsbestämmelser för att skydda försäkringstagare i situationer då försäkringsbolag fallerar. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges en viktig uppgift på dessa områden och bör ges lämpliga befogenheter när det gäller de europeiska garantisystemen.
- (39) Delegering av uppgifter och ansvar kan bidra positivt till tillsynsnätverkens funktion, för att undvika dubbelarbete inom tillsynen, främja samarbete och därigenom effektivisera tillsynsprocessen samt minska belastningen på finansinstituten. Denna förordning bör därför klart ange den rättsliga grunden för sådan delegering. Medlemsstaterna bör följa den allmänna regeln att delegering bör vara tillåten, men bör kunna införa särskilda villkor för delegering av ansvar, till exempel när det gäller information om och anmälan av arrangemang för delegering. Delegering av uppgifter innebär att uppgifterna utförs av myndigheten eller av en annan nationell tillsynsmyndighet än den ansvariga myndigheten, samtidigt som ansvaret för tillsynsbesluten ligger kvar hos den delegerande myndigheten. Delegering av ansvar innebär att myndigheten eller en nationell tillsynsmyndighet (den befullmäktigade myndigheten) bör kunna besluta i ett visst tillsynsärende i eget namn i den delegerande myndighetens ställe. Sådan delegering bör styras av principen att behörigheten bör tilldelas en myndighet som har bäst förutsättningar att vidta åtgärder i ett enskilt ärende. Det kan vara lämpligt att överflytta ansvar t.ex. för att uppnå skal- eller diversifieringsfördelar, undvika att splittra upp tillsynen över företagsgrupper och på bästa sätt utnyttja de olika slag av teknisk expertis som finns hos de nationella tillsynsmyndigheterna. Den befullmäktigade myndighetens beslut bör erkännas av den delegerande myndigheten och av andra behöriga myndigheter som avgörande, om besluten i fråga omfattas av tillämpningsområdet för delegeringen. I unionslagstiftning på området skulle principerna för överenskommelser om överflyttning av ansvar kunna specificeras ytterligare. Myndigheten bör med alla lämpliga medel underlätta och övervaka överenskommelser om delegering mellan nationella tillsynsmyndigheter. Den bör underrättas i förväg om planerade överenskommelser om delegering så att den i tillämpliga fall kan yttra sig i frågan.
- Den bör också centralt svara för offentliggörandena av sådana överenskommelser så att alla berörda parter utan dröjsmål ges lättillgänglig och transparent information om sådana överenskommelser. Den bör fastställa och sprida god praxis för delegering och överenskommelser om delegering.
- (40) Myndigheten bör aktivt främja konvergens i tillsynen inom hela unionen i syfte att upprätta en gemensam tillsynskultur.
- (41) Inbördes utvärderingar är ett lämpligt och effektivt medel för att främja enhetlighet inom nätverket för finansiell tillsyn. Myndigheten bör därför utveckla en metod för sådana utvärderingar och genomföra dem regelbundet. Utvärderingarna bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på tillsynsorganens kapacitet att nå hög kvalitet i verksamheten och på dessa behöriga myndigheters oberoende. Resultatet av inbördes utvärderingar bör offentliggöras med samtycke från den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen. Även bästa praxis bör fastställas och offentliggöras.
- (42) Myndigheten bör aktivt främja samordnade tillsynsreaktioner från unionsmyndigheterna, särskilt för att säkerställa finansmarknadernas integritet och korrekta funktion samt stabiliteten i det finansiella systemet i unionen. Utöver sina befogenheter för åtgärder i brådskande situationer bör myndigheten därför anförtrons en allmänt samordnande funktion inom ESFS. Att få all relevant information att snabbt och effektivt cirkulera mellan de behöriga myndigheterna bör hör till myndighetens centrala uppgifter.
- (43) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att i ett tidigt skede identifiera gräns- och sektorövergripande trender och potentiella risker och svagheter på nivån mikrotillsyn. Myndigheten bör övervaka och bedöma sådan utveckling inom sitt behörighetsområde och regelbundet och när omständigheterna så kräver underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övriga europeiska tillsynsmyndigheter och ESRB om omständigheter av betydelse. Myndigheten bör också i samarbete med ESRB inleda och samordna stresstester inom hela unionen för att bedöma finansinstitutens förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling och bör säkerställa att så enhetliga metoder som möjligt tillämpas på nationell nivå för dessa tester. I syfte att utföra sina uppgifter på korrekt sätt bör myndigheten genomföra ekonomiska analyser av marknaderna och tänkbara konsekvenser av marknadsutvecklingen.
- (44) Med hänsyn till de finansiella tjänsternas globalisering och de internationella standardernas ökade betydelse bör myndigheten verka för dialog och samarbete med tillsynsmyndigheter utanför unionen. Den bör ha befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheterna och förvaltningar i tredjeländer och med internationella organisationer, med fullt beaktande av medlemsstaternas och unionsinstitutionernas befintliga roller och respektive befogenheter. Länder som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och börjat tillämpa unionsrätten bör kunna delta i myndighetens arbete,

⁽¹⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

och myndigheten bör kunna samarbeta med tredjeländer som tillämpar lagstiftning som har erkänts som likvärdig med unionens.

(45) Myndigheten bör inom sitt behörighetsområde fungera som ett oberoende rådgivande organ för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Utan att det påverkar befogenheterna för de berörda behöriga myndigheterna bör myndigheten kunna yttra sig om bedömningar av fusioner och förvärv enligt direktiv 2006/48/EG, ändrat genom direktiv 2007/44/EG ⁽¹⁾, i de fall då direktivet föreskriver samråd mellan behöriga myndigheter från två eller flera medlemsstater.

(46) För att myndigheten ska kunna arbeta effektivt bör den ha rätt att få tillgång till alla nödvändiga uppgifter. För att undvika att ställa dubbla rapporteringskrav på finansinstitut, bör sådana uppgifter normalt lämnas av de nationella tillsynsmyndigheter som befinner sig närmast finansmarknaderna och finansinstitutet och bör beakta redan befintlig statistik. Myndigheten bör dock i sista hand kunna rikta en vederbörligen motiverad begäran om uppgifter direkt till ett finansinstitut om en nationell myndighet inte tillhandahåller – eller kan tillhandahålla – uppgifterna inom rimlig tid. Medlemsstaternas myndigheter bör vara skyldiga att bistå myndigheten med att genomdriva sådana direkt riktade uppgiftskrav. I detta sammanhang är arbetet med gemensamma rapporteringsformat av stor betydelse. Åtgärderna för insamling av uppgifter bör inte påverka den rättsliga ramen för det europeiska statistiksystemet och det europeiska centralbankssystemet på statistikområdet. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av vare sig Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽²⁾ eller rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽³⁾.

(47) Ett nära samarbete mellan myndigheten och ESRB är av avgörande betydelse för att ESRB ska kunna fungera med all önskvärd effektivitet och för uppföljningen av dess varningar och rekommendationer. Myndigheten och ESRB bör utbyta alla relevanta uppgifter sinsemellan. Uppgifter om enskilda företag bör lämnas ut endast om begäran åtföljs av en motivering. Myndigheten bör se till att lämplig uppföljning görs när den har tagit emot varningar eller rekommendationer som ESRB riktat till den eller till någon nationell myndighet.

(48) Myndigheten bör samråda med berörda parter om tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer och ge dem skälig möjlighet att yttra sig om föreslagna åtgärder. Innan myndigheten antar förslag till tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer bör den genomföra en konsekvensanalys. Av effektivitetsskäl bör en bankintressentgrupp användas i detta syfte med en välavvägd sammansättning av företrädare för unionens kredit- och värdepappersinstitut, som representerar finansinstitut och företag av olika typ och storlek, och i lämplig omfattning även institutionella investerare och andra finansinstitut som själva utnyttjar finansiella tjänster, små och medelstora företag, fackföreningar, akademiker samt konsumenter och andra icke-professionella utnyttjare av banktjänster. Bankintressentgruppen bör fungera som en förmedlande länk för andra grupper av användare av finansiella tjänster som inrättats av kommissionen eller på annat sätt enligt unionslagstiftningen.

(49) Ledamöter av bankintressentgruppen som företräder ideella organisationer eller akademiker bör erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning så att personer som varken är välfinansierade eller företrädare för branschen kan delta fullt ut i debatten om finansiell reglering.

(50) Medlemsstaterna har ett centralt ansvar för att samordna krishantering och för att bevara den finansiella stabiliteten i krissituationer, särskilt när det gäller att stabilisera och avveckla fallerande finansinstitut. Myndighetens beslut i brådskande ärenden eller avvecklingssituationer som påverkar ett finansinstituts stabilitet, bör inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden. En mekanism bör inrättas genom vilken medlemsstaterna kan åberopa denna skyddsklausul och i sista instans begära att rådet ska besluta i ärendet. Denna skyddsmekanism bör emellertid inte missbrukas, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, till exempel minskade intäkter kopplade till ett tillfälligt förbud av specifika verksamheter eller produkter av konsumentskyddsskäl. När rådet fattar beslut enligt skyddsmekanismen bör det rösta enligt principen att varje medlem har en röst. Det är lämpligt att rådet ges uppgifter i sådana frågor med hänsyn till medlemsstaternas särskilda ansvar i detta avseende. Med tanke på hur känslig denna fråga är bör förfaranden inrättas så att strikt konfidentialitet kan säkerställas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164

⁽³⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

(51) I sitt beslutsfattande bör myndigheten vara bunden av unionsbestämmelserna och av allmänna principer om rättssäkerhet och transparens. Rätten för adressaterna för

- myndighetens beslut att bli hörda bör respekteras fullt ut. Myndighetens handlingar bör ingå som en integrerad del i unionsrätten.
- (52) En tillsynsstyrelse, bestående av cheferna för de behöriga myndigheter som berörs i varje medlemsstat under ledning av myndighetens ordförande, bör vara myndighetens huvudsakliga beslutsfattande organ. Företrädare för kommissionen, ESRB, Europeiska centralbanken, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) bör delta som observatörer. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen bör handla oberoende och uteslutande i unionens intressen.
- (53) Som allmän regel bör tillsynsstyrelsen fatta sina beslut med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. För akter av allmän natur, däribland sådana som avser tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och rekommendationer, för budgetfrågor samt för begäranden från en medlemsstat om omprövning av ett beslut av myndigheten om att tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet, är det emellertid lämpligt att tillämpa bestämmelserna om kvalificerad majoritet i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen samt i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser som är fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget. Ärenden som rör lösning av tvister mellan nationella myndigheter bör bedömas av en begränsad, objektiv panel, bestående av medlemmar som inte företräder de behöriga myndigheter som är part i tvisten, och inte heller har några intressen i konflikten eller direkta kopplingar till de berörda behöriga myndigheterna. Panelens sammansättning bör vara lämpligt avvägd. Panelens beslut bör godkännas av tillsynsstyrelsen med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. När det gäller beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten kan emellertid det beslut som föreslås av panelen avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget och artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (54) En förvaltningsstyrelse bestående av myndighetens ordförande samt företrädare för nationella tillsynsmyndigheter och kommissionen bör säkerställa att myndigheten verkar i föreskrivet syfte och utför de uppgifter som åläggs den. Förvaltningsstyrelsen bör ges nödvändiga befogenheter för att bland annat kunna föreslå det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet, utöva vissa budgetbefogenheter, anta myndighetens plan för personalpolitiken, anta särskilda bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar och lägga fram förslaget till årsrapporten.
- (55) Myndigheten bör företrädas av en ordförande på heltid, utsedd av tillsynsstyrelsen på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering, efter ett öppet urvalsförfarande som anordnas och hanteras av tillsynsstyrelsen med bistånd av kommissionen. I syfte att utse myndighetens första ordförande bör kommissionen bland annat upprätta en slutlista över kandidaterna på grundval av meriter, kompetens, kunskap om finansinstitut och marknader samt erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering. När det gäller senare utnämningar bör möjligheten att en slutlista upprättas av kommissionen ses över i den rapport som ska utarbetas i enlighet med denna förordning. Innan den utvalda personen tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val bör Europaparlamentet, efter att ha hört den utvalda personen, ha möjlighet att invända mot att denne utses.
- (56) Förvaltningen av myndigheten bör anförtros en verkställande direktör, som bör ha rätt att utan rösträtt delta i tillsyns- och förvaltningsstyrelsernas sammanträden.
- (57) För att säkerställa enhetlighet över sektorsgränserna i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör dessa samarbeta nära genom en gemensam kommitté och i tillämpliga fall anta gemensamma ståndpunkter. Den gemensamma kommittén bör samordna de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete när det gäller finansiella konglomerat och andra sektorsövergripande frågor. I tillämpliga fall bör akter som ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) antas parallellt av berörda europeiska tillsynsmyndigheter. Ordförandeskapet för den gemensamma kommittén bör rotera i tolv månadersperioder mellan respektive ordförande för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden för den gemensamma kommittén bör vara en vice ordförande för ESRB. Den gemensamma kommittén bör ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna, för att ge möjlighet till informellt utbyte av uppgifter och utveckling av en gemensam tillsynskultur i de europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (58) Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av beslut som myndigheten antar har nödvändiga rättsmedel till sitt förfogande. För att kunna skapa ett effektivt skydd av parternas rättigheter och för ekonomi i förfarandena, bör parterna ges rätt att få beslut prövade av en överklagandenämnd i de fall där myndigheten har beslutsbefogenheter. Av effektivitets- och konsekvensskäl bör överklagandenämnden vara gemensam för de europeiska tillsynsmyndigheterna, oberoende av administrations- och regleringsstrukturerna. Överklagandenämndens beslut bör kunna överklagas till Europeiska unionens domstol.

- (59) För att kunna garantera myndigheten oinskränkt självständighet och oberoende bör den ges egen budget med intäkter huvudsakligen i form av obligatoriska bidrag från de nationella tillsynsmyndigheterna och från Europeiska unionens allmänna budget. Unionen får finansiera myndigheten endast efter det att budgetmyndigheten har nått en överenskommelse enligt punkt 47 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetförfarande bör tillämpas. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten. Budgeten som helhet är underställd ansvarsfrihetsförfarandet.
- (60) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som görs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ bör vara tillämplig på myndigheten. Myndigheten bör också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽³⁾.
- (61) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsförhållanden och lika behandling av personalen, bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽⁴⁾ tillämpas på myndighetens personal.
- (62) Det är av mycket stor betydelse att affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter skyddas. Konfidentialiteten när det gäller de uppgifter som görs tillgängliga för myndigheten och som utbyts inom nätverket bör underkastas strikta och effektiva regler om konfidentialitet.
- (63) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽⁶⁾ är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (64) För att kunna säkerställa att myndighetens verksamhet är transparent bör den omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽⁷⁾.
- (65) Tredjeländer bör tillåtas delta i myndighetens arbete i enlighet med lämpliga avtal som ska ingås av unionen.
- (66) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå på reglering och tillsyn, skydda insättare och investerare, skydda finansmarknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet och stärka den internationella samordningen av tillsynen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (67) Myndigheten bör överta alla nu gällande uppgifter och befogenheter från kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter. Kommissionens beslut 2009/78/EG bör därför upphävas den dag då myndigheten inrättas, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 716/2009/EG av den 16 september 2009 om inrättande av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision ⁽⁸⁾ bör ändras i enlighet med detta. Med tanke på befintliga strukturer och verksamhet för kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter är det viktigt att säkerställa ett mycket nära samarbete mellan kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter och kommissionen när lämpliga övergångsarrangemang fastställs, för att se till att den period under vilken kommissionen ansvarar för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa verksamheten för myndigheten blir så kort som möjligt.
- (68) Det är lämpligt att ange en tidsfrist för tillämpningen av denna förordning för att säkerställa att myndigheten är tillräckligt väl förberedd för att inleda sin verksamhet och för att se till att övergången från kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter går friktionsfritt. Myndigheten bör finansieras på lämpligt sätt. Åtminstone inledningsvis bör den finansieras till 40 % av unionens medel och 60 % genom bidrag från medlemsstaterna, i enlighet med den röstviktning som fastställs i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (69) För att göra det möjligt att inrätta myndigheten den 1 januari 2011 bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽⁸⁾ EUT L 253, 25.9.2009, s. 8.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INRÄTTANDE OCH RÄTTSLIG STATUS

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), nedan kallad *myndigheten*.

2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2006/48/EG, direktiv 2006/49/EG, direktiv 2002/87/EG, förordning (EG) nr 1781/2006, direktiv 94/19/EG och, i den mån som dessa akter tillämpas på kreditinstitut och finansinstitut och de behöriga myndigheter som utövar tillsynen över dem, inom ramen för de tillämpliga delarna av direktiv 2005/60/EG, direktiv 2002/65/EG, direktiv 2007/64/EG och direktiv 2009/110/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på dessa akter och andra framtida rättsligt bindande unionsakter avseende myndighetens uppgifter.

3. Myndigheten ska också agera inom verksamhetsområdet kreditinstitut, finansiella konglomerat, värdepappersföretag, betalningsinstitut och e-penninginstitut när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de akter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, förutsatt att det krävs sådana åtgärder av myndigheten för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt.

4. Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, särskilt befogenheten enligt artikel 258 i EUF-fördraget, att säkerställa att unionsrätten iakttas.

5. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska bidra till att

- a) förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom reglering och tillsyn på en sund, verkningsfull och enhetlig nivå,
- b) säkerställa finansmarknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktion,
- c) stärka den internationella samordningen av tillsynen,
- d) förebygga tillsynsarbiterage och främja likvärdiga konkurrensvillkor,
- e) säkerställa att tagandet av kreditrisker och andra risker regleras och övervakas på lämpligt sätt, och
- f) stärka konsumentskyddet.

I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2, främja enhetlighet i tillsynen, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt genomföra ekonomiska analyser av marknaderna för att verka för att myndighetens mål uppnås.

Myndigheten ska vid utövandet av de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning särskilt uppmärksamma de systemriskerna som finansinstitut kan utgöra, vars fallissemang kan inverka negativt på finanssystemets eller realekonomins sätt att fungera.

När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt och objektivt och uteslutande i unionens intresse.

Artikel 2

Europeiska systemet för finansiell tillsyn

1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn tillämpas på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt ger tillräckligt skydd för konsumenterna av finansiella tjänster.

2. ESFS ska omfatta följande:

- a) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), när det gäller de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 1092/2010 och i denna förordning,
- b) myndigheten,
- c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽¹⁾,
- d) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽²⁾,
- e) den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (den gemensamma kommittén), när det gäller utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 54-57 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010,
- f) de behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Se sidan 48 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 84 i detta nummer av EUT.

3. Myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet med ESRB samt, genom den gemensamma kommittén, med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och därvid säkerställa sektorövergripande enhetlighet och nå fram till gemensamma ståndpunkter på området tillsyn av finansiella konglomerat och andra sektorövergripande frågor.

4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas.

5. De tillsynsmyndigheter som ingår i ESFS ska vara skyldiga att utöva tillsyn av finansinstitut i unionen i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

Artikel 3

Myndigheternas ansvarighet

De myndigheter som avses i artikel 2.2 a-d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *finansinstitut*: "kreditinstitut" enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG, "värdepappersföretag" enligt definitionen i artikel 3.1 b i direktiv 2006/49/EG och "finansiella konglomerat" enligt definitionen i artikel 2.14 i direktiv 2002/87/EG, med förbehåll för att "finansinstitut" enligt definitionen i artikel 3.1 och 3.2 i direktiv 2005/60/EG avser kreditinstitut och finansinstitut.
2. behöriga myndigheter:
 - i) behöriga myndigheter enligt definitionerna i direktiven 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2007/64/EG samt i den mening som avses i direktiv 2009/110/EG,
 - ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att kreditinstitut och finansinstitut uppfyller kraven i de direktiven, och
 - iii) när det gäller system för garanti av insättningar, organ som förvaltar ett system för garanti av insättningar i enlighet med direktiv 94/19/EG, eller, om det är ett privat företag som står för verksamheten i ett system för garanti av insättningar, den offentliga myndighet som utövar tillsynen över dessa system, i enlighet med det direktivet.

Artikel 5

Rättslig status

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 6

Sammansättning

Myndigheten ska bestå av följande:

1. En tillsynsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 43.
2. En förvaltningsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.
3. En ordförande, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 48.
4. En verkställande direktör, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 53.
5. En överklagandenämnd, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 60.

Artikel 7

Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i London.

KAPITEL II

MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 8

Myndighetens uppgifter och befogenheter

1. Myndigheten ska ha följande uppgifter:
 - a) Att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att avge yttranden till unionsinstitutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer och förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som ska grundas på de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

- b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i artikel 1.2, förebygga tillsynsarbiterage, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningsfull och enhetlig tillsyn av finansinstitut och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krissituationer.
- c) Att stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar till olika behöriga myndigheter.
- d) Att samarbeta nära med ESRB, bland annat genom att ge detta organ alla uppgifter som krävs för att det ska kunna genomföra sina verksamhetsuppgifter och säkerställa att dess varningar och rekommendationer följs upp korrekt.
- e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, inbegripet att utfärda riktlinjer och rekommendationer samt att fastställa bästa praxis, i syfte att öka den inbördes överensstämmelsen mellan resultaten av tillsynen.
- f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde, vid behov även kreditutvecklingen, i synnerhet krediter till hushåll och små och medelstora företag.
- g) Att genomföra ekonomiska analyser av marknaden för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.
- h) Att främja skyddet av insättare och investerare.
- i) Att bidra till enhetligt och konsekvent fungerande tillsynskollegier, till övervakning, bedömning och mätning av systemrisker och till utveckling och samordning av planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, ge insättare och investerare en hög skyddsnivå i hela unionen och utveckla metoder för rekonstruktion och avveckling av fallande finansinstitut samt en bedömning av behovet av lämpliga finansieringsinstrument, i enlighet med artiklarna 21–26.
- j) Att fullgöra varje annan specifik uppgift som anges i denna förordning eller i andra lagstiftningsakter.
- k) Att offentliggöra och regelbundet uppdatera information som rör dess verksamhetsområde på den egna webbplatsen, i synnerhet, och inom ramen för sin behörighet, angående registrerade finansinstitut, i syfte att se till att allmänheten ges lättillgänglig information.
- l) Att, när så är lämpligt, överta alla befintliga och pågående uppgifter från kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter (CEBS).
2. För fullgörandet av de uppgifter som anges i punkt 1 ska myndigheten ha de befogenheter som fastställs genom denna förordning, i synnerhet när det gäller att
- a) utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i de specifika fall som avses i artikel 10,
- b) utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i de specifika fall som avses i artikel 15,
- c) utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16,
- d) utfärda rekommendationer i de specifika fall som avses i artikel 17.3,
- e) fatta enskilda beslut riktade till behöriga myndigheter i de specifika fall som avses i artiklarna 18.3 och 19.3,
- f) fatta enskilda beslut riktade till finansinstitut, när det gäller direkt tillämplig unionsrätt, i de specifika fall som avses i artiklarna 17.6, 18.4 och 19.4,
- g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i enlighet med artikel 34,
- h) samla in nödvändiga uppgifter om finansinstitut i enlighet med artikel 35,
- i) utveckla gemensamma metoder för att utvärdera hur produktens särdrag och distributionsprocesserna inverkar på institutens finansiella ställning och konsumentskyddet,
- j) tillhandahålla en centralt tillgänglig databas med registrerade finansinstitut inom sitt behörighetsområde, om detta specificeras i de akter som avses i artikel 1.2,

Artikel 9

Uppgifter som rör konsumentskydd och finansiell verksamhet

1. Myndigheten ska spela en ledande roll för att främja transparens, enkelhet och rättvisa på marknaden för finansiella produkter eller tjänster som riktar sig till konsumenter på hela den inre marknaden, bl.a. genom att
- a) samla in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender,
- b) se över och samordna de behöriga myndigheternas initiativ för att öka konsumenternas förmåga att förstå finansiell information samt utbildningsinitiativ,
- c) utveckla normer för utbildningen inom branschen, och
- d) bidra till utvecklingen av gemensamma regler om utlämnande av uppgifter.

2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och förenhetligande av regleringsförfarandena.

3. Myndigheten får även utfärda varningar om en finansiell verksamhet allvarligt hotar målen i artikel 1.5.

4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla berörda behöriga nationella tillsynsmyndigheter i syfte att samordna regleringen och övervakningen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krissituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var tredje månad. Om beslutet inte förlängts efter dessa tre månader ska det automatiskt upphöra att gälla.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller sitt beslut.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar för vissa former av finansiell verksamhet och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

Artikel 10

Tekniska standarder för tillsyn

1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Standarderna ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska avgränsas av de lagstiftningsakter som de grundas på.

Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till standarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Om myndigheten överlämnar ett förslag till teknisk standard för tillsyn ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för tillsyn besluta huruvida den ska godkänna det. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till tekniska standarder för tillsyn eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför det inte godkänns eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när denna period på sex veckor löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn, eller har överlämnat ett förslag till standard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har överlämnat något förslag till teknisk standard för tillsyn inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte överlämnar något förslag till teknisk standard för tillsyn till kommissionen inom tidsfristen i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för tillsyn genom en delegerad akt utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för tillsyn till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna sitt förslag till teknisk standard för tillsyn till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom sex veckor får kommissionen ändra förslaget på grundval av myndighetens föreslagna ändringar, eller anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta. Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för tillsyn ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 11

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 16 december 2010. Kommissionen ska senast sex månader före fyraårsperiodens utgång rapportera om de delegerade befogenheterna. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 14.

2. När kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 12-14.

Artikel 12

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas, ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verka omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av tekniska standarder för tillsyn som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Invändningar mot tekniska standarder för tillsyn

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet kan invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den tekniska standarden för tillsyn ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges däri.

Den tekniska standarden för tillsyn får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period, om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra någon invändning.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en teknisk standard för tillsyn inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den tekniska standarden för tillsyn ange skälen för detta.

Artikel 14

Uteblivet godkännande eller ändring av förslag till teknisk standard för tillsyn

1. Om kommissionen inte godkänner ett förslag till teknisk standard för tillsyn eller ändrar det i enlighet med artikel 10, ska kommissionen underrätta myndigheten, Europaparlamentet och rådet och ange skälen för detta.

2. Om så är lämpligt får Europaparlamentet eller rådet inom en månad efter den underrättelse som avses i punkt 1 kalla den ansvarige kommissionsledamoten och myndighetens ordförande till ett ad hoc-sammanträde i Europaparlamentets behöriga utskott eller rådet så att de kan lägga fram och förklara sina meningsskiljaktigheter.

Artikel 15

Tekniska standarder för genomförande

1. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för genomförande, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2. Tekniska standarder för genomförande ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen för godkännande.

Innan myndigheten överlämnar förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen, ska den genomföra ett öppet offentligt samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Om myndigheten lägger fram ett förslag till teknisk standard för genomförande ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för genomförande besluta huruvida den ska godkänna det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget till teknisk standard för genomförande endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till teknisk standard för genomförande eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte godkänna det eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i femte stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande, eller har överlämnat ett förslag till teknisk standard för genomförande som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat något förslag till tekniska standarder för genomförande inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte lämnar ett förslag till teknisk standard för genomförande till kommissionen inom tidsfristerna i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för genomförande genom en genomförandeakt, utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för genomförande och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för genomförande till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna förslaget till teknisk standard för genomförande till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom perioden på sex veckor får kommissionen ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av myndighetens föreslagna ändringar eller anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta.

Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för genomförande ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 16

Riktlinjer och rekommendationer

1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till behöriga myndigheter eller finansinstitut.

2. Myndigheten ska, i tillämpliga fall, genomföra öppna offentliga samråd om riktlinjerna och rekommendationerna och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna i sammanhanget. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära yttrande eller råd från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

3. De behöriga myndigheterna och finansinstituterna ska med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Inom två månader efter utfärdandet av en riktlinje eller rekommendation, ska varje behörig myndighet bekräfta att den följer eller tänker följa denna riktlinje eller rekommendation. Om en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen, ska den informera myndigheten och ange skälen för detta.

Myndigheten ska offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Myndigheten får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför för att den inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Den behöriga myndigheten ska få en förhandsanmälan om ett sådant offentliggörande.

Om så krävs i en riktlinje eller rekommendation ska finansinstitutet på ett klart och detaljerat sätt rapportera om huruvida de följer den berörda riktlinjen eller rekommendationen.

4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats och ange vilka behöriga myndigheter som inte följer dem samt redogöra för vilka åtgärder myndigheten tänker vidta för att se till att den berörda behöriga myndigheten följer dess rekommendationer och riktlinjer i framtiden.

Artikel 17

Överträdelser av unionsrätten

1. Om en behörig myndighet inte har tillämpat de akter som avses i artikel 1.2 eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, inklusive de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som upprättats i enlighet med artiklarna 10-15, särskilt genom att underlåta att säkerställa att ett finansinstitut uppfyller kraven i dessa akter, ska myndigheten agera i enlighet med de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 6 i den här artikeln.

2. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, eller bankintressentgruppen eller på eget initiativ och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, utreda en påstådd överträdelse av eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning.

3. Myndigheten får senast inom två månader från det att den inledde sin utredning till den behöriga myndigheten rikta en rekommendation i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för att följa unionsrätten.

Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder den har vidtagit, eller avser att vidta, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om den behöriga myndigheten inte har rättat sig efter unionsrätten inom en månad från mottagandet av myndighetens rekommendation får kommissionen, efter underrättelse från denna myndighet eller på eget initiativ, avge ett formellt yttrande med krav på den behöriga myndigheten att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter unionsrätten. Kommissionens formella yttrande ska beakta myndighetens rekommendation.

Kommissionen ska avge ett sådant formellt yttrande senast tre månader efter antagandet av rekommendationen. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad.

Myndigheten och de behöriga myndigheterna ska överlämna alla nödvändiga uppgifter till kommissionen.

5. Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det formella yttrande som avses i punkt 4, underrätta kommissionen och myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att rätta sig efter det formella yttrandet.

6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 inom den där angivna tidsfristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådant bristande iakttagande av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de akter som avses i artikel 1.2 är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits enligt punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de behöriga myndigheterna följa det formella yttrandet eller beslutet, allt efter omständigheterna.

8. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange vilka behöriga myndigheter och finansinstitut som inte har följt de formella yttranden eller beslut som avses i punkterna 4 och 6 i den här artikeln.

Artikel 18

Åtgärder i krissituationer

1. Vid ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen ska myndigheten aktivt underlätta och, när så bedöms nödvändigt, samordna alla åtgärder som vidtas av de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

För att kunna uppfylla denna underlättande och samordnande roll, ska myndigheten ha fullständiga uppgifter om relevant utveckling, och ska bjudas in att delta såsom observatör vid alla relevanta möten i de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

2. Rådet får, i samråd med kommissionen och ESRB och, där så befinns lämpligt, de europeiska tillsynsmyndigheterna, anta ett beslut riktat till myndigheten om att en krissituation enligt denna förordning föreligger, efter begäran från myndigheten, kommissionen eller ESRB. Rådet ska se över detta beslut med lämpliga mellanrum, dock minst en gång i månaden. Om beslutet inte förlängts efter en månad, ska det automatiskt upphöra att gälla. Rådet får när som helst förklara att krissituationen har upphört.

Om ESRB eller myndigheten anser att en krissituation kan uppstå, ska de utfärda en konfidentiell rekommendation till rådet och tillhandahålla en utvärdering av situationen. Rådet ska därefter bedöma behovet av ett möte. I det sammanhanget ska det garanteras att vederbörlig hänsyn tas till konfidentialiteten.

Om rådet fastslår att det föreligger en krissituation ska det på vederbörligt sätt och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och kommissionen.

3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av nationella myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansinstituten och de behöriga myndigheterna uppfyller kraven i den lagstiftningen.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det beslut av myndigheten som avses i punkt 3 inom den i beslutet angivna tidsfristen, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet i de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt den lagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis. Detta ska endast gälla i situationer där en behörig myndighet inte tillämpar de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, eller tillämpar dem på ett sätt som framstår som en uppenbar överträdelse av dessa akter, och om det är nödvändigt att skyndsamt vidta åtgärder för att återställa finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

5. Beslut som antagits enligt punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende ärenden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

Artikel 19

Lösande av tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer

1. Om en behörig myndighet har invändningar emot en annan medlemsstats behöriga myndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder i de fall som anges i de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar de befogenheter som fastställs genom artikel 17 – på begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2-4 i den här artikeln.

I sådana fall som anges i den lagstiftning som avses i artikel 1.2, och där det på grundval av objektiva kriterier kan fastställas att det råder oenighet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater, får myndigheten på eget initiativ bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med det förfarande som avses i punkterna 2-4.

2. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de behöriga myndigheterna med beaktande av eventuella relevanta tidsfrister som föreskrivs i de akter som avses i artikel 1.2 och av hur komplex och brådskande frågan är. I detta läge ska myndigheten agera som medlare.

3. Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 tredje och fjärde stycket, fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga dem att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en åtgärd, med bindande verkan för de berörda behöriga myndigheterna, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansinstitut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.

5. Beslut som antagits i enlighet med punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna. Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

6. I den rapport som avses i artikel 50.2 ska myndighetens ordförande ange art och karaktär på tvisterna mellan behöriga myndigheter, de överenskommelser som nåtts och de beslut som fattats för att lösa tvisterna.

Artikel 20

Lösande av sektorövergripande tvister mellan behöriga myndigheter

Den gemensamma kommittén ska, i enlighet med förfarandet i artiklarna 19 och 56, lösa sektorövergripande tvister som kan uppstå mellan behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i förordning (EU) 1094/2010 respektive i förordning (EU) 1095/2010.

Artikel 21

Tillsynskollegier

1. Myndigheten ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i direktiv 2006/48/EG och verka för enhetlighet i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska personal från myndigheten kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, däribland undersökningar på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.

2. Myndigheten ska inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande institut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen, med beaktande av den systemrisk som de finansinstitut som avses i artikel 23 utgör.

I denna punkt och i punkt 1 i denna artikel ska myndigheten anses vara en "behörig myndighet" enligt definitionen i relevant lagstiftning.

Myndigheten får

- a) i samarbete med de behöriga myndigheterna samla in och delge alla relevanta uppgifter i syfte att underlätta kollegiets arbete samt upprätta och driva ett centralt system för att göra uppgifterna tillgängliga för de behöriga myndigheterna i kollegiet,
- b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma finansinstitutens förmåga, särskilt den systemrisk som finansinstitut utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester, och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten,
- c) främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet, inbegripet bedömning av de risker som finansinstitut är eller kan vara utsatta för i enlighet med vad som konstaterats under översynen av tillsynsprocessen eller i stressituationer,
- d) i enlighet med de uppgifter och befogenheter som anges i denna förordning, övervaka de uppgifter som de behöriga myndigheterna utför, och
- e) begära fortsatta överläggningar i ett kollegium i ärenden där den anser att beslutet skulle medföra felaktig tillämpning av unionsrätten eller att det inte skulle bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen. Den får även begära att den samordnande tillsynsmyndigheten planerar ett möte i kollegiet eller lägger till ett ärende på dagordningen för ett möte.

3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion och utfärda riktlinjer och rekommendationer, som antagits enligt artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som antagits av tillsynskollegierna.

4. Myndigheten ska ha en rättsligt bindande medlarroll för att lösa tvister mellan behöriga myndigheter i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 19. Myndigheten får fatta tillsynsbeslut som är direkt tillämpliga på det berörda institutet i enlighet med artikel 19.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser

1. Myndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till systemrisker enligt definitionen i förordning (EU) nr 1092/2010. Den ska hantera varje risk för störningar av det finansiella systemet som

- a) orsakas av en försämring av hela det finansiella systemet eller en del av det och
- b) kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och real ekonomin.

Myndigheten ska när så är lämpligt ta hänsyn till den övervakning och bedömning av systemrisker som ESRB utarbetat och reagera på varningar och rekommendationer från ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. Myndigheten ska, i samarbete med ESRB, utarbeta en gemensam uppsättning kvantitativa och kvalitativa indikatorer ("risk dashboard") för att identifiera och mäta systemrisker.

Myndigheten ska också utveckla ett lämpligt stresstestsystem för identifiering av de institut som kan utgöra en systemrisk. Dessa institut ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som avses i artikel 25.

3. Myndigheten ska, utan att det påverkar tillämpningen av de akter som avses i artikel 1.2, vid behov utarbeta ytterligare riktlinjer och rekommendationer för finansinstitut så att den systemrisk som de utgör beaktas.

Myndigheten ska säkerställa att den systemrisk som finansinstitut utgör beaktas vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande på de områden som föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansinstitut, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot stabiliteten i det finansiella systemet och rekommendera åtgärder till de berörda behöriga myndigheterna.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artikel 35.

5. Den gemensamma kommittén ska säkerställa en generell och sektorövergripande samordning av de åtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel.

Artikel 23

Identifiering och mätning av systemrisker

1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisker och ett adekvat stresstest som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansinstitut utgör ska öka i stressituationer. De finansinstitut som kan utgöra en systemrisk ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som anges i artikel 25.

2. Myndigheten ska ta full hänsyn till relevanta internationella metoder vid utvecklingen av kriterierna för identifiering och mätning av den systemrisk som finansinstitut utgör, inklusive de som har fastställts av rådet för finansiell stabilitet, Internationella valutafonden och Banken för internationell betalningsutjämning.

Artikel 24

Permanent kapacitet att motverka systemrisker

1. Myndigheten ska se till att den har specialiserad och fortgående kapacitet att effektivt motverka uppkomsten av systemrisker enligt artiklarna 22 och 23 och, i synnerhet, när det gäller institut som utgör en systemrisk.

2. Myndigheten ska utföra de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning och den lagstiftning som avses i artikel 1.2, samt bidra till att säkerställa ett samstämmigt och samordnat system för hantering och lösande av kriser.

Artikel 25

Förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling

1. Myndigheten ska bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, förfaranden i krissituationer och förebyggande åtgärder för att minimera effekten av fallissemang på systemet.

2. Myndigheten får fastställa bästa praxis i syfte att underlätta rekonstruktion eller avveckling av fallerande institut och särskilt gränsöverskridande företagsgrupper, för att undvika spridning av negativa effekter, säkerställa att lämpliga verktyg och tillräckliga resurser finns tillgängliga och tillåta institutet eller företagsgruppen att rekonstrueras eller avvecklas i tid och på ett korrekt och kostnadseffektivt sätt.

3. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

Artikel 26

Europeiskt system för insättningsgarantisystem

1. Myndigheten ska genom sina befogenheter enligt denna förordning bidra till att stärka det europeiska systemet med nationella insättningsgarantier, för att se till att direktiv 94/19/EG tillämpas på ett korrekt sätt i syfte att se till att de nationella insättningsgarantisystemen dels tilldelas tillräckliga resurser med bidrag från finansinstitut, inbegripet från de finansinstitut som är etablerade och tar emot insättningar inom unionen, men vars huvudkontor finns utanför unionen i enlighet med artikel 94/19/EG, dels tillhandahåller en hög skyddsnivå för alla insättare inom ramen för ett unionsomfattande och harmoniserat regelverk som inte påverkar de gemensamma garantisystemens stabiliserande roll, under förutsättning att de är förenliga med unionslagstiftningen.

2. Artikel 16 om myndighetens befogenheter att anta riktlinjer och rekommendationer ska gälla för insättningsgarantisystem.

3. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

4. Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av konvergens i fråga om det europeiska systemet för nationella insättningsgarantisystem.

Artikel 27

Europeiskt system för rekonstruktion och avveckling av banker samt finansieringsordningar

1. Myndigheten ska bidra till att utveckla metoder för rekonstruktion och avveckling av fallerande finansinstitut, särskilt sådana som kan utgöra en systemrisk, för att undvika spridning och låta finansinstituten avvecklas i tid och på ett korrekt sätt, i tillämpliga fall inbegripet samstämmiga och stabila finansieringsmekanismer om så är lämpligt.

2. Myndigheten ska bidra till bedömningen av behovet av ett system med samstämmiga, stabila och trovärdiga finansieringsmekanismer med lämpliga finansieringsinstrument som är kopplade till en uppsättning samordnade nationella krishanteringsarrangemang.

Myndigheten ska bidra till arbetet med frågor om likvärdiga förutsättningar och den samlade effekten av de system med avgifter och skatter för finansinstitut som kan komma att införas för att åstadkomma en rättvis fördelning av bördorna och incitament att tygla systemriskerna, som en del av ett samstämmigt och trovärdigt regelverk för rekonstruktion och avveckling.

Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av frågan huruvida myndighetens roll bör ökas inom ramen för förebyggande, hantering och lösande av kriser och, vid behov, inrättande av en europeisk fond för rekonstruktion och avveckling.

Artikel 28

Delegering av uppgifter och ansvar

1. De behöriga myndigheterna får med den befullmäktigade myndighetens samtycke delegera uppgifter och ansvar till myndigheten eller andra behöriga myndigheter på de villkor som fastställs i denna artikel. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang avseende delegering av ansvar som måste uppfyllas innan deras behöriga myndigheter ingår sådana avtal om delegation och får begränsa räckvidden för delegeringen till vad som är nödvändigt för en ändamålsenlig övervakning av gränsöverskridande finansinstitut eller grupper.

2. Myndigheten ska stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan behöriga myndigheter genom att identifiera vilka uppgifter och vilket ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt och genom att främja bästa praxis.

3. Delegering av ansvar ska resultera i en omfördelning av de befogenheter som fastställs i de akter som avses i artikel 1.2. Den befullmäktigade myndighetens lagstiftning ska styra förfarandet, verkställigheten och den administrativa och juridiska översynen avseende delegerat ansvar.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om de avtal om delegering som de avser att ingå. De får inte sätta i kraft avtalen förrän tidigast en månad efter att ha underrättat myndigheten.

Myndigheten får yttra sig om det avsedda avtalet inom en månad från det att den underrättats om det.

Myndigheten ska på lämpligt sätt offentliggöra varje avtal om delegering som ingås mellan behöriga myndigheter, så att det säkerställs att alla berörda parter underrättas i tillfredsställande utsträckning.

Artikel 29

Gemensam tillsynskultur

1. Myndigheten ska bidra aktivt till att bygga upp en gemensam tillsynskultur i unionen och en konsekvent tillsynspraxis samt säkerställa att enhetliga förfaranden och konsekventa metoder tillämpas i hela unionen. Myndigheten ska åtminstone göra följande:

- a) Avge yttranden till behöriga myndigheter.
- b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.
- c) Bidra till utvecklingen av enhetliga tillsynsstandarder av hög kvalitet, även avseende rapportering, och internationella redovisningsstandarder i enlighet med artikel 1.3.

- d) Utvärdera tillämpningen av de tekniska standarder för tillsyn och genomförande på området som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i tillämpliga fall föreslå ändringar.
- e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, underlätta personalutbyte och uppmuntra myndigheterna att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.

2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

Artikel 30

Inbördes utvärdering av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet organisera och genomföra inbördes utvärderingar av vissa av eller alla de behöriga myndigheternas verksamheter för att ytterligare förstärka konsekvensen när det gäller resultatet av tillsynen. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de myndigheter som utvärderas. Vid inbördes utvärderingar ska befintlig information och redan gjorda utvärderingar som avser den berörda behöriga myndigheten beaktas.

2. Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

- a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser och styrformer är med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som avses i artiklarna 10–15 och de akter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.
- b) Vilken grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.
- c) Bästa praxis som utvecklats av vissa behöriga myndigheter och som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.
- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa åtgärder och påföljder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

3. Myndigheten får med utgångspunkt i inbördes utvärderingar utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna eftersträva att följa dessa riktlinjer och rekommendationer. Myndigheten ska ta hänsyn till resultaten av inbördes utvärderingar när den utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med artiklarna 10–15.

4. Myndigheten ska offentliggöra den bästa praxis som kan fastställas utifrån dessa inbördes utvärderingar. Dessutom får alla andra resultat av inbördes utvärderingar offentliggöras, förutsatt att den behöriga myndighet som är föremål för en inbördes utvärdering ger sitt samtycke.

Artikel 31

Samordningsfunktion

Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen.

Myndigheten ska främja samordnade reaktioner från unionen, bland annat genom att

- a) underlätta utbytet av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna,
- b) fastställa omfattningen av och, när så är möjligt och lämpligt, kontrollera tillförlitligheten hos de uppgifter som ska göras tillgängliga för alla berörda myndigheter,
- c) genomföra icke-bindande medling efter begäran av de behöriga myndigheterna eller på eget initiativ, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 19,
- d) utan dröjsmål underrätta ESRB om krissituationer som kan komma att uppstå,
- e) vidta alla lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att underlätta samordningen av de åtgärder som vidtagits av relevanta behöriga myndigheter, och
- f) centralisera uppgifter som mottagits från behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 21 och 35 till följd av de lagstadgade rapporteringskrav som gäller för institut som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat. Myndigheten ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Artikel 32

Bedömning av marknadsutvecklingen

1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet och kommissionen om relevanta tendenser på nivån mikrotillsyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en ekonomisk analys av de marknader där finansinstitut är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana institut.

2. Myndigheten ska i samarbete med ESRB ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansinstituts förmåga att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta följande för tillämpning av de behöriga myndigheterna:

- a) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna på ett instituts finansiella ställning under olika ekonomiska scenarier.
- b) Ett gemensamt tillvägagångssätt för att sprida resultaten av dessa bedömningar av finansinstituts motståndskraft.
- c) Gemensamma metoder för att utvärdera hur specifika produkter eller distributionsprocesser inverkar på ett instituts finansiella ställning och på insättare, investerare och kundinformation.

3. Myndigheten ska minst en gång per år och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde.

Myndigheten ska i dessa bedömningar även införa en klassificering av de huvudsakliga riskerna och sårbarheterna och, när så krävs, rekommendera förebyggande eller korrigerande åtgärder.

4. Myndigheten ska genom den gemensamma kommittén ha ett nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), för att se till att utveckling, risker och sårbarheter bevakas tillfredsställande även i ett sektorövergripande perspektiv.

Artikel 33

Internationella förbindelser

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredjeländer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

2. Myndigheten ska bistå i förberedelserna för beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

3. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange de administrativa arrangemang som man kommit överens om med internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer samt det stöd som tillhandahållits i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet.

Artikel 34

Övriga uppgifter

1. Myndigheten får, efter begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. När det gäller bedömningar av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2006/48/EG, såsom ändrat genom direktiv 2007/44/EG, och som enligt det direktivet kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten efter ansökan från några av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra yttranden om en bedömning, utom avseende kriterierna i artikel 19a.1 e i direktiv 2006/48/EG. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden enligt direktiv 2006/48/EG, såsom ändrat genom direktiv 2007/44/EG. Artikel 35 ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.

Artikel 35

Insamling av uppgifter

1. På begäran av myndigheten ska medlemsstaternas behöriga myndigheter lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan fullgöra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna, och under förutsättning att begäran om uppgifter är nödvändig med avseende på den aktuella verksamhetsuppgiftens karaktär.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat får myndigheten tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70.

4. Innan myndigheten begär uppgifter enligt denna artikel, och för att undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.

5. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid av medlemsstaternas behöriga myndigheter, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till andra tillsynsmyndigheter, ministeriet med ansvar för finansfrågor, om det har tillsynsuppgifter till sitt förfogande, den nationella centralbanken eller statistikkontoret i de berörda medlemsstaterna.

6. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga enligt punkt 1 eller 5 i tid, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran direkt till de relevanta finansinstituten. I den motiverade begäran ska förklaras varför uppgifterna beträffande respektive enskilda finansinstitut behövs.

Myndigheten ska informera de relevanta behöriga myndigheterna om begäran i enlighet med denna punkt och punkt 5.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.

7. Myndigheten får använda konfidentiella uppgifter som den mottagit enligt denna artikel endast för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 36

Relationer till ESRB

1. Myndigheten ska nära och regelbundet samarbeta med ESRB.

2. Myndigheten ska regelbundet och i tid tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter. Alla uppgifter som inte finns i sammanfattad eller aggregerad form och som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter, ska utan dröjsmål tillhandahållas ESRB efter en motiverad begäran enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010. Myndigheten ska i samarbete med ESRB förfoga över lämpliga interna förfaranden för överföring av konfidentiella uppgifter, särskilt rörande enskilda finansinstitut.

3. Myndigheten ska i enlighet med punkterna 4 och 5 se till att en korrekt uppföljning görs av ESRB:s varningar och rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010.

4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten utan dröjsmål kalla till ett sammanträde i tillsynsstyrelsen och bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna.

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en rekommendation, ska den överlämna en motivering av detta till ESRB och rådet.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig nationell tillsynsmyndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta tillsynsstyrelsens synpunkter när den underrättar rådet och ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

6. Vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska myndigheten i största möjliga utsträckning beakta ESRB:s varningar och rekommendationer.

Artikel 37

Bankintressentgruppen

1. För att underlätta samråd med intressenter på områden av betydelse för myndighetens utförande av sina uppgifter, ska en bankintressentgrupp inrättas. Bankintressentgruppen ska höras om de åtgärder som vidtas i enlighet med artiklarna 10-15 om tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande och, i den mån de inte rör enskilda finansinstitut, artikel 16 om riktlinjer och rekommendationer. Om åtgärder måste vidtas brådskande och samrådet blir omöjligt, ska bankintressentgruppen underrättas så snart som möjligt.

Bankintressentgruppen ska sammanträda minst fyra gånger om året.

2. Bankintressentgruppen ska ha 30 ledamöter med en välavvägd fördelning mellan företrädare för unionens kreditinstitut och värdepappersföretag som bedriver verksamhet i unionen, företrädare för deras anställda samt konsumenter, användare av banktjänster och företrädare för små och medelstora företag. Minst fem av ledamöterna ska vara oberoende topprankade akademiker. Tio av ledamöterna ska företräda finansinstitut och tre av dessa ska företräda kooperativa banker och sparbanker.

3. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska utses av tillsynsstyrelsen på förslag av relevanta intressenter. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning se till att en lämplig geografisk och könsmässig avvägning görs mellan företrädare för intressenter i hela unionen.

4. Myndigheten ska, om inte annat följer av den tystnadsplikt som anges artikel 70, tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och se till att bankintressentgruppen ges tillfredsställande sekretariatsstöd. Ledamöter, utom branschföreträdare, av den bankintressentgrupp som företräder ideella organisationer ska erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning. Bankintressentgruppen får inrätta arbetsgrupper i tekniska frågor. Ledamöterna i bankintressentgruppen ska förordnas på två och ett halvt år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

Ledamöterna i bankintressentgruppen får delta under två på varandra följande perioder.

5. Bankintressentgruppen får avge yttranden och lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10-16, 29, 30 och 32.

6. Bankintressentgruppen ska själv anta sin arbetsordning med två tredjedels majoritet bland sina ledamöter.

7. Myndigheten ska offentliggöra bankintressentgruppens yttranden och råd och resultaten av samråden med den.

Artikel 38

Skyddsåtgärder

1. Myndigheten ska se till att inga beslut som antas enligt artikel 18 eller 19 på något sätt inkräktar på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

2. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 19.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom två veckor efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten och kommissionen anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Myndigheten ska inom en månad från medlemsstatens anmälan underrätta denna om huruvida den vidhåller, ändrar eller återkallar sitt beslut. Om beslutet vidhålls eller ändras ska myndigheten förklara att finanspolitiska ansvarsområden inte påverkas.

Om myndigheten vidhåller sitt beslut ska rådet vid ett av sina möten senast två månader efter det att myndigheten har informerat medlemsstaten i enlighet med det fjärde stycket med majoritet av de avgivna rösterna besluta om huruvida myndighetens beslut ska vidhållas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att vidhålla myndighetens beslut i enlighet med det femte stycket ska myndighetens beslut upphöra att gälla.

3. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 18.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom tre arbetsdagar efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten, kommissionen och rådet anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Rådet ska inom tio arbetsdagar sammankalla ett möte och med enkel majoritet bland medlemmarna besluta om huruvida myndighetens beslut ska återkallas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att återkalla myndighetens beslut i enlighet med det fjärde stycket ska myndighetens beslut upphöra att vara vilande.

4. Om rådet i enlighet med punkt 3 har fattat ett beslut att inte återkalla ett beslut av myndigheten som avser artikel 18.3 och den berörda medlemsstaten fortfarande anser att myndighetens beslut inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den medlemsstaten anmäla detta till kommissionen och myndigheten och begära att rådet ska behandla ärendet på nytt. Den berörda medlemsstaten ska tydligt ange skälen till att den finner rådets beslut oriktigt.

Inom fyra veckor efter den anmälan som avses i första stycket ska rådet bekräfta sitt ursprungliga beslut eller fatta ett nytt beslut i enlighet med punkt 3.

Fyraveckorsperioden får förlängas med ytterligare fyra veckor av rådet om de särskilda omständigheterna i fallet kräver detta.

5. Allt eventuellt missbruk av denna artikel, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, ska vara förbjudet såsom varande oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Innan myndigheten fattar beslut enligt denna förordning ska den underrätta alla namngivna adressater om sin avsikt att anta beslutet och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter i ärendet. Detta gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

2. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

3. Adressaterna för myndighetens beslut ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

4. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

5. Beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras, och offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansinstitut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet om inte sådant offentliggörande står i strid med finansinstituts rättmätiga intresse av att skydda sina affärshemligheter eller allvarligt äventyrar finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

KAPITEL III
ORGANISATION

AVSNITT 1
Tillsynsstyrelsen

Artikel 40
Sammansättning

1. Tillsynsstyrelsen ska bestå av följande:
 - a) En ordförande (utan rösträtt).
 - b) Varje medlemsstats chef för den nationella offentliga myndighet som är behörig att utöva tillsyn över kreditinstitut, som ska delta personligen åtminstone två gånger om året.
 - c) En företrädare (utan rösträtt) för kommissionen.
 - d) En företrädare (utan rösträtt) för Europeiska centralbanken.
 - e) En företrädare (utan rösträtt) för ESRB.
 - f) En företrädare (utan rösträtt) för var och en av de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna.
2. Tillsynsstyrelsen ska regelbundet och minst två gånger om året hålla möten med bankintressentgruppen.
3. Varje behörig myndighet ska ansvara för att från sin myndighet utse en suppleant på hög nivå, som kan ersätta den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b, om denna person är förhindrad att delta.
4. Om den myndighet som avses i punkt 1 b inte är en centralbank, får den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i den punkten besluta att ta med sig en företrädare (utan rösträtt) för respektive medlemsstats centralbank.
5. I de medlemsstater där det finns mer än en myndighet med ansvar för tillsyn i enlighet med denna förordning, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare. När en punkt som ska diskuteras i tillsynsstyrelsen inte omfattas av behörigheten för den nationella myndighet som företräds av den ledamot som avses i punkt 1 b, får den ledamoten icke desto mindre ta med sig en företrädare (utan rösträtt) från den relevanta nationella myndigheten.
6. Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b ska när frågor inom tillämpningsområdet för direktiv 94/19/EG behandlas, om så krävs, åtföljas av företrädare (utan rösträtt) för de relevanta organ i varje medlemsstat som förvaltar system för garanti av insättningar.
7. Tillsynsstyrelsen får besluta att inbjuda observatörer.

Verkställande direktören får delta (utan rösträtt) i tillsynsstyrelsens sammanträden.

Artikel 41

Interna kommittéer och paneler

1. Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer eller paneler för specifika uppgifter som den tilldelas och besluta om att vissa klart definierade uppgifter och beslut ska delegeras till interna kommittéer eller paneler, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.
2. Vid tillämpningen av artikel 19 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en oberoende panel som ska underlätta en opartisk tvistlösning och ska bestå av dess ordförande och två av dess ledamöter, som inte får vara företrädare för de behöriga myndigheter som är tvistande parter, och som varken har något intresse i konflikten eller direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.
3. Med förbehåll för artikel 19.2 ska panelen föreslå ett beslut för slutligt antagande av tillsynsstyrelsen i enlighet med förfarandet i artikel 44.1 tredje stycket.
4. Tillsynsstyrelsen ska anta en arbetsordning för den panel som avses i punkt 2.

Artikel 42

Oberoende

När ordföranden och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga och privata organ får försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

Artikel 43

Uppgifter

1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete och ansvara för att fatta sådana beslut som avses i kapitel II.
2. Tillsynsstyrelsen ska anta sådana yttranden, rekommendationer och beslut och utfärda sådana råd som avses i kapitel II.
3. Tillsynsstyrelsen ska utse sin ordförande.
4. Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av förvaltningsstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Detta arbetsprogram ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens fleråriga arbetsprogram och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Det fleråriga arbetsprogrammet ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

7. Tillsynsstyrelsen ska anta budgeten i enlighet med artikel 63.

8. Tillsynsstyrelsen ska ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot ordföranden och verkställande direktören och kunna återkalla deras uppdrag i enlighet med artikel 48.5 respektive artikel 51.5.

Artikel 44

Beslutsfattande

1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst.

När det gäller de rättsakter som anges i artiklarna 10-16 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller beslut i enlighet med artikel 19.3, för beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten, ska det beslut som föreslås av panelen betraktas som antaget om det godkänns med enkel majoritet, förutsatt att det inte avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller alla övriga beslut i enlighet med artikel 19.3 ska det beslut som föreslås av panelen antas med enkel majoritet bland ledamöterna i tillsynsstyrelsen. Varje ledamot ska ha en röst.

2. Sammanträdena i tillsynsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en tredjedel av dess ledamöter och ledas av ordföranden.

3. Tillsynsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. I arbetsordningen ska närmare bestämmelser för omröstningar anges, särskilt i tillämpliga fall beträffande beslutförhet. Ledamöter utan rösträtt och observatörer, med undantag av ordföranden och verkställande direktören, ska inte delta i diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansinstitut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller de akter som avses i artikel 1.2.

AVSNITT 2

Förvaltningsstyrelsen

Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta honom om han är förhindrad att delta.

De valda ledamöterna ska förordnas på två och ett halvt år. Förordnandet kan förlängas en gång. Sammansättningen av förvaltningsstyrelsen ska vara väl avvägd och proportionerlig samt avspegla unionen som helhet. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut med majoritet bland de närvarande ledamöterna. Varje ledamot ska ha en röst.

Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta utan rösträtt i förvaltningsstyrelsens sammanträden.

Kommissionens företrädare ska ha rätt att rösta om de frågor som avses i artikel 63.

Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på dennes initiativ eller efter begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter och ska ledas av ordföranden.

Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter. De ledamöter som inte har rösträtt, med undantag för den verkställande direktören, får inte delta i några diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansinstitut.

Artikel 46**Oberoende**

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter.

Artikel 47**Förvaltningsstyrelsens uppgifter**

1. Förvaltningsstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning.
2. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå tillsynsstyrelsen ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram.
3. Förvaltningsstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.
4. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, i enlighet med artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).
5. Förvaltningsstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.
6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.
7. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.
8. Förvaltningsstyrelsen ska utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

AVSNITT 3**Ordförande****Artikel 48****Utnämning och uppgifter**

1. Myndigheten ska företrädas av en ordförande, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen.

2. Ordföranden ska efter ett öppet urvalsförfarande utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering.

Innan ordföranden tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val får Europaparlamentet efter att ha hört den av tillsynsstyrelsen utvalda kandidaten, invända mot att denne utses.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en suppleant som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Denne suppleant får inte utses bland ledamöterna i förvaltningsstyrelsen.

3. Ordförandens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av ordförandens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera

- a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och
- b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av utvärderingen förnya ordförandens mandat en gång under förutsättning att Europaparlamentet tillstyrker detta.

5. Ordföranden får endast avlägsnas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter beslut av tillsynsstyrelsen.

Ordföranden får inte hindra tillsynsstyrelsen från att diskutera frågor som rör honom, särskilt behovet av att skilja honom från hans uppdrag, och får inte delta i överväganden om sådana frågor.

Artikel 49**Oberoende**

Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka ordföranden när han utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är ordföranden, även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet och rådet får, med full respekt för ordförandens oberoende, uppmana ordföranden eller dennes suppleant att göra ett uttalande. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.

2. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 1, skriftligen rapportera om myndighetens huvudsakliga verksamhet till Europaparlamentet.

3. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla alla de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.

AVSNITT 4

Verkställande direktör

Artikel 51

Utnämning

1. Myndighetens förvaltning ska ombesörjas av en verkställande direktör, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

2. Verkställande direktören ska, efter ett öppet urvalsförfarande och efter att Europaparlamentet har tillstyrkt beslutet, utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sina erfarenheter med relevans för finansiell tillsyn och reglering och av arbetsledning.

3. Verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av verkställande direktörens mandatperiod ska tillsynsstyrelsen särskilt utvärdera

a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och

b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av den utvärdering som avses i första stycket förnya verkställande direktörens mandat en gång.

5. Verkställande direktören får endast avlägsnas från sitt uppdrag genom beslut av tillsynsstyrelsen.

Artikel 52

Oberoende

Utan att det påverkar förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens respektive funktioner i fråga om verkställande direktörens uppgifter, ska denne varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka den verkställande direktören när denne utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är den verkställande direktören även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 53

Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska ansvara för förvaltningen av myndigheten och förbereda arbetet i förvaltningsstyrelsen.

2. Verkställande direktören ska ha ansvaret för att genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens vägledning och förvaltningsstyrelsens kontroll.

3. Verkställande direktören ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

4. Verkställande direktören ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med artikel 47.2.

5. Senast den 30 juni varje år ska verkställande direktören föreslå förvaltningsstyrelsen ett arbetsprogram för det följande året, i enlighet med artikel 47.2.

6. Verkställande direktören ska utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten enligt artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

7. Verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

8. Verkställande direktören ska, när det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.

KAPITEL IV

**GEMENSAMMA ORGAN FÖR DE EUROPEISKA
TILLSYNSMYNDIGHETERNA**

AVSNITT 1

***Den gemensamma kommittén för de europeiska
tillsynsmyndigheterna***

Artikel 54

Inrättande

1. Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed.
2. Den gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet och ska säkerställa sektorövergripande konvergens med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i synnerhet i fråga om
 - finansiella konglomerat,
 - bokföring och revision,
 - mikroanalyser av sektorövergripande utveckling, risker och sårbarhet när det gäller finansiell stabilitet,
 - investeringsprodukter som riktar sig till enskilda investerare,
 - åtgärder för att bekämpa penningtvätt, och
 - utbyte av uppgifter med ESRB, samt utveckling av förbindelserna mellan ESRB och de europeiska tillsynsmyndigheterna.
3. Den gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna och som ska fungera som ett sekretariat. Myndigheten ska tillhandahålla tillfredsställande resurser för administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.
4. Om ett finansinstitut bedriver sektorövergripande verksamhet ska den gemensamma kommittén lösa tvister i enlighet med artikel 56.

Artikel 55

Sammansättning

1. Den gemensamma kommittén ska bestå av ordförandena för de europeiska tillsynsmyndigheterna samt, i tillämpliga fall, ordföranden i en underkommitté som inrättats enligt artikel 57.
2. Verkställande direktören, en företrädare för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena för den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.
3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara vice ordförande i ESRB.

4. Den gemensamma kommittén ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I denna kan ytterligare deltagare i kommitténs sammanträden komma att anges.

Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst varannan månad.

Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och handlingar

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Handlingar enligt artiklarna 10-15, 17, 18 eller 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra unionsakter som avses i artikel 1.2, som också ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ska antas parallellt av myndigheten och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 57

Underkommittéer

1. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.
2. Underkommittén ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.
3. Underkommittén ska utse en ordförande bland sina ledamöter som också ska vara ledamot i den gemensamma kommittén.
4. Den gemensamma kommittén får inrätta ytterligare underkommittéer.

AVSNITT 2

Överklagandenämnd

Artikel 58

Sammansättning och verksamhet

1. Överklagandenämnden ska vara ett gemensamt organ för de europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara välrenommerade personer med styrka i vitsord avseende relevanta kunskaper och professionella erfarenheter, inbegripet erfarenhet av tillsynsarbete, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, värdepappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer som är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner eller unionsinstitutioner som deltar i myndighetens verksamhet. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter.

Överklagandenämnden ska utse sin ordförande.

3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en förslagslista från kommissionen, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.

Övriga ledamöter ska utses i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter ska vara fem år. Den får förnyas en gång.

5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens förvaltningsstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel, och förvaltningsstyrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.

6. Överklagandenämndens beslut ska fattas med en majoritet på minst fyra av dess sex ledamöter. När det överklagade beslutet faller inom tillämpningsområdet för denna förordning, ska den beslutande majoriteten åtminstone inbegripa en av de två ledamöter av överklagandenämnden som har utsetts av myndigheten.

7. Överklagandenämnden ska sammankallas av ordföranden vid behov.

8. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska se till att överklagandenämnden får tillfredsställande driftstöd och sekretariats-tjänster via den gemensamma kommittén.

Artikel 59

Oberoende och opartiskhet

1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess förvaltningsstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.

2. Överklagandenämndens ledamöter får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas.

3. Om en ledamot i överklagandenämnden, av något av skälen i punkt 1 eller 2 eller av något annat skäl, anser att en annan ledamot inte bör delta i ett överklagandeförfarande, ska ledamoten underrätta överklagandenämnden om detta.

4. En part i ett överklagandeförfarande får invända mot att en ledamot i överklagandenämnden deltar i förfarandet, om parten anser att något av skälen i punkterna 1 och 2 föreligger eller misstänker att ledamoten är partisk.

En invändning får inte baseras på ledamotens nationalitet, ej heller tas upp till prövning om parten i överklagandeförfarandet, trots att denne var medveten om ett skäl till invändning, har vidtagit andra åtgärder i förfarandet än att invända mot överklagandenämndens sammansättning.

5. Överklagandenämnden ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas i de fall som anges i punkterna 1 och 2 utan att den berörda ledamoten deltar.

Vid beslutet ska den berörda ledamoten i överklagandenämnden ersättas av sin suppleant. Om suppleanten befinner sig i en liknande situation ska myndighetens ordförande utse en ersättare bland de tillgängliga suppleanterna.

6. Ledamöterna i överklagandenämnden ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse.

De ska i detta syfte avge en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende, eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

Dessa förklaringar ska offentliggöras skriftligen varje år.

KAPITEL V

RÄTTSMEDEL

Artikel 60

Överklaganden

1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artikel 17, 18 eller 19 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.

2. Överklagandet ska innehålla en motivering och skriftligen sändas till myndigheten inom två månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.

Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom två månader efter att det ingivits.

3. Ett överklagande som ges in enligt punkt 1 ska inte medföra att beslutet blir vilande.

Överklagandenämnden får dock, om den anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet.

4. Om överklagandet kan tas upp till prövning, ska överklagandenämnden pröva om det är välgrundat. Den ska anmoda parterna i överklagandeförfarandet att inom viss tid inkomma med synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att göra muntliga framställningar.

5. Överklagandenämnden får bekräfta det beslut som myndighetens behöriga organ har fattat eller hänskjuta ärendet till myndighetens behöriga organ. Detta organ ska vara bundet av överklagandenämndens beslut och ska anta ett ändrat beslut i ärendet.

6. Överklagandenämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

7. Överklagandenämndens beslut ska innehålla en motivering och offentliggöras av myndigheten.

Artikel 61

Talan inför Europeiska unionens domstol

1. Talan får väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget mot beslut som fattats av överklagandenämnden eller, i de fall det inte finns någon möjlighet att överklaga till överklagandenämnden, av myndigheten.

2. Medlemsstaterna och unionens institutioner, samt alla fysiska eller juridiska personer, får väcka talan vid Europeiska unionens domstol mot myndighetens beslut, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

3. Om myndigheten är skyldig att vidta åtgärder men underlåter att fatta beslut, får passivitetstalan väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 265 i EUF-fördraget.

4. Myndigheten ska vara skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domen i Europeiska unionens domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 62

Myndighetens budget

1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

- a) Obligatoriska bidrag från de nationella offentliga myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över finansinstitut, som ska ges enligt en formel baserad på den viktning av röster som anges i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser. I enlighet med denna artikel ska artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser fortsätta att tillämpas även efter den tidsfrist, den 31 oktober 2014, som fastställs där.
- b) Ett bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
- c) Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i unionsrättens relevanta instrument.

2. Myndighetens utgifter ska minst avse personal-, administrations-, infrastruktur-, vidareutbildnings- och driftskostnader.

3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.

4. Skattningar av myndighetens totala inkomster och utgifter ska göras för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.

Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Senast den 15 februari varje år ska verkställande direktören utarbeta ett förslag till skattning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår och överlämna det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen. Tillsynsstyrelsen ska varje år, med stöd av det förslag till skattning som utarbetats av verkställande direktören, och godkänts av förvaltningsstyrelsen, genomföra en skattning av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars ska tillsynsstyrelsen överlämna denna skattning tillsammans med ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen. Innan skattningen antas ska verkställande direktörens förslag godkännas av förvaltningsstyrelsen.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen ska överlämna skattningarna till Europaparlamentet och rådet (nedan tillsammans kallade *budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens budget.

3. Med utgångspunkt i denna skattning ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de bidrag som ska belasta Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

4. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja de anslag som utgör bidrag till myndigheten.

5. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

6. Förvaltningsstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om någon av budgetmyndighetens båda parter avser att avge ett yttrande, ska den inom två veckor efter mottagandet av uppgifter om projektet meddela myndigheten sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget yttrande inkommer får myndigheten fullfölja den planerade åtgärden.

7. Under myndighetens första verksamhetsår, vilket upphör den 31 december 2011 ska unionens finansiering av myndigheten vara föremål för tillsynen av budgetmyndigheten i enlighet med punkt 47 i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår ska myndighetens räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Myndighetens räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars följande år.

Kommissionens räkenskapsförare ska därefter sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

3. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 129 i budgetförordningen ska verkställande direktören på eget ansvar upprätta dess slutliga räkenskaper och överlämna dem till förvaltningsstyrelsen för yttrande.

4. Förvaltningsstyrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.

5. Senast den 1 juli efter utgången av budgetåret ska verkställande direktören tillsammans med styrelsens yttrande överlämna de slutliga redovisningarna till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

6. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras.

7. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser. Den verkställande direktören ska även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.

8. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för genomförande av den budget som inbegriper intäkter från Europeiska unionens allmänna budget och behöriga myndigheter för budgetår N.

Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

Artikel 66

Bestämmelser om bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska förordning (EG) nr 1073/1999 gälla för myndigheten utan inskränkning.

2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som genomförs av Olaf, och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 67

Privilegier och immunitet

Protokollet (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier som fogas till fördraget om Europeiska unionen och till EUF-fördraget ska tillämpas på myndigheten och dess personal.

Artikel 68

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet dess verkställande direktör och dess ordförande.

2. Förvaltningsstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

3. Myndigheten ska gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna och den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda.

4. Förvaltningsstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.

Artikel 69

Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska unionens domstol.

2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 70

Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen, verkställande direktören och myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som genomför uppgifter för myndigheten på grundval av

avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.

Artikel 16 i tjänsteföreskrifterna ska vara tillämpliga på dem.

I enlighet med tjänsteföreskrifterna är personalen, även efter att ha lämnat tjänsten, skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ, eller andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka myndighetens personal när de utför sina uppgifter.

2. Med undantag för sådana fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får inga förtroliga upplysningar som de personer som avses i punkt 1 erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

Skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt ska inte hindra den europeiska myndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna från att använda upplysningarna för genomförandet av de akter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.

För sådana uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna ⁽¹⁾.

Artikel 71

Skydd av personuppgifter

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001 inom ramen för dess ansvarsområden.

Artikel 72

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.

⁽¹⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.

2. Senast den 31 maj 2011 ska förvaltningsstyrelsen anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom klagomål till Europeiska ombudsmannen eller genom talan vid Europeiska unionens domstol efter överklagande till överklagandenämnden, beroende på vad som är lämpligast, i enlighet med villkoren i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.

Artikel 73

Språkordning

1. Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾ ska gälla för myndigheten.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.

3. De översättningar som krävs för myndighetens verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

Artikel 74

Överenskommelse om säte

De nödvändiga arrangemangen beträffande myndighetens lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på den verkställande direktören, ledamöterna i förvaltningsstyrelsen, myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och värdmedlemsstaten.

Denna medlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga verksamhetsvillkor för myndigheten, däribland en flerspråkig skolundervisning med europeiskt innehåll samt lämpliga kommunikationer.

Artikel 75

Deltagande av tredjeländer

1. Tredjeländer som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och tillämpar unionsrätten inom myndighetens behörighetsområden enligt artikel 1.2, ska kunna delta i myndighetens arbete.

2. Myndigheten får samarbeta med sådana länder som avses i punkt 1 som tillämpar en lagstiftning som har erkänts som likvärdig inom de behörighetsområden för myndigheten som avses i artikel 1.2, såsom föreskrivs i internationella avtal som unionen ingått i enlighet med artikel 216 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

3. I de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i punkterna 1 och 2 ska särskilt anges regler om arten och omfattningen av samt förfarandena för deltagande av de länder som anges i punkt 1 i myndighetens verksamhet, samt om finansiella bidrag och personal. Det får föreskrivas rätt att låta sig företrädas som observatör i tillsynsstyrelsen, men det ska säkerställas att dessa länder inte är företrädare vid diskussioner som rör enskilda finansinstitut, utom i de fall då länderna har direkta intressen i den fråga som behandlas.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 76

Förberedande åtgärder

1. Efter att denna förordning har trätt i kraft och innan myndigheten inrättas ska CEBS i nära samarbete med kommissionen förbereda ersättandet av CEBS med myndigheten.

2. Så snart myndigheten har inrättats ska kommissionen ansvara för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa driften av myndigheten, till dess att myndigheten har utnämnt en verkställande direktör.

För detta ändamål, och fram till dess att den verkställande direktören tillträder sitt arbete efter att ha utnämnts av tillsynsstyrelsen enligt artikel 51, får kommissionen tillfälligt förordna en tjänsteman för att som ställföreträdare genomföra den verkställande direktörens uppgifter. Denna period ska begränsas till den tid som behövs för att utse en verkställande direktör för myndigheten.

Den tillfällige verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av de anslag som ingår i myndighetens budget, när de godkänts av förvaltningsstyrelsen, och får ingå avtal, även anställningsavtal, när tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillsynsstyrelsens eller förvaltningsstyrelsens befogenheter.

4. Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till CEBS. CEBS alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. CEBS ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av CEBS och av kommissionen.

Artikel 77

Övergångsbestämmelser för personal

1. Med avvikelse från artikel 68 ska villkoren i alla anställningsavtal och avtal om tillfälliga uppdrag som CEBS eller dess sekretariat ingått och som fortfarande är i kraft den 1 januari 2011 fortsätta att iakttas, fram till den dag då avtalen upphör att gälla. Avtalen får inte förlängas.

2. Alla kontraktansställda som avses i punkt 1 ska ges möjlighet att ingå avtal som tillfälligt anställda enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i de olika lönegrader som anges i myndighetens anställningsplan.

Ett internt urvalsförfarande, begränsat till personal som har avtal med CEBS eller dess sekretariat, ska genomföras efter det att denna förordning trätt i kraft av den myndighet som ingår anställningsavtal för att kontrollera kompetensen, lämpligheten och integriteten hos dem som ska anställas. Det interna urvalsförfarandet ska till fullo beakta den kompetens och erfarenhet som individen uppvisat före anställningen.

3. Beroende på art och nivå hos de funktioner som ska utföras ska godkända sökande ges avtal med en löptid som motsvarar minst den återstående tiden enligt det föregående avtalet.

4. Relevant nationell lagstiftning om anställningsavtal och andra relevanta instrument ska fortsätta att tillämpas på medlemmar av personalen med tidigare avtal som väljer att inte söka avtal som tillfälligt anställda, eller som inte erbjuds sådana avtal i enlighet med punkt 2.

Artikel 78

Nationella bestämmelser

Medlemsstaterna ska införa lämpliga bestämmelser för att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett effektivt sätt.

Artikel 79

Ändringar

Beslut 716/2009/EG ändras härmed genom att CEBS avförs från förteckningen över stödmottagare i avsnitt B i bilagan till det beslutet.

Artikel 80

Upphävande

Kommissionens beslut 2009/78/EG om inrättande av CEBS ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

Artikel 81

Översynsklausul

1. Senast den 2 januari 2014 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:

- a) vilken grad av konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,
- i) konvergensen i fråga om de behöriga myndigheternas funktionella oberoende och när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning,

ii) myndighetens opartiskhet, objektivitet och oberoende,

- b) tillsynskollegiernas funktionssätt,
- c) framsteg som har gjorts på väg mot konvergens inom områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive unionens finansieringsmekanismer,
- d) myndighetens roll i fråga om systemrisk,
- e) tillämpningen av den skyddsklausul som föreskrivs i artikel 38,
- f) tillämpningen av den rättsligt bindande medlarroll som föreskrivs i artikel 19.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska också innehålla en utvärdering av huruvida

- a) det är lämpligt att fortsätta med separat tillsyn av bankverksamhet, försäkringar, tjänstepensioner, värdepappers- och finansmarknader,
- b) det är lämpligt att övervaka tillsynsverksamhet och affärsverksamhet separat eller av samma tillsynsorgan,
- c) det är lämpligt att förenkla och stärka strukturen för ESFS för att öka samstämmigheten mellan makro- och mikronivåerna och mellan de europeiska tillsynsmyndigheterna,
- d) utvecklingen av ESFS följer den globala utvecklingen,
- e) det finns tillräcklig mångfald och kompetens inom ESFS,
- f) transparensen och ansvarigheten är tillräckliga när det gäller kraven på offentliggörande,
- g) myndigheten har tillräckliga resurser för att utföra sina arbetsuppgifter,
- h) myndigheten ska ha kvar sitt säte eller om det är lämpligt att flytta de europeiska tillsynsmyndigheterna till ett gemensamt säte för att utveckla bättre samordning dem emellan.

3. När det gäller frågan om direkt tillsyn över institutioner eller infrastrukturer med alleuropeisk räckvidd ska kommissionen, med beaktande av marknadsutvecklingen, utarbeta en årlig rapport om huruvida det är lämpligt att ge myndigheten ytterligare tillsynsuppgifter på detta område.

4. Den rapport som anges i punkt 1 och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 82

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2011, med undantag för artiklarna 76, 77.1 och 77.2, vilka ska tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

Myndigheten ska inrättas den 1 januari 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1094/2010**av den 24 november 2010****om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 exponerades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. Nationellt baserade tillsynsmodeller har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansmarknaderna, där många finansinstitut opererar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella tillsynsorganen.
- (2) Före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå och avspeglar finansmarknadernas ökande integration i unionen (i dess resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan ⁽⁴⁾, av den 21 november

2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005-2010) – vitbok ⁽⁶⁾, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ⁽⁷⁾ och av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer ⁽⁸⁾, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁹⁾, och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport från den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten") en förstärkning av tillsynsramarna för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Den rekommenderade reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. Gruppen fann också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn borde inrättas, som skulle omfatta tre europeiska myndigheter, en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn, samt rekommenderade inrättande av ett europeiskt systemriskråd. Rapporten angav vilka reformer som experterna ansåg nödvändiga, där arbetet omedelbart måste inledas.

- (4) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn och ett europeiskt systemriskråd skulle läggas fram. I meddelandet av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterade den närmare hur strukturen för ett sådant nytt tillsynssystem skulle kunna utformas, och återgav därvid kontentan i de-Larosière-rapporten.

⁽¹⁾ EUT C 13, 20.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 22 januari 2010 (ännu inte offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010.

⁽⁴⁾ EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁽⁵⁾ EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁽⁶⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

⁽⁷⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁽⁸⁾ EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁽¹⁰⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (5) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 bekräftade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, bör inrättas. Systemet bör förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företagsgrupper och införa ett enhetligt europeiskt regelverk som bör tillämpas på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag på hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn skulle kunna agera kraftfullt i krissituationer, men betonade samtidigt att de nya myndigheternas beslut inte fick inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.
- (6) Den finansiella och ekonomiska krisen har skapat verkliga och allvarliga risker för stabiliteten i det finansiella systemet och för den inre marknads funktion. Att återställa och upprätthålla ett stabilt och tillförlitligt finansiellt system är en absolut nödvändig förutsättning för att bevara förtroendet för den inre marknaden och dess enhetliga funktion, och därmed att bevara och förbättra förutsättningarna för en fullt integrerad fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Djupare, mer integrerade finansmarknader ger dessutom bättre möjlighet till diversifiering av finansiering och risker och bidrar därför till att öka kapaciteten att absorbera ekonomiska chocker.
- (7) Unionen har nått gränsen för vad som kan åstadkommas med oförändrad status för kommittéerna för europeiska tillsynsorgan. Unionen kan inte fortsatt acceptera en situation där det inte finns någon mekanism för att säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna kommer fram till bästa möjliga beslut för tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut, där samarbetet och utbytet av uppgifter mellan de nationella tillsynsmyndigheterna är otillfredsställande, där gemensamma åtgärder av de nationella myndigheterna kräver komplicerade arrangemang för att kunna ta hänsyn till en mängd skiftande reglerings- och tillsynsordningar, där nationella lösningar ofta är det enda framkomliga alternativet för att åtgärda problem på unionsnivå och där olika tolkningar görs av samma rättsakt. Det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat ESFS) bör utformas så att dessa brister undanröjs, och det bör vara anpassat till målet att skapa en stabil inre marknad för finansiella tjänster inom unionen och koppla ihop de nationella tillsynsmyndigheterna i ett starkt unionsnät.
- (8) ESFS bör vara ett integrerat nätverk för tillsynsmyndigheter på nationell nivå och unionsnivå, där den dagliga tillsynen ligger kvar på nationell nivå. Man bör också skapa bättre harmonisering och enhetlighet i tillämpningen av bestämmelserna om finansinstitut och finansmarknader i hela unionen. Utöver den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (nedan kallad *myndigheten*) bör det inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) och en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), liksom en gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *den gemensamma kommittén*). En europeisk systemrisknämnd (nedan kallad ESRB) bör utgöra en del av ESFS när det gäller de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽¹⁾.
- (9) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ersätta europeiska banktillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/78/EG ⁽²⁾, kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG ⁽³⁾, och europeiska värdepapperstill-synskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽⁴⁾, och överta alla dessa kommittéers uppgifter och befogenheter, inbegripet att driva vidare pågående arbete och projekt, i tillämpliga fall. Varje europeisk tillsynsmyndighets behörighetsområde bör definieras tydligt. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet. När denna ansvarighet gäller sektorsövergripande frågor som har samordnats genom den gemensamma kommittén, bör de europeiska tillsynsmyndigheterna vara ansvariga, genom den gemensamma kommittén, för sådan samordning.
- (10) Myndigheten bör agera i syfte att förbättra den inre marknads funktion, särskilt genom att säkerställa en hög grad av effektiv och konsekvent reglering och tillsyn, med beaktande av samtliga medlemsstaters specifika intressen och finansinstitutens olika karaktär. Myndigheten bör skydda allmänna intressen såsom det finansiella systemets stabilitet, marknadernas och de finansiella produkternas transparens och skydda försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och förmånstagare. Myndigheten bör också förebygga tillsynsarbiter och säkerställa likvärdiga förutsättningar, samt stärka den internationella samordningen mellan tillsynsmyndigheterna till gagn för ekonomin som helhet, inklusive finansinstitutet och andra intressenter, konsumenter och arbetstagare. Dess uppgifter bör även omfatta att främja konvergens i tillsynen och ge råd till unionens institutioner när det gäller reglering och tillsyn av försäkring, återförsäkring och tjänstepensioner samt tillhörande frågor som rör bolagsstyrning, revision och ekonomisk redovisning. Myndigheten bör också ges visst ansvar för befintlig och ny finansiell verksamhet.

(1) Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

(2) EUT L 25, 29.1.2009, s. 23.

(3) EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

(4) EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

- (11) Myndigheten bör också få utfärda tillfälliga förbud mot eller begränsningar av viss finansiell verksamhet som utgör ett hot mot välfungerande finansmarknader och mot marknadernas integritet, eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, i de fall som anges och på de villkor som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i denna förordning. Om det i en krissituation krävs att myndigheten inför ett sådant tillfälligt förbud, ska den göra detta i enlighet med och på de villkor som fastställs i denna förordning. I sådana fall där ett tillfälligt förbud eller en tillfällig begränsning av vissa former av finansiell verksamhet får sektorövergripande effekter, bör sektoriell lagstiftning föreskriva att myndigheten vid behov samordnar sin verksamhet med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), genom den gemensamma kommittén.
- (12) Myndigheten bör ta vederbörlig hänsyn till den inverkan som dess verksamhet har på konkurrensen och innovationen på den inre marknaden, unionens globala konkurrenskraft, den finansiella integreringen och unionens nya strategi för sysselsättning och tillväxt.
- (13) För att myndigheten ska kunna förverkliga sina syften bör den vara en juridisk person och åtnjuta administrativt och finansiellt oberoende.
- (14) På grundval av arbetet i internationella organ bör systemrisk definieras som risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer kan vara potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.
- (15) Gränsöverskridande risk innefattar alla risker som orsakas av ekonomisk obalans eller finansiella fallissemang i hela unionen eller delar av den, som kan få betydande negativa konsekvenser för transaktionerna mellan ekonomiska operatörer i två eller flera medlemsstater, för den inre marknadens funktion eller för de offentliga finanserna i unionen eller någon av dess medlemsstater.
- (16) Europeiska unionens domstol har i sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd) slagit fast att "Det skall [...] påpekas att det inte finns något stöd i ordalydelsen i artikel 95 EG [numera artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)] för att de åtgärder som vidtas av gemenskapslagstiftaren med stöd av denna artikel är begränsade på så sätt att endast medlemsstaterna kan vara åtgärdernas adressater. Det kan således visa sig vara nödvändigt, enligt gemenskapslagstiftarens bedömning, att anta bestämmelser om att inrätta ett gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess i situationer där det förefaller lämpligt att vidta icke-bindande kompletterings- och ramåtgärder för att underlätta genomförandet och den enhetliga tillämpningen av rättsakter som har antagits med stöd av artikeln" ⁽¹⁾. Myndighetens syfte och uppgifter – att bistå de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna med att säkerställa en konsekvent tolkning och tillämpning av unionsbestämmelserna och bidra till att skapa den finansiella stabilitet som krävs för finansiell integrering – står i nära samband med målen för unionens regelverk på området finansiella tjänster. Myndigheten bör därför inrättas med artikel 114 i EUF-fördraget som rättslig grund.
- (17) I följande lagstiftningsakter fastställs medlemsstaternas behöriga myndigheters uppgifter, även i fråga om samarbete inbördes och med kommissionen: Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽²⁾, med undantag för avdelning IV, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/92/EG av den 9 december 2002 om försäkringsförmedling ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁵⁾, rådets direktiv 64/225/EEG av den 25 februari 1964 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten och i friheten att tillhandahålla tjänster avseende återförsäkring och retrocession ⁽⁶⁾, rådets direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁷⁾, rådets direktiv 73/240/EEG av den 24 juli 1973 om avskaffande av inskränkningar i etableringsfriheten för verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁸⁾, rådets direktiv 76/580/EEG av den 29 juni 1976 om ändring av direktiv 73/239/EEG om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽⁹⁾, rådets direktiv 78/473/EEG av den 30 maj 1978 om samordning av lagar och andra författningar som avser koassuransverksamhet inom gemenskapen ⁽¹⁰⁾, rådets direktiv 84/641/EEG av den 10 december 1984 om ändring,

(1) REG 2006 s. I-3771, punkt 44.

(2) EUT L 335, 17.12.2009, s. 1.

(3) EGT L 9, 15.1.2003, s. 3.

(4) EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

(5) EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

(6) EGT 56, 4.4.1964, s. 878.

(7) EGT L 228, 16.8.1973, s. 3.

(8) EGT L 228, 16.8.1973, s. 20.

(9) EGT L 189, 13.7.1976, s. 13.

(10) EGT L 151, 7.6.1978, s. 25.

speciellt med avseende på reserisker, i första direktivet (73/239/EEG) om samordning av lagar och andra författningar om rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring ⁽¹⁾, rådets direktiv 87/344/EEG av den 22 juni 1987 om samordning av lagar och andra författningar angående rättsskyddsförsäkring ⁽²⁾, rådets direktiv 88/357/EEG av den 22 juni 1988 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring, och med bestämmelser avsedda att göra det lättare att effektivt utöva friheten att tillhandahålla tjänster ⁽³⁾, rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv nr 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/17/EG av den 19 mars 2001 om rekonstruktion och likvidation av försäkringsföretag ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring ⁽⁸⁾. Vad beträffar tjänstepensionsinstitut bör myndighetens åtgärder emellertid inte inkräkta på nationell sociallagstiftning och arbetsmarknadslagstiftning.

- (18) Gällande unionslagstiftning som reglerar tillämpningsområdet för denna förordning omfattar även relevanta delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽⁹⁾ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter ⁽¹⁰⁾.
- (19) Det är önskvärt att myndigheten bidrar till en bedömning av behovet av ett europeiskt nätverk av nationella garanti-system för försäkringssektorn som har adekvat finansiering och är tillräckligt harmoniserat.
- (20) I enlighet med förklaringen (nr 39) till artikel 290 i EUF-fördraget som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, kräver utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn stöd från teknisk expertis

på ett sätt som är specifikt för området finansiella tjänster. Det är nödvändigt att myndigheten tillåts att tillhandahålla sådan expertis, också för standarder eller delar av standarder som inte är baserade på förslag till tekniska standarder som myndigheten själv har utarbetat.

- (21) Det finns behov av att införa ett effektivt instrument för att fastställa harmoniserade tekniska standarder för tillsyn för finansiella tjänster för att – också genom ”en enda regelbok” – säkerställa likvärdiga förutsättningar och tillfredsställande skydd av försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och andra förmånstagare i hela unionen. Eftersom myndigheten är ett organ som besitter ett avancerat kunnande på det specifika området, är det lämpligt och ändamålsenligt att den, på områden som fastställs i unionsrätten, anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper policyval.
- (22) Kommissionen bör godkänna dessa utkast till förslag till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att göra dem rättsligt bindande. De bör ändras endast under mycket begränsade och exceptionella omständigheter, eftersom myndigheten är den som står i nära kontakt med finansmarknader och bäst känner till deras dagliga funktion. Förslag till tekniska standarder för tillsyn bör ändras om de är oförenliga med unionsrätten, inte iakttar proportionalitetsprincipen eller strider mot de grundläggande principer för den inre marknaden för finansiella tjänster som kommer till uttryck i unionens regelverk för finansiella tjänster. Kommissionen bör inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten. För att säkerställa ett smidigt och snabbt antagningsförfarande av dessa standarder bör det fastställas en tidsfrist för kommissionens beslut att godkänna förslag till tekniska standarder för tillsyn.
- (23) Med tanke på myndigheternas tekniska expertis på de områden för vilka tekniska standarder för tillsyn bör utvecklas, bör man notera kommissionens uttalade avsikt att som regel förlita sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som myndigheterna lagt fram för den med anledning av antagandet av de motsvarande delegerade akterna. Om myndigheten emellertid försummar att lägga fram ett förslag till tekniska standarder för tillsyn inom den tidsfrist som fastställts i den relevanta lagstiftningsakten, ska det säkerställas att resultatet av utövandet av de delegerade befogenheterna faktiskt uppnås och beslutsprocessens effektivitet bör upprätthållas. Därför bör kommissionen i dessa fall ha befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn om inget förslag från myndigheten föreligger.
- (24) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 339, 27.12.1984, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 185, 4.7.1987, s. 77.

⁽³⁾ EGT L 172, 4.7.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 323, 9.12.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15

⁽¹⁰⁾ EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (25) På områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn eller genomförande bör myndigheten ha befogenhet att utfärda riktlinjer och rekommendationer för tillämpningen av unionsrätten. För att säkerställa transparens och öka överensstämmelsen med dessa riktlinjer och rekommendationer i de nationella tillsynsmyndigheternas agerande, bör det vara möjligt för myndigheten att offentliggöra skälen till att dessa riktlinjer och rekommendationer inte har följts av de nationella tillsynsmyndigheterna.
- (26) Att säkerställa en korrekt och fullständig tillämpning av unionsrätten är en oeftergivlig förutsättning för integrerade, transparenta, ändamålsenliga och korrekt fungerande finansmarknader, för det finansiella systemets stabilitet och för neutrala konkurrensvillkor för finansinstitut inom hela unionen. Det bör därför inrättas en mekanism genom vilken myndigheten kan åtgärda fall av överträdelser av unionsrätten som består i underlåtenhet att tillämpa den eller att den tillämpas felaktigt. Denna mekanism bör tillämpas på områden där otvetydiga och ovillkorliga skyldigheter fastställs genom unionsrätten.
- (27) För att möjliggöra reaktioner som står i proportion till allvaret i fall av felaktig eller ofullständig tillämpning av unionsrätten bör en trestegsmekanism tillämpas. Som ett första steg bör myndigheten ha befogenhet att göra utredningar om det påstås att nationella myndigheter i utövandet av sin tillsyn tillämpat skyldigheter enligt unionsrätten felaktigt eller ofullständigt, och dessa bör leda till en rekommendation. Som ett andra steg, om den behöriga nationella myndigheten inte följer rekommendationen, bör kommissionen ha befogenhet att avge ett formellt yttrande med beaktande av myndighetens rekommendation, med anmodan till den behöriga myndigheten att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla bestämmelserna i unionsrätten.
- (28) Om i exceptionella fall den behöriga myndigheten i fråga ihållande underlåter att agera, bör myndigheten, som ett tredje steg, ha befogenhet att, för att få denna situation att upphöra, som en sista utväg anta beslut riktade till enskilda finansinstitut. Denna befogenhet bör endast gälla under exceptionella omständigheter då en behörig myndighet inte följer det formella yttrande som riktats till den i fall då unionsrätten är direkt tillämplig på finansinstitut med stöd av nu gällande eller kommande unionsförfordningar.
- (29) Allvarliga hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i det finansiella systemet i unionen kräver snabba och samfälliga reaktioner på unionsnivå. Myndigheten bör därför kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. Befogenheten att fastställa att en krissituation föreligger bör överlåtas till rådet, efter begäran från någon av de europeiska tillsynsmyndigheterna, kommissionen eller ESRB.
- (30) Myndigheten bör kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. De åtgärder som vidtas av myndigheten i detta hänseende bör inte påverka kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget att inleda ett överträdelseförfarande mot den medlemsstat vars tillsynsmyndighet har underlåtit att vidta sådana åtgärder, eller kommissionens rätt att under sådana omständigheter vidta provisoriska åtgärder i enlighet med Europeiska unionens domstols arbetsordning. Det ansvar som åligger en medlemsstat i enlighet med Europeiska unionens domstols praxis om medlemsstatens tillsynsmyndigheter underlåter att vidta de åtgärder som myndigheten kräver bör inte heller påverkas.
- (31) För att säkerställa ändamålsenlig och effektiv tillsyn och ett välavvägt hänsynstagande till olika medlemsstaters behöriga myndigheters ståndpunkter, bör myndigheten med bindande verkan kunna lösa tvister i gränsöverskridande situationer mellan dessa behöriga myndigheter, bland annat inom tillsynskollegierna. Det bör föreskrivas ett förlikningsskede under vilket de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse. Myndigheten bör vara behörig i fråga om oenigheter avseende förfarandet eller innehållet i en åtgärd, eller när en medlemsstats behöriga myndighet underlåter att vidta åtgärder i sådana fall som är fastställda i de rättsligt bindande unionsakter som avses i denna förordning. I ett sådant läge bör någon av de berörda tillsynsmyndigheterna ha rätt att hänskjuta frågan till myndigheten, som bör agera i enlighet med denna förordning. Myndigheten bör ha möjlighet att kräva att de berörda behöriga myndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från åtgärder, så att frågan kan lösas och överensstämmelse med unionsrätten säkras, med bindande verkan för dessa behöriga myndigheter. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det förlikningsbeslut som riktats till den, bör myndigheten ges befogenhet att anta beslut riktade direkt till finansinstitut på områden av unionsrätten som är direkt tillämpliga på dem. Befogenheten att anta ett sådant beslut bör tillämpas endast som sista utväg och i så fall uteslutande för att sörja för en korrekt och enhetlig tillämpning av unionsrätten. I fall där den tillämpliga unionslagstiftningen ger medlemsstaternas behöriga myndigheter beslutanderätt kan myndighetens beslut inte ersätta utövande av denna beslutanderätt som sker i enlighet med unionsrätten.
- (32) Krisen har visat att det rådande systemet med samarbete mellan nationella myndigheter vars befogenheter begränsar sig till enskilda medlemsstater är otillräckligt när det gäller finansinstitut med gränsöverskridande verksamhet.
- (33) Expertgrupper som medlemsstaterna har inrättat för att undersöka orsakerna till krisen och lämna förslag till förbättringar av regleringen och tillsynen av finanssektorn har bekräftat att de nuvarande systemen inte är en sund bas för en framtida reglering och tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut i hela unionen.
- (34) Såsom anges i de-Larosière-rapporten "[har vi] i huvudsak två alternativ: det ena alternativet är 'chacun pour soi', dvs. svälta räv-lösningar, det andra är ett förstärkt, pragmatiskt

och förnuftigt europeiskt samarbete till allas fördel i syfte att bevara en öppen världsekonomi. Detta kommer tveklöst att leda till ekonomiska vinster.”

(35) Tillsynskollegierna är av stor betydelse för att översynen av finansinstitut med verksamhet över nationsgränserna ska kunna bli ändamålsenlig, effektiv och konsekvent. Myndigheten bör bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i tillsynskollegierna och i detta hänseende inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande finansinstitut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen. Myndigheten bör därför spela en ledande roll och ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegiernas arbete i syfte att effektivisera dessas funktion och utbytet av uppgifter inom tillsynskollegierna samt främja konvergens och enhetlighet mellan kollegierna i tillämpningen av unionsrätten. I de-Larosiére-rapporten påpekas att ”snedvridningar av konkurrensen och tillsynsarbitrage som beror på olika tillsynsrutiner måste undvikas, eftersom det kan äventyra den finansiella stabiliteten, bland annat genom att det främjar en överföring av den finansiella verksamheten till länder med mindre strikt tillsyn. Tillsynssystemet måste uppfattas som rättvist och väl avvägt.”

(36) Det är nödvändigt med konvergens på områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive finansieringsmekanismer, för att säkerställa att offentliga myndigheter är i stånd att rekonstruera eller avveckla fallerande finansinstitut samtidigt som man minimerar konsekvenserna av fallissemang för det finansiella systemet, beroendet av skattebetalares medel för räddningsaktioner för försäkrings- och återförsäkringsföretag och användningen av offentliga medel, begränsar skadeverkningarna på ekonomin och samordnar tillämpningen av nationella avvecklingsåtgärder. I detta avseende bör kommissionen kunna uppmana myndigheten att bidra till den utvärdering som avses i artikel 242 i direktiv 2009/138/EG, särskilt av tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegierna, deras funktionsduglighet, tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, utvärderingen av fördelarna med att förstärka grupp-tillsynen och dispositionen av egna kapitalet inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, inbegripet möjliga åtgärder för att förstärka en sund gränsöverskridande förvaltning av försäkringsgrupper, särskilt av riskhantering och kapitalförvaltning, och även att rapportera om eventuell ny utveckling och eventuella nya framsteg rörande en uppsättning samordnade nationella krishanteringsarrangemang, inbegripet huruvida det behövs ett system med samstämmiga och trovärdiga finansieringsmekanismer med lämpliga finansieringsinstrument.

(37) När det gäller den nuvarande översynen av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv nr 97/9/EG av den 3 mars

1997 om system för ersättning till investerare ⁽²⁾ noteras kommissionens avsikt att särskilt uppmärksamma behovet av att säkerställa ytterligare tillnärmning inom unionen. När det gäller försäkringssektorn noteras också kommissionens avsikt att undersöka möjligheten att införa unionsbestämmelser för att skydda försäkringstagare i situationer då försäkringsbolag fallerar. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges en viktig uppgift på dessa områden och bör ges lämpliga befogenheter när det gäller det europeiska nätverket av nationella garantisystem för försäkringssektorn.

(38) Delegering av uppgifter och ansvar kan bidra positivt till tillsynsnätverkens funktion, för att undvika dubbelarbete inom tillsynen, främja samarbete och därigenom effektivisera tillsynsprocessen samt minska belastningen på finansinstitutet. Denna förordning bör därför klart ange den rättsliga grunden för sådan delegering. Medlemsstaterna bör följa den allmänna regeln att delegering bör vara tillåten, men bör kunna införa särskilda villkor för delegering av ansvar, till exempel när det gäller information om och anmälan av arrangemang för delegering. Delegering av uppgifter innebär att uppgifterna utförs av myndigheten eller av en annan nationell tillsynsmyndighet än den ansvariga myndigheten, samtidigt som ansvaret för tillsynsbesluten ligger kvar hos den delegerande myndigheten. Delegering av ansvar innebär att myndigheten eller en nationell tillsynsmyndighet (den befullmäktigade myndigheten) bör kunna besluta i ett visst tillsynsärende i eget namn i den delegerande myndighetens ställe. Sådan delegering bör styras av principen att behörigheten bör tilldelas en myndighet som har bäst förutsättningar att vidta åtgärder i ett enskilt ärende. Det kan vara lämpligt att överflytta ansvar t.ex. för att uppnå skal- eller diversifieringsfördelar, undvika att splittra upp tillsynen över företaggrupper och på bästa sätt utnyttja de olika slag av teknisk expertis som finns hos de nationella tillsynsmyndigheterna. Den befullmäktigade myndighetens beslut bör erkännas av den delegerande myndigheten och av andra behöriga myndigheter som avgörande, om besluten i fråga omfattas av tillämpningsområdet för delegeringen. I unionslagstiftning på området skulle principerna för överenskommer om överflyttning av ansvar kunna specificeras ytterligare. Myndigheten bör med alla lämpliga medel underlätta och övervaka överenskommer om delegering mellan nationella tillsynsmyndigheter.

Den bör underrättas i förväg om planerade överenskommer om delegering så att den i tillämpliga fall kan yttra sig i frågan. Den bör också centralt svara för offentliggörandena av sådana överenskommer så att alla berörda parter utan dröjsmål ges lättillgänglig och transparent information om sådana överenskommer. Den bör fastställa och sprida god praxis för delegering och överenskommer om delegering.

⁽¹⁾ EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

- (39) Myndigheten bör aktivt främja konvergens i tillsynen inom hela unionen i syfte att upprätta en gemensam tillsynskultur.
- (40) Inbördes utvärderingar är ett lämpligt och effektivt medel för att främja enhetlighet inom nätverket för finansiell tillsyn. Myndigheten bör därför utveckla en metod för sådana utvärderingar och genomföra dem regelbundet. Utvärderingarna bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på tillsynsorganens kapacitet att nå hög kvalitet i verksamheten och på dessa behöriga myndigheters oberoende. Resultatet av inbördes utvärderingar bör offentliggöras med samtycke från den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen. Även bästa praxis bör fastställas och offentliggöras.
- (41) Myndigheten bör aktivt främja samordnade tillsynsreaktioner från unionsmyndigheterna, särskilt för att säkerställa finansmarknadernas integritet och korrekta funktion samt stabiliteten i det finansiella systemet i unionen. Utöver sina befogenheter för åtgärder i brådskande situationer bör myndigheten därför anförtros en allmänt samordnande funktion inom ESFS. Att få all relevant information att snabbt och effektivt cirkulera mellan de behöriga myndigheterna bör höras till myndighetens centrala uppgifter.
- (42) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att i ett tidigt skede identifiera gräns- och sektorövergripande trender och potentiella risker och svagheter på nivån mikrotillsyn. Myndigheten bör övervaka och bedöma sådan utveckling inom sitt behörighetsområde och regelbundet och när omständigheterna så kräver underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övriga europeiska tillsynsmyndigheter och ESRB om omständigheter av betydelse. Myndigheten bör också i samarbete med ESRB inleda och samordna stresstester inom hela unionen för att bedöma finansinstituten förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling och bör säkerställa att så enhetliga metoder som möjligt tillämpas på nationell nivå för dessa tester. I syfte att utföra sina uppgifter på korrekt sätt bör myndigheten genomföra ekonomiska analyser av marknaderna och tänkbara konsekvenser av marknadsutvecklingen.
- (43) Med hänsyn till de finansiella tjänsternas globalisering och de internationella standardernas ökade betydelse bör myndigheten verka för dialog och samarbete med tillsynsmyndigheter utanför unionen. Den bör ha befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheterna och förvaltningar i tredjeländer och med internationella organisationer, med fullt beaktande av medlemsstaternas och unionsinstitutionernas befintliga roller och respektive befogenheter. Länder som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och börjat tillämpa unionsrätten bör kunna delta i myndighetens arbete, och myndigheten bör kunna samarbeta med tredjeländer som tillämpar lagstiftning som har erkänts som likvärdig med unionens.
- (44) Myndigheten bör inom sitt behörighetsområde fungera som ett oberoende rådgivande organ för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Utan att det påverkar befogenheterna för de berörda behöriga myndigheterna bör myndigheten kunna yttra sig om bedömningar av fusioner och förvärv enligt direktiv 92/49/EEG, direktiv 2002/83/EG och direktiv 2005/68/EG, såsom ändrade genom direktiv 2007/44/EG⁽¹⁾, i de fall då dessa direktiv föreskriver samråd mellan behöriga myndigheter från två eller flera medlemsstater.
- (45) För att myndigheten ska kunna arbeta effektivt bör den ha rätt att få tillgång till alla nödvändiga uppgifter. För att undvika att ställa dubbla rapporteringskrav på finansinstituten, bör sådana uppgifter normalt lämnas av de nationella tillsynsmyndigheter som befinner sig närmast finansmarknaderna och finansinstituten och bör beakta redan befintlig statistik. Myndigheten bör dock i sista hand kunna rikta en vederbörligen motiverad begäran om uppgifter direkt till ett finansinstitut om en nationell myndighet inte tillhandahåller – eller kan tillhandahålla – uppgifterna inom rimlig tid. Medlemsstaternas myndigheter bör vara skyldiga att bistå myndigheten med att genomdriva sådana direkt riktade uppgiftskrav. I detta sammanhang är arbetet med gemensamma rapporteringsformat av stor betydelse. Åtgärderna för insamling av uppgifter bör inte påverka den rättsliga ramen för det europeiska statistiksystemet och det europeiska centralbankssystemet på statistikområdet. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av vare sig Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik⁽²⁾ eller rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter⁽³⁾.
- (46) Ett nära samarbete mellan myndigheten och ESRB är av avgörande betydelse för att ESRB ska kunna fungera med all önskvärd effektivitet och för uppföljningen av dess varningar och rekommendationer. Myndigheten och ESRB bör utbyta alla relevanta uppgifter sinsemellan. Uppgifter om enskilda företag bör lämnas ut endast om begäran åtföljs av en motivering. Myndigheten bör se till att lämplig uppföljning görs när den har tagit emot varningar eller rekommendationer som ESRB riktat till den eller till någon nationell myndighet.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).

(2) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164

(3) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

- (47) Myndigheten bör samråda med berörda parter om tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer och ge dem skälig möjlighet att yttra sig om föreslagna åtgärder. Innan myndigheten antar förslag till tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer bör den genomföra en konsekvensanalys. Av effektivitetsskäl bör en intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och en intressentgrupp för tjänstepensionsfonder användas i detta syfte, båda två med en välavvägd sammansättning av företrädare för de berörda finansinstitut som är verksamma i unionen, som representerar finansinstitut och företag av olika typ och storlek, små och medelstora företag, fackföreningar, akademiker, konsumenter och andra icke-professionella utnyttjare av dessa finansinstitut samt företrädare för relevanta yrkesföreningar. Dessa intressentgrupper bör fungera som en förmedlande länk för andra grupper av användare av finansiella tjänster som inrättats av kommissionen eller på annat sätt enligt unionslagstiftningen.
- (48) Ledamöter av intressentgrupper som företräder ideella organisationer eller akademiker bör erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning så att personer som varken är välfinansierade eller företrädare för branschen kan delta fullt ut i debatten om finansiell reglering.
- (49) Intressentgrupperna bör höras av myndigheten och bör ha möjlighet att avge yttranden och utlåtanden till myndigheten i frågor som har samband med frivillig tillämpning på institut som omfattas av direktiv 2002/83/EG eller direktiv 2003/41/EG.
- (50) Medlemsstaterna har ett centralt ansvar för att samordna krishantering och för att bevara den finansiella stabiliteten i krissituationer, särskilt när det gäller att stabilisera och avveckla fallerande finansinstitut. Myndighetens beslut i brådskande ärenden eller avvecklingssituationer som påverkar ett finansinstituts stabilitet, bör inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden. En mekanism bör inrättas genom vilken medlemsstaterna kan åberopa denna skyddsklausul och i sista instans begära att rådet ska besluta i ärendet. Denna skyddsmekanism bör emellertid inte missbrukas, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, till exempel minskade intäkter kopplade till ett tillfälligt förbud av specifika verksamheter eller produkter av konsumentskyddsskäl. När rådet fattar beslut enligt skyddsmekanismen bör det rösta enligt principen att varje medlem har en röst. Det är lämpligt att rådet ges uppgifter i sådana frågor med hänsyn till medlemsstaternas särskilda ansvar i detta avseende. Med tanke på hur känslig denna fråga är bör förfaranden inrättas så att strikt konfidentialitet kan säkerställas.
- (51) I sitt beslutsfattande bör myndigheten vara bunden av unionsbestämmelserna och av allmänna principer om rättssäkerhet och transparens. Rätten för adressaterna för myndighetens beslut att bli hörda bör respekteras fullt ut. Myndighetens handlingar bör ingå som en integrerad del i unionsrätten.
- (52) En tillsynsstyrelse, bestående av cheferna för de behöriga myndigheter som berörs i varje medlemsstat under ledning av myndighetens ordförande, bör vara myndighetens huvudsakliga beslutsfattande organ. Företrädare för kommissionen, ESRB, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) bör delta som observatörer. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen bör handla oberoende och uteslutande i unionens intressen.
- (53) Som allmän regel bör tillsynsstyrelsen fatta sina beslut med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. För akter av allmän natur, däribland sådana som avser tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och rekommendationer, för budgetfrågor samt för begäranden från en medlemsstat om omprövning av ett beslut av myndigheten om att tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet, är det emellertid lämpligt att tillämpa bestämmelserna om kvalificerad majoritet i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen samt i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser som är fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget. Ärenden som rör lösning av tvister mellan nationella myndigheter bör bedömas av en begränsad, objektiv panel, bestående av medlemmar som inte företräder de behöriga myndigheter som är part i tvisten, och inte heller har några intressen i konflikten eller direkta kopplingar till de berörda behöriga myndigheterna. Panelens sammansättning bör vara lämpligt avvägd. Panelens beslut bör godkännas av tillsynsstyrelsen med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. När det gäller beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten kan emellertid det beslut som föreslås av panelen avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget och artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (54) En förvaltningsstyrelse bestående av myndighetens ordförande samt företrädare för nationella tillsynsmyndigheter och kommissionen bör säkerställa att myndigheten verkar i föreskrivet syfte och utför de uppgifter som åläggs den. Förvaltningsstyrelsen bör ges nödvändiga befogenheter för att bland annat kunna föreslå det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet, utöva vissa budgetbefogenheter, anta myndighetens plan för personalpolitiken, anta särskilda bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar och lägga fram förslaget till årsrapporten.

- (55) Myndigheten bör företrädas av en ordförande på heltid, utsedd av tillsynsstyrelsen på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering, efter ett öppet urvalsförfarande som anordnas och hanteras av tillsynsstyrelsen med bistånd av kommissionen. I syfte att utse myndighetens första ordförande bör kommissionen bland annat upprätta en slutlista över kandidaterna på grundval av meriter, kompetens, kunskap om finansinstitut och marknader samt erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering. När det gäller senare utnämningar bör möjligheten att en slutlista upprättas av kommissionen ses över i den rapport som ska utarbetas i enlighet med denna förordning. Innan den utvalda personen tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val bör Europaparlamentet, efter att ha hört den utvalda personen, ha möjlighet att invända mot att denne utses.
- (56) Förvaltningen av myndigheten bör anföras av en verkställande direktör, som bör ha rätt att utan rösträtt delta i tillsyns- och förvaltningsstyrelsernas sammanträden.
- (57) För att säkerställa enhetlighet över sektorsgränserna i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör dessa samarbeta nära genom en gemensam kommitté och i tillämpliga fall anta gemensamma ståndpunkter. Den gemensamma kommittén bör samordna de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete när det gäller finansiella konglomerat och andra sektorsövergripande frågor. I tillämpliga fall bör akter som ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) antas parallellt av berörda europeiska tillsynsmyndigheter. Ordförandeskapet för den gemensamma kommittén bör rotera i tolv månadersperioder mellan respektive ordförande för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden för den gemensamma kommittén bör vara en vice ordförande för ESRB. Den gemensamma kommittén bör ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna, för att ge möjlighet till informellt utbyte av uppgifter och utveckling av en gemensam tillsynskultur i de europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (58) Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av beslut som myndigheten antar har nödvändiga rättsmedel till sitt förfogande. För att kunna skapa ett effektivt skydd av parternas rättigheter och för ekonomi i förfarandena, bör parterna ges rätt att få beslut prövade av en överklagandenämnd i de fall där myndigheten har beslutsbefogenheter. Av effektivitets- och konsekvensskäl bör överklagandenämnden vara gemensam för de europeiska tillsynsmyndigheterna, oberoende av administrations- och regleringsstrukturerna. Överklagandenämndens beslut bör kunna överklagas till Europeiska unionens domstol.
- (59) För att kunna garantera myndigheten oinskränkt självständighet och oberoende bör den ges egen budget med intäkter huvudsakligen i form av obligatoriska bidrag från de nationella tillsynsmyndigheterna och från Europeiska unionens allmänna budget. Unionen får finansiera myndigheten endast efter det att budgetmyndigheten har nått en överenskommelse enligt punkt 47 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetförfarande bör tillämpas. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten. Budgeten som helhet är underställd ansvarsfrihetsförfarandet.
- (60) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som görs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ bör vara tillämplig på myndigheten. Myndigheten bör också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽³⁾.
- (61) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsförfaranden och lika behandling av personalen, bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽⁴⁾ tillämpas på myndighetens personal.
- (62) Det är av mycket stor betydelse att affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter skyddas. Konfidentialiteten när det gäller de uppgifter som görs tillgängliga för myndigheten och som utbyts inom nätverket bör underkastas strikta och effektiva regler om konfidentialitet.
- (63) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽⁶⁾ är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.
- (64) För att kunna säkerställa att myndighetens verksamhet är transparent bör den omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽⁷⁾.
- (65) Tredjeländer bör tillåtas delta i myndighetens arbete i enlighet med lämpliga avtal som ska ingås av unionen.

(1) EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

(2) EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

(3) EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

(4) EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

(5) EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

(6) EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

(7) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

(66) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå på reglering och tillsyn, skydda försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och andra förmånstagare, skydda finansmarknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet och stärka den internationella samordningen av tillsynen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(67) Myndigheten bör överta alla nu gällande uppgifter och befogenheter från kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner. Kommissionens beslut 2009/79/EG av den 23 januari 2009 om inrättande av kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner bör därför upphävas den dag då myndigheten inrättas, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 716/2009/EG av den 16 september 2009 om inrättande av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision⁽¹⁾ bör ändras i enlighet med detta. Med tanke på befintliga strukturer och verksamhet för kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner är det viktigt att säkerställa ett mycket nära samarbete mellan kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och kommissionen när lämpliga övergångsarrangemang fastställs, för att se till att den period under vilken kommissionen ansvarar för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa verksamheten för myndigheten blir så kort som möjligt.

(68) Det är lämpligt att ange en tidsfrist för tillämpningen av denna förordning för att säkerställa att myndigheten är tillräckligt väl förberedd för att inleda sin verksamhet och för att se till att övergången från kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner går friktionsfritt. Myndigheten bör finansieras på lämpligt sätt. Åtminstone inledningsvis bör den finansieras till 40 % av unionens medel och 60 % genom bidrag från medlemsstaterna, i enlighet med den röstviktning som fastställs i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

(69) För att göra det möjligt att inrätta myndigheten den 1 januari 2011 bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

KAPITEL I

INRÄTTANDE OCH RÄTTSLIG STATUS

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), nedan kallad *myndigheten*.

2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 2009/138/EG med undantag av avdelning IV, direktiven 2002/92/EG, 2003/41/EG, 2002/87/EG, 64/225/EEG, 73/239/EEG, 73/240/EEG, 76/580/EEG, 78/473/EEG, 84/641/EEG, 87/344/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2001/17/EG, 2002/83/EG och 2005/68/EG samt – i den mån dessa akter tillämpas på försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare – inom ramen för de relevanta delarna av direktiven 2005/60/EG och 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på dessa akter och andra framtida rättsligt bindande unionsakter avseende myndighetens uppgifter.

3. Myndigheten ska också agera inom verksamhetsområdet försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, finansiella konglomerat, tjänstepensionsinstitut och försäkringsförmedlare, när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de akter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, förutsatt att det krävs sådana åtgärder av myndigheten för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt.

4. I fråga om tjänstepensionsinstitut ska inte myndighetens uppgifter påverka tillämpningen av nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning.

5. Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, särskilt befogenheten enligt artikel 258 i EUF-fördraget, att säkerställa att unionsrätten iakttas.

6. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska bidra till att

a) förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom reglering och tillsyn på en sund, verkningsfull och enhetlig nivå,

b) säkerställa finansmarknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktion,

c) stärka den internationella samordningen av tillsyn,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁽¹⁾ EUT L 253, 25.9.2009, s. 8.

- d) förebygga tillsynsarbitrage och främja likvärdiga konkurrensvillkor,
- e) säkerställa att risker i samband med försäkringar, återförsäkring och tjänstepensioner regleras och övervakas på lämpligt sätt, och
- f) stärka konsumentskyddet.

I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2, främja enhetlighet i tillsynen, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt genomföra ekonomiska analyser av marknaderna för att verka för att myndighetens mål uppnås.

Myndigheten ska vid utövandet av de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning särskilt uppmärksamma de systemriskerna som finansinstitut kan utgöra, vars fallissemang kan inverka negativt på finanssystemets eller realekonomins sätt att fungera.

När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt och objektivt och uteslutande i unionens intresse.

Artikel 2

Europeiska systemet för finansiell tillsyn

1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn tillämpas på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt tillräckligt ger skydd för konsumenter av finansiella tjänster.
2. ESFS ska omfatta följande:
 - a) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), när det gäller de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 1092/2010 och i denna förordning,
 - b) myndigheten,
 - c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,
 - d) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽²⁾,
 - e) den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (den gemensamma kommittén), när det gäller utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 54-57 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1093/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010,

⁽¹⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 84 i detta nummer av EUT.

- f) de behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1093/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet med ESRB samt, genom den gemensamma kommittén, med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) och därvid säkerställa sektorövergripande enhetlighet och nå fram till gemensamma ståndpunkter på området tillsyn av finansiella konglomerat och andra sektorövergripande frågor.

4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas.

5. De tillsynsmyndigheter som ingår i ESFS ska vara skyldiga att utöva tillsyn av finansinstitut i unionen i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

Artikel 3

Myndigheternas ansvarighet

De myndigheter som avses i artikel 2.2 a-d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *finansinstitut*: företag, enheter och fysiska och juridiska personer som omfattas av någon av de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2. När det gäller direktiv 2005/60/EG, avses med "finansinstitut" endast försäkringsföretag och försäkringsförmedlare enligt definitionen i det direktivet.
2. *behöriga myndigheter*:
 - i) tillsynsmyndigheter enligt definitionen i direktiv 2009/138/EG, och behöriga myndigheter enligt definitionen i direktiven 2003/41/EG och 2002/92/EG.
 - ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG de myndigheter som har behörighet att säkerställa att finansinstitut uppfyller kraven i de direktiven enligt definitionen i punkt 1.

Artikel 5

Rättslig status

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.

2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.

3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 6

Sammansättning

Myndigheten ska bestå av följande:

1. En tillsynsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 43.
2. En förvaltningsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.
3. En ordförande, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 48.
4. En verkställande direktör, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 53.
5. En överklagandenämnd, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 60.

Artikel 7

Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i Frankfurt am Main.

KAPITEL II

MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 8

Myndighetens uppgifter och befogenheter

1. Myndigheten ska ha följande uppgifter:

- a) Att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att avge yttranden till unionsinstitutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer och förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som ska grundas på de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.
- b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i artikel 1.2, förebygga tillsynsarbitrage, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningsfull och enhetlig tillsyn av finansinstitut och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krissituationer.

c) Att stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar till olika behöriga myndigheter.

d) Att samarbeta nära med ESRB, bland annat genom att ge detta organ alla uppgifter som krävs för att det ska kunna genomföra sina verksamhetsuppgifter och säkerställa att dess varningar och rekommendationer följs upp korrekt.

e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, inbegripet att utfärda riktlinjer och rekommendationer samt att fastställa bästa praxis, i syfte att öka den inbördes överensstämmelsen mellan resultaten av tillsynen.

f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sina behörighetsområden.

g) Att genomföra ekonomiska analyser av marknaden för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.

h) Att främja skyddet av försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem och förmånstagare.

i) Att bidra till enhetligt och konsekvent fungerande tillsynskollegier, till övervakning, bedömning och mätning av systemrisker och till utveckling och samordning av planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, och ge försäkringstagare och förmånstagare en hög skyddsnivå i hela unionen, i enlighet med artiklarna 21–26.

j) Att fullgöra varje annan specifik uppgift som anges i denna förordning eller i andra lagstiftningsakter.

k) Att offentliggöra och regelbundet uppdatera information som rör dess verksamhetsområde på den egna webbplatsen, i synnerhet, och inom ramen för sin behörighet, angående registrerade finansinstitut, i syfte att se till att allmänheten ges lättillgänglig information.

l) Att, när så är lämpligt, överta alla befintliga och pågående uppgifter från kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner (Ceiops).

2. För fullgörandet av de uppgifter som anges i punkt 1 ska myndigheten ha de befogenheter som fastställs genom denna förordning, i synnerhet när det gäller att

a) utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i de specifika fall som avses i artikel 10,

b) utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i de specifika fall som avses i artikel 15,

c) utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16,

- d) utfärda rekommendationer i de specifika fall som avses i artikel 17.3,
- e) fatta enskilda beslut riktade till behöriga myndigheter i de specifika fall som avses i artiklarna 18.3 och 19.3,
- f) fatta enskilda beslut riktade till finansinstitut, när det gäller direkt tillämplig unionsrätt, i de specifika fall som avses i artiklarna 17.6, 18.4 och 19.4,
- g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i enlighet med artikel 34,
- h) samla in nödvändiga uppgifter om finansinstitut i enlighet med artikel 35,
- i) utveckla gemensamma metoder för att utvärdera hur produktens särdrag och distributionsprocesserna inverkar på institutens finansiella ställning och konsumentskyddet,
- j) tillhandahålla en centralt tillgänglig databas med registrerade finansinstitut inom sitt behörighetsområde, om detta specificeras i de akter som avses i artikel 1.2,

Artikel 9

Uppgifter som rör konsumentskydd och finansiell verksamhet

1. Myndigheten ska spela en ledande roll för att främja transparens, enkelhet och rättvisa på marknaden för finansiella produkter eller tjänster som riktar sig till konsumenter på hela den inre marknaden, bl.a. genom att

- a) samla in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender,
- b) se över och samordna de behöriga myndigheternas initiativ för att öka konsumenternas förmåga att förstå finansiell information samt utbildningsinitiativ,
- c) utveckla normer för utbildningen inom branschen, och
- d) bidra till utvecklingen av gemensamma regler om utlämnande av uppgifter.

2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och förenhetligande av regleringsförfarandena.

3. Myndigheten får även utfärda varningar om en finansiell verksamhet allvarligt hotar målen i artikel 1.5.

4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla berörda behöriga nationella tillsynsmyndigheter i syfte att samordna regleringen och övervakningen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krissituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var tredje månad. Om beslutet inte förlängts efter dessa tre månader ska det automatiskt upphöra att gälla.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller sitt beslut.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar för vissa former av finansiell verksamhet och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

Artikel 10

Tekniska standarder för tillsyn

1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Standarderna ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska avgränsas av de lagstiftningsakter som de grundas på.

Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till standarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från de berörda intressentgrupper som avses i artikel 37.

Om myndigheten överlämnar ett förslag till teknisk standard för tillsyn ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för tillsyn besluta huruvida den ska godkänna det. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till tekniska standarder för tillsyn eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför det inte godkänns eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när denna period på sex veckor löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn, eller har överlämnat ett förslag till standard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har överlämnat något förslag till teknisk standard för tillsyn inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte överlämnar något förslag till teknisk standard för tillsyn till kommissionen inom tidsfristen i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för tillsyn genom en delegerad akt utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från de berörda intressentgrupper som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för tillsyn till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna sitt förslag till teknisk standard för tillsyn till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom sex veckor får kommissionen ändra förslaget på grundval av myndighetens föreslagna ändringar, eller anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta. Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för tillsyn ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 11

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 16 december 2010. Kommissionen ska senast sex månader före fyraårsperiodens utgång rapportera om de delegerade befogenheterna. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 14.

2. När kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 12-14.

Artikel 12

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas, ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av tekniska standarder för tillsyn som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Invändningar mot tekniska standarder för tillsyn

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet kan invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den tekniska standarden för tillsyn ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, och träda i kraft den dag som anges däri. Den tekniska standarden för tillsyn får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period, om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra någon invändning.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en teknisk standard för tillsyn inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den tekniska standarden för tillsyn ange skälen för detta.

Artikel 14

Uteblivet godkännande eller ändring av förslag till teknisk standard för tillsyn

1. Om kommissionen inte godkänner ett förslag till teknisk standard för tillsyn eller ändrar det i enlighet med artikel 10, ska kommissionen underrätta myndigheten, Europaparlamentet och rådet och ange skälen för detta.

2. Om så är lämpligt får Europaparlamentet eller rådet inom en månad efter den underrättelse som avses i punkt 1 kalla den ansvarige kommissionsledamoten och myndighetens ordförande till ett ad hoc-sammanträde i Europaparlamentets behöriga utskott eller rådet så att de kan lägga fram och förklara sina meningsskiljaktigheter.

Artikel 15

Tekniska standarder för genomförande

1. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för genomförande, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2. Tekniska standarder för genomförande ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Innan myndigheten överlämnar förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen, ska den genomföra ett öppet offentligt samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den bankintressentgrupp som avses i artikel 37.

Om myndigheten lägger fram ett förslag till teknisk standard för genomförande ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för genomförande besluta huruvida den ska godkänna det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget till teknisk standard för genomförande endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till teknisk standard för genomförande eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte godkänna det eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i femte stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande, eller har överlämnat ett förslag till teknisk standard för genomförande som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat något förslag till tekniska standarder för genomförande inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte lämnar ett förslag till teknisk standard för genomförande till kommissionen inom tidsfristerna i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för genomförande genom en genomförandeakt, utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för genomförande och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från de berörda intressentgrupper som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för genomförande till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna förslaget till teknisk standard för genomförande till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom perioden på sex veckor får kommissionen ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av myndighetens föreslagna ändringar eller anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta.

Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för genomförande ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 16

Riktlinjer och rekommendationer

1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till behöriga myndigheter eller finansinstitut.

2. Myndigheten ska, i tillämpliga fall, genomföra öppna offentliga samråd om riktlinjerna och rekommendationerna och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna i sammanhanget. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära yttrande eller råd från den relevanta intressentgrupp som avses i artikel 37.

3. De behöriga myndigheterna och finansinstituterna ska med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Inom två månader efter utfärdandet av en riktlinje eller rekommendation, ska varje behörig myndighet bekräfta att den följer eller tänker följa denna riktlinje eller rekommendation. Om en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen, ska den informera myndigheten och ange skälen för detta.

Myndigheten ska offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Myndigheten får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför för att den inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Den behöriga myndigheten ska få en förhandsanmälan om ett sådant offentliggörande.

Om så krävs i en riktlinje eller rekommendation ska finansinstitutet på ett klart och detaljerat sätt rapportera om huruvida de följer den berörda riktlinjen eller rekommendationen.

4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats och ange vilka behöriga myndigheter som inte följer dem samt redogöra för vilka åtgärder myndigheten tänker vidta för att se till att den berörda behöriga myndigheten följer dess rekommendationer och riktlinjer i framtiden.

Artikel 17

Överträdelse av unionsrätten

1. Om en behörig myndighet inte har tillämpat de akter som avses i artikel 1.2 eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, inklusive de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som upprättats i enlighet med artiklarna 10-15, särskilt genom att underlåta att säkerställa att ett finansinstitut uppfyller kraven i dessa akter, ska myndigheten agera i enlighet med de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 6 i den här artikeln.

2. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, eller den relevanta intressentgruppen eller på eget initiativ och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, utreda en påstådd överträdelse av eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning.

3. Myndigheten får senast inom två månader från det att den inledde sin utredning till den behöriga myndigheten rikta en rekommendation i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för att följa unionsrätten.

Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder den har vidtagit, eller avser att vidta, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om den behöriga myndigheten inte har rättat sig efter unionsrätten inom en månad från mottagandet av myndighetens rekommendation får kommissionen, efter underrättelse från denna myndighet eller på eget initiativ, avge ett formellt yttrande med krav på den behöriga myndigheten att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter unionsrätten. Kommissionens formella yttrande ska beakta myndighetens rekommendation.

Kommissionen ska avge ett sådant formellt yttrande senast tre månader efter antagandet av rekommendationen. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad.

Myndigheten och de behöriga myndigheterna ska överlämna alla nödvändiga uppgifter till kommissionen.

5. Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det formella yttrande som avses i punkt 4, underrätta kommissionen och myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att rätta sig efter det formella yttrandet.

6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 inom den där angivna tidsfristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådant bristande iakttagande av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de akter som avses i artikel 1.2 är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits enligt punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de behöriga myndigheterna följa det formella yttrandet eller beslutet, allt efter omständigheterna.

8. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange vilka behöriga myndigheter och finansinstitut som inte har följt de formella yttranden eller beslut som avses i punkterna 4 och 6 i den här artikeln.

Artikel 18

Åtgärder i krissituationer

1. Vid ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen ska myndigheten aktivt underlätta och, när så bedöms nödvändigt, samordna alla åtgärder som vidtas av de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

För att kunna uppfylla denna underlättande och samordnande roll, ska myndigheten ha fullständiga uppgifter om relevant utveckling, och ska bjudas in att delta såsom observatör vid alla relevanta möten i de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

2. Rådet får, i samråd med kommissionen och ESRB och, där så befinns lämpligt, de europeiska tillsynsmyndigheterna, anta ett beslut riktat till myndigheten om att en krissituation enligt denna förordning föreligger, efter begäran från myndigheten, kommissionen eller ESRB. Rådet ska se över detta beslut med lämpliga mellanrum, dock minst en gång i månaden. Om beslutet inte förlängts efter en månad, ska det automatiskt upphöra att gälla. Rådet får när som helst förklara att krissituationen har upphört.

Om ESRB eller myndigheten anser att en krissituation kan uppstå, ska de utfärda en konfidentiell rekommendation till rådet och tillhandahålla en utvärdering av situationen. Rådet ska därefter bedöma behovet av ett möte. I det sammanhanget ska det garanteras att vederbörlig hänsyn tas till konfidentialiteten.

Om rådet fastslår att det föreligger en krissituation ska det på vederbörligt sätt och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och kommissionen.

3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av nationella myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansinstituten och de behöriga myndigheterna uppfyller kraven i den lagstiftningen.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det beslut av myndigheten som avses i punkt 3 inom den i beslutet angivna tidsfristen, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, är direkt tillämpliga på finansinstitut, anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt den lagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis. Detta ska endast gälla i situationer där en behörig myndighet inte tillämpar de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, eller tillämpar dem på ett sätt som framstår som en uppenbar överträdelse av dessa akter, och om det är nödvändigt att skyndsamt vidta åtgärder för att återställa finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

5. Beslut som antagits enligt punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende ärenden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

Artikel 19

Lösande av tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer

1. Om en behörig myndighet har invändningar emot en annan medlemsstats behöriga myndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder i de fall som anges i de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar de befogenheter som fastställs genom artikel 17 – på begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4 i den här artikeln.

I sådana fall som anges i den lagstiftning som avses i artikel 1.2, och där det på grundval av objektiva kriterier kan fastställas att det råder oenighet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater, får myndigheten på eget initiativ bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med det förfarande som avses i punkterna 2–4.

2. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de behöriga myndigheterna med beaktande av eventuella relevanta tidsfrister som föreskrivs i de akter som avses i artikel 1.2 och av hur komplex och brådskande frågan är. I detta läge ska myndigheten agera som medlare.

3. Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 tredje och fjärde stycket, fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga dem att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en åtgärd, med bindande verkan för de berörda behöriga myndigheterna, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att ett finansinstitut uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till ett finansinstitut med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.

5. Beslut som antagits i enlighet med punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna. Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

6. I den rapport som avses i artikel 50.2 ska myndighetens ordförande ange art och karaktär på tvisterna mellan behöriga myndigheter, de överenskommelser som nåtts och de beslut som fattats för att lösa tvisterna.

Artikel 20

Lösande av sektorövergripande tvister mellan behöriga myndigheter

Den gemensamma kommittén ska, enligt förfarandet i artiklarna 19 och 56, lösa sektorövergripande tvister som kan uppstå mellan behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i förordning (EU) 1093/2010 respektive i förordning (EU) 1095/2010.

Artikel 21

Tillsynskollegier

1. Myndigheten ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i direktiv 2009/138/EG och verka för enhetlighet i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska personal från myndigheten kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, däribland undersökningar på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.

2. Myndigheten ska inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande institut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen, med beaktande av den systemrisk som de finansinstitut som avses i artikel 23 utgör.

I denna punkt och i punkt 1 i denna artikel ska myndigheten anses vara en "behörig myndighet" enligt definitionen i relevant lagstiftning.

Myndigheten får

- a) i samarbete med de behöriga myndigheterna samla in och delge alla relevanta uppgifter i syfte att underlätta kollegiets arbete samt upprätta och driva ett centralt system för att göra uppgifterna tillgängliga för de behöriga myndigheterna i kollegiet,
- b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma finansinstitutens förmåga, särskilt den systemrisk som finansinstitut utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten,
- c) främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet, inbegripet bedömning av de risker som finansinstitut är eller kan vara utsatta för i enlighet med vad som konstaterats under översynen av tillsynsprocessen eller i stressituationer,
- d) i enlighet med de uppgifter och befogenheter som anges i denna förordning, övervaka de uppgifter som de behöriga myndigheterna utför, och
- e) begära fortsatta överläggningar i ett kollegium i ärenden där den anser att beslutet skulle medföra felaktig tillämpning av unionsrätten eller att det inte skulle bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen. Den får även begära att den samordnande tillsynsmyndigheten planerar ett möte i kollegiet eller lägger till ett ärende på dagordningen för ett möte.

3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion och utfärda riktlinjer och rekommendationer, som antagits enligt artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som antagits av tillsynskollegierna.

4. Myndigheten ska ha en rättsligt bindande medlarroll för att lösa tvister mellan behöriga myndigheter i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 19. Myndigheten får fatta tillsynsbeslut som är direkt tillämpliga på det berörda institutet i enlighet med artikel 19.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser

1. Myndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till systemrisker enligt definitionen i förordning (EU) nr 1092/2010. Den ska hantera varje risk för störningar av det finansiella systemet som

- a) orsakas av en försämring av hela det finansiella systemet eller en del av det och
- b) kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och den reala ekonomin

Myndigheten ska när så är lämpligt ta hänsyn till den övervakning och bedömning av systemrisker som ESRB utarbetat och reagera på varningar och rekommendationer i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. Myndigheten ska, i samarbete med ESRB och i enlighet med artikel 23.1, utarbeta en gemensam strategi för identifiering av och mätning av systemviktighet, inklusive kvantitativa och kvalitativa indikatorer efter behov.

Dessa indikatorer ska vara en avgörande aspekt vid beslut om lämpliga tillsynsåtgärder. Myndigheten ska bevaka graden av konvergens i de fattade besluten för att främja en gemensam strategi.

3. Myndigheten ska, utan att det påverkar tillämpningen av de akter som avses i artikel 1.2, vid behov utarbeta ytterligare riktlinjer och rekommendationer för finansinstitut så att den systemrisk som de utgör beaktas.

Myndigheten ska säkerställa att den systemrisk som finansinstitut utgör beaktas vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande på de områden som föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansinstitut, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot stabiliteten i det finansiella systemet och rekommendera åtgärder till de berörda behöriga myndigheterna.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artikel 35.

5. Den gemensamma kommittén ska säkerställa en generell och sektorövergripande samordning av de åtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel.

Artikel 23

Identifiering och mätning av systemrisker

1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisker och ett adekvat stresstest som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansinstituten utgör ska öka i stressituationer.

Myndigheten ska utveckla ett lämpligt stresstestsystem för identifiering av de finansinstitut som kan utgöra en systemrisk. Dessa institut ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som anges i artikel 25.

2. Myndigheten ska ta full hänsyn till relevanta internationella metoder vid utvecklingen av kriterierna för identifiering och mätning av den systemrisk som försäkrings-, återförsäkrings- och tjänstepensionsinstituten utgör, inklusive de som har fastställts av rådet för finansiell stabilitet, Internationella valutafonden, Internationella organisationen för försäkringstillsynsmyndigheter och Banken för internationell betalningsutjämning.

Artikel 24

Permanent kapacitet att motverka systemrisker

1. Myndigheten ska se till att den har specialiserad och fortgående kapacitet att effektivt motverka uppkomsten av systemrisker enligt artiklarna 22 och 23 och, i synnerhet, när det gäller institut som utgör en systemrisk.

2. Myndigheten ska utföra de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning och den lagstiftning som avses i artikel 1.2, samt bidra till att säkerställa ett samstämmigt och samordnat system för hantering och lösande av kriser.

Artikel 25

Förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling

1. Myndigheten ska bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, förfaranden i krissituationer och förebyggande åtgärder för att minimera effekten av fallissemang på systemet.

2. Myndigheten får fastställa bästa praxis i syfte att underlätta rekonstruktionen eller avvecklingen av fallerande institut och särskilt gränsöverskridande företagsgrupper, för att undvika spridning av negativa effekter, säkerställa att lämpliga verktyg och tillräckliga resurser finns tillgängliga och tillåta institutet eller företagsgruppen att rekonstrueras eller avvecklas i tid och på ett korrekt och kostnadseffektivt sätt.

3. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

Artikel 26

Utveckling av ett europeiskt nätverk för nationella garantisystem för försäkringssektorn

Myndigheten får bidra till bedömningen av behovet av ett europeiskt nätverk för nationella garantisystem för försäkringssektorn som har adekvat finansiering och är tillräckligt harmoniserat.

Artikel 27

Förebyggande, hantering och lösning av kriser

Kommissionen får begära att myndigheten bidrar till den utvärdering som avses i artikel 242 i direktiv 2009/138/EG, särskilt när det gäller tillsynsmyndigheternas samarbete inom tillsynskollegierna och dessa kollegiers funktionsduglighet, tillsynspraxisen för att fastställa kapitaltilläggen, utvärderingen av fördelarna med att förstärka grupp-tillsynen och dispositionen av egna kapitalet inom en grupp av försäkrings- eller återförsäkringsföretag, inbegripet möjliga åtgärder för att förstärka en sund gränsöverskridande förvaltning av försäkringsgrupper, särskilt när det gäller riskhantering och kapitalförvaltning, och får rapportera om nya utvecklingstendenser och framsteg avseende

- a) en harmoniserad ram för tidiga ingripanden,
- b) praxis avseende centraliserad riskhantering i grupper, hur gruppinterna modeller fungerar, inbegripet stresstester,
- c) gruppinterna transaktioner och riskkoncentrationer inom grupper,
- d) diversifierings- och koncentrationseffekter över tiden,
- e) en harmoniserad ram för överföring av tillgångar och för insolvens- och likvidationsförfaranden som undanröjer hinder enligt nationell bolagsrätt för möjligheten att överföra tillgångar,
- f) en likvärdig skyddsnivå för försäkringstagare och förmånstagare i företag inom samma grupp, särskilt i krissituationer,
- g) en harmoniserad och tillräckligt finansierad unionslösning för försäkringsgarantisystem.

När det gäller led f får myndigheten även rapportera om nya utvecklingstendenser och framsteg avseende en uppsättning samordnade nationella krishanteringsarrangemang, liksom huruvida det behövs ett system med samstämmiga, stabila och trovärdiga finansieringsmekanismer med lämpliga finansieringsinstrument.

Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av frågan huruvida rollen för myndigheten bör utökas inom ramen för förebyggande, hantering och lösande av kriser.

Artikel 28

Delegering av uppgifter och ansvar

1. De behöriga myndigheterna får med den befullmäktigade myndighetens samtycke delegera uppgifter och ansvar till myndigheten eller andra behöriga myndigheter på de villkor som fastställs i denna artikel. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang avseende delegering av ansvar som måste uppfyllas innan deras behöriga myndigheter ingår sådana avtal om delegation och får begränsa räckvidden för delegeringen till vad som är nödvändigt för en ändamålsenlig övervakning av gränsöverskridande finansinstitut eller grupper.

2. Myndigheten ska stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan behöriga myndigheter genom att identifiera vilka uppgifter och vilket ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt och genom att främja bästa praxis.

3. Delegering av ansvar ska resultera i en omfördelning av de befogenheter som fastställs i de akter som avses i artikel 1.2. Den befullmäktigade myndighetens lagstiftning ska styra förfarandet, verkställigheten och den administrativa och juridiska översynen avseende delegerat ansvar.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om de avtal om delegering som de avser att ingå. De får inte sätta i kraft avtalen förrän tidigast en månad efter att ha underrättat myndigheten.

Myndigheten får yttra sig om det avsedda avtalet inom en månad från det att den underrättats om det.

Myndigheten ska på lämpligt sätt offentliggöra varje avtal om delegering som ingås mellan behöriga myndigheter, så att det säkerställs att alla berörda parter underrättas i tillfredsställande utsträckning.

Artikel 29

Gemensam tillsynskultur

1. Myndigheten ska bidra aktivt till att bygga upp en gemensam tillsynskultur i unionen och en konsekvent tillsynspraxis samt säkerställa att enhetliga förfaranden och konsekventa metoder tillämpas i hela unionen. Myndigheten ska åtminstone göra följande:

- a) Avge yttranden till behöriga myndigheter.
- b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.

c) Bidra till utvecklingen av enhetliga tillsynsstandarder av hög kvalitet, även avseende rapportering, och internationella redovisningsstandarder i enlighet med artikel 1.3.

d) Utvärdera tillämpningen av de tekniska standarder för tillsyn och genomförande på området som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i tillämpliga fall föreslå ändringar.

e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, underlätta personalutbyte och uppmuntra myndigheterna att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.

2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

Artikel 30

Inbördes utvärdering av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet organisera och genomföra inbördes utvärderingar av vissa av eller alla de behöriga myndigheternas verksamheter för att ytterligare förstärka konsekvensen när det gäller resultatet av tillsynen. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de myndigheter som utvärderas. Vid inbördes utvärderingar ska befintlig information och redan gjorda utvärderingar som avser den berörda behöriga myndigheten beaktas.

2. Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser och styrformer är med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som avses i artiklarna 10–15 och de akter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.

b) Vilken grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.

c) Bästa praxis som utvecklats av vissa behöriga myndigheter och som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.

d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa åtgärder och påföljder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

3. Myndigheten får med utgångspunkt i inbördes utvärderingar utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna eftersträva att följa dessa riktlinjer och rekommendationer. Myndigheten ska ta hänsyn till resultaten av inbördes utvärderingar när den utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med artiklarna 10–15.

4. Myndigheten ska offentliggöra den bästa praxis som kan fastställas utifrån dessa inbördes utvärderingar. Dessutom får alla andra resultat av inbördes utvärderingar offentliggöras, förutsatt att den behöriga myndighet som är föremål för en inbördes utvärdering ger sitt samtycke.

Artikel 31

Samordningsfunktion

Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen.

Myndigheten ska främja samordnade reaktioner från unionen, bland annat genom att

- a) underlätta utbytet av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna,
- b) fastställa omfattningen av och, när så är möjligt och lämpligt, kontrollera tillförlitligheten hos de uppgifter som ska göras tillgängliga för alla berörda myndigheter,
- c) genomföra icke-bindande medling efter begäran av de behöriga myndigheterna eller på eget initiativ, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 19,
- d) utan dröjsmål underrätta ESRB om krissituationer som kan komma att uppstå,
- e) vidta alla lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att underlätta samordningen av de åtgärder som vidtagits av relevanta behöriga myndigheter, och
- f) centralisera uppgifter som mottagits från behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 21 och 35 till följd av de lagstadgade rapporteringskrav som gäller för institut som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat. Myndigheten ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Artikel 32

Bedömning av marknadsutvecklingen

1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet

och kommissionen om relevanta tendenser på nivån mikrotillsyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en ekonomisk analys av de marknader där finansinstitut är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana institut.

2. Myndigheten ska i samarbete med ESRB ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansinstitutens förmåga att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta följande för tillämpning av de behöriga myndigheterna:

- a) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna på ett instituts finansiella ställning under olika ekonomiska scenarier.
- b) Ett gemensamt tillvägagångssätt för att sprida resultaten av dessa bedömningar av finansinstituts motståndskraft.
- c) Gemensamma metoder för att utvärdera hur specifika produkter eller distributionsprocesser inverkar på ett instituts finansiella ställning och på försäkringstagare, personer som omfattas av pensionssystem, förmånstagare och kundinformation.

3. Myndigheten ska minst en gång per år och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde.

Myndigheten ska i dessa bedömningar även införa en klassificering av de huvudsakliga riskerna och sårbarheterna och, när så krävs, rekommendera förebyggande eller korrigerande åtgärder.

4. Myndigheten ska genom den gemensamma kommittén ha ett nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), för att se till att utveckling, risker och sårbarheter bevakas tillfredsställande även i ett sektorövergripande perspektiv.

Artikel 33

Internationella förbindelser

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredje länder. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

2. Myndigheten ska bistå i förberedelserna för beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

3. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange de administrativa arrangemang som man kommit överens om med internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer samt det stöd som tillhandahållits i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet.

Artikel 34

Övriga uppgifter

1. Myndigheten får, efter begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. När det gäller bedömningar av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiven 92/49/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG, såsom ändrade genom direktiv 2007/44/EG, och som enligt de direktiven kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten efter ansökan från några av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra yttranden om en bedömning, förutom avseende kriterierna i artikel 15b.1 e i direktiv 92/49/EEG, artikel 15b.1 e i direktiv 2002/83/EG och artikel 19a.1 e i direktiv 2005/68/EG. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden i enlighet med direktiven 92/49/EEG, 2002/83/EG och 2005/68/EG, såsom ändrade genom direktiv 2007/44/EG. Artikel 35 ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.

Artikel 35

Insamling av uppgifter

1. På begäran av myndigheten ska medlemsstaternas behöriga myndigheter lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan fullgöra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna, och under förutsättning att begäran om uppgifter är nödvändig med avseende på den aktuella verksamhetsuppgiftens karaktär.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat får myndigheten tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70.

4. Innan myndigheten begär uppgifter enligt denna artikel, och för att kunna undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.

5. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid av medlemsstaternas behöriga myndigheter, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till andra tillsynsmyndigheter, ministeriet med ansvar för finansfrågor, om det har tillsynsuppgifter till sitt förfogande, den nationella centralbanken eller statistikkontoret i de berörda medlemsstaterna.

6. Om uppgifter inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga enligt punkt 1 eller 5 i tid, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran direkt till de relevanta finansinstituten. I den motiverade begäran ska förklaras varför uppgifterna beträffande respektive enskilda finansinstitut behövs.

Myndigheten ska informera de relevanta behöriga myndigheterna om begäran i enlighet med denna punkt och punkt 5.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.

7. Myndigheten får använda konfidentiella uppgifter som den mottagit enligt denna artikel endast för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 36

Relationer till ESRB

1. Myndigheten ska nära och regelbundet samarbeta med ESRB.

2. Myndigheten ska regelbundet och i tid tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter. Alla uppgifter som inte finns i sammanfattad eller aggregerad form och som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter, ska utan dröjsmål tillhandahållas ESRB efter en motiverad begäran enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010. Myndigheten ska i samarbete med ESRB förfoga över lämpliga interna förfaranden för överföring av konfidentiella uppgifter, särskilt rörande enskilda finansinstitut.

3. Myndigheten ska i enlighet med punkterna 4 och 5 se till att en korrekt uppföljning görs av ESRB:s varningar och rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010*.

4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten utan dröjsmål kalla till ett sammanträde i tillsynsstyrelsen och bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna.

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en rekommendation, ska den överlämna en motivering av detta till ESRB och rådet.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig nationell tillsynsmyndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta tillsynsstyrelsens synpunkter när den underrättar rådet och ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

6. Vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska myndigheten i största möjliga utsträckning beakta ESRB:s varningar och rekommendationer.

Artikel 37

Intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och intressentgrupp för tjänstepensioner

1. För att underlätta samråd med intressenter på områden av betydelse för myndighetens utförande av sina uppgifter, ska en intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och en intressentgrupp för tjänstepensioner (nedan gemensamt kallade intressentgrupperna) inrättas. Intressentgrupperna ska höras om de åtgärder som vidtas i enlighet med artiklarna 10-15 om tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande och, i den mån de inte rör enskilda finansinstitut, artikel 16 om riktlinjer och rekommendationer. Om åtgärder måste vidtas brådskande och samrådet blir omöjligt, ska intressentgrupperna underrättas så snart som möjligt.

Intressentgrupperna ska sammanträda minst fyra gånger om året. De får allmänt diskutera områden som är av gemensamt intresse och ska underrätta varandra om övriga frågor som diskuteras.

Ledamöter i den ena intressentgruppen får även vara ledamöter i den andra.

2. Intressentgruppen för försäkring och återförsäkring ska ha 30 ledamöter med en välavvägd fördelning mellan företrädare för försäkrings- och återförsäkringsföretag samt försäkringsförmedlare som bedriver verksamhet i unionen, företrädare för deras anställda samt konsument, användare av försäkrings- och återförsäkringstjänster, företrädare för små och medelstora företag och företrädare för relevanta yrkessammanslutningar. Minst fem av ledamöterna ska vara oberoende topprankade akademiker.

Tio av ledamöterna ska företräda försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsförmedlare, och tre av dessa ska företräda kooperativa och ömsesidiga försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

3. Intressentgruppen för tjänstepensioner ska ha 30 ledamöter med en välavvägd fördelning mellan företrädare för tjänstepensionsinstitut som bedriver verksamhet i unionen, företrädare för anställda, företrädare för förmånstagare, företrädare för små och medelstora företag och företrädare för relevanta yrkessammanslutningar. Minst fem av ledamöterna ska vara oberoende topprankade akademiker. Tio av ledamöterna ska företräda tjänstepensionsinstitut.

4. Ledamöterna i intressentgrupperna ska utses av tillsynsstyrelsen på förslag av relevanta intressenter. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning se till att en lämplig geografisk och könsmässig avvägning görs mellan företrädare för intressenter i hela unionen.

5. Myndigheten ska, om inte annat följer av den tystnadsplikt som anges artikel 70, tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och se till att intressentgrupperna ges tillfredsställande sekretariatsstöd. Ledamöter, utom branschföreträdare, av de intressentgrupper som företräder ideella organisationer ska erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning. Intressentgrupperna får inrätta arbetsgrupper i tekniska frågor. Ledamöterna i intressentgrupperna ska förordnas på två och ett halvt år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

Ledamöterna i intressentgrupperna får delta under två på varandra följande perioder.

6. Intressentgrupperna får avge yttranden och lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10-16, 29, 30 och 32.

7. Intressentgrupperna ska själv anta sina arbetsordningar med två tredjedels majoritet bland sina respektive ledamöter.

8. Myndigheten ska offentliggöra intressentgruppernas yttranden och råd och resultaten av samråden med dem.

Artikel 38

Skyddsåtgärder

1. Myndigheten ska se till att inga beslut som antas enligt artikel 18 eller 19 på något sätt inkräktar på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

2. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 19.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom två veckor efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten och kommissionen anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Myndigheten ska inom en månad från medlemsstatens anmälan underrätta denna om huruvida den vidhåller, ändrar eller återkallar sitt beslut. Om beslutet vidhålls eller ändras ska myndigheten förklara att finanspolitiska ansvarsområden inte påverkas.

Om myndigheten vidhåller sitt beslut ska rådet vid ett av sina möten senast två månader efter det att myndigheten har informerat medlemsstaten i enlighet med det fjärde stycket med majoritet av de avgivna rösterna besluta om huruvida myndighetens beslut ska vidhållas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att vidhålla myndighetens beslut i enlighet med det femte stycket ska myndighetens beslut upphöra att gälla.

3. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 18.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom tre arbetsdagar efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten, kommissionen och rådet anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Rådet ska inom tio arbetsdagar sammankalla ett möte och med enkel majoritet bland medlemmarna besluta om huruvida myndighetens beslut ska återkallas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att återkalla myndighetens beslut i enlighet med det fjärde stycket ska myndighetens beslut upphöra att vara vilande.

4. Om rådet i enlighet med punkt 3 har fattat ett beslut att inte återkalla ett beslut av myndigheten som avser artikel 18.3 och den berörda medlemsstaten fortfarande anser att myndighetens beslut inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den medlemsstaten anmäla detta till kommissionen och myndigheten och begära att rådet ska behandla ärendet på nytt. Den berörda medlemsstaten ska tydligt ange skälen till att den finner rådets beslut oriktigt.

Inom fyra veckor efter den anmälan som avses i första stycket ska rådet bekräfta sitt ursprungliga beslut eller fatta ett nytt beslut i enlighet med punkt 3.

Fyraseckorsperioden får förlängas med ytterligare fyra veckor av rådet om de särskilda omständigheterna i fallet kräver detta.

5. Allt eventuellt missbruk av denna artikel, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, ska vara förbjudet såsom varande oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Innan myndigheten fattar beslut enligt denna förordning ska den underrätta alla namngivna adressater om sin avsikt att anta beslutet och, med all hänsyn till hur brådskande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter i ärendet. Detta gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

2. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

3. Adressaterna för myndighetens besluts ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

4. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

5. Beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras, och offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller det finansinstitut som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet om inte sådant offentliggörande står i strid med finansinstituts rättmätiga intresse av att skydda sina affärshemligheter eller allvarligt äventyrar finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

KAPITEL III

ORGANISATION

AVSNITT 1

Tillsynsstyrelsen

Artikel 40

Sammansättning

1. Tillsynsstyrelsen ska bestå av följande:

- a) En ordförande (utan rösträtt).
- b) Varje medlemsstats chef för den nationella offentliga myndighet som är behörig att utöva tillsyn över finansinstitut, som ska delta personligen åtminstone två gånger om året.
- c) En företrädare (utan rösträtt) för kommissionen.
- d) En företrädare (utan rösträtt) för ESRB.
- e) En företrädare (utan rösträtt) för var och en av de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Tillsynsstyrelsen ska regelbundet och minst två gånger om året hålla möten med intressentgrupperna.

3. Varje behörig myndighet ska ansvara för att från sin myndighet utse en suppleant på hög nivå, som kan ersätta den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b, om denna person är förhindrad att delta.

4. I de medlemsstater där det finns mer än en myndighet med ansvar för tillsyn i enlighet med denna förordning, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare. När en punkt som ska diskuteras i tillsynsstyrelsen inte omfattas av behörigheten för den nationella myndighet som företräds av den ledamot som avses i punkt 1 b, får den ledamoten icke desto mindre ta med sig en företrädare (utan rösträtt) från den relevanta nationella myndigheten.

5. Tillsynsstyrelsen får besluta att inbjuda observatörer.

6. Verkställande direktören får delta (utan rösträtt) i tillsynsstyrelsens sammanträden.

Artikel 41

Interna kommittéer och paneler

1. Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer eller paneler för specifika uppgifter som den tilldelas och besluta om att vissa klart definierade uppgifter och beslut ska delegeras till interna kommittéer eller paneler, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.

2. Vid tillämpningen av artikel 19 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en oberoende panel som ska underlätta en opartisk tvistlösning och ska bestå av dess ordförande och två av dess ledamöter, som inte får vara företrädare för de behöriga myndigheter som är tvistande parter, och som varken har något intresse i konflikten eller direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.

3. Med förbehåll för artikel 19.2 ska panelen föreslå ett beslut för slutligt antagande av tillsynsstyrelsen i enlighet med förfarandet i artikel 44.1 tredje stycket.

4. Tillsynsstyrelsen ska anta en arbetsordning för den panel som avses i punkt 2.

Artikel 42

Oberoende

När ordföranden och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga och privata organ får försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

Artikel 43

Uppgifter

1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete och ansvara för att fatta sådana beslut som avses i kapitel II.

2. Tillsynsstyrelsen ska anta sådana yttranden, rekommendationer och beslut och utfärda sådana råd som avses i kapitel II.

3. Tillsynsstyrelsen ska utse sin ordförande.

4. Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av förvaltningsstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Detta arbetsprogram ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggörs.

5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens fleråriga arbetsprogram och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Det fleråriga arbetsprogrammet ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggörs.

7. Tillsynsstyrelsen ska anta budgeten i enlighet med artikel 63.

8. Tillsynsstyrelsen ska ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot ordföranden och verkställande direktören och kunna återkalla deras uppdrag i enlighet med artikel 48.5 respektive artikel 51.5.

Artikel 44

Beslutsfattande

1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst.

När det gäller de rättsakter som anges i artiklarna 10-16 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller beslut i enlighet med artikel 19.3, för beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten, ska det beslut som föreslås av panelen betraktas som antaget om det godkänns med enkel majoritet, förutsatt att det inte avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller alla övriga beslut i enlighet med artikel 19.3 ska det beslut som föreslås av panelen antas med enkel majoritet bland ledamöterna i tillsynsstyrelsen. Varje ledamot ska ha en röst.

2. Sammanträdena i tillsynsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en tredjedel av dess ledamöter och ledas av ordföranden.

3. Tillsynsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. I arbetsordningen ska närmare bestämmelser för omröstningar anges, särskilt i tillämpliga fall beträffande beslutförhet. Ledamöter utan rösträtt och observatörer, med undantag av ordföranden och verkställande direktören, ska inte delta i diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansinstitut, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller de akter som avses i artikel 1.2.

AVSNITT 2

Förvaltningsstyrelsen

Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta honom om han är förhindrad att delta.

De valda ledamöterna ska förordnas på två och ett halvt år. Förordnandet kan förlängas en gång. Sammansättningen av förvaltningsstyrelsen ska vara väl avvägd och proportionerlig samt avspegla unionen som helhet. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut med majoritet bland de närvarande ledamöterna. Varje ledamot ska ha en röst.

Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta utan rösträtt i förvaltningsstyrelsens sammanträden.

Kommissionens företrädare ska ha rätt att rösta om de frågor som avses i artikel 63.

Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på dennes initiativ eller efter begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter och ska ledas av ordföranden.

Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter. De ledamöter som inte har rösträtt, med undantag för den verkställande direktören, får inte delta i några diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansinstitut.

Artikel 46

Oberoende

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter.

Artikel 47

Förvaltningsstyrelsens uppgifter

1. Förvaltningsstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning.

2. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå tillsynsstyrelsen ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram.

3. Förvaltningsstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.

4. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, i enlighet med artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).

5. Förvaltningsstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.

6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.

7. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

8. Förvaltningsstyrelsen ska utse och återkalla överklagandenämndens ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

AVSNITT 3

Ordförande

Artikel 48

Utnämning och uppgifter

1. Myndigheten ska företrädas av en ordförande, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen.

2. Ordföranden ska efter ett öppet urvalsförfarande utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering.

Innan ordföranden tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val får Europaparlamentet efter att ha hört den av tillsynsstyrelsen utvalda kandidaten, invända mot att denne utses.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en suppleant som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Denne suppleant får inte utses bland ledamöterna i förvaltningsstyrelsen.

3. Ordförandens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av ordförandens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera

a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåts, och

b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av utvärderingen förnya ordförandens mandat en gång under förutsättning att Europaparlamentet tillstyrker detta.

5. Ordföranden får endast avlägsnas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter beslut av tillsynsstyrelsen.

Ordföranden får inte hindra tillsynsstyrelsen från att diskutera frågor som rör honom, särskilt behovet av att skilja honom från hans uppdrag, och får inte delta i överväganden om sådana frågor.

Artikel 49

Oberoende

Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka ordföranden när han utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är ordföranden, även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet och rådet får, med full respekt för ordförandens oberoende, uppmana ordföranden eller dennes suppleant att göra ett uttalande. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.

2. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 1, skriftligen rapportera om myndighetens huvudsakliga verksamhet till Europaparlamentet.

3. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla all de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.

AVSNITT 4

Verkställande direktör

Artikel 51

Utnämning

1. Myndighetens förvaltning ska ombesörjas av en verkställande direktör, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

2. Verkställande direktören ska, efter ett öppet urvalsförfarande och efter att Europaparlamentet har tillstyrkt beslutet, utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sina erfarenheter med relevans för finansiell tillsyn och reglering och av arbetsledning.

3. Verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av verkställande direktörens mandatperiod ska tillsynsstyrelsen särskilt utvärdera

- a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och
- b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av den utvärdering som avses i första stycket förnya verkställande direktörens mandat en gång.

5. Verkställande direktören får endast avlägsnas från sitt uppdrag genom beslut av tillsynsstyrelsen.

Artikel 52

Oberoende

Utan att det påverkar förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens respektive funktioner i fråga om verkställande direktörens uppgifter, ska denne varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka den verkställande direktören när denne utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är den verkställande direktören även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 53

Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska ansvara för förvaltningen av myndigheten och förbereda arbetet i förvaltningsstyrelsen.

2. Verkställande direktören ska ha ansvaret för att genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens vägledning och förvaltningsstyrelsens kontroll.

3. Verkställande direktören ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

4. Verkställande direktören ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med artikel 47.2.

5. Senast den 30 juni varje år ska verkställande direktören föreslå förvaltningsstyrelsen ett arbetsprogram för det följande året, i enlighet med artikel 47.2.

6. Verkställande direktören ska utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten enligt artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

7. Verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

8. Verkställande direktören ska, när det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA ORGAN FÖR DE EUROPEISKA TILLSYNSMYNDIGHETERNA

AVSNITT 1

Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna

Artikel 54

Inrättande

1. Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed.

2. Den gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet och ska säkerställa sektorövergripande konvergens med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), i synnerhet i fråga om

- finansiella konglomerat,
- bokföring och revision,
- mikroanalyser av sektorövergripande utveckling, risker och sårbarhet när det gäller finansiell stabilitet,
- investeringsprodukter som riktar sig till enskilda investerare,
- åtgärder för att bekämpa penningtvätt, och
- utbyte av uppgifter med ESRB, samt utveckling av förbindelserna mellan ESRB och de europeiska tillsynsmyndigheterna.

3. Den gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna och som ska fungera som ett sekretariat. Myndigheten ska tillhandahålla tillfredsställande resurser för administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.

4. Om ett finansinstitut bedriver sektorövergripande verksamhet ska den gemensamma kommittén lösa tvister i enlighet med artikel 56.

Artikel 55

Sammansättning

1. Den gemensamma kommittén ska bestå av ordförandena för de europeiska tillsynsmyndigheterna samt, i tillämpliga fall, ordföranden i en underkommitté som inrättats enligt artikel 57.

2. Verkställande direktören, en företrädare för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena för den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.

3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara vice ordförande i ESRB.

4. Den gemensamma kommittén ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I denna kan ytterligare deltagare i kommitténs sammanträden komma att anges.

Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst varannan månad.

Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och handlingar

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Handlingar enligt artiklarna 10-15, 17, 18 eller 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra unionsakter som avses i artikel 1.2, som också ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), ska antas parallellt av myndigheten och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 57

Underkommittéer

1. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.

2. Underkommittén ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.

3. Underkommittén ska utse en ordförande bland sina ledamöter som också ska vara ledamot i den gemensamma kommittén.

4. Den gemensamma kommittén får inrätta ytterligare underkommittéer.

AVSNITT 3

Överklagandenämnd

Artikel 58

Sammansättning och verksamhet

1. Överklagandenämnden ska vara ett gemensamt organ för de europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara välrenommerade personer med styrka i vitsord avseende relevanta kunskaper och professionella erfarenheter, inbegripet erfarenhet av tillsynsarbete, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, värdepappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer som är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella myndigheter eller unionsinstitutioner som deltar i myndighetens verksamheter. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter.

Överklagandenämnden ska utse sin ordförande.

3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en förslagslista från kommissionen, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.

Övriga ledamöter ska utses i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter ska vara fem år. Den får förnyas en gång.

5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens förvaltningsstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel, och förvaltningsstyrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.

6. Överklagandenämndens beslut ska fattas med en majoritet på minst fyra av dess sex ledamöter. När det överklagade beslutet faller inom tillämpningsområdet för denna förordning, ska den beslutande majoriteten åtminstone inbegripa en av de två ledamöter av överklagandenämnden som har utsetts av myndigheten.

7. Överklagandenämnden ska sammankallas av ordföranden vid behov.

8. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska se till att överklagandenämnden får tillfredsställande driftsstöd och sekretariats-tjänster via den gemensamma kommittén.

Artikel 59

Oberoende och opartiskhet

1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess förvaltningsstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.

2. Överklagandenämndens ledamöter får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas.

3. Om en ledamot i överklagandenämnden, av något av skälen i punkt 1 eller 2 eller av något annat skäl, anser att en annan ledamot inte bör delta i ett överklagandeförfarande, ska ledamoten underrätta överklagandenämnden om detta.

4. En part i ett överklagandeförfarande får invända mot att en ledamot i överklagandenämnden deltar i förfarandet, om parten anser att något av skälen i punkterna 1 och 2 föreligger eller misstänker att ledamoten är partisk.

En invändning får inte baseras på ledamotens nationalitet, ej heller tas upp till prövning om parten i överklagandeförfarandet, trots att denne var medveten om ett skäl till invändning, har vidtagit andra åtgärder i förfarandet än att invända mot överklagandenämndens sammansättning.

5. Överklagandenämnden ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas i de fall som anges i punkterna 1 och 2 utan att den berörda ledamoten deltar.

Vid beslutet ska den berörda ledamoten i överklagandenämnden ersättas av sin suppleant. Om suppleanten befinner sig i en liknande situation ska myndighetens ordförande utse en ersättare bland de tillgängliga suppleanterna.

6. Ledamöterna i överklagandenämnden ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse.

De ska i detta syfte avge en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende, eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

Dessa förklaringar ska offentliggöras skriftligen varje år.

KAPITEL V

RÄTTSMEDEL

Artikel 60

Överklaganden

1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artikel 17, 18 eller 19 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.

2. Överklagandet ska innehålla en motivering och skriftligen sändas till myndigheten inom två månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.

Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom två månader efter att det ingivits.

3. Ett överklagande som ges in enligt punkt 1 ska inte medföra att beslutet blir vilande.

Överklagandenämnden får dock, om den anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet.

4. Om överklagandet kan tas upp till prövning, ska överklagandenämnden pröva om det är välgrundat. Den ska anmoda parterna i överklagandeförfarandet att inom viss tid inkomma med synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att göra muntliga framställningar.

5. Överklagandenämnden får bekräfta det beslut som myndighetens behöriga organ har fattat eller hänskjuta ärendet till myndighetens behöriga organ. Detta organ ska vara bundet av överklagandenämndens beslut och ska anta ett ändrat beslut i ärendet.

6. Överklagandenämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

7. Överklagandenämndens beslut ska innehålla en motivering och offentliggöras av myndigheten.

Artikel 61

Talan inför Europeiska unionens domstol

1. Talan får väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget mot beslut som fattats av överklagandenämnden eller, i de fall det inte finns någon möjlighet att överklaga till överklagandenämnden, av myndigheten.

2. Medlemsstaterna och unionens institutioner, samt alla fysiska eller juridiska personer, får väcka talan vid Europeiska unionens domstol mot myndighetens beslut, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

3. Om myndigheten är skyldig att vidta åtgärder men underlåter att fatta beslut, får passivitetstalan väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 265 i EUF-fördraget.

4. Myndigheten ska vara skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domen i Europeiska unionens domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 62

Myndighetens budget

1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

- a) Obligatoriska bidrag från de nationella offentliga myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över finansinstitut, som ska ges enligt en formel baserad på den viktning av röster som anges i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser. I enlighet med denna artikel ska artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, fortsätta att tillämpas även efter den tidsfrist, den 31 oktober 2014, som fastställs där.
- b) Ett bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
- c) Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i unionsrättens relevanta instrument.

2. Myndighetens utgifter ska minst avse personal-, administrations-, infrastruktur-, vidareutbildnings- och driftskostnader.

3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.

4. Skattningar av myndighetens totala inkomster och utgifter ska göras för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.

Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Senast den 15 februari varje år ska verkställande direktören utarbeta ett förslag till skattning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår och överlämna det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen. Tillsynsstyrelsen ska varje år, med stöd av det förslag till skattning som utarbetats av verkställande direktören, och godkänts av förvaltningsstyrelsen, genomföra en skattning av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars ska tillsynsstyrelsen överlämna denna skattning tillsammans med ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen. Innan skattningen antas ska verkställande direktörens förslag godkännas av förvaltningsstyrelsen.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

2. Kommissionen ska överlämna skattningarna till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens budget.

3. Med utgångspunkt i denna skattning ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de bidrag som ska belasta Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

4. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja de anslag som utgör bidrag till myndigheten.

5. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

6. Förvaltningsstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om någon av budgetmyndighetens båda parter avser att avge ett yttrande, ska den inom två veckor efter mottagandet av uppgifter om projektet meddela myndigheten sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget yttrande inkommer får myndigheten fullfölja den planerade åtgärden.

7. Under myndighetens första verksamhetsår, vilket upphör den 31 december 2011 ska unionens finansiering av myndigheten vara föremål för tillstyrkan av budgetmyndigheten i enlighet med punkt 47 i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår ska myndighetens räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Myndighetens räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars följande år.

Kommissionens räkenskapsförare ska därefter sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

3. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 129 i budgetförordningen ska verkställande direktören på eget ansvar upprätta dess slutliga räkenskaper och överlämna dem till förvaltningsstyrelsen för yttrande.

4. Förvaltningsstyrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.

5. Senast den 1 juli efter utgången av budgetåret ska verkställande direktören tillsammans med styrelsens yttrande överlämna de slutliga redovisningarna till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

6. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras.

7. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser. Den verkställande direktören ska även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.

8. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för genomförande av den budget som inbegriper intäkter från Europeiska unionens allmänna budget och behöriga myndigheter för budgetår N.

Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

Artikel 66

Bestämmelser om bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 1073/1999 gälla för myndigheten utan inskränkning.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som genomförs av Olaf, och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.

3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 67

Immunitet och privilegier

Protokollet (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier som fogas till fördraget om Europeiska unionen och till EUF-fördraget ska tillämpas på myndigheten och dess personal.

Artikel 68

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet dess verkställande direktör och dess ordförande.

2. Förvaltningsstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.

3. Myndigheten ska gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna och den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda.

4. Förvaltningsstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlita utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.

Artikel 69

Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska unionens domstol.

2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 70

Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen, verkställande direktören och myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som genomför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.

Artikel 16 i tjänsteföreskrifterna ska vara tillämpliga på dem.

I enlighet med tjänsteföreskrifterna är personalen, även efter att ha lämnat tjänsten, skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ, eller andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka myndighetens personal när de utför sina uppgifter.

2. Med undantag för sådana fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får inga förtroliga upplysningar som de personer som avses i punkt 1 erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

Skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt ska inte hindra den europeiska myndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna från att använda upplysningarna för genomförandet av de akter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansinstitut.

För sådana uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna ⁽¹⁾.

Artikel 71

Skydd av personuppgifter

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001 inom ramen för dess ansvarsområden.

⁽¹⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.

Artikel 72

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.

2. Senast den 31 maj 2011 ska förvaltningsstyrelsen anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.

3. De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom klagomål till Europeiska ombudsmannen eller genom talan vid Europeiska unionens domstol efter överklagande till överklagandenämnden, beroende på vad som är lämpligast, i enlighet med villkoren i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.

Artikel 73

Språkordning

1. Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽²⁾ ska gälla för myndigheten.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.

3. De översättningar som krävs för myndighetens verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

Artikel 74

Överenskommelse om säte

De nödvändiga arrangemangen beträffande myndighetens lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på den verkställande direktören, ledamöterna i förvaltningsstyrelsen, myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och värdmedlemsstaten.

Denna medlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga verksamhetsvillkor för myndigheten, däribland en flerspråkig skolundervisning med europeiskt innehåll samt lämpliga kommunikationer.

Artikel 75

Deltagande av tredjeländer

1. Tredjeländer som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och tillämpar unionsrätten inom myndighetens behörighetsområden enligt artikel 1.2, ska kunna delta i myndighetens arbete.

⁽²⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Myndigheten får samarbeta med sådana länder som avses i punkt 1 som tillämpar en lagstiftning som har erkänts som likvärdig inom de behörighetsområden för myndigheten som avses i artikel 1.2, såsom föreskrivs i internationella avtal som unionen ingått i enlighet med artikel 216 i EUF-fördraget.

3. I de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i punkterna 1 och 2 ska särskilt anges regler om arten och omfattningen av samt förfarandena för deltagande av de länder som anges i punkt 1 i myndighetens verksamhet, samt om finansiella bidrag och personal. Det får föreskrivas rätt att låta sig företräddas som observatör i tillsynsstyrelsen, men det ska säkerställas att dessa länder inte är företrädda vid diskussioner som rör enskilda finansinstitut, utom i de fall då länderna har direkta intressen i den fråga som behandlas.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 76

Förberedande åtgärder

1. Efter att denna förordning har trätt i kraft och innan myndigheten inrättas ska Ceiops i nära samarbete med kommissionen förbereda ersättandet av Ceiops med myndigheten.

2. Så snart myndigheten har inrättats ska kommissionen ansvara för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa driften av myndigheten, till dess att myndigheten har utnämnt en verkställande direktör.

För detta ändamål, och fram till dess att den verkställande direktören tillträder sitt arbete efter att ha utnämnts av tillsynsstyrelsen enligt artikel 51, får kommissionen tillfälligt förordna en tjänsteman för att som ställföreträdare genomföra den verkställande direktörens uppgifter. Denna period ska begränsas till den tid som behövs för att utse en verkställande direktör för myndigheten.

Den tillfällige verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av de anslag som ingår i myndighetens budget, när de godkänts av förvaltningsstyrelsen, och får ingå avtal, även anställningsavtal, när tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillsynsstyrelsens eller förvaltningsstyrelsens befogenheter.

4. Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till Ceiops. Ceiops alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. Ceiops ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av Ceiops och av kommissionen.

Artikel 77

Övergångsbestämmelser för personal

1. Med avvikelse från artikel 68 ska villkoren i alla anställningsavtal och avtal om tillfälliga uppdrag som Ceiops eller dess sekretariat ingått och som fortfarande är i kraft den 1 januari 2011 fortsätta att iakttas, fram till den dag då avtalen upphört att gälla. Avtalen får inte förlängas.

2. Alla kontraktsanställda som avses i punkt 1 ska ges möjlighet att ingå avtal som tillfälligt anställda enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i de olika lönegrader som anges i myndighetens anställningsplan.

Ett internt urvalsförfarande, begränsat till personal som har avtal med Ceiops eller dess sekretariat, ska genomföras efter det att denna förordning trätt i kraft av den myndighet som ingår anställningsavtal för att kontrollera kompetensen, lämpligheten och integriteten hos dem som ska anställas. Det interna urvalsförfarandet ska till fullo beakta den kompetens och erfarenhet som individen uppvisat före anställningen.

3. Beroende på art och nivå hos de funktioner som ska utföras ska godkända sökande ges avtal med en löptid som motsvarar minst den återstående tiden enligt det föregående avtalet.

4. Relevant nationell lagstiftning om anställningsavtal och andra relevanta instrument ska fortsätta att tillämpas på medlemmar av personalen med tidigare avtal som väljer att inte söka avtal som tillfälligt anställda, eller som inte erbjuds sådana avtal i enlighet med punkt 2.

Artikel 78

Nationella bestämmelser

Medlemsstaterna ska införa lämpliga bestämmelser för att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett effektivt sätt.

Artikel 79

Ändringar

Beslut 716/2009/EG ändras härmed genom att Ceiops avförs från förteckningen över stödmottagare i avsnitt B i bilagan till det beslutet.

Artikel 80

Upphävande

Kommissionens beslut 2009/79/EG om inrättande av Ceiops ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

Artikel 81

Översynsklausul

1. Senast den 2 januari 2014 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:

- a) vilken grad av konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,
 - i) konvergensen i fråga om de behöriga myndigheternas funktionella oberoende och när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning,
 - ii) myndighetens opartiskhet, objektivitet och oberoende,
- b) tillsynskollegiernas funktionssätt,
- c) framsteg som har gjorts på väg mot konvergens inom områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive unionens finansieringsmekanismer,
- d) myndighetens roll i fråga om systemrisk,
- e) tillämpningen av den skyddsklausul som föreskrivs i artikel 38,
- f) tillämpningen av den rättsligt bindande medlarroll som föreskrivs i artikel 19.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska också innehålla en utvärdering av huruvida

- a) det är lämpligt att fortsätta med separat tillsyn av bankverksamhet, försäkringar, tjänstepensioner, värdepappers- och finansmarknader,
- b) det är lämpligt att övervaka tillsynsverksamhet och affärsverksamhet separat eller av samma tillsynsorgan,

- c) det är lämpligt att förenkla och stärka strukturen för ESFS för att öka samstämmigheten mellan makro- och mikronivåerna och mellan de europeiska tillsynsmyndigheterna,
- d) utvecklingen av ESFS följer den globala utvecklingen,
- e) det finns tillräcklig mångfald och kompetens inom ESFS,
- f) transparensen och ansvarigheten är tillräckliga när det gäller kraven på offentliggörande,
- g) myndigheten har tillräckliga resurser för att utföra sina arbetsuppgifter,
- h) myndigheten ska ha kvar sitt säte eller om det är lämpligt att flytta de europeiska tillsynsmyndigheterna till ett gemensamt säte för att utveckla bättre samordning dem emellan.

3. När det gäller frågan om direkt tillsyn över institutioner eller infrastrukturer med alleuropeisk räckvidd ska kommissionen, med beaktande av marknadsutvecklingen, utarbeta en årlig rapport om huruvida det är lämpligt att ge myndigheten ytterligare tillsynsuppgifter på detta område.

4. Den rapport som anges i punkt 1 och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 82

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2011, med undantag för artiklarna 76, 77.1 och 77.2, vilka ska tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

Myndigheten ska inrättas den 1 januari 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
J. BUZEK

På rådets vägnar
Ordförande
O. CHASTEL

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1095/2010

av den 24 november 2010

om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 exponerades betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. Nationellt baserade tillsynsmodeller har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansmarknaderna, där många finansinstitut opererar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella tillsynsorganen.
- (2) Före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå och avspegla finansmarknadernas ökande integration i unionen (i dess resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan ⁽⁴⁾, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen ⁽⁵⁾, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005-2010) – vitbok ⁽⁶⁾, av den 23 september 2008 med

rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity ⁽⁷⁾ och av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer ⁽⁸⁾, och i dess ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ⁽⁹⁾, och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁰⁾).

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport från den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten") en förstärkning av tillsynsramarna för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Den rekommenderade reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. Gruppen fann också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn borde inrättas, som skulle omfatta tre europeiska myndigheter, en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn, samt rekommenderade inrättande av ett europeiskt systemriskråd. Rapporten angav vilka reformer som experterna ansåg nödvändiga, där arbetet omedelbart måste inledas.
- (4) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ett europeiskt system för finansiell tillsyn och ett europeiskt systemriskråd skulle läggas fram. I meddelandet av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterade den närmare hur strukturen för ett sådant nytt tillsynssystem skulle kunna utformas, och återgav därvid kontentan i de-Larosière-rapportens.
- (5) I sina slutsatser av den 19 juni 2009 bekräftade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, bör inrättas. Systemet bör förbättra kvaliteten och enhetligheten i den nationella tillsynen, stärka kontrollen avgränsöverskridande företagsgrupper och införa ett enhetligt europeiskt regelverk som bör tillämpas på alla finansmarknadsaktörer på den inre marknaden. Europeiska rådet

(1) EUT C 13, 20.1.2010, s. 1.

(2) Yttrande av den 22 januari 2010 (ännu inte offentliggjort i EUT).

(3) Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010

(4) EGT C 40, 7.2.2001, s. 453.

(5) EUT C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

(6) EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 392.

(7) EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

(8) EUT C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

(9) EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

(10) EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag på hur det europeiska systemet för finansiell tillsyn skulle kunna agera kraftfullt i krissituationer, men betonade samtidigt att de nya myndigheternas beslut inte fick inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden. Kommissionen har lagt fram ett förslag till förordning om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1060/2009 av den 16 september 2009 om kreditvärderingsinstitut ⁽¹⁾. Europaparlamentet och rådet bör behandla detta förslag för att se till att Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *myndigheten*) kommer att ha tillräckliga tillsynsbefogenheter över kreditvärderingsinstitut med tanke på att myndigheten ska utöva de exklusiva tillsynsbefogenheter över kreditvärderingsinstitut som den tilldelats genom förordning (EG) nr 1060/2009. I detta syfte bör myndigheten ha tillräckliga utrednings- och verkställandebefogenheter enligt tillämplig lagstiftning samt möjlighet att ta ut avgifter.

(6) Den 17 juni 2010 enades Europeiska rådet om att "medlemsstaterna bör införa system för avgifter och skatter för finansinstitut, för att kunna säkerställa rättvis fördelning av bördan och ge incitament att undvika systemrisk. Sådana avgifter och skatter bör ingå i ett trovärdigt regelverk för rekonstruktion och avveckling. Det finns ett angeläget behov av att arbeta vidare med utformningen av dessa, och frågor som rör likvärdiga förutsättningar och kumulativa konsekvenser av olika regleringsåtgärder bör bedömas noggrant."

(7) Den finansiella och ekonomiska krisen har skapat verkliga och allvarliga risker för stabiliteten i det finansiella systemet och för den inre marknadens funktion. Att återställa och upprätthålla ett stabilt och tillförlitligt finansiellt system är en absolut nödvändig förutsättning för att bevara förtroendet för den inre marknaden och dess enhetliga funktion, och därmed att bevara och förbättra förutsättningarna för en fullt integrerad fungerande inre marknad för finansiella tjänster. Djupare, mer integrerade finansmarknader ger dessutom bättre möjlighet till diversifiering av finansiering och risker och bidrar därför till att öka kapaciteten att absorbera ekonomiska chocker.

(8) Unionen har nått gränsen för vad som kan åstadkommas med oförändrad status för kommittéerna för europeiska tillsynsorgan. Unionen kan inte fortsatt acceptera en situation där det inte finns någon mekanism för att säkerställa att de nationella tillsynsmyndigheterna kommer fram till

bästa möjliga beslut för tillsyn av gränsöverskridande finansmarknadsaktörer, där samarbetet och utbytet av uppgifter mellan de nationella tillsynsmyndigheterna är otillfredsställande, där gemensamma åtgärder av de nationella myndigheterna kräver komplicerade arrangemang för att kunna ta hänsyn till en mängd skiftande reglerings- och tillsynsordningar, där nationella lösningar ofta är det enda framkomliga alternativet för att åtgärda problem på unionsnivå och där olika tolkningar görs av samma rättsakt. Det europeiska systemet för finansiell tillsyn (nedan kallat ESFS) bör utformas så att dessa brister undanröjs, och det bör vara anpassat till målet att skapa en stabil inre marknad för finansiella tjänster inom unionen och koppla ihop de nationella tillsynsmyndigheterna i ett starkt unionsnät.

(9) ESFS bör vara ett integrerat nätverk för tillsynsmyndigheter på nationell nivå och unionsnivå, där den dagliga tillsynen ligger kvar på nationell nivå. Man bör också skapa bättre harmonisering och enhetlighet i tillämpningen av bestämmelserna om finansmarknadsaktörer och finansmarknader i hela unionen. Utöver myndigheten bör det inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), liksom en gemensam kommitté för de europeiska tillsynsmyndigheterna (nedan kallad *den gemensamma kommittén*). En europeisk systemrisknämnd (nedan kallad ESRB) bör utgöra en del av ESFS när det gäller de uppgifter som fastställs i denna förordning och i förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽²⁾.

(10) De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ersätta europeiska banktillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/78/EG ⁽³⁾, kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/79/EG ⁽⁴⁾, och europeiska värdepapperstilltillsynskommittén, som inrättades genom kommissionens beslut 2009/77/EG ⁽⁵⁾, och överta alla dessa kommittéers uppgifter och befogenheter, inbegripet att driva vidare pågående arbete och projekt, i tillämpliga fall. Varje europeisk tillsynsmyndighets behörighetsområde bör definieras tydligt. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet. När denna ansvarighet gäller sektorsövergripande frågor som har samordnats genom den gemensamma kommittén, bör de europeiska tillsynsmyndigheterna vara ansvariga, genom den gemensamma kommittén, för sådan samordning.

⁽²⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 23.

⁽⁴⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 28.

⁽⁵⁾ EUT L 25, 29.1.2009, s. 18.

⁽¹⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 1.

- (11) Myndigheten bör agera i syfte att förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom att säkerställa en hög grad av effektiv och konsekvent reglering och tillsyn, med beaktande av samtliga medlemsstaters specifika intressen och finansmarknadsaktörernas olika karaktär. Myndigheten bör skydda allmänna intressen såsom det finansiella systemets integritet och stabilitet, marknadernas och de finansiella produkternas transparens och skydda investerare. Myndigheten bör också förebygga tillsynsarbitrage och säkerställa likvärdiga förutsättningar, samt stärka den internationella samordningen mellan tillsynsmyndigheterna till gagn för ekonomin som helhet, inklusive finansinstituten och andra intressenter, konsumenter och arbetstagare. Dess uppgifter bör även omfatta att främja konvergens i tillsynen och ge råd till unionens institutioner när det gäller dess ansvarsområden. Myndigheten bör också ges visst ansvar för befintlig och ny finansiell verksamhet.
- (12) Myndigheten bör också få utfärda tillfälliga förbud mot eller begränsningar av viss finansiell verksamhet som utgör ett hot mot välfungerande finansmarknader och mot marknadernas integritet, eller mot stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, i de fall som anges och på de villkor som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i denna förordning. Om det i en krissituation krävs att myndigheten inför ett sådant tillfälligt förbud, ska den göra detta i enlighet med och på de villkor som fastställs i denna förordning. I sådana fall där ett tillfälligt förbud eller en tillfällig begränsning av vissa former av finansiell verksamhet får sektorövergripande effekter, bör sektoriell lagstiftning föreskriva att myndigheten vid behov samordnar sin verksamhet med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), genom den gemensamma kommittén.
- (13) Myndigheten bör ta vederbörlig hänsyn till den inverkan som dess verksamhet har på konkurrensen och innovationen på den inre marknaden, unionens globala konkurrenskraft, den finansiella integreringen och unionens nya strategi för sysselsättning och tillväxt.
- (14) För att myndigheten ska kunna förverkliga sina syften bör den vara en juridisk person och åtnjuta administrativt och finansiellt oberoende.
- (15) På grundval av arbetet i internationella organ bör systemrisk definieras som risk för störningar av det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och realekonomin. Alla typer av finansiella mellanhänder, marknader och infrastrukturer kan vara potentiellt systemviktiga i någon utsträckning.
- (16) Gränsöverskridande risk innefattar alla risker som orsakas av ekonomisk obalans eller finansiella fallissemang i hela unionen eller delar av den, som kan få betydande negativa konsekvenser för transaktionerna mellan ekonomiska operatörer i två eller flera medlemsstater, för den inre marknadens funktion eller för de offentliga finanserna i unionen eller någon av dess medlemsstater.
- (17) Europeiska unionens domstol har i sin dom av den 2 maj 2006 i mål C-217/04 (Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd) slagit fast att "Det skall [...] påpekas att det inte finns något stöd i ordalydelsen i artikel 95 EG [numera artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget)] för att de åtgärder som vidtas av gemenskapslagstiftaren med stöd av denna artikel är begränsade på så sätt att endast medlemsstaterna kan vara åtgärdernas adressater. Det kan således visa sig vara nödvändigt, enligt gemenskapslagstiftarens bedömning, att anta bestämmelser om att inrätta ett gemenskapsorgan, vars syfte är att bidra till genomförandet av en harmoniseringsprocess i situationer där det förefaller lämpligt att vidta icke-bindande kompletterings- och ramåtgärder för att underlätta genomförandet och den enhetliga tillämpningen av rättsakter som har antagits med stöd av artikeln" ⁽¹⁾. Myndighetens syfte och uppgifter – att bistå de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna med att säkerställa en konsekvent tolkning och tillämpning av unionsbestämmelserna och bidra till att skapa den finansiella stabilitet som krävs för finansiell integrering – står i nära samband med målen för unionens regelverk på området finansiella tjänster. Myndigheten bör därför inrättas med artikel 114 i EUF-fördraget som rättslig grund.
- (18) I följande lagstiftningsakter fastställs medlemsstaternas behöriga myndigheters uppgifter, även i fråga om samarbete inbördes och med kommissionen: Europaparlamentets och rådets direktiv 97/9/EG av den 3 mars 1997 om system för ersättning till investerare ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/34/EG av den 28 maj 2001 om upptagande av värdepapper till officiell notering och om uppgifter som skall offentliggöras beträffande sådana värdepapper ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/47/EG av den 6 juni 2002 om ställande av finansiell säkerhet ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmisshandling) ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och

⁽¹⁾ REG 2006 s. I-3771, punkt 44.

⁽²⁾ EGT L 84, 26.3.1997, s. 22.

⁽³⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 6.7.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 168, 27.6.2002, s. 43.

⁽⁶⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

om ändring av direktiv 2001/34/EG ⁽¹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument ⁽²⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽⁴⁾, utan att detta påverkar Europeiska tillsynsmyndighetens (Europeiska bankmyndigheten) behörighet i fråga om tillsyn, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽⁵⁾, all framtida lagstiftning på området för förvaltning av alternativa investeringsfonder (AIFM) och förordning (EG) nr 1060/2009.

(19) Gällande unionslagstiftning som reglerar tillämpningsområdet för denna förordning omfattar även Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp ⁽⁷⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel ⁽⁸⁾, samt relevanta delar av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽⁹⁾ och av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter ⁽¹⁰⁾.

(20) Det är önskvärt att myndigheten främjar en enhetlig tillämpning på området system för ersättning till investerare för att säkerställa likvärdiga förutsättningar och en rättvis behandling av investerare inom hela unionen. Eftersom system för ersättning till investerare omfattas av medlemsstatskontroll och inte lagstadgad tillsyn i egentlig mening, bör myndigheten kunna utöva sina befogenheter enligt denna förordning när det gäller själva systemet för ersättning till investerare och dess förvaltare.

(21) I enlighet med förklaringen (nr 39) till artikel 290 i EUF-fördraget som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, kräver utarbetandet av tekniska standarder för tillsyn stöd från teknisk expertis på ett sätt som är specifikt för området finansiella tjänster. Det är nödvändigt att myndigheten tillåts att tillhandahålla sådan expertis, också för standarder eller delar av standarder som inte är baserade på förslag till tekniska standarder som myndigheten själv har utarbetat.

(22) Det finns behov av att införa ett effektivt instrument för att fastställa harmoniserade tekniska standarder för tillsyn för finansiella tjänster för att – också genom ”en enda regelbok” – säkerställa likvärdiga förutsättningar och tillfredsställande skydd av investerare och konsumenter i hela Europa. Eftersom myndigheten är ett organ som besitter ett avancerat kunnande på det specifika området, är det lämpligt och ändamålsenligt att den, på områden som fastställs i unionsrätten, anförtros uppgiften att utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper policyval.

(23) Kommissionen bör godkänna dessa utkast till förslag till tekniska standarder för tillsyn genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för att göra dem rättsligt bindande. De bör ändras endast under mycket begränsade och exceptionella omständigheter, eftersom myndigheten är den som står i nära kontakt med finansmarknader och bäst känner till deras dagliga funktion. Förslag till tekniska standarder för tillsyn bör ändras om de är oförenliga med unionsrätten, inte iakttar proportionalitetsprincipen eller strider mot de grundläggande principer för den inre marknaden för finansiella tjänster som kommer till uttryck i unionens regelverk för finansiella tjänster. Kommissionen bör inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten. För att säkerställa ett smidigt och snabbt antagningsförfarande av dessa standarder bör det fastställas en tidsfrist för kommissionens beslut att godkänna förslag till tekniska standarder för tillsyn.

(24) Med tanke på myndigheternas tekniska expertis på de områden för vilka tekniska standarder för tillsyn bör utvecklas, bör man notera kommissionens uttalade avsikt att som regel förlita sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som myndigheterna lagt fram för den med anledning av antagandet av de motsvarande delegerade akterna. Om myndigheten emellertid försummar att lägga fram ett förslag till tekniska standarder för tillsyn inom den tidsfrist som fastställts i den relevanta lagstiftningsakten, ska det säkerställas att resultatet av utövandet av de delegerade befogenheterna faktiskt uppnås och beslutsprocessens effektivitet bör upprätthållas. Därför bör kommissionen i dessa fall ha befogenhet att anta tekniska standarder för tillsyn om inget förslag från myndigheten föreligger.

⁽¹⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁽²⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽⁴⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽⁵⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽⁶⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EGT L 271, 9.10.2002, s. 16.

- (25) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i EUF-fördraget.
- (26) På områden som inte omfattas av tekniska standarder för tillsyn eller genomförande bör myndigheten ha befogenhet att utfärda riktlinjer och rekommendationer för tillämpningen av unionsrätten. För att säkerställa transparens och öka överensstämmelsen med dessa riktlinjer och rekommendationer i de nationella tillsynsmyndigheternas agerande, bör det vara möjligt för myndigheten att offentliggöra skälen till att dessa riktlinjer och rekommendationer inte har följts av de nationella tillsynsmyndigheterna.
- (27) Att säkerställa en korrekt och fullständig tillämpning av unionsrätten är en oeftergivlig förutsättning för integrerade, transparenta, ändamålsenliga och korrekt fungerande finansmarknader, för det finansiella systemets stabilitet och för neutrala konkurrensvillkor för finansmarknadsaktörer inom hela unionen. Det bör därför inrättas en mekanism genom vilken myndigheten kan åtgärda fall av överträdelser av unionsrätten som består i underlåtenhet att tillämpa den eller att den tillämpas felaktigt. Denna mekanism bör tillämpas på områden där otvetydiga och ovillkorliga skyldigheter fastställs genom unionsrätten.
- (28) För att möjliggöra reaktioner som står i proportion till allvaret i fall av felaktig eller ofullständig tillämpning av unionsrätten bör en trestegsmekanism tillämpas. Som ett första steg bör myndigheten ha befogenhet att göra utredningar om det påstås att nationella myndigheter i utövandet av sin tillsyn tillämpat skyldigheter enligt unionsrätten felaktigt eller ofullständigt, och dessa bör leda till en rekommendation. Som ett andra steg, om den behöriga nationella myndigheten inte följer rekommendationen, bör kommissionen ha befogenhet att avge ett formellt yttrande med beaktande av myndighetens rekommendation, med anmodan till den behöriga myndigheten att vidta de åtgärder som krävs för att uppfylla bestämmelserna i unionsrätten.
- (29) Om i exceptionella fall den behöriga myndigheten i fråga ihållande underlåter att agera, bör myndigheten, som ett tredje steg, ha befogenhet att, för att få denna situation att upphöra, som en sista utväg anta beslut riktade till enskilda finansmarknadsaktörer. Denna befogenhet bör endast gälla under exceptionella omständigheter då en behörig myndighet inte följer det formella yttrande som riktats till den i fall då unionsrätten är direkt tillämplig på finansmarknadsaktörer med stöd av nu gällande eller kommande unionsförordningar.
- (30) Allvarliga hot mot finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller mot stabiliteten i det finansiella systemet i unionen kräver snabba och samfälliga reaktioner på unionsnivå. Myndigheten bör därför kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. Befogenheten att fastställa att en krissituation föreligger bör överlåtas till rådet, efter begäran från någon av de europeiska tillsynsmyndigheterna, kommissionen eller ESRB.
- (31) Myndigheten bör kunna kräva att nationella tillsynsmyndigheter vidtar specifika åtgärder för att avhjälpa en krissituation. De åtgärder som vidtas av myndigheten i detta hänseende bör inte påverka kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget att inleda ett överträdelseförfarande mot den medlemsstat vars tillsynsmyndighet har underlåtit att vidta sådana åtgärder, eller kommissionens rätt att under sådana omständigheter vidta provisoriska åtgärder i enlighet med Europeiska unionens domstols arbetsordning. Det ansvar som åligger en medlemsstat i enlighet med Europeiska unionens domstols praxis om medlemsstatens tillsynsmyndigheter underlåter att vidta de åtgärder som myndigheten kräver bör inte heller påverkas.
- (32) För att säkerställa ändamålsenlig och effektiv tillsyn och ett välavvägt hänsynstagande till olika medlemsstaters behöriga myndigheters ståndpunkter, bör myndigheten med bindande verkan kunna lösa tvister i gränsöverskridande situationer mellan dessa behöriga myndigheter, bland annat inom tillsynskollegierna. Det bör föreskrivas ett förlikningsskede under vilket de behöriga myndigheterna kan nå en överenskommelse. Myndigheten bör vara behörig i fråga om oenigheter avseende förfarandet eller innehållet i en åtgärd, eller när en medlemsstats behöriga myndighet underlåter att vidta åtgärder i sådana fall som är fastställda i de rättsligt bindande unionsakter som avses i denna förordning. I ett sådant läge bör någon av de berörda tillsynsmyndigheterna ha rätt att hänskjuta frågan till myndigheten, som bör agera i enlighet med denna förordning. Myndigheten bör ha möjlighet att kräva att de berörda behöriga myndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från åtgärder, så att frågan kan lösas och överensstämmelse med unionsrätten säkras, med bindande verkan för dessa behöriga myndigheter. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det förlikningsbeslut som riktats till den, bör myndigheten ges befogenhet att anta beslut riktade direkt till finansmarknadsaktörer på områden av unionsrätten som är direkt tillämpliga på dem. Befogenheten att anta ett sådant beslut bör tillämpas endast som sista utväg och i så fall uteslutande för att sörja för en korrekt och enhetlig tillämpning av unionslagstiftningen. I fall där den tillämpliga unionslagstiftningen ger medlemsstaternas behöriga myndigheter beslutanderätt kan myndighetens beslut inte ersätta utövande av denna beslutanderätt som sker i enlighet med unionsrätten.
- (33) Krisen har visat att det rådande systemet med samarbete mellan nationella myndigheter vars befogenheter begränsar sig till enskilda medlemsstater är otillräckligt när det gäller finansinstitut med gränsöverskridande verksamhet.
- (34) Expertgrupper som medlemsstaterna har inrättat för att undersöka orsakerna till krisen och lämna förslag till förbättringar av regleringen och tillsynen av finanssektorn har bekräftat att de nuvarande systemen inte är en sund bas för en framtida reglering och tillsyn av gränsöverskridande finansinstitut i hela unionen.

- (35) Såsom anges i de-Larosière-rapporten "[har vi] i huvudsak två alternativ: det ena alternativet är 'chacun pour soi', dvs. svälta räv-lösningar, det andra är ett förstärkt, pragmatiskt och förnuftigt europeiskt samarbete till allas fördel i syfte att bevara en öppen världsekonomi. Detta kommer tveklöst att leda till ekonomiska vinster."
- (36) Tillsynskollegierna är av stor betydelse för att översynen av finansmarknadsaktörer med verksamhet över nationsgränserna ska kunna bli ändamålsenlig, effektiv och konsekvent. Myndigheten bör bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i tillsynskollegierna och i detta hänseende inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande finansinstitut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen. Myndigheten bör därför spela en ledande roll och ha oinskränkt rätt att delta i tillsynskollegiernas arbete i syfte att effektivisera dessas funktion och utbytet av uppgifter inom tillsynskollegierna samt främja konvergens och enhetlighet mellan kollegierna i tillämpningen av unionsrätten. I de-Larosière-rapporten påpekas att "snedvridningar av konkurrensen och tillsynsarbiter som beror på olika tillsynsrutiner måste undvikas, eftersom det kan äventyra den finansiella stabiliteten, bland annat genom att det främjar en överföring av den finansiella verksamheten till länder med mindre strikt tillsyn. Tillsynssystemet måste uppfattas som rättvist och väl avvägt."
- (37) Inom sina behörighetsområden bör myndigheten bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och enhetliga planer för rekonstruktion och avveckling, förfaranden i krissituationer och förebyggande åtgärder för att säkerställa att det finansiella systemet internaliserar kostnader, minimerar effekten av fallissemang på systemet och beroendet av skattebetalares medel för räddningsaktioner för finansmarknadsaktörer. Myndigheten bör bidra till utvecklandet av metoder för avveckling av fallerande centrala finansmarknadsaktörer, så att man undviker spridning och låter dessa finansmarknadsaktörer avvecklas i tid och på ett korrekt sätt, i förekommande fall inbegripet samstämmiga och stabila finansieringsmekanismer om så är lämpligt.
- (38) När det gäller den nuvarande översynen av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om system för garanti av insättningar ⁽¹⁾ och direktiv 97/9/EG noteras kommissionens avsikt att särskilt uppmärksamma behovet av att säkerställa ytterligare tillnärmning inom unionen. När det gäller försäkringssektorn noteras också kommissionens avsikt att undersöka möjligheten att införa unionsbestämmelser för att skydda försäkringstagare i situationer då försäkringsbolag fallerar. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör ges en viktig uppgift på dessa områden och bör ges lämpliga befogenheter när det gäller de europeiska systemen för ersättning till investerare.
- (39) Delegering av uppgifter och ansvar kan bidra positivt till tillsynsnätverkens funktion för att undvika dubbelarbete inom tillsynen, främja samarbete och därigenom effektivisera tillsynsprocessen samt minska belastningen på finansmarknadsaktörerna. Denna förordning bör därför klart ange den rättsliga grunden för sådan delegering. Medlemsstaterna bör följa den allmänna regeln att delegering bör vara tillåten, men bör kunna införa särskilda villkor för delegering av ansvar, till exempel när det gäller information om och anmälan av arrangemang för delegering. Delegering av uppgifter innebär att uppgifterna utförs av myndigheten eller av en annan nationell tillsynsmyndighet än den ansvariga myndigheten, samtidigt som ansvaret för tillsynsbesluten ligger kvar hos den delegerande myndigheten. Delegering av ansvar innebär att myndigheten eller en nationell tillsynsmyndighet (den befullmäktigade myndigheten) bör kunna besluta i ett visst tillsynsärende i eget namn i den delegerande myndighetens ställe. Sådan delegering bör styras av principen att behörigheten bör tilldelas en myndighet som har bäst förutsättningar att vidta åtgärder i ett enskilt ärende. Det kan vara lämpligt att överflytta ansvar t.ex. för att uppnå skal- eller diversifieringsfördelar, undvika att splittra upp tillsynen över företagsgrupper och på bästa sätt utnyttja de olika slag av teknisk expertis som finns hos de nationella tillsynsmyndigheterna. Den befullmäktigade myndighetens beslut bör erkännas av den delegerande myndigheten och av andra behöriga myndigheter som avgörande, om besluten i fråga omfattas av tillämpningsområdet för delegeringen. I unionslagstiftning på området skulle principerna för överenskommelser om överflyttning av ansvar kunna specificeras ytterligare. Myndigheten bör med alla lämpliga medel underlätta och övervaka överenskommelser om delegering mellan nationella tillsynsmyndigheter. Den bör underrättas i förväg om planerade överenskommelser om delegering så att den i tillämpliga fall kan yttra sig i frågan.
- Den bör också centralt svara för offentliggörandena av sådana överenskommelser så att alla berörda parter utan dröjsmål ges lättillgänglig och transparent information om sådana överenskommelser. Den bör fastställa och sprida god praxis för delegering och överenskommelser om delegering.
- (40) Myndigheten bör aktivt främja konvergens i tillsynen inom hela unionen i syfte att upprätta en gemensam tillsynskultur.
- (41) Inbördes utvärderingar är ett lämpligt och effektivt medel för att främja enhetlighet inom nätverket för finansiell tillsyn. Myndigheten bör därför utveckla en metod för sådana utvärderingar och genomföra dem regelbundet. Utvärderingarna bör inte endast inriktas på konvergens i tillsynspraxis utan också på tillsynsorganens kapacitet att nå hög

⁽¹⁾ EGT L 135, 31.5.1994, s. 5.

kvalitet i verksamheten och på dessa behöriga myndigheters oberoende. Resultatet av inbördes utvärderingar bör offentliggöras med samtycke från den behöriga myndighet som är föremål för utvärderingen. Även bästa praxis bör fastställas och offentliggöras.

2004/39/EG om marknader för finansiella instrument ⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 2007/44/EG ⁽²⁾, i de fall då direktivet föreskriver samråd mellan behöriga myndigheter från två eller flera medlemsstater.

- (42) Myndigheten bör aktivt främja samordnade tillsynsreaktioner från unionsmyndigheterna, särskilt för att säkerställa finansmarknadernas integritet och korrekta funktion samt stabiliteten i det finansiella systemet i unionen. Utöver sina befogenheter för åtgärder i brådskande situationer bör myndigheten därför anförtros en allmänt samordnande funktion inom ESFS. Att få all relevant information att snabbt och effektivt cirkulera mellan de behöriga myndigheterna bör höras till myndighetens centrala uppgifter.
- (43) För att bevara den finansiella stabiliteten är det nödvändigt att i ett tidigt skede identifiera gräns- och sektorövergripande trender och potentiella risker och svagheter på nivån mikrotillsyn. Myndigheten bör övervaka och bedöma sådan utveckling inom sitt behörighetsområde och regelbundet och när omständigheterna så kräver underrätta Europaparlamentet, rådet, kommissionen, övriga europeiska tillsynsmyndigheter och ESRB om omständigheter av betydelse. Myndigheten bör också i samarbete med ESRB inleda och samordna stresstester inom hela unionen för att bedöma finansmarknadsaktörernas förmåga att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling och bör säkerställa att så enhetliga metoder som möjligt tillämpas på nationell nivå för dessa tester. I syfte att utföra sina uppgifter på korrekt sätt bör myndigheten genomföra ekonomiska analyser av marknaderna och tänkbara konsekvenser av marknadsutvecklingen.
- (44) Med hänsyn till de finansiella tjänsternas globalisering och de internationella standardernas ökade betydelse bör myndigheten verka för dialog och samarbete med tillsynsmyndigheter utanför unionen. Den bör ha befogenhet att utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheterna och förvaltningar i tredjeländer och med internationella organisationer, med fullt beaktande av medlemsstaternas och unionsinstitutionernas befintliga roller och respektive befogenheter. Länder som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och börjat tillämpa unionsrätten bör kunna delta i myndighetens arbete, och myndigheten bör kunna samarbeta med tredjeländer som tillämpar lagstiftning som har erkänts som likvärdig med unionens.
- (45) Myndigheten bör inom sitt behörighetsområde fungera som ett oberoende rådgivande organ för Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Utan att det påverkar befogenheterna för de berörda behöriga myndigheterna bör myndigheten kunna yttra sig om bedömningar av fusioner och förvärv enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG om marknader för finansiella instrument ⁽¹⁾, ändrat genom direktiv 2007/44/EG ⁽²⁾, i de fall då direktivet föreskriver samråd mellan behöriga myndigheter från två eller flera medlemsstater.
- (46) För att myndigheten ska kunna arbeta effektivt bör den ha rätt att få tillgång till alla nödvändiga uppgifter. För att undvika att ställa dubbla rapporteringskrav på finansmarknadsaktörerna, bör sådana uppgifter normalt lämnas av de nationella tillsynsmyndigheter som befinner sig närmast finansmarknaderna och finansmarknadsaktörerna och bör beakta redan befintlig statistik. Myndigheten bör dock i sista hand kunna rikta en vederbörligen motiverad begäran om uppgifter direkt till en finansmarknadsaktör om en nationell myndighet inte tillhandahåller – eller kan tillhandahålla – uppgifterna inom rimlig tid. Medlemsstaternas myndigheter bör vara skyldiga att bistå myndigheten med att genomdriva sådana direkt riktade uppgiftskrav. I detta sammanhang är arbetet med gemensamma rapporteringsformat av stor betydelse. Åtgärderna för insamling av information bör inte påverka den rättsliga ramen för det europeiska statistiksystemet och det europeiska centralbankssystemet på statistikområdet. Denna förordning bör därför inte påverka tillämpningen av vare sig Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽³⁾ eller rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽⁴⁾.
- (47) Ett nära samarbete mellan myndigheten och ESRB är av avgörande betydelse för att ESRB ska kunna fungera med all önskvärd effektivitet och för uppföljningen av dess varningar och rekommendationer. Myndigheten och ESRB bör utbyta alla relevanta uppgifter sinsemellan. Uppgifter om enskilda företag bör lämnas ut endast om begäran åtföljs av en motivering. Myndigheten bör se till att lämplig uppföljning görs när den har tagit emot varningar eller rekommendationer som ESRB riktat till den eller till någon nationell myndighet.
- (48) Myndigheten bör samråda med berörda parter om tekniska standarder för tillsyn eller genomförande, riktlinjer och rekommendationer och ge dem skäligen möjlighet att yttra sig om föreslagna åtgärder. Innan myndigheten antar förslag till tekniska standarder för tillsyn eller genomförande,
- (1) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/44/EG av den 5 september 2007 om ändring av direktiv 92/49/EEG och direktiven 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG och 2006/48/EG vad gäller förfaranderegler och utvärderingskriterier för bedömning av förvärv och ökning av innehav inom finanssektorn (EUT L 247, 21.9.2007, s. 1).
- (3) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164
- (4) EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

riktlinjer och rekommendationer bör den genomföra en konsekvensanalys. Av effektivitetsskäl bör en intressentgrupp för värdepapper och marknader användas i detta syfte med en välavvägd sammansättning av företrädare för finansmarknadsaktörer, små och medelstora företag, akademiker samt konsumenter och andra icke-professionella utnyttjare av finansiella tjänster. Intressentgruppen för värdepapper och marknader bör fungera som en förmedlande länk för andra grupper av användare av finansiella tjänster som inrättats av kommissionen eller på annat sätt enligt unionslagstiftningen.

(49) Ledamöter av intressentgruppen för värdepapper och marknader som företräder ideella organisationer eller akademiker bör erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning så att personer som varken är välfinansierade eller företrädare för branschen kan delta fullt ut i debatten om finansiell reglering.

(50) Medlemsstaterna har ett centralt ansvar för att samordna krishantering och för att bevara den finansiella stabiliteten i krissituationer, särskilt när det gäller att stabilisera och avveckla fallerande finansmarknadsaktörer. Myndighetens beslut i brådskande ärenden eller avvecklingssituationer som påverkar en finansmarknadsaktörs stabilitet, bör inte inkräkta på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden. En mekanism bör inrättas genom vilken medlemsstaterna kan återropa denna skyddsklausul och i sista instans begära att rådet ska besluta i ärendet. Denna skyddsmekanism bör emellertid inte missbrukas, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, till exempel minskade intäkter kopplade till ett tillfälligt förbud av specifika verksamheter eller produkter av konsumentskyddsskäl. När rådet fattar beslut enligt skyddsmekanismen bör det rösta enligt principen att varje medlem har en röst. Det är lämpligt att rådet ges uppgifter i sådana frågor med hänsyn till medlemsstaternas särskilda ansvar i detta avseende. Med tanke på hur känslig denna fråga är bör förfaranden inrättas så att strikt konfidentialitet kan säkerställas.

(51) I sitt beslutsfattande bör myndigheten vara bunden av unionsbestämmelserna och av allmänna principer om rättssäkerhet och transparens. Rätten för adressaterna för myndighetens beslut att bli hörda bör respekteras fullt ut. Myndighetens handlingar bör ingå som en integrerad del i unionsrätten.

(52) En tillsynsstyrelse, bestående av cheferna för de behöriga myndigheter som berörs i varje medlemsstat under ledning av myndighetens ordförande, bör vara myndighetens huvudsakliga beslutsfattande organ. Företrädare för

kommissionen, ESRB, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) bör delta som observatörer. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen bör handla oberoende och uteslutande i unionens intressen.

(53) Som allmän regel bör tillsynsstyrelsen fatta sina beslut med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. För akter av allmän natur, däribland sådana som avser tekniska standarder för tillsyn och genomförande, riktlinjer och rekommendationer, för budgetfrågor samt för begäranden från en medlemsstat om omprövning av ett beslut av myndigheten om att tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet, är det emellertid lämpligt att tillämpa bestämmelserna om kvalificerad majoritet i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen samt i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser som är fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget. Ärenden som rör lösning av tvister mellan nationella myndigheter bör bedömas av en begränsad, objektiv panel, bestående av medlemmar som inte företräder de behöriga myndigheter som är part i tvisten, och inte heller har några intressen i konflikten eller direkta kopplingar till de berörda behöriga myndigheterna. Panelens sammansättning bör vara lämpligt avvägd. Panelens beslut bör godkännas av tillsynsstyrelsen med enkel majoritet i enlighet med principen att varje ledamot har en röst. När det gäller beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten kan emellertid det beslut som föreslås av panelen avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i EU-fördraget och artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

(54) En förvaltningsstyrelse bestående av myndighetens ordförande samt företrädare för nationella tillsynsmyndigheter och kommissionen bör säkerställa att myndigheten verkar i föreskrivet syfte och utför de uppgifter som ålaggs den. Förvaltningsstyrelsen bör ges nödvändiga befogenheter för att bland annat kunna föreslå det årliga och det fleråriga arbetsprogrammet, utöva vissa budgetbefogenheter, anta myndighetens plan för personalpolitiken, anta särskilda bestämmelser om rätt till tillgång till handlingar och lägga fram förslaget till årsrapporten.

(55) Myndigheten bör företrädas av en ordförande på heltid, utsedd av tillsynsstyrelsen på grundval av meriter, färdigheter, kunskaper om finansinstitut och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering, efter ett öppet urvalsförfarande som anordnas och hanteras av tillsynsstyrelsen med bistånd av kommissionen. I syfte att utse myndighetens första ordförande bör kommissionen bland annat upprätta en slutlista över kandidaterna på grundval av meriter, kompetens, kunskap om finansinstitut och marknader samt erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering. När det gäller senare utnämningar bör möjligheten att en slutlista upprättas av

kommissionen ses över i den rapport som ska utarbetas i enlighet med denna förordning. Innan den utvalda personen tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val bör Europaparlamentet, efter att ha hört den utvalda personen, ha möjlighet att invända mot att denne utses.

(56) Förvaltningen av myndigheten bör anförtros en verkställande direktör, som bör ha rätt att utan rösträtt delta i tillsyns- och förvaltningsstyrelsernas sammanträden.

(57) För att säkerställa enhetlighet över sektorsgränserna i de europeiska tillsynsmyndigheterna bör dessa samarbeta nära genom en gemensam kommitté och i tillämpliga fall anta gemensamma ståndpunkter. Den gemensamma kommittén bör samordna de europeiska tillsynsmyndigheternas arbete när det gäller finansiella konglomerat och andra sektorsövergripande frågor. I tillämpliga fall bör akter som ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) antas parallellt av berörda europeiska tillsynsmyndigheter. Ordförandeskapet för den gemensamma kommittén bör rotera i tolv månadersperioder mellan respektive ordförande för de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden för den gemensamma kommittén bör vara en vice ordförande för ESRB. Den gemensamma kommittén bör ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna, för att ge möjlighet till informellt utbyte av uppgifter och utveckling av en gemensam tillsynskultur i de europeiska tillsynsmyndigheterna.

(58) Det är nödvändigt att säkerställa att de parter som berörs av beslut som myndigheten antar har nödvändiga rättsmedel till sitt förfogande. För att kunna skapa ett effektivt skydd av parternas rättigheter och för ekonomi i förfarandena, bör parterna ges rätt att få beslut prövade av en överklagandenämnd i de fall där myndigheten har beslutsbefogenheter. Av effektivitets- och konsekvensskäl bör överklagandenämnden vara gemensam för de europeiska tillsynsmyndigheterna, oberoende av administrations- och regleringsstrukturerna. Överklagandenämndens beslut bör kunna överklagas till Europeiska unionens domstol.

(59) För att kunna garantera myndigheten oinskränkt självständighet och oberoende bör den ges egen budget med intäkter huvudsakligen i form av obligatoriska bidrag från de nationella tillsynsmyndigheterna och från Europeiska unionens allmänna budget. Unionen får finansiera myndigheten endast efter det att budgetmyndigheten har nått en överenskommelse enligt punkt 47 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾. Unionens budgetförfarande bör tillämpas. Revisionen av räkenskaperna bör göras av revisionsrätten. Budgeten som helhet är underställd ansvarsfrihetsförfarandet.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

(60) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som görs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽²⁾ bör vara tillämplig på myndigheten. Myndigheten bör också ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽³⁾.

(61) För att säkerställa öppna och transparenta anställningsförhållanden och lika behandling av personalen, bör tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna ⁽⁴⁾ tillämpas på myndighetens personal.

(62) Det är av mycket stor betydelse att affärshemligheter och andra konfidentiella uppgifter skyddas. Konfidentialiteten när det gäller de uppgifter som görs tillgängliga för myndigheten och som utbyts inom nätverket bör underkastas strikta och effektiva regler om konfidentialitet.

(63) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ⁽⁵⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då Europeiska unionens institutioner och organ behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽⁶⁾ är tillämpliga på behandlingen av personuppgifter inom ramen för denna förordning.

(64) För att kunna säkerställa att myndighetens verksamhet är transparent bör den omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽⁷⁾.

(65) Tredjeländer bör tillåtas delta i myndighetens arbete i enlighet med lämpliga avtal som ska ingås av unionen.

(66) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå på reglering och tillsyn, skydda insättare och investerare, skydda finansmarknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, upprätthålla stabiliteten i det finansiella systemet och stärka den internationella samordningen av tillsynen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning bättre kan uppnås på

⁽²⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁶⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (67) Myndigheten bör överta alla nu gällande uppgifter och befogenheter från europeiska värdepapperstillsynsmyndigheten. Kommissionens beslut 2009/78/EG bör därför upphävas den dag då myndigheten inrättas, och Europaparlamentets och rådets beslut nr 716/2009/EG av den 16 september 2009 om inrättande av ett gemenskapsprogram till stöd för särskild verksamhet på området för finansiella tjänster, finansiell rapportering och revision⁽¹⁾ bör ändras i enlighet med detta. Med tanke på befintliga strukturer och verksamhet för europeiska värdepapperstillsynsmyndigheten är det viktigt att säkerställa ett mycket nära samarbete mellan europeiska värdepapperstillsynsmyndigheten och kommissionen när lämpliga övergångsarrangemang fastställs, för att se till att den period under vilken kommissionen ansvarar för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa verksamheten för myndigheten blir så kort som möjligt.
- (68) Det är lämpligt att ange en tidsfrist för tillämpningen av denna förordning för att säkerställa att myndigheten är tillräckligt väl förberedd för att inleda sin verksamhet och för att se till att övergången från europeiska värdepapperstillsynsmyndigheten går friktionsfritt. Myndigheten bör finansieras på lämpligt sätt. Åtminstone inledningsvis bör den finansieras till 40 % av unionens medel och 60 % genom bidrag från medlemsstaterna, i enlighet med den röstviktning som fastställs i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.
- (69) För att göra det möjligt att inrätta myndigheten den 1 januari 2011 bör denna förordning träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INRÄTTANDE OCH RÄTTSLIG STATUS

Artikel 1

Inrättande och verksamhetsområde

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), nedan kallad *myndigheten*.

⁽¹⁾ EUT L 253, 25.9.2009, s. 8.

2. Myndigheten ska agera enligt de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning och vara verksam inom tillämpningsområdet för direktiv 97/9/EG, direktiv 98/26/EG, direktiv 2001/34/EG, direktiv 2002/47/EG, direktiv 2003/6/EG, direktiv 2003/71/EG, direktiv 2004/39/EG, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2009/65/EG och direktiv 2006/49/EG, utan att detta påverkar Europeiska tillsynsmyndighetens (Europeiska bankmyndigheten) behörighet vad beträffar tillsyn, all framtida lagstiftning på området för förvaltning av alternativa investeringsfonder (AIFM), och förordning (EG) nr 1060/2009, och, i den mån dessa akter är tillämpliga på företag som tillhandahåller investeringstjänster eller på företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning och de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över dem, inom ramen för de relevanta delarna av direktiv 2002/87/EG, direktiv 2005/60/EG, direktiv 2002/65/EG, inbegripet alla direktiv, förordningar och beslut som grundar sig på dessa akter och andra framtida rättsligt bindande unionsakter avseende myndighetens uppgifter.

3. Myndigheten ska också agera inom verksamhetsområdet finansmarknadsaktörer när det gäller frågor som inte direkt omfattas av de akter som avses i punkt 2, inbegripet ärenden som rör företagsstyrning, revision och finansrapportering, förutsatt att det krävs sådana åtgärder av myndigheten för att säkerställa att dessa akter tillämpas på ett ändamålsenligt och enhetligt sätt. Myndigheten ska också vidta lämpliga åtgärder i frågor som gäller uppköpserbjudanden, clearing och avveckling samt derivat.

4. Denna förordning ska inte påverka kommissionens befogenheter, särskilt befogenheten enligt artikel 258 i EUF-fördraget, att säkerställa att unionsrätten iakttas.

5. Myndighetens syfte ska vara att skydda allmänintresset genom att bidra till det finansiella systemets stabilitet och effektivitet på kort, medellång och lång sikt, till förmån för unionens ekonomi, dess medborgare och företag. Myndigheten ska bidra till att

- förbättra den inre marknadens funktion, särskilt genom reglering och tillsyn på en sund, verkningsfull och enhetlig nivå,
- säkerställa finansmarknadernas integritet, transparens, effektivitet och korrekta funktion,
- stärka den internationella samordningen av tillsyn,
- förebygga tillsynsarbitrage och främja likvärdiga konkurrensvillkor,
- säkerställa att tagandet av investeringsrisker och andra risker regleras och övervakas på lämpligt sätt, och
- stärka konsumentskyddet.

I detta syfte ska myndigheten bidra till att säkerställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de akter som avses i punkt 2, främja enhetlighet i tillsynen, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt genomföra ekonomiska analyser av marknaderna för att verka för att myndighetens mål uppnås.

Myndigheten ska vid utövandet av de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning särskilt uppmärksamma de systemrisker som finansmarknadsaktörer kan utgöra, vars fallissemang kan inverka negativt på finanssystemets eller realekonomins sätt att fungera.

När myndigheten utför sina uppgifter, ska den handla självständigt och objektivt och uteslutande i unionens intresse.

Artikel 2

Europeiska systemet för finansiell tillsyn

1. Myndigheten ska ingå i ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS). ESFS huvudsakliga syfte ska vara att se till att de regler som gäller för den finansiella sektorn tillämpas på ett sätt som bevarar den finansiella stabiliteten och som säkerställer förtroendet för det finansiella systemet som helhet samt ger tillräckligt skydd för konsumenter av finansiella tjänster.

2. ESFS ska omfatta följande:

- a) Europeiska systemrisknämnden (ESRB), när det gäller de uppgifter som fastställs i förordning (EU) nr 1092/2010 ⁽¹⁾ och i denna förordning,
- b) myndigheten,
- c) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ⁽²⁾,
- d) Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ⁽³⁾,
- e) den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna (den gemensamma kommittén), när det gäller utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 54-57 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1093/2010 och i förordning (EU) nr 1094/2010,
- f) de behöriga myndigheter eller tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som anges i de unionsakter som avses i artikel 1.2 i denna förordning, i förordning (EU) nr 1093/2010 och i förordning (EU) nr 1094/2010.

3. Myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet med ESRB samt, genom den gemensamma kommittén, med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten

(Europeiska bankmyndigheten) och därvid säkerställa sektorövergripande enhetlighet och nå fram till gemensamma ståndpunkter på området tillsyn av finansiella konglomerat och andra sektorövergripande frågor.

4. Enligt principen om lojalt samarbete i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen ska parterna inom ESFS samarbeta i en anda av förtroende och med fullständig ömsesidig respekt, i synnerhet genom att se till att lämpliga och tillförlitliga uppgifter utväxlas.

5. De tillsynsmyndigheter som ingår i ESFS ska vara skyldiga att utöva tillsyn av finansmarknadsaktörer i unionen i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

Artikel 3

Myndigheternas ansvarighet

De myndigheter som avses i artikel 2.2 a-d ska vara ansvariga inför Europaparlamentet och rådet.

Artikel 4

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *finansmarknadsaktör*: varje person på vilken ett krav i de unionsakter som avses i artikel 1.2 eller i nationell genomförandelagstiftning avseende dessa är tillämpligt,
2. *central finansmarknadsaktör*: en finansmarknadsaktör vars reguljära verksamhet eller finansiella lönsamhet har eller kan antas medföra väsentliga effekter på stabiliteten, integriteten eller den ändamålsenliga funktionen hos de finansiella marknaderna i unionen,
3. *behöriga myndigheter*:
 - i) behöriga myndigheter och/eller tillsynsmyndigheter enligt definitionen i de unionsakter som avses i artikel 1.2,
 - ii) när det gäller direktiven 2002/65/EG och 2005/60/EG, de myndigheter som har behörighet att säkerställa att företag som tillhandahåller investeringstjänster och företag för kollektiva investeringar som erbjuder sina andelar eller aktier till försäljning uppfyller kraven i de direktiven, och
 - iii) när det gäller system för ersättning till investerare, de organ som förvaltar nationella system för ersättning i enlighet med direktiv 97/9/EG, eller, om det är ett privat företag som står för verksamheten i ett system för ersättning till investerare, den offentliga myndighet som utövar tillsynen över dessa system, i enlighet med det direktivet.

⁽¹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ Se sidan 48 i detta nummer av EUT.

Artikel 5

Rättslig status

1. Myndigheten ska vara ett unionsorgan med status som juridisk person.
2. Myndigheten ska i varje medlemsstat ha den mest vittgående rättskapacitet som tillerkänns juridiska personer enligt den nationella lagstiftningen. Den får i synnerhet förvärva och avyttra lös och fast egendom samt föra talan inför domstolar och andra myndigheter.
3. Myndigheten ska företrädas av sin ordförande.

Artikel 6

Sammansättning

Myndigheten ska bestå av följande:

1. En tillsynsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 43.
2. En förvaltningsstyrelse, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 47.
3. En ordförande, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 48.
4. En verkställande direktör, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 53.
5. En överklagandenämnd, som ska ha de uppgifter som anges i artikel 60.

Artikel 7

Säte

Myndigheten ska ha sitt säte i Paris.

KAPITEL II

MYNDIGHETENS UPPGIFTER OCH BEFOGENHETER

Artikel 8

Myndighetens uppgifter och befogenheter

1. Myndigheten ska ha följande uppgifter:
 - a) Att bidra till upprättandet av gemensamma standarder och metoder av hög kvalitet för reglering och tillsyn, särskilt genom att avge yttranden till unionsinstitutionerna och utarbeta riktlinjer, rekommendationer och förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande som ska grundas på de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.
 - b) Att bidra till en konsekvent tillämpning av rättsligt bindande unionsakter, särskilt genom att bidra till en gemensam tillsynskultur, säkerställa konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillämpning av de unionsakter som anges i artikel 1.2,

förebygga tillsynsarbiter, medla och lösa tvister mellan behöriga myndigheter, säkerställa en verkningsfull och enhetlig tillsyn av finansmarknadsaktörer och inbördes överensstämmelse i tillsynskollegiernas verksamhet samt vidta åtgärder bland annat i krissituationer.

- c) Att stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar till olika behöriga myndigheter.
 - d) Att samarbeta nära med ESRB, bland annat genom att ge detta organ alla uppgifter som krävs för att det ska kunna genomföra sina verksamhetsuppgifter och säkerställa att dess varningar och rekommendationer följs upp korrekt.
 - e) Att organisera och genomföra inbördes utvärderingar av behöriga myndigheter, inbegripet att utfärda riktlinjer och rekommendationer samt att fastställa bästa praxis, i syfte att öka den inbördes överensstämmelsen mellan resultaten av tillsynen.
 - f) Att övervaka och bedöma marknadens utveckling inom sitt behörighetsområde.
 - g) Att genomföra ekonomiska analyser av marknaden för att ge vägledning till utförandet av myndighetens arbetsuppgifter.
 - h) Att främja skyddet av investerare.
 - i) Att bidra till enhetligt och konsekvent fungerande tillsynskollegier, till övervakning, bedömning och mätning av systemrisker och till utveckling och samordning av planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, ge investerare en hög skyddsnivå i hela unionen och utveckla metoder för rekonstruktion och avveckling av fallande finansmarknadsaktörer samt en bedömning av behovet av lämpliga finansieringsinstrument, i enlighet med artiklarna 21–26.
 - j) Att fullgöra varje annan specifik uppgift som anges i denna förordning eller i andra lagstiftningsakter.
 - k) Att offentliggöra och regelbundet uppdatera information som rör dess verksamhetsområde på den egna webbplatsen, i synnerhet, och inom ramen för sin behörighet, angående registrerade finansmarknadsaktörer, i syfte att se till att allmänheten ges lättillgänglig information.
 - l) Att, när så är lämpligt, överta alla befintliga och pågående uppgifter från europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR).
2. För fullgörandet av de uppgifter som anges i punkt 1 ska myndigheten ha de befogenheter som fastställs genom denna förordning, i synnerhet när det gäller att
 - a) utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i de specifika fall som avses i artikel 10,
 - b) utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i de specifika fall som avses i artikel 15,
 - c) utfärda riktlinjer och rekommendationer enligt artikel 16,

- d) utfärda rekommendationer i de specifika fall som avses i artikel 17.3,
- e) fatta enskilda beslut riktade till behöriga myndigheter i de specifika fall som avses i artiklarna 18.3 och 19.3,
- f) fatta enskilda beslut riktade till finansmarknadsaktörer, när det gäller direkt tillämplig unionsrätt, i de specifika fall som avses i artiklarna 17.6, 18.3 och 19.4,
- g) avge yttranden till Europaparlamentet, rådet eller kommissionen i enlighet med artikel 34,
- h) samla in nödvändiga uppgifter om finansmarknadsaktörer i enlighet med artikel 35,
- i) utveckla gemensamma metoder för att utvärdera hur produktens särdrag och distributionsprocesserna inverkar på finansmarknadsaktörernas finansiella ställning och konsumentskyddet,
- j) tillhandahålla en centralt tillgänglig databas med registrerade finansmarknadsaktörer inom sitt behörighetsområde, om detta specificeras i de akter som avses i artikel 1.2,

Artikel 9

Uppgifter som rör konsumentskydd och finansiell verksamhet

1. Myndigheten ska spela en ledande roll för att främja transparens, enkelhet och rättvisa på marknaden för finansiella produkter eller tjänster som riktar sig till konsumenter på hela den inre marknaden, bl.a. genom att
 - a) samla in uppgifter om, analysera och rapportera om konsumenttrender,
 - b) se över och samordna de behöriga myndigheternas initiativ för att öka konsumenternas förmåga att förstå finansiell information samt utbildningsinitiativ,
 - c) utveckla normer för utbildningen inom branschen, och
 - d) bidra till utvecklingen av gemensamma regler om utlämnande av uppgifter.
2. Myndigheten ska övervaka nya och befintliga former av finansiell verksamhet och får anta riktlinjer och rekommendationer för att främja säkra och sunda marknader och förenhetligande av regleringsförfarandena.
3. Myndigheten får även utfärda varningar om en finansiell verksamhet allvarligt hotar målen i artikel 1.5.
4. Myndigheten ska inrätta en kommitté för finansiell innovation, som ska vara en integrerad del av myndigheten och omfatta alla berörda behöriga nationella tillsynsmyndigheter i syfte att

samordna regleringen och övervakningen av ny eller innovativ finansiell verksamhet och bistå med råd som myndigheten ska lägga fram för Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

5. Myndigheten får tillfälligt förbjuda eller begränsa viss finansiell verksamhet som hotar finansmarknadernas funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av unionens finansiella system i de fall och på de villkor som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 eller, om så krävs i en krissituation, i enlighet med artikel 18 och på de villkor som anges där.

Myndigheten ska se över det beslut som avses i första stycket med lämpliga mellanrum, dock minst en gång var tredje månad. Om beslutet inte förlängts efter dessa tre månader ska det automatiskt upphöra att gälla.

En medlemsstat får begära att myndigheten omprövar sitt beslut. I sådana fall ska myndigheten i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 andra stycket besluta huruvida den vidhåller sitt beslut.

Myndigheten får också bedöma om det finns behov av förbud mot eller begränsningar för vissa former av finansiell verksamhet och, om ett sådant behov föreligger, underrätta kommissionen för att underlätta antagandet av sådana förbud eller begränsningar.

Artikel 10

Tekniska standarder för tillsyn

1. Om Europaparlamentet och rådet, i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget, till kommissionen delegerar befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn med hjälp av delegerade akter, för att sörja för en konsekvent harmonisering inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, får myndigheten utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn. Myndigheten ska överlämna sina förslag till standarder till kommissionen för godkännande.

Standarderna ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller policyval och deras innehåll ska avgränsas av de lagstiftningsakter som de grundas på.

Innan förslagen lämnas till kommissionen ska myndigheten ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till standarder som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37.

Om myndigheten överlämnar ett förslag till teknisk standard för tillsyn ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för tillsyn besluta huruvida den ska godkänna det. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till tekniska standarder för tillsyn eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar, ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför det inte godkänns eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när denna period på sex veckor löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn, eller har överlämnat ett förslag till standard som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har överlämnat något förslag till teknisk standard för tillsyn inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte överlämnar något förslag till teknisk standard för tillsyn till kommissionen inom tidsfristen i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för tillsyn genom en delegerad akt utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska genomföra ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för tillsyn och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för tillsyn till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna sitt förslag till teknisk standard för tillsyn till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för tillsyn inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för tillsyn.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standarder för tillsyn inom sex veckor får kommissionen ändra förslaget på grundval av myndighetens föreslagna ändringar, eller anta den tekniska standarden för tillsyn med de ändringar den anser relevanta. Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för tillsyn ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 11

Utövande av delegering

1. Befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i artikel 10 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 16 december 2010. Kommissionen ska senast sex månader före fyraårsperiodens utgång rapportera om de delegerade befogenheterna. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 14.

2. När kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.

3. Befogenheten att anta tekniska standarder för tillsyn ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 12-14.

Artikel 12

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 10 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas, ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av tekniska standarder för tillsyn som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 13

Invändningar mot tekniska standarder för tillsyn

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en teknisk standard för tillsyn inom en period på tre månader från dagen för delgivning av den tekniska standard för tillsyn som kommissionen har antagit. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

Om kommissionen antar en teknisk standard för tillsyn som är identisk med det förslag till teknisk standard för tillsyn som myndigheten överlämnat, ska den period under vilken Europaparlamentet och rådet kan invända vara en månad från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska tidsfristen förlängas med en månad.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som avses i punkt 1 har invänt mot den tekniska standarden för tillsyn ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, och träda i kraft den dag som anges däri.

Den tekniska standarden för tillsyn får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period, om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte göra någon invändning.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en teknisk standard för tillsyn inom den period som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den tekniska standarden för tillsyn ange skälen för detta.

Artikel 14

Uteblivet godkännande eller ändring av förslag till teknisk standard för tillsyn

1. Om kommissionen inte godkänner ett förslag till teknisk standard för tillsyn eller ändrar det i enlighet med artikel 10, ska kommissionen underrätta myndigheten, Europaparlamentet och rådet och ange skälen för detta.

2. Om så är lämpligt får Europaparlamentet eller rådet inom en månad efter den underrättelse som avses i punkt 1 kalla den ansvarige kommissionsledamoten och myndighetens ordförande till ett ad hoc-sammanträde i Europaparlamentets behöriga utskott eller rådet så att de kan lägga fram och förklara sina meningsskiljaktigheter.

Artikel 15

Tekniska standarder för genomförande

1. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för genomförande, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, inom de områden som särskilt anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2. Tekniska standarder för genomförande ska vara tekniska, får inte innebära strategiska beslut eller

policyval och deras innehåll ska syfta till att fastställa villkoren för tillämpning av de akterna. Myndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen för godkännande.

Innan myndigheten överlämnar förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen ska den genomföra ett öppet offentligt samråd och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses eller till hur brådskande ärendet är. Myndigheten ska begära ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37.

Om myndigheten lägger fram ett förslag till teknisk standard för genomförande ska kommissionen omgående vidarebefordra det till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska inom tre månader från mottagandet av ett förslag till teknisk standard för genomförande besluta huruvida den ska godkänna det. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad. Om det ligger i unionens intresse får kommissionen godkänna förslaget till teknisk standard för genomförande endast till viss del eller med ändringar.

Om kommissionen har för avsikt att inte godkänna ett förslag till teknisk standard för genomförande eller att godkänna det endast delvis eller med ändringar ska den sända tillbaka förslaget till myndigheten, med en förklaring till varför den har för avsikt att inte godkänna det eller i förekommande fall varför det ska ändras. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av kommissionens föreslagna ändringar och på nytt överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten när den period på sex veckor som avses i femte stycket löper ut inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande, eller har överlämnat ett förslag till teknisk standard för genomförande som inte har ändrats på ett sådant sätt att det är förenligt med kommissionens förslag till ändringar, får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta eller förkasta den.

Kommissionen får inte ändra innehållet i ett förslag till teknisk standard för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

2. Om myndigheten inte har lämnat något förslag till tekniska standarder för genomförande inom den tidsfrist som anges i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 får kommissionen begära att ett sådant förslag lämnas inom en ny tidsfrist.

3. Endast när myndigheten inte lämnar ett förslag till teknisk standard för genomförande till kommissionen inom tidsfristerna i enlighet med punkt 2 får kommissionen anta en teknisk standard för genomförande genom en genomförandeakt, utan ett förslag från myndigheten.

Kommissionen ska ha genomfört ett öppet offentligt samråd om förslagen till tekniska standarder för genomförande och analyserat de möjliga kostnaderna och fördelarna, utom då sådana samråd och analyser inte står i proportion till omfattningen och konsekvenserna av de förslag som avses eller till hur brådskande ärendet är. Kommissionen ska också begära ett yttrande eller råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37.

Kommissionen ska omgående vidarebefordra förslaget till teknisk standard för genomförande till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen ska lämna förslaget till teknisk standard för genomförande till myndigheten. Inom sex veckor får myndigheten ändra förslaget och överlämna det i form av ett formellt yttrande till kommissionen. Myndigheten ska lämna en kopia av det formella yttrandet till Europaparlamentet och rådet.

Om myndigheten inte har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom den period på sex veckor som avses i fjärde stycket får kommissionen anta den tekniska standarden för genomförande.

Om myndigheten har överlämnat ett ändrat förslag till teknisk standard för genomförande inom perioden på sex veckor får kommissionen ändra förslaget till teknisk standard för genomförande på grundval av myndighetens föreslagna ändringar eller anta den tekniska standarden för genomförande med de ändringar den anser relevanta.

Kommissionen får inte ändra innehållet i de förslag till tekniska standarder för genomförande som utarbetats av myndigheten utan att detta först har samordnats med myndigheten, så som anges i denna artikel.

4. Tekniska standarder för genomförande ska antas genom förordningar eller beslut. Dessa ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i dem.

Artikel 16

Riktlinjer och rekommendationer

1. Myndigheten ska, i syfte att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av unionsrätten, utfärda riktlinjer och rekommendationer riktade till behöriga myndigheter eller finansmarknadsaktörer.

2. Myndigheten ska, i tillämpliga fall, genomföra öppna offentliga samråd om riktlinjerna och rekommendationerna och analysera de möjliga kostnaderna och fördelarna i sammanhanget. Dessa samråd och analyser ska stå i proportion till riktlinjernas eller rekommendationernas omfattning, art och konsekvenser. Myndigheten ska i tillämpliga fall också begära yttrande eller råd från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som avses i artikel 37.

3. De behöriga myndigheterna och finansmarknadsaktörerna ska med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer och rekommendationer.

Inom två månader efter utfärdandet av en riktlinje eller rekommendation, ska varje behörig myndighet bekräfta att den följer eller tänker följa denna riktlinje eller rekommendation. Om en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen, ska den informera myndigheten och ange skälen för detta.

Myndigheten ska offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Myndigheten får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som den behöriga myndigheten anför för att den inte följer eller avser att inte följa riktlinjen eller rekommendationen. Den behöriga myndigheten ska få en förhandsanmälan om ett sådant offentliggörande.

Om så krävs i en riktlinje eller rekommendation ska finansmarknadsaktörerna på ett klart och detaljerat sätt rapportera om huruvida de följer den berörda riktlinjen eller rekommendationen.

4. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten informera Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de riktlinjer och rekommendationer som har utfärdats och ange vilka behöriga myndigheter som inte följer dem samt redogöra för vilka åtgärder myndigheten tänker vidta för att se till att den berörda behöriga myndigheten följer dess rekommendationer och riktlinjer i framtiden.

Artikel 17

Överträdelser av unionsrätten

1. Om en behörig myndighet inte har tillämpat de akter som avses i artikel 1.2 eller har tillämpat dem på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, inklusive de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som upprättats i enlighet med artiklarna 10-15, särskilt genom att underlåta att säkerställa att en finansmarknadsaktör uppfyller kraven i dessa akter, ska myndigheten agera i enlighet med de befogenheter som anges i punkterna 2, 3 och 6 i den här artikeln.

2. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen, eller intressentgruppen för värdepapper och marknader eller på eget initiativ och efter att ha underrättat den berörda behöriga myndigheten, utreda en påstådd överträdelse av eller underlåtenhet att tillämpa unionsrätten.

Utan att det påverkar de befogenheter som fastställs i artikel 35, ska den behöriga myndigheten utan dröjsmål förse myndigheten med alla de uppgifter som denna finner vara nödvändiga för sin utredning.

3. Myndigheten får senast inom två månader från det att den inledde sin utredning till den behöriga myndigheten rikta en rekommendation i vilken den anger vilka åtgärder som krävs för att följa unionsrätten.

Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av rekommendationen underrätta myndigheten om de åtgärder den har vidtagit, eller avser att vidta, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om den behöriga myndigheten inte har rättat sig efter unionsrätten inom en månad från mottagandet av myndighetens rekommendation får kommissionen, efter underrättelse från denna myndighet eller på eget initiativ, avge ett formellt yttrande med krav på den behöriga myndigheten att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter unionsrätten. Kommissionens formella yttrande ska beakta myndighetens rekommendation.

Kommissionen ska avge ett sådant formellt yttrande senast tre månader efter antagandet av rekommendationen. Kommissionen får förlänga denna tidsfrist med en månad.

Myndigheten och de behöriga myndigheterna ska överlämna alla nödvändiga uppgifter till kommissionen.

5. Den behöriga myndigheten ska inom tio arbetsdagar från mottagandet av det formella yttrande som avses i punkt 4, underrätta kommissionen och myndigheten om de åtgärder den har vidtagit eller avser att vidta för att rätta sig efter det formella yttrandet.

6. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter ett sådant formellt yttrande som avses i punkt 4 inom den där angivna tidsfristen, och om det är nödvändigt att utan dröjsmål åtgärda sådant bristande iakttagande av unionsrätten för att upprätthålla eller återställa neutrala konkurrensvillkor på marknaden, eller för att säkerställa det finansiella systemets funktion och integritet, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de akter som avses i artikel 1.2 är direkt tillämpliga på finansmarknadsaktörer, anta ett enskilt beslut riktat till en finansmarknadsaktör med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionslagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis.

Myndighetens beslut ska överensstämma med det formella yttrande som kommissionen avgivit enligt punkt 4.

7. Beslut som antagits enligt punkt 6 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

När de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder avseende frågor som är föremål för ett formellt yttrande enligt punkt 4 eller ett beslut enligt punkt 6, ska de behöriga myndigheterna följa det formella yttrandet eller beslutet, allt efter omständigheterna.

8. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange vilka behöriga myndigheter och finansmarknadsaktörer som inte har följt de formella yttranden eller beslut som avses i punkterna 4 och 6 i den här artikeln.

Artikel 18

Åtgärder i krissituationer

1. Vid ogynnsam utveckling som kan komma att allvarligt äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen ska myndigheten aktivt underlätta och, när så bedöms nödvändigt, samordna alla åtgärder som vidtas av de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

För att kunna uppfylla denna underlättande och samordnande roll, ska myndigheten ha fullständiga uppgifter om relevant utveckling, och ska bjudas in att delta såsom observatör vid alla relevanta möten i de behöriga nationella tillsynsmyndigheter som berörs.

2. Rådet får, i samråd med kommissionen och ESRB och, där så befinns lämpligt, de europeiska tillsynsmyndigheterna, anta ett beslut riktat till myndigheten om att en krissituation enligt denna förordning föreligger, efter begäran från myndigheten, kommissionen eller ESRB. Rådet ska se över detta beslut med lämpliga mellanrum, dock minst en gång i månaden. Om beslutet inte förlängts efter en månad, ska det automatiskt upphöra att gälla. Rådet får när som helst förklara att krissituationen har upphört.

Om ESRB eller myndigheten anser att en krissituation kan uppstå, ska de utfärda en konfidentiell rekommendation till rådet och tillhandahålla en utvärdering av situationen. Rådet ska därefter bedöma behovet av ett möte. I det sammanhanget ska det garanteras att vederbörlig hänsyn tas till konfidentialiteten.

Om rådet fastslår att det föreligger en krissituation ska det på vederbörligt sätt och utan dröjsmål informera Europaparlamentet och kommissionen.

3. Om rådet har antagit ett beslut enligt punkt 2, och under exceptionella omständigheter där samordnade åtgärder av nationella myndigheter är nödvändiga för att åtgärda en negativ utveckling som allvarligt kan äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen, får myndigheten anta enskilda beslut med krav på de behöriga myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med den lagstiftning som avses i artikel 1.2 för att åtgärda sådan utveckling genom att se till att finansmarknadsaktörerna och de behöriga myndigheterna uppfyller kraven i den lagstiftningen.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter det beslut av myndigheten som avses i punkt 3 inom den i beslutet angivna tidsfristen, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – om de relevanta kraven i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet i de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, är direkt tillämpliga på finansmarknadsaktörer, anta ett enskilt

beslut riktat till en finansmarknadsaktör med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt den lagstiftningen, däribland även att upphöra att tillämpa eventuell oförenlig praxis. Detta ska endast gälla i situationer där en behörig myndighet inte tillämpar de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2, inbegripet tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande som antagits i enlighet med de akterna, eller tillämpar dem på ett sätt som framstår som en uppenbar överträdelse av dessa akter, och om det är nödvändigt att skyndsamt vidta åtgärder för att återställa de finansiella marknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

5. Beslut som antagits enligt punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna.

Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende ärenden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

Artikel 19

Lösning av tvister mellan behöriga myndigheter i gränsöverskridande situationer

1. Om en behörig myndighet har invändningar emot en annan medlemsstats behöriga myndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder i de fall som anges i de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar de befogenheter som fastställs genom artikel 17 – på begäran av en eller flera av de berörda behöriga myndigheterna bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2-4 i den här artikeln.

I sådana fall som anges i den lagstiftning som avses i artikel 1.2, och där det på grundval av objektiva kriterier kan fastställas att det råder oenighet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater, får myndigheten på eget initiativ bistå myndigheterna med att nå fram till en överenskommelse i enlighet med det förfarande som avses i punkterna 2-4.

2. Myndigheten ska ange en tidsfrist för förlikningen mellan de behöriga myndigheterna med beaktande av eventuella relevanta tidsfrister som föreskrivs i de akter som avses i artikel 1.2 och av hur komplex och brådskande frågan är. I detta läge ska myndigheten agera som medlare.

3. Om det förlikningsskede som avses i punkt 2 har avslutats utan att de berörda behöriga myndigheterna har lyckats nå någon överenskommelse, får myndigheten, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 44.1 tredje och fjärde stycket, fatta ett beslut för att lösa tvisten och ålägga dem att vidta en specifik åtgärd eller avstå från en åtgärd, med bindande verkan för de berörda behöriga myndigheterna, för att säkerställa överensstämmelse med unionsrätten.

4. Om en behörig myndighet inte rättar sig efter myndighetens beslut och därigenom inte säkerställer att en finansmarknadsaktör uppfyller krav som är direkt tillämpliga på det enligt de akter som avses i artikel 1.2, får myndigheten – utan att det påverkar kommissionens befogenheter enligt artikel 258 i EUF-fördraget – anta ett enskilt beslut riktat till en finansmarknadsaktör med krav på att vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt unionsrätten, däribland även krav på att upphöra med viss praxis.

5. Beslut som antagits i enlighet med punkt 4 ska ha företräde framför varje tidigare beslut i samma ärende som antagits av de behöriga myndigheterna. Alla åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar avseende förhållanden som är föremål för ett beslut enligt punkt 3 eller 4 ska vara förenliga med det beslutet.

6. I den rapport som avses i artikel 50.2 ska myndighetens ordförande ange art och karaktär på tvisterna mellan behöriga myndigheter, de överenskommelser som nåtts och de beslut som fattats för att lösa tvisterna.

Artikel 20

Lösning av sektorövergripande tvister mellan behöriga myndigheter

Den gemensamma kommittén ska, i enlighet med förfarandet i artiklarna 19 och 56, lösa sektorövergripande tvister som kan uppstå mellan behöriga myndigheter enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i förordning (EU) 1093/2010 respektive i förordning (EU) 1094/2010.

Artikel 21

Tillsynskollegier

1. Myndigheten ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som inrättats genom de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 och verka för enhetlighet i de olika tillsynskollegiernas tillämpning av unionsrätten. I syfte att skapa enhetlighet i fråga om bästa tillsynspraxis ska personal från myndigheten kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, däribland undersökningar på plats, som utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter.

2. Myndigheten ska inta en ledande roll när det gäller att säkerställa att tillsynskollegierna för gränsöverskridande institut fungerar enhetligt och konsekvent i hela unionen, med beaktande av den systemrisk som de finansmarknadsaktörer som avses i artikel 23 utgör.

I denna punkt och i punkt 1 i denna artikel ska myndigheten anses vara en "behörig myndighet" enligt definitionen i relevant lagstiftning.

Myndigheten får

- a) i samarbete med de behöriga myndigheterna samla in och delge alla relevanta uppgifter i syfte att underlätta kollegiets arbete samt upprätta och driva ett centralt system för att göra uppgifterna tillgängliga för de behöriga myndigheterna i kollegiet,
- b) inleda och samordna stresstester inom hela unionen i enlighet med artikel 32, för att bedöma de centrala finansmarknadsaktörernas förmåga, särskilt den systemrisk som centrala finansmarknadsaktörer utgör och som avses i artikel 23, att stå emot en ogynnsam marknadsutveckling, och utvärdera den potentiella ökade systemrisken som centrala finansmarknadsaktörer kan utgöra i stressituationer, varvid det ska säkerställas att enhetliga metoder tillämpas på nationell nivå för dessa tester, och i lämpliga fall rikta en rekommendation till den behöriga myndigheten att åtgärda de problem som konstaterats vid stresstesten,
- c) främja ändamålsenlig och effektiv tillsynsverksamhet, inbegripet bedömning av de risker som finansmarknadsaktörer är eller kan vara utsatta för i stressituationer,
- d) i enlighet med de uppgifter och befogenheter som anges i denna förordning, övervaka de uppgifter som de behöriga myndigheterna utför, och
- e) begära fortsatta överläggningar i ett kollegium i ärenden där den anser att beslutet skulle medföra felaktig tillämpning av unionsrätten eller att det inte skulle bidra till enhetlighet i tillsynspraxisen. Den får även begära att ett möte planeras i kollegiet eller att ett ärende läggs till på dagordningen för ett möte.

3. Myndigheten får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande för att säkerställa enhetliga förutsättningar för tillämpning av bestämmelserna om tillsynskollegiernas operativa funktion och utfärda riktlinjer och rekommendationer, som antagits enligt artikel 16, för att främja enhetlighet i tillsynsrutinerna och de bästa metoder som antagits av tillsynskollegierna.

4. Myndigheten ska ha en rättsligt bindande medlarroll för att lösa tvister mellan behöriga myndigheter i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 11. Myndigheten får fatta tillsynsbeslut som är direkt tillämpliga på den berörda finansmarknadsaktören i enlighet med artikel 19.

Artikel 22

Allmänna bestämmelser

1. Myndigheten ska ta vederbörlig hänsyn till systemrisker enligt definitionen i förordning (EU) nr 1092/2010. Den ska hantera varje risk för störningar av det finansiella systemet som

- a) orsakas av en försämring av hela det finansiella systemet eller en del av det och

- b) kan få allvarliga negativa konsekvenser för den inre marknaden och den reala ekonomin

Myndigheten ska när så är lämpligt ta hänsyn till den övervakning och bedömning av systemrisker som ESRB utarbetat och reagera på varningar och rekommendationer från ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

2. Myndigheten ska, i samarbete med ESRB och i enlighet med artikel 23.1, utarbeta en gemensam strategi för att identifiera och mäta systemrisker som uppstår genom centrala finansmarknadsaktörer, i förekommande fall inbegripet kvantitativa och kvalitativa indikatorer.

Dessa indikatorer ska utgöra en avgörande faktor när det gäller att besluta om lämpliga övervakningsåtgärder. Myndigheten ska övervaka graden av konvergens i de beslut som fattas, i syfte att främja en gemensam strategi.

3. Myndigheten ska, utan att det påverkar tillämpningen av de akter som avses i artikel 1.2, vid behov utarbeta ytterligare riktlinjer och rekommendationer för centrala finansmarknadsaktörer så att den systemrisk som de utgör beaktas.

Myndigheten ska säkerställa att den systemrisk som centrala finansmarknadsaktörer utgör beaktas vid utarbetandet av förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande på de områden som föreskrivs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2.

4. Myndigheten får, på begäran av en eller flera behöriga myndigheter, Europaparlamentet, rådet, kommissionen eller på eget initiativ, undersöka en särskild typ av finansverksamhet, produkttyp eller typ av beteende för att bedöma potentiella hot mot finansmarknadens integritet eller stabiliteten i det finansiella systemet och rekommendera åtgärder till de berörda behöriga myndigheterna.

I detta syfte får myndigheten använda de befogenheter som den tilldelas i denna förordning, inklusive artikel 35.

5. Den gemensamma kommittén ska säkerställa en generell och sektorövergripande samordning av de åtgärder som genomförs i enlighet med denna artikel.

Artikel 23

Identifiering och mätning av systemrisker

1. Myndigheten ska, i samråd med ESRB, utveckla kriterier för identifiering och mätning av systemrisker och ett adekvat stresstest som innefattar en bedömning av faran för att den systemrisk som finansmarknadsaktörerna utgör ska öka i stressituationer. De finansmarknadsaktörer som kan utgöra en systemrisk ska bli föremål för skärpt tillsyn och, vid behov, de förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling som anges i artikel 25.

2. Myndigheten ska ta full hänsyn till relevanta internationella metoder vid utvecklingen av kriterierna för identifiering och mätning av den systemrisk som finansmarknadsaktörerna utgör, inklusive de som har fastställts av rådet för finansiell stabilitet, Internationella valutafonden och Banken för internationell betalningsutjämning.

Artikel 24

Permanent kapacitet att motverka systemrisker

1. Myndigheten ska se till att den har specialiserad och fortgående kapacitet att effektivt motverka uppkomsten av systemrisker enligt artiklarna 22 och 23 och, i synnerhet, när det gäller institut som utgör en systemrisk.

2. Myndigheten ska utföra de uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning och den lagstiftning som avses i artikel 1.2, samt bidra till att säkerställa ett samstämmigt och samordnat system för hantering och lösande av kriser.

Artikel 25

Förfaranden för återhämtning, rekonstruktion och avveckling

1. Myndigheten ska bidra till och aktivt delta i utvecklingen och samordningen av effektiva och konsekventa planer för återhämtning, rekonstruktion och avveckling, förfaranden i krissituationer och förebyggande åtgärder för att minimera effekten av fallissemang på systemet inom sitt behörighetsområde.

2. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

Artikel 26

Europeiskt system för nationella system för ersättning till investerare

1. Myndigheten ska genom sina befogenheter enligt denna förordning bidra till att stärka det europeiska systemet för nationella system för ersättning till investerare, för att se till att direktiv 97/99/EG tillämpas på ett korrekt sätt i syfte att säkerställa att de nationella systemen för ersättning till investerare dels tilldelas tillräckliga resurser med bidrag från de berörda finansmarknadsaktörerna, i förekommande fall även finansmarknadsaktörer vars huvudkontor finns i tredjeländer, dels tillhandahåller en hög skyddsnivå för alla investerare inom ramen för ett unionsomfattande och harmoniserat regelverk.

2. Artikel 16 om myndighetens befogenheter att anta riktlinjer och rekommendationer ska gälla för system för ersättning till investerare.

3. Myndigheten får utarbeta tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med vad som fastställs i de lagstiftningsakter som avses i artikel 1.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna 10-15.

4. Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av konvergens i fråga om det europeiska systemet för nationella system för ersättning till investerare.

Artikel 27

Europeiskt system för rekonstruktion och avveckling samt finansieringsordningar

1. Inom sina behörighetsområden ska myndigheten bidra till att utveckla metoder för rekonstruktion och avveckling av fallerande centrala finansmarknadsaktörer, så att man undviker spridning och låter dessa finansmarknadsaktörer avvecklas i tid och på ett korrekt sätt, i förekommande fall inbegripet samstämmiga och stabila finansieringsmekanismer om så är lämpligt.

2. Myndigheten ska bidra till arbetet med frågor om likvärdiga förutsättningar och den samlade effekten av de system med avgifter och skatter för finansinstitut som kan komma att införas för att åstadkomma en rättvis fördelning av bördorna och incitament att tygla systemriskerna, som en del av ett samstämmigt och trovärdigt regelverk för rekonstruktion och avveckling.

Den översyn av denna förordning som avses i artikel 81 ska särskilt omfatta en granskning av frågan huruvida myndighetens roll bör utökas inom ramen för förebyggande, hantering och lösande av kriser.

Artikel 28

Delegering av uppgifter och ansvar

1. De behöriga myndigheterna får med den befullmäktigade myndighetens samtycke delegera uppgifter och ansvar till myndigheten eller andra behöriga myndigheter på de villkor som fastställs i denna artikel. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang avseende delegering av ansvar som måste uppfyllas innan deras behöriga myndigheter ingår sådana avtal om delegation och får begränsa räckvidden för delegeringen till vad som är nödvändigt för en ändamålsenlig övervakning av gränsöverskridande finansmarknadsaktörer eller grupper.

2. Myndigheten ska stimulera och underlätta delegering av uppgifter och ansvar mellan behöriga myndigheter genom att identifiera vilka uppgifter och vilket ansvar som kan delegeras eller utövas gemensamt och genom att främja bästa praxis.

3. Delegering av ansvar ska resultera i en omfördelning av de befogenheter som fastställs i de akter som avses i artikel 1.2. Den befullmäktigade myndighetens lagstiftning ska styra förfarandet, verkställigheten och den administrativa och juridiska översynen avseende delegerat ansvar.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta myndigheten om de avtal om delegering som de avser att ingå. De får inte sätta i kraft avtalen förrän tidigare än månad efter att ha underrättat myndigheten.

Myndigheten får yttra sig om det avsedda avtalet inom en månad från det att den underrättats om det.

Myndigheten ska på lämpligt sätt offentliggöra varje avtal om delegering som ingås mellan behöriga myndigheter, så att det säkerställs att alla berörda parter underrättas i tillfredsställande utsträckning.

Artikel 29

Gemensam tillsynskultur

1. Myndigheten ska bidra aktivt till att bygga upp en gemensam tillsynskultur i unionen och en konsekvent tillsynspraxis samt säkerställa att enhetliga förfaranden och konsekventa metoder tillämpas i hela unionen. Myndigheten ska åtminstone göra följande:

- a) Avge yttranden till behöriga myndigheter.
- b) Främja ett effektivt bilateralt och multilateralt utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter under fullständigt iakttagande av tillämpliga bestämmelser om konfidentialitet och skydd av personuppgifter i unionslagstiftningen på området.
- c) Bidra till utvecklingen av enhetliga tillsynsstandarder av hög kvalitet, även avseende rapportering, och internationella redovisningsstandarder i enlighet med artikel 1.3.
- d) Utvärdera tillämpningen av de tekniska standarder för tillsyn och genomförande på området som antagits av kommissionen, och av de riktlinjer och rekommendationer som den själv utfärdat och i tillämpliga fall föreslå ändringar.
- e) Upprätta sektorspecifika och sektorövergripande utbildningsprogram, underlätta personalutbyte och uppmuntra myndigheterna att öka utnyttjandet av system för att utstationera personal och andra instrument.

2. Myndigheten får i tillämplig utsträckning utveckla nya praktiska instrument och konvergensskapande medel för att främja gemensam metod och praxis i tillsynen.

Artikel 30

Inbördes utvärdering av behöriga myndigheter

1. Myndigheten ska regelbundet organisera och genomföra inbördes utvärderingar av vissa av eller alla de behöriga myndigheternas verksamheter för att ytterligare förstärka konsekvensen när det gäller resultatet av tillsynen. Den ska i detta syfte utarbeta metoder för att objektivt bedöma och jämföra de myndigheter som utvärderas. Vid inbördes utvärderingar ska befintlig information och redan gjorda utvärderingar som avser den berörda behöriga myndigheten beaktas.

2. Utvärderingen ska särskilt, men inte uteslutande, omfatta följande:

- a) Frågan om hur väl avvägda den behöriga myndighetens resurser och styrformer är med särskild hänsyn till möjligheterna att effektivt tillämpa de tekniska standarder för tillsyn

och tekniska standarder för genomförande som avses i artiklarna 10–15 och de akter som avses i artikel 1.2 och kapaciteten att anpassa sig till marknadsutvecklingen.

- b) Vilken grad av konvergens som uppnåtts i tillämpningen av unionsrätten och i tillsynspraxis, även med avseende på de tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande, riktlinjer och rekommendationer som antagits enligt artiklarna 10–16 och i vilken utsträckning tillsynspraxis uppfyller målen i unionsrätten.
- c) Bästa praxis som utvecklats av vissa behöriga myndigheter och som med fördel kan antas av andra behöriga myndigheter.
- d) Den effektivitet och den grad av konvergens som uppnåtts i genomförandet av de bestämmelser som antagits för att genomföra unionsrätten, även med avseende på administrativa åtgärder och påföljder gentemot ansvariga personer då dessa bestämmelser inte har följts.

3. Myndigheten får med utgångspunkt i inbördes utvärderingar utfärda riktlinjer och rekommendationer i enlighet med artikel 16. I enlighet med artikel 16.3 ska de behöriga myndigheterna eftersträva att följa dessa riktlinjer och rekommendationer. Myndigheten ska ta hänsyn till resultaten av inbördes utvärderingar när den utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn och genomförande i enlighet med artiklarna 10–15.

4. Myndigheten ska offentliggöra den bästa praxis som kan fastställas utifrån dessa inbördes utvärderingar. Dessutom får alla andra resultat av inbördes utvärderingar offentliggöras, förutsatt att den behöriga myndighet som är föremål för en inbördes utvärdering ger sitt samtycke.

Artikel 31

Samordningsfunktion

Myndigheten ska svara för den allmänna samordningen mellan de behöriga myndigheterna, särskilt i situationer då en ogynnsam utveckling kan komma att äventyra finansmarknadernas korrekta funktion och integritet, eller stabiliteten hos det finansiella systemet i unionen.

Myndigheten ska främja samordnade reaktioner från unionen, bland annat genom att

- a) underlätta utbytet av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna,
- b) fastställa omfattningen av och, när så är möjligt och lämpligt, kontrollera tillförlitligheten hos de uppgifter som ska göras tillgängliga för alla berörda myndigheter,

- c) genomföra icke-bindande medling efter begäran av de behöriga myndigheterna eller på eget initiativ, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 19,
- d) utan dröjsmål underrätta ESRB om krissituationer som kan komma att uppstå,
- e) vidta alla lämpliga åtgärder i samband med utveckling som kan äventyra finansmarknadernas funktion i syfte att underlätta samordningen av de åtgärder som vidtagits av relevanta behöriga myndigheter, och
- f) centralisera uppgifter som mottagits från behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 21 och 35 till följd av de lagstadgade rapporteringskrav som gäller för finansmarknadsaktörer som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat. Myndigheten ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga berörda behöriga myndigheterna.

Artikel 32

Bedömning av marknadsutvecklingen

1. Myndigheten ska övervaka och bedöma marknadsutvecklingen inom sitt behörighetsområde och, när så krävs, underrätta Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), ESRB och Europaparlamentet, rådet och kommissionen om relevanta tendenser på nivån mikrotillsyn, potentiella risker och sårbarheter. Myndigheten ska i sin bedömning inkludera en ekonomisk analys av de marknader där finansmarknadsaktörer är verksamma och en utvärdering av den potentiella marknadsutvecklingens inverkan på sådana finansmarknadsaktörer.

2. Myndigheten ska i samarbete med ESRB ta initiativ till och samordna unionsomfattande utvärderingar av finansmarknadsaktörernas förmåga att stå emot en ogynnsam utveckling på marknaden. I detta syfte ska den utarbeta följande för tillämpning av de behöriga myndigheterna:

- a) Gemensamma metoder för att bedöma effekterna på en finansmarknadsaktörs finansiella ställning under olika ekonomiska scenarier.
- b) Ett gemensamt tillvägagångssätt för att sprida resultaten av dessa bedömningar av finansmarknadsaktörers motståndskraft.
- c) Gemensamma metoder för att utvärdera hur specifika produkter eller distributionsprocesser inverkar på en finansmarknadsaktörs finansiella ställning och på insättare, investerare och kundinformation.

3. Myndigheten ska minst en gång per år, och oftare om så krävs – utan att det påverkar ESRB:s uppgifter enligt förordning (EU) nr 1092/2010 – till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och ESRB överlämna bedömningar av tendenser, potentiella risker och sårbarheter inom sitt behörighetsområde.

Myndigheten ska i dessa bedömningar även införa en klassificering av de huvudsakliga riskerna och sårbarheterna och, när så krävs, rekommendera förebyggande eller korrigerande åtgärder.

4. Myndigheten ska genom den gemensamma kommittén ha ett nära samarbete med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), för att se till att utveckling, risker och sårbarheter bevakas tillfredsställande även i ett sektorövergripande perspektiv.

Artikel 33

Internationella förbindelser

1. Myndigheten får, utan att det påverkar medlemsstaternas och unionsinstitutionernas respektive behörighetsområden, utveckla kontakter och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och förvaltningar i tredje länder och med internationella organisationer. Dessa avtal får inte medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater, och de får inte heller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tredjeländer.

2. Myndigheten ska bistå i förberedelserna för beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer i enlighet med de akter som avses i artikel 1.2.

3. I den rapport som avses i artikel 43.5 ska myndigheten ange de administrativa arrangemang som man kommit överens om med internationella organisationer eller förvaltningar i tredjeländer samt det stöd som tillhandahållits i samband med utarbetandet av beslut om likvärdighet.

Artikel 34

Övriga uppgifter

1. Myndigheten får, efter begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen eller på eget initiativ, avge yttranden till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om alla frågor som har samband med dess behörighetsområde.

2. När det gäller bedömningar av fusioner och förvärv som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2004/39/EG, såsom ändrat genom direktiv 2007/44/EG, och som enligt det direktivet kräver samråd mellan de behöriga myndigheterna i två eller fler medlemsstater, får myndigheten efter ansökan från några av de berörda behöriga myndigheterna avge och offentliggöra yttranden om en bedömning, utom avseende kriterierna i artikel 10b e i direktiv 2004/39/EG. Yttrandet ska avges utan dröjsmål och under alla förhållanden före slutet av bedömningsperioden enligt direktiv 2004/39/EG, ändrat genom direktiv 2007/44/EG. Artikel 35 ska tillämpas på de områden för vilka myndigheten får avge ett yttrande.

Artikel 35

Insamling av uppgifter

1. På begäran av myndigheten ska medlemsstaternas behöriga myndigheter lämna alla nödvändiga uppgifter så att den kan fullgöra de verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning, under förutsättning att dessa myndigheter har laglig tillgång till de relevanta uppgifterna, och under förutsättning att begäran om uppgifter är nödvändig med avseende på den aktuella verksamhetsuppgiftens karaktär.

2. Myndigheten får också begära att uppgifter ska lämnas vid återkommande tillfällen och i angivna format. Vid en sådan begäran ska om möjligt gemensamma rapporteringsformat användas.

3. På en vederbörligen motiverad begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat får myndigheten tillhandahålla alla uppgifter som behövs för att den behöriga myndigheten ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter i enlighet med de krav på tystnadsplikt som fastställs i sektorspecifik lagstiftning och i artikel 70.

4. Innan myndigheten begär uppgifter enligt denna artikel, och för att undvika dubbla rapporteringskrav, ska myndigheten beakta all befintlig statistik som har tagits fram och distribuerats av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.

5. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga i tid av medlemsstaternas behöriga myndigheter, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran till andra tillsynsmyndigheter, ministeriet med ansvar för finansfrågor, om det har tillsyns uppgifter till sitt förfogande, den nationella centralbanken eller statistikkontoret i de berörda medlemsstaterna.

6. Om uppgifterna inte är tillgängliga eller inte görs tillgängliga enligt punkt 1 eller 5 i tid, får myndigheten rikta en vederbörligen motiverad begäran direkt till de relevanta finansmarknadsaktörerna. I den motiverade begäran ska förklaras varför uppgifterna beträffande respektive enskilda finansmarknadsaktörer behövs.

Myndigheten ska informera de relevanta behöriga myndigheterna om begäran i enlighet med denna punkt och punkt 5.

På begäran av myndigheten ska de behöriga myndigheterna bistå den vid insamlingen av uppgifterna.

7. Myndigheten får använda konfidentiella uppgifter som den mottagit enligt denna artikel endast för att utföra verksamhetsuppgifter som den tilldelas genom denna förordning.

Artikel 36

Relationer till ESRB

1. Myndigheten ska nära och regelbundet samarbeta med ESRB.

2. Myndigheten ska regelbundet och i tid tillhandahålla de uppgifter som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter. Alla uppgifter som inte finns i sammanfattad eller aggregerad form och som är nödvändiga för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter, ska utan dröjsmål tillhandahållas ESRB efter en motiverad begäran enligt artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010. Myndigheten ska i samarbete med ESRB förfoga över lämpliga interna förfaranden för överföring av konfidentiella uppgifter, särskilt rörande enskilda finansmarknadsaktörer.

3. Myndigheten ska i enlighet med punkterna 4 och 5 se till att en korrekt uppföljning görs av ESRB:s varningar och rekommendationer enligt artikel 16 i förordning (EU) nr 1092/2010.

4. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation som ESRB riktar till den, ska myndigheten utan dröjsmål kalla till ett sammanträde i tillsynsstyrelsen och bedöma i vilken utsträckning varningen eller rekommendationen påverkar myndighetens utförande av sina uppgifter.

Den ska, med relevant beslutsförfarande i enlighet med de befogenheter den tilldelats genom denna förordning, fastställa vilka åtgärder som ska vidtas för att åtgärda de frågor som identifierats i varningarna och rekommendationerna.

Om myndigheten inte vidtar några åtgärder till följd av en rekommendation, ska den överlämna en motivering av detta till ESRB och rådet.

5. När myndigheten tar emot en varning eller rekommendation från ESRB som är riktad till en behörig nationell tillsynsmyndighet, ska den i tillämpliga fall utöva de befogenheter som den tilldelas genom denna förordning för att säkerställa att en uppföljning sker utan dröjsmål.

Om adressaten avser att inte följa ESRB:s rekommendation, ska den underrätta tillsynsstyrelsen om detta och med den diskutera sina skäl för att inte agera.

Den behöriga myndigheten ska vederbörligen beakta tillsynsstyrelsens synpunkter när den underrättar rådet och ESRB i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1092/2010.

6. Vid utförandet av sina uppgifter enligt denna förordning ska myndigheten i största möjliga utsträckning beakta ESRB:s varningar och rekommendationer.

Artikel 37

Intressentgruppen för värdepapper och marknader

1. För att underlätta samråd med intressenter på områden av betydelse för myndighetens utförande av sina uppgifter, ska en intressentgrupp för värdepapper och marknader inrättas. Intressentgruppen för värdepapper och marknader ska höras om de åtgärder som vidtas i enlighet med artiklarna 10-15 om tekniska standarder för tillsyn och tekniska standarder för genomförande och, i den mån de inte rör enskilda finansmarknadsaktörer, artikel 16 om riktlinjer och rekommendationer. Om åtgärder måste vidtas brådskande och samrådet blir omöjligt, ska intressentgruppen för värdepapper och marknader underrättas så snart som möjligt.

Intressentgruppen för värdepapper och marknader ska sammanträda minst fyra gånger om året.

2. Intressentgruppen för värdepapper och marknader ska ha 30 ledamöter med en välavvägd fördelning mellan företrädare för unionens finansmarknadsaktörer som bedriver verksamhet i unionen, företrädare för deras anställda samt konsument, användare av finansiella tjänster och företrädare för små och medelstora företag. Minst fem av ledamöterna ska vara oberoende topprankade akademiker. Tio av ledamöterna ska företräda finansmarknadsaktörer.

3. Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader ska utses av tillsynsstyrelsen på förslag av relevanta intressenter. I sitt beslut ska tillsynsstyrelsen i största möjliga utsträckning se till att en lämplig geografisk och könsmässig avvägning görs mellan företrädare för intressenter i hela unionen.

4. Myndigheten ska, om inte annat följer av den tystnadsplikt som anges artikel 70, tillhandahålla alla nödvändiga uppgifter och se till att intressentgruppen för värdepapper och marknader ges tillfredsställande sekretariatsstöd. Ledamöter, utom branschföreträdare, av intressentgruppen för värdepapper och marknader vilka företräder ideella organisationer ska erhålla tillfredsställande ekonomisk ersättning. Intressentgruppen för värdepapper och marknader får inrätta arbetsgrupper i tekniska frågor. Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader ska förordnas på två och ett halvt år, varefter ett nytt urvalsförfarande ska genomföras.

Ledamöterna i intressentgruppen för värdepapper och marknader får delta under två på varandra följande perioder.

5. Intressentgruppen för värdepapper och marknader får avge yttranden och lämna råd till myndigheten i alla frågor som har samband med myndighetens uppgifter, med särskild fokus på de uppgifter som anges i artiklarna 10-16, 29, 30 och 32.

6. Intressentgruppen för värdepapper och marknader ska själv anta sin arbetsordning med två tredjedels majoritet bland sina ledamöter.

7. Myndigheten ska offentliggöra intressentgruppens för värdepapper och marknader yttranden och råd och resultaten av samråden med den.

Artikel 38

Skyddsåtgärder

1. Myndigheten ska se till att inga beslut som antas enligt artikel 18 eller 19 på något sätt inkräktar på medlemsstaternas finanspolitiska ansvarsområden.

2. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 19.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom två veckor efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten och kommissionen anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Myndigheten ska inom en månad från medlemsstatens anmälan underrätta denna om huruvida den vidhåller, ändrar eller återkallar sitt beslut. Om beslutet vidhålls eller ändras ska myndigheten förklara att finanspolitiska ansvarsområden inte påverkas.

Om myndigheten vidhåller sitt beslut ska rådet vid ett av sina möten senast två månader efter det att myndigheten har informerat medlemsstaten i enlighet med det fjärde stycket med majoritet av de avgivna rösterna besluta om huruvida myndighetens beslut ska vidhållas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att vidhålla myndighetens beslut i enlighet med det femte stycket ska myndighetens beslut upphöra att gälla.

3. Om en medlemsstat anser att ett beslut som fattats enligt artikel 18.3 inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den, inom tre arbetsdagar efter det att myndighetens beslut delgetts dess behöriga myndighet, till myndigheten, kommissionen och rådet anmäla att den behöriga myndigheten inte kommer att genomföra beslutet.

I sin anmälan ska medlemsstaten tydligt och specifikt förklara varför och hur beslutet inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden.

Vid en sådan anmälan ska myndighetens beslut vara vilande.

Rådet ska inom tio arbetsdagar sammankalla ett möte och med enkel majoritet bland medlemmarna besluta om huruvida myndighetens beslut ska återkallas.

Om rådet, efter att ha övervägt frågan, inte beslutar att återkalla myndighetens beslut i enlighet med fjärde stycket ska myndighetens beslut upphöra att vara vilande.

4. Om rådet i enlighet med punkt 3 har fattat ett beslut att inte återkalla ett beslut av myndigheten som avser artikel 18.3 och den berörda medlemsstaten fortfarande anser att myndighetens beslut inkräktar på dess finanspolitiska ansvarsområden, får den medlemsstaten anmäla detta till kommissionen och myndigheten och begära att rådet ska behandla ärendet på nytt. Den berörda medlemsstaten ska tydligt ange skälen till att den finner rådets beslut oriktigt.

Inom fyra veckor efter den anmälan som avses i första stycket ska rådet bekräfta sitt ursprungliga beslut eller fatta ett nytt beslut i enlighet med punkt 3.

Fyraveckorsperioden får förlängas med ytterligare fyra veckor av rådet om de särskilda omständigheterna i fallet kräver detta.

5. Allt eventuellt missbruk av denna artikel, särskilt med avseende på ett beslut av myndigheten som inte har någon avsevärd eller väsentlig finanspolitisk inverkan, ska vara förbjudet såsom varande oförenligt med den inre marknaden.

Artikel 39

Beslutsförfaranden

1. Innan myndigheten fattar beslut enligt denna förordning ska den underrätta alla namngivna adressater om sin avsikt att anta beslutet och, med all hänsyn till hur brådsnande och komplex frågan är samt vilka konsekvenser den kan få, ange en tidsfrist inom vilken adressaten kan lämna synpunkter i ärendet. Detta gäller på motsvarande sätt för de rekommendationer som avses i artikel 17.3.

2. Myndighetens beslut ska innehålla beslutets grunder.

3. Adressaterna för myndighetens besluts ska underrättas om vilka rättsmedel som står till deras förfogande enligt denna förordning.

4. Myndigheten ska med lämpliga tidsintervall ompröva beslut som den fattat enligt artikel 18.3 eller 18.4.

5. Beslut som myndigheten fattar enligt artikel 17, 18 eller 19 ska offentliggöras, och offentliggörandet ska innehålla identitetsuppgifter för den behöriga myndighet eller den finansmarknadsaktör som berörs och det huvudsakliga innehållet i beslutet om inte sådant offentliggörande står i strid med finansmarknadsaktörers rättmätiga intresse av att skydda sina affärshemligheter eller allvarligt äventyrar finansmarknadernas korrekta funktion och integritet eller stabiliteten i hela eller delar av det finansiella systemet i unionen.

KAPITEL III

ORGANISATION

AVSNITT 1

Tillsynsstyrelsen

Artikel 40

Sammansättning

1. Tillsynsstyrelsen ska bestå av följande:

- a) En ordförande (utan rösträtt).
- b) Varje medlemsstats chef för den nationella offentliga myndighet som är behörig att utöva tillsyn över finansmarknadsaktörer, som ska delta personligen åtminstone två gånger om året.
- c) En företrädare (utan rösträtt) för kommissionen.
- d) En företrädare (utan rösträtt) för ESRB.

e) En företrädare (utan rösträtt) för var och en av de båda andra europeiska tillsynsmyndigheterna.

2. Tillsynsstyrelsen ska regelbundet och minst två gånger om året hålla möten med intressentgruppen för värdepapper och marknader.

3. Varje behörig myndighet ska ansvara för att från sin myndighet utse en suppleant på hög nivå, som kan ersätta den ledamot i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b, om denna person är förhindrad att delta.

4. I de medlemsstater där det finns mer än en myndighet med ansvar för tillsyn i enlighet med denna förordning, ska dessa myndigheter enas om en gemensam företrädare. När en punkt som ska diskuteras i tillsynsstyrelsen inte omfattas av behörigheten för den nationella myndighet som företräds av den ledamot som avses i punkt 1 b, får den ledamoten icke desto mindre ta med sig en företrädare (utan rösträtt) från den relevanta nationella myndigheten.

5. Ledamöter i tillsynsstyrelsen som avses i punkt 1 b ska när frågor inom tillämpningsområdet för direktiv 94/19/EG behandlas, om så krävs, åtföljas av företrädare (utan rösträtt) för de relevanta organ i varje medlemsstat som förvaltar system för ersättning till investerare.

6. Tillsynsstyrelsen får besluta att inbjuda observatörer.

Verkställande direktören får delta (utan rösträtt) i tillsynsstyrelsens sammanträden.

Artikel 41

Interna kommittéer och paneler

1. Tillsynsstyrelsen får inrätta interna kommittéer eller paneler för specifika uppgifter som den tilldelas och besluta om att vissa klart definierade uppgifter och beslut ska delegeras till interna kommittéer eller paneler, till förvaltningsstyrelsen eller till ordföranden.

2. Vid tillämpningen av artikel 19 ska tillsynsstyrelsen sammankalla en oberoende panel som ska underlätta en opartisk tvistlösning och ska bestå av dess ordförande och två av dess ledamöter, som inte får vara företrädare för de behöriga myndigheter som är tvistande parter, och som varken har något intresse i konflikten eller direkt anknytning till de berörda behöriga myndigheterna.

3. Med förbehåll för artikel 19.2 ska panelen föreslå ett beslut för slutligt antagande av tillsynsstyrelsen i enlighet med förfarandet i artikel 44.1 tredje stycket.

4. Tillsynsstyrelsen ska anta en arbetsordning för den panel som avses i punkt 2.

Artikel 42

Oberoende

När ordföranden och de röstberättigade ledamöterna i tillsynsstyrelsen utför uppgifter enligt denna förordning ska de handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, någon regering i en medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga och privata organ får försöka påverka hur tillsynsstyrelsens ledamöter utför sina uppgifter.

Artikel 43

Uppgifter

1. Tillsynsstyrelsen ska ge myndigheten vägledning i dess arbete och ansvara för att fatta sådana beslut som avses i kapitel II.
2. Tillsynsstyrelsen ska anta sådana yttranden, rekommendationer och beslut och utfärda sådana råd som avses i kapitel II.
3. Tillsynsstyrelsen ska utse sin ordförande.
4. Tillsynsstyrelsen ska före den 30 september varje år på förslag av förvaltningsstyrelsen anta myndighetens arbetsprogram för det kommande året och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Detta arbetsprogram ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

5. Tillsynsstyrelsen ska på grundval av ett förslag från förvaltningsstyrelsen anta en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om utförandet av ordförandens uppgifter, som bygger på det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 och senast den 15 juni varje år överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Rapporten ska offentliggöras.

6. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens fleråriga arbetsprogram och överlämna det för kännedom till Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

Det fleråriga arbetsprogrammet ska antas utan att det årliga budgetförslaget åsidosätts och därefter offentliggöras.

7. Tillsynsstyrelsen ska anta budgeten i enlighet med artikel 63.
8. Tillsynsstyrelsen ska ha befogenhet att vidta disciplinära åtgärder mot ordföranden och verkställande direktören och kunna återkalla deras uppdrag i enlighet med artikel 48.5 respektive artikel 51.5.

Artikel 44

Beslutsfattande

1. Tillsynsstyrelsens beslut ska fattas med enkel majoritet bland dess ledamöter. Varje ledamot ska ha en röst.

När det gäller de rättsakter som anges i artiklarna 10-16 samt åtgärder och beslut som antas i enlighet med artikel 9.5 tredje stycket och kapitel VI, och genom undantag från första stycket i den här punkten, ska tillsynsstyrelsen fatta beslut på grundval av kvalificerad majoritet bland dess ledamöter, i enlighet med artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller beslut i enlighet med artikel 19.3, för beslut som fattas av den samordnande tillsynsmyndigheten, ska det beslut som föreslås av panelen betraktas som antaget om det godkänns med enkel majoritet, förutsatt att det inte avvisas av ledamöter som representerar en blockerande minoritet av rösterna enligt definitionen i artikel 16.4 i fördraget om Europeiska unionen och i artikel 3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

När det gäller alla övriga beslut i enlighet med artikel 19.3 ska det beslut som föreslås av panelen antas med enkel majoritet bland ledamöterna i tillsynsstyrelsen. Varje ledamot ska ha en röst.

2. Sammanträdena i tillsynsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på eget initiativ eller efter begäran av en tredjedel av dess ledamöter och ledas av ordföranden.

3. Tillsynsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

4. I arbetsordningen ska närmare bestämmelser för omröstningar anges, särskilt i tillämpliga fall beträffande beslutförhet. Ledamöter utan rösträtt och observatörer, med undantag av ordföranden och verkställande direktören, ska inte delta i diskussioner i tillsynsstyrelsen som avser enskilda finansmarknadsaktörer, såvida inte annat föreskrivs i artikel 75.3 eller de akter som avses i artikel 1.2.

AVSNITT 2

Förvaltningsstyrelsen

Artikel 45

Sammansättning

1. Förvaltningsstyrelsen ska bestå av ordföranden och sex andra ledamöter av tillsynsstyrelsen som valts av och bland tillsynsstyrelsens röstberättigade ledamöter.

Med undantag för ordföranden ska varje ledamot av förvaltningsstyrelsen ha en suppleant som kan ersätta honom om han är förhindrad att delta.

De valda ledamöterna ska förordnas på två och ett halvt år. Förordnandet kan förlängas en gång. Sammansättningen av förvaltningsstyrelsen ska vara väl avvägd och proportionerlig samt avspegla unionen som helhet. Mandaten ska vara överlappande och ett lämpligt system för rotation ska tillämpas.

2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut med majoritet bland de närvarande ledamöterna. Varje ledamot ska ha en röst.

Verkställande direktören och en företrädare för kommissionen ska delta utan rösträtt i förvaltningsstyrelsens sammanträden.

Kommissionens företrädare ska ha rätt att rösta om de frågor som avses i artikel 63.

Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

3. Sammanträdena i förvaltningsstyrelsen ska sammankallas av ordföranden på dennes initiativ eller efter begäran av minst en tredjedel av dess ledamöter och ska ledas av ordföranden.

Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda före varje sammanträde i tillsynsstyrelsen, och så ofta som förvaltningsstyrelsen anser det nödvändigt. Förvaltningsstyrelsen ska sammanträda minst fem gånger per år.

4. Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen får enligt bestämmelserna i arbetsordningen låta sig biträdas av rådgivare eller experter. De ledamöter som inte har rösträtt, med undantag för den verkställande direktören, får inte delta i några diskussioner inom förvaltningsstyrelsen som rör enskilda finansmarknadsaktörer.

Artikel 46

Oberoende

Ledamöterna i förvaltningsstyrelsen ska handla oberoende och objektivt uteslutande i hela unionens intresse och varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka förvaltningsstyrelsens ledamöter när dessa utför sina uppgifter.

Artikel 47

Förvaltningsstyrelsens uppgifter

1. Förvaltningsstyrelsen ska se till att myndigheten utför sitt uppdrag och de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning.

2. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå tillsynsstyrelsen ett årligt och ett flerårigt arbetsprogram.

3. Förvaltningsstyrelsen ska utöva sina budgetbefogenheter i enlighet med artiklarna 63 och 64.

4. Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens plan för personalpolitiken och, i enlighet med artikel 68.2, nödvändiga genomförandebestämmelser för tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade *tjänsteföreskrifterna*).

5. Förvaltningsstyrelsen ska anta särskilda bestämmelser om tillgång till myndighetens handlingar i enlighet med artikel 72.

6. Förvaltningsstyrelsen ska föreslå en årsrapport om myndighetens verksamhet, inbegripet om ordförandens uppgifter, på grundval av det utkast till årsrapport som avses i artikel 53.7 för tillsynsstyrelsen för godkännande.

7. Förvaltningsstyrelsen ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

8. Förvaltningsstyrelsen ska utse och återkalla överklagandemånds ledamöter i enlighet med artikel 58.3 och 58.5.

AVSNITT 3

Ordförande

Artikel 48

Utnämning och uppgifter

1. Myndigheten ska företrädas av en ordförande, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

Ordföranden ska ansvara för att förbereda arbetet i tillsynsstyrelsen och leda sammanträdena i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen.

2. Ordföranden ska efter ett öppet urvalsförfarande utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansmarknadsaktörer och finansmarknader och sin erfarenhet med relevans för finansiell tillsyn och reglering.

Innan ordföranden tillträder sitt ämbete och senast en månad efter det att tillsynsstyrelsen gjort sitt val får Europaparlamentet efter att ha hört den av tillsynsstyrelsen utvalda kandidaten, invända mot att denne utses.

Tillsynsstyrelsen ska också bland sina ledamöter utse en suppleant som ska utföra ordförandens uppgifter i dennes frånvaro. Denne suppleant får inte utses bland ledamöterna i förvaltningsstyrelsen.

3. Ordförandens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av ordförandens femåriga mandatperiod ska tillsynsstyrelsen utvärdera

a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och

b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av utvärderingen förnya ordförandens mandat en gång under förutsättning att Europaparlamentet tillstyrker detta.

5. Ordföranden får endast avlägsnas från sitt uppdrag av Europaparlamentet efter beslut av tillsynsstyrelsen.

Ordföranden får inte hindra tillsynsstyrelsen från att diskutera frågor som rör honom, särskilt behovet av att skilja honom från hans uppdrag, och får inte delta i överväganden om sådana frågor.

Artikel 49

Oberoende

Utan att det påverkar tillsynsstyrelsens funktion i fråga om ordförandens uppgifter, ska ordföranden varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka ordföranden när han utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är ordföranden, även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 50

Rapportering

1. Europaparlamentet och rådet får, med full respekt för ordförandens oberoende, uppmana ordföranden eller dennes suppleant att göra ett uttalande. Ordföranden ska, på begäran, göra ett uttalande inför Europaparlamentet och besvara alla eventuella frågor från dess ledamöter.

2. Ordföranden ska, på begäran och minst 15 dagar före det uttalande som avses i punkt 1, skriftligen rapportera om myndighetens huvudsakliga verksamhet till Europaparlamentet.

3. Förutom de uppgifter som avses i artiklarna 11–18, 20 och 33, ska rapporten även innehålla alla de uppgifter som Europaparlamentet begär på ad hoc-basis.

AVSNITT 4

Verkställande direktör

Artikel 51

Utnämning

1. Myndighetens förvaltning ska ombesörjas av en verkställande direktör, som ska vara en oberoende yrkesverksam på heltid.

2. Verkställande direktören ska, efter ett öppet urvalsförfarande och efter att Europaparlamentet har tillstyrkt beslutet, utses av tillsynsstyrelsen utifrån sina meriter, färdigheter, kunskaper om finansmarknadsaktörer och finansmarknader och sina erfarenheter med relevans för finansiell tillsyn och reglering och av arbetsledning.

3. Verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år och får förnyas en gång.

4. Under nio månader före utgången av verkställande direktörens mandatperiod ska tillsynsstyrelsen särskilt utvärdera

a) resultaten under den första mandatperioden och hur dessa uppnåtts, och

b) myndighetens uppgifter och behov under de närmaste åren.

Tillsynsstyrelsen får med beaktande av den utvärdering som avses i första stycket förnya verkställande direktörens mandat en gång.

5. Verkställande direktören får endast avlägsnas från sitt uppdrag genom beslut av tillsynsstyrelsen.

Artikel 52

Oberoende

Utan att det påverkar förvaltningsstyrelsens och tillsynsstyrelsens respektive funktioner i fråga om verkställande direktörens uppgifter, ska denne varken efterfråga eller ta emot instruktioner från unionens institutioner eller organ, regeringen i någon medlemsstat eller något annat offentligt eller privat organ.

Varken medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ eller andra offentliga eller privata organ får försöka påverka den verkställande direktören när denne utför sina uppgifter.

I enlighet med de tjänsteföreskrifter som avses i artikel 68 är den verkställande direktören även efter att ha lämnat tjänsten skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Artikel 53

Verkställande direktörens uppgifter

1. Verkställande direktören ska ansvara för förvaltningen av myndigheten och förbereda arbetet i förvaltningsstyrelsen.

2. Verkställande direktören ska ha ansvaret för att genomföra myndighetens årliga arbetsprogram under tillsynsstyrelsens vägledning och förvaltningsstyrelsens kontroll.

3. Verkställande direktören ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att myndigheten fungerar i enlighet med denna förordning, vilket i synnerhet omfattar antagande av interna administrativa instruktioner och offentliggörande av meddelanden.

4. Verkställande direktören ska utarbeta ett flerårigt arbetsprogram i enlighet med artikel 47.2.

5. Senast den 30 juni varje år ska verkställande direktören föreslå förvaltningsstyrelsen ett arbetsprogram för det följande året, i enlighet med artikel 47.2.

6. Verkställande direktören ska utarbeta ett preliminärt förslag till budget för myndigheten enligt artikel 63 och genomföra myndighetens budget i enlighet med artikel 64.

7. Verkställande direktören ska varje år utarbeta ett utkast till rapport med ett avsnitt om myndighetens reglerings- och tillsynsverksamheter och ett avsnitt om ekonomiska och administrativa frågor.

8. Verkställande direktören ska, när det gäller myndighetens personal, utöva de befogenheter som anges i artikel 68 och behandla personalfrågor.

KAPITEL IV

GEMENSAMMA ORGAN FÖR DE EUROPEISKA TILLSYNSMYNDIGHETERNA

AVSNITT 1

Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna

Artikel 54

Inrättande

1. Den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna inrättas härmed.

2. Den gemensamma kommittén ska fungera som ett forum där myndigheten ska samarbeta nära och regelbundet och ska säkerställa sektorövergripande konvergens med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), i synnerhet i fråga om

- finansiella konglomerat,
- bokföring och revision,
- mikroanalyser av sektorövergripande utveckling, risker och sårbarhet när det gäller finansiell stabilitet,
- investeringsprodukter som riktar sig till enskilda investerare,
- åtgärder för att bekämpa penningtvätt, och
- utbyte av uppgifter med ESRB, samt utveckling av förbindelserna mellan ESRB och de europeiska tillsynsmyndigheterna.

3. Den gemensamma kommittén ska ha särskild personal som tillhandahålls av de europeiska tillsynsmyndigheterna och som ska fungera som ett sekretariat. Myndigheten ska tillhandahålla tillfredsställande resurser för administrations-, infrastruktur- och driftskostnader.

4. Om en finansmarknadsaktör bedriver sektorövergripande verksamhet ska den gemensamma kommittén lösa tvister i enlighet med artikel 56.

Artikel 55

Sammansättning

1. Den gemensamma kommittén ska bestå av ordförandena för de europeiska tillsynsmyndigheterna samt, i tillämpliga fall, ordföranden i en underkommitté som inrättats enligt artikel 57.

2. Verkställande direktören, en företrädare för kommissionen och ESRB ska inbjudas som observatörer till sammanträdena för den gemensamma kommittén och i de underkommittéer som avses i artikel 57.

3. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska utses för ett år i taget enligt ett rullande schema bland ordförandena i de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ordföranden i den gemensamma kommittén ska vara vice ordförande i ESRB.

4. Den gemensamma kommittén ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning. I denna kan ytterligare deltagare i kommitténs sammanträden komma att anges.

Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst varannan månad.

Artikel 56

Gemensamma ståndpunkter och handlingar

Inom ramen för sina uppgifter enligt kapitel II, och särskilt i fråga om genomförandet av direktiv 2002/87/EG, ska myndigheten i tillämpliga fall nå fram till gemensamma ståndpunkter tillsammans med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Handlingar enligt artiklarna 10-15, 17, 18 eller 19 i denna förordning avseende tillämpningen av direktiv 2002/87/EG och av andra unionsakter som avses i artikel 1.2, som också ligger inom behörighetsområdet för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) eller Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), ska antas parallellt av myndigheten och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), beroende på vad som är tillämpligt.

Artikel 57

Underkommittéer

1. För tillämpningen av artikel 56 ska en underkommitté för finansiella konglomerat inrättas inom den gemensamma kommittén.
2. Underkommittén ska bestå av de personer som avses i artikel 55.1 och en företrädare på hög nivå för den tjänstgörande personalen på den relevanta behöriga myndigheten i varje medlemsstat.
3. Underkommittén ska utse en ordförande bland sina ledamöter som också ska vara ledamot i den gemensamma kommittén.
4. Den gemensamma kommittén får inrätta ytterligare underkommittéer.

AVSNITT 2

Överklagandenämnd

Artikel 58

Sammansättning och verksamhet

1. Överklagandenämnden ska vara ett gemensamt organ för de europeiska tillsynsmyndigheterna.
 2. Överklagandenämnden ska bestå av sex ledamöter och sex suppleanter, vilka ska vara välrenommerade personer med styrka vitsord avseende relevanta kunskaper och professionella erfarenheter, inbegripet erfarenhet av tillsynsarbete, på tillräckligt hög nivå inom bankverksamhet, försäkring, tjänstepensioner, värdepappersmarknader eller andra finansiella tjänster, med uteslutande av personer är anställda vid behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner eller unionsinstitutioner som deltar i myndighetens verksamheter. Överklagandenämnden ska besitta tillräcklig juridisk sakkunskap för att kunna tillhandahålla juridisk rådgivning avseende lagligheten när det gäller myndighetens utövande av sina befogenheter.
- Överklagandenämnden ska utse sin ordförande.
3. Två ledamöter och två suppleanter i överklagandenämnden ska utses av myndighetens förvaltningsstyrelse från en förslagslista från kommissionen, efter en offentlig inbjudan till intresseanmälan som offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, och efter samråd med tillsynsstyrelsen.

Övriga ledamöter ska utses i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010 och förordning (EU) nr 1094/2010.

4. Mandatperioden för överklagandenämndens ledamöter ska vara fem år. Den får förnyas en gång.

5. Ledamöter i överklagandenämnden, som utsetts av myndighetens förvaltningsstyrelse, får inte avsättas under sin mandatperiod så länge de inte har befunnits skyldiga till något allvarligt fel, och styrelsen fattar beslut om avsättande efter samråd med tillsynsstyrelsen.

6. Överklagandenämndens beslut ska fattas med en majoritet på minst fyra av dess sex ledamöter. När det överklagade beslutet faller inom tillämpningsområdet för denna förordning, ska den beslutande majoriteten åtminstone inbegripa en av de två ledamöter av överklagandenämnden som har utsetts av myndigheten.

7. Överklagandenämnden ska sammankallas av ordföranden vid behov.

8. De europeiska tillsynsmyndigheterna ska se till att överklagandenämnden får tillfredsställande driftsstöd och sekretariats-tjänster via den gemensamma kommittén.

Artikel 59

Oberoende och opartiskhet

1. Överklagandenämndens ledamöter ska vara oberoende när de fattar sina beslut. De får inte vara bundna av några instruktioner. De får inte utföra några andra uppgifter inom myndigheten, dess förvaltningsstyrelse eller dess tillsynsstyrelse.

2. Överklagandenämndens ledamöter får inte delta i några överklagandeförfaranden som på något sätt berör deras personliga intressen, och inte heller om de tidigare företrätt någon av parterna i förfarandena eller deltagit i det beslut som överklagas.

3. Om en ledamot i överklagandenämnden, av något av skälen i punkt 1 eller 2 eller av något annat skäl, anser att en annan ledamot inte bör delta i ett överklagandeförfarande, ska ledamoten underrätta överklagandenämnden om detta.

4. En part i ett överklagandeförfarande får invända mot att en ledamot i överklagandenämnden deltar i förfarandet, om parten anser att något av skälen i punkterna 1 och 2 föreligger eller misstänker att ledamoten är partisk.

En invändning får inte baseras på ledamotens nationalitet, ej heller tas upp till prövning om parten i överklagandeförfarandet, trots att denne var medveten om ett skäl till invändning, har vidtagit andra åtgärder i förfarandet än att invända mot överklagandenämndens sammansättning.

5. Överklagandenämnden ska besluta om vilka åtgärder som ska vidtas i de fall som anges i punkterna 1 och 2 utan att den berörda ledamoten deltar.

Vid beslutet ska den berörda ledamoten i överklagandenämnden ersättas av sin suppleant. Om suppleanten befinner sig i en liknande situation ska myndighetens ordförande utse en ersättare bland de tillgängliga suppleanterna.

6. Ledamöterna i överklagandenämnden ska förbinda sig att handla oberoende och i allmänhetens intresse.

De ska i detta syfte avge en åtagandeförklaring och en intresseförklaring, där de anger antingen att det inte föreligger några intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende, eller att det inte föreligger direkta eller indirekta intressen som skulle kunna inverka negativt på deras oberoende.

Dessa förklaringar ska offentliggöras skriftligen varje år.

KAPITEL V

RÄTTSMEDEL

Artikel 60

Överklaganden

1. Varje fysisk eller juridisk person, inbegripet behöriga myndigheter, får överklaga varje beslut av myndigheten som fattats enligt artikel 17, 18 eller 19 och varje annat beslut som myndigheten fattat i enlighet med någon av de unionsakter som avses i artikel 1.2, om beslutet är riktat till den personen eller om det, trots att det är riktat till en annan person, direkt berör den överklagande personligen.

2. Överklagandet ska innehålla en motivering och skriftligen sändas till myndigheten inom två månader efter det att beslutet har meddelats den berörda personen eller, om beslutet inte har meddelats på detta sätt, inom två månader efter det att myndigheten offentliggjort beslutet.

Överklagandenämnden ska fatta beslut om överklagandet inom två månader efter att det ingivits.

3. Ett överklagande som ges in enligt punkt 1 ska inte medföra att beslutet blir vilande.

Överklagandenämnden får dock, om den anser att omständigheterna så kräver, tillfälligt upphäva tillämpningen av det överklagade beslutet.

4. Om överklagandet kan tas upp till prövning, ska överklagandenämnden pröva om det är välgrundat. Den ska anmoda parterna i överklagandeförfarandet att inom viss tid inkomma med synpunkter på meddelanden från nämnden eller på inlagor från andra parter i överklagandeförfarandet. Parterna i överklagandeförfarandet ska ha rätt att göra muntliga framställningar.

5. Överklagandenämnden får bekräfta det beslut som myndighetens behöriga organ har fattat eller hänskjuta ärendet till myndighetens behöriga organ. Detta organ ska vara bundet av överklagandenämndens beslut och ska anta ett ändrat beslut i ärendet.

6. Överklagandenämnden ska själv anta och offentliggöra sin arbetsordning.

7. Överklagandenämndens beslut ska innehålla en motivering och offentliggöras av myndigheten.

Artikel 61

Talan inför Europeiska unionens domstol

1. Talan får väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 263 i EU-fördraget mot beslut som fattats av överklagandenämnden eller, i de fall det inte finns någon möjlighet att överklaga till överklagandenämnden, av myndigheten.

2. Medlemsstaterna och unionens institutioner, samt alla fysiska eller juridiska personer, får väcka talan vid Europeiska unionens domstol mot myndighetens beslut, i enlighet med artikel 263 i EUF-fördraget.

3. Om myndigheten är skyldig att vidta åtgärder men underlåter att fatta beslut, får passivitetstalan väckas vid Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 265 i EUF-fördraget.

4. Myndigheten ska vara skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter domen i Europeiska unionens domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 62

Myndighetens budget

1. Intäkter till myndigheten, som är ett europeiskt organ i enlighet med artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget⁽¹⁾ (nedan kallad *budgetförordningen*), ska särskilt omfatta alla kombinationer av följande:

- Obligatoriska bidrag från de nationella offentliga myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över finansmarknadsaktörer, som ska ges enligt en formel baserad på den viktning av röster som anges i artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget. I enlighet med denna artikel ska artikel 3.3 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser fortsätta att tillämpas även efter den tidsfrist, den 31 oktober 2014, som fastställs där.
- Ett bidrag från unionen, vilket tas upp i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt).
- Eventuella avgifter som betalas till myndigheten i de fall som anges i unionsrättens relevanta instrument.

2. Myndighetens utgifter ska minst avse personal-, administrations-, infrastruktur-, vidareutbildnings- och driftskostnader.

3. Inkomster och utgifter ska vara i balans.

4. Skattningar av myndighetens totala inkomster och utgifter ska göras för varje budgetår, som ska vara kalenderår, och redovisas i myndighetens budget.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

Artikel 63

Upprättande av budgeten

1. Senast den 15 februari varje år ska verkställande direktören utarbeta ett förslag till skattning av myndighetens inkomster och utgifter för följande budgetår och överlämna det till förvaltningsstyrelsen och tillsynsstyrelsen tillsammans med tjänsteförteckningen. Tillsynsstyrelsen ska varje år, med stöd av det förslag till skattning som utarbetats av verkställande direktören, och godkänts av förvaltningsstyrelsen, genomföra en skattning av myndighetens inkomster och utgifter för nästkommande budgetår. Senast den 31 mars ska tillsynsstyrelsen överlämna denna skattning tillsammans med ett förslag till tjänsteförteckning till kommissionen. Innan skattningen antas ska verkställande direktörens förslag godkännas av förvaltningsstyrelsen.

2. Kommissionen ska överlämna skattningarna till Europaparlamentet och rådet (nedan kallade *budgetmyndigheten*) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens budget.

3. Med utgångspunkt i denna skattning ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens budget ta upp de preliminära anslag som den anser nödvändiga mot bakgrund av tjänsteförteckningen och de bidrag som ska belasta Europeiska unionens allmänna budget i enlighet med artiklarna 313 och 314 i EUF-fördraget.

4. Budgetmyndigheten ska anta myndighetens tjänsteförteckning. Budgetmyndigheten ska bevilja de anslag som utgör bidrag till myndigheten.

5. Tillsynsstyrelsen ska anta myndighetens budget. Budgeten ska bli slutgiltig först när Europeiska unionens allmänna budget slutgiltigt har antagits. Vid behov ska den anpassas i enlighet med det slutgiltiga antagandet.

6. Förvaltningsstyrelsen ska omedelbart underrätta budgetmyndigheten om den avser att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska underrätta kommissionen om sådana planer. Om någon av budgetmyndighetens båda parter avser att avge ett yttrande, ska den inom två veckor efter mottagandet av uppgifter om projektet meddela myndigheten sin avsikt att avge ett sådant yttrande. Om inget yttrande inkommer får myndigheten fullfölja den planerade åtgärden.

7. Under myndighetens första verksamhetsår, vilket upphör den 31 december 2011 ska unionens finansiering av myndigheten vara föremål för tillstyrkan av budgetmyndigheten i enlighet med punkt 47 i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning.

Artikel 64

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Verkställande direktören ska fungera som utanordnare och genomföra myndighetens budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av varje budgetår ska myndighetens räkenskapsförare till kommissionens räkenskapsförare och revisionsrätten överlämna sina preliminära redovisningar samt rapporten om budgetförvaltningen och den

ekonomiska förvaltningen under budgetåret i fråga. Myndighetens räkenskapsförare ska också sända rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet och rådet senast den 31 mars följande år.

Kommissionens räkenskapsförare ska därefter sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 128 i budgetförordningen.

3. Efter att ha mottagit revisionsrättens iakttagelser i fråga om myndighetens preliminära räkenskaper i enlighet med artikel 129 i budgetförordningen ska verkställande direktören på eget ansvar upprätta dess slutliga räkenskaper och överlämna dem till förvaltningsstyrelsen för yttrande.

4. Förvaltningsstyrelsen ska avge ett yttrande om myndighetens slutliga räkenskaper.

5. Senast den 1 juli efter utgången av budgetåret ska verkställande direktören tillsammans med styrelsens yttrande överlämna de slutliga redovisningarna till ledamöterna i tillsynsstyrelsen samt till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.

6. De slutliga räkenskaperna ska offentliggöras.

7. Senast den 30 september ska verkställande direktören besvara revisionsrättens iakttagelser. Den verkställande direktören ska även sända en kopia av svaret till förvaltningsstyrelsen och kommissionen.

8. Verkställande direktören ska, på Europaparlamentets begäran och i enlighet med artikel 146.3 i budgetförordningen, lägga fram alla uppgifter som behövs för att förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret ska kunna fungera väl.

9. Europaparlamentet ska före den 15 maj år N + 2, på rekommendation av rådet som ska fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet, bevilja myndigheten ansvarsfrihet för genomförande av den budget som inbegriper intäkter från Europeiska unionens allmänna budget och behöriga myndigheter för budgetår N.

Artikel 65

Finansiella bestämmelser

Förvaltningsstyrelsen ska anta myndighetens finansiella bestämmelser efter samråd med kommissionen. Dessa bestämmelser får inte avvika från kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 19 november 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ såvida inte de särskilda behoven för driften av myndigheten kräver det och endast med kommissionens förhandsgodkännande.

⁽¹⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 72.

Artikel 66

Bestämmelser om bedrägeribekämpning

1. För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska förordning (EG) nr 1073/1999 gälla för myndigheten utan inskränkning.
2. Myndigheten ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet om interna utredningar som genomförs av Olaf, och ska omedelbart anta lämpliga bestämmelser för all personal vid myndigheten.
3. Finansieringsbeslut samt de avtal och genomförandeinstrument som blir en följd av dessa beslut ska innehålla en uttrycklig bestämmelse om att revisionsrätten och Olaf vid behov får genomföra kontroller på plats hos mottagarna av utbetalningar från myndigheten, samt hos de anställda som ansvarar för att fördela dessa utbetalningar.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 67

Privilegier och immunitet

Protokollet (nr 7) om Europeiska unionens immunitet och privilegier som fogas till fördraget om Europeiska unionen och till EUF-fördraget ska tillämpas på myndigheten och dess personal.

Artikel 68

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna, anställningsvillkoren för övriga anställda och de bestämmelser som antagits gemensamt av unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för myndighetens personal, inbegripet dess verkställande direktör och dess ordförande.
2. Förvaltningsstyrelsen ska i samråd med kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med bestämmelserna i artikel 110 i tjänsteföreskrifterna.
3. Myndigheten ska gentemot sin personal utöva de befogenheter som tillkommer tillsättningsmyndigheten enligt tjänsteföreskrifterna och den myndighet som har rätt att ingå avtal enligt anställningsvillkoren för övriga anställda.
4. Förvaltningsstyrelsen får anta bestämmelser som gör det möjligt för myndigheten att anlitat utstationerade nationella experter från medlemsstaterna.

Artikel 69

Myndighetens ansvar

1. Vid utomobligatoriskt ansvar ska myndigheten ersätta skada som orsakats av denna eller av dess personal vid tjänsteutövning, i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar. Tvister som rör ersättningen av sådana skador ska avgöras av Europeiska unionens domstol.

2. Personalens personliga ekonomiska och disciplinära ansvar gentemot myndigheten ska regleras av de relevanta bestämmelser som gäller för myndighetens personal.

Artikel 70

Tystnadsplikt

1. Ledamöterna i tillsynsstyrelsen och förvaltningsstyrelsen, verkställande direktören och myndighetens personal, inbegripet tillfälligt utstationerade nationella experter och alla andra personer som genomför uppgifter för myndigheten på grundval av avtal, ska omfattas av kravet på tystnadsplikt enligt artikel 339 i EUF-fördraget och de relevanta bestämmelserna i tillämplig unionslagstiftning även efter det att deras förordnanden upphört.

Artikel 16 i tjänsteföreskrifterna ska vara tillämpliga på dem.

I enlighet med tjänsteföreskrifterna är personalen, även efter att ha lämnat tjänsten, skyldig att uppträda med heder och omdöme när det gäller att acceptera vissa uppgifter eller motta vissa förmåner.

Medlemsstaterna, unionens institutioner eller organ, eller andra offentliga eller privata organ får inte försöka påverka myndighetens personal när de utför sina uppgifter.

2. Med undantag för sådana fall som omfattas av straffrättslig lagstiftning, får inga förtroliga upplysningar som de personer som avses i punkt 1 erhåller i tjänsten röjas till någon person eller myndighet över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansmarknadsaktörer.

Skyldigheten enligt punkt 1 och första stycket i denna punkt ska inte hindra den europeiska myndigheten och de nationella tillsynsmyndigheterna från att använda upplysningarna för genomförandet av de akter som avses i artikel 1.2, och i synnerhet vid rättsliga förfaranden för antagande av beslut.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte hindra myndigheten från att utbyta uppgifter med nationella tillsynsmyndigheter i enlighet med denna förordning och annan unionslagstiftning som är tillämplig på finansmarknadsaktörer.

För sådana uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkterna 1 och 2. Myndigheten ska i sina interna verksamhetsregler fastställa hur de regler om konfidentialitet som avses i punkterna 1 och 2 ska tillämpas praktiskt.

4. Myndigheten ska tillämpa kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom av den 29 november 2001 om ändring av de interna stadgarna ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1.

Artikel 71

Skydd av personuppgifter

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid deras behandling av personuppgifter enligt direktiv 95/46/EG eller myndighetens skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt förordning (EG) nr 45/2001 inom ramen för dess ansvarsområden.

Artikel 72

Tillgång till handlingar

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som finns hos myndigheten.
2. Senast den 31 maj 2011 ska förvaltningsstyrelsen anta närmare föreskrifter för tillämpningen av förordning (EG) nr 1049/2001.
3. De beslut som fattas av myndigheten i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 får överklagas genom klagomål till Europeiska ombudsmannen eller genom talan vid Europeiska unionens domstol efter överklagande till överklagandenämnden, beroende på vad som är lämpligast, i enlighet med villkoren i artiklarna 228 respektive 263 i EUF-fördraget.

Artikel 73

Språkordning

1. Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen ⁽¹⁾ ska gälla för myndigheten.
2. Förvaltningsstyrelsen ska fatta beslut om myndighetens interna språkordning.
3. De översättningar som krävs för myndighetens verksamhet ska tillhandahållas av översättningscentrumet för Europeiska unionens organ.

Artikel 74

Överenskommelse om säte

De nödvändiga arrangemangen beträffande myndighetens lokaler i den medlemsstat där den har sitt säte och de resurser som ska tillhandahållas av den medlemsstaten samt de särskilda regler som i den medlemsstaten är tillämpliga på den verkställande direktören, ledamöterna i förvaltningsstyrelsen, myndighetens personal och deras familjemedlemmar ska, efter förvaltningsstyrelsens godkännande, fastställas i en överenskommelse om säte mellan myndigheten och värdmedlemsstaten.

Denna medlemsstat ska tillhandahålla bästa möjliga verksamhetsvillkor för myndigheten, däribland en flerspråkig skolundervisning med europeiskt innehåll samt lämpliga kommunikationer.

⁽¹⁾ EGT 17, 6.10.1958, s. 385.

Artikel 75

Deltagande av tredjeländer

1. Tredjeländer som har ingått avtal med unionen och därigenom antagit och tillämpar unionsrätten inom myndighetens behörighetsområden enligt artikel 1.2, ska kunna delta i myndighetens arbete.
2. Myndigheten får samarbeta med sådana länder som avses i punkt 1 som tillämpar en lagstiftning som har erkänts som likvärdig inom de behörighetsområden för myndigheten som avses i artikel 1.2, såsom föreskrivs i internationella avtal som unionen ingått i enlighet med artikel 216 i EUF-fördraget.
3. I de relevanta bestämmelserna i de avtal som avses i punkterna 1 och 2 ska särskilt anges regler om arten och omfattningen av samt förfarandena för deltagande av de länder som anges i punkt 1 i myndighetens verksamhet, samt om finansiella bidrag och personal. Det får föreskrivas rätt att låta sig företrädas som observatör i tillsynsstyrelsen, men det ska säkerställas att dessa länder inte är företrädare vid diskussioner som rör enskilda finansmarknadsaktörer, utom i de fall då länderna har direkta intressen i den fråga som behandlas.

KAPITEL VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 76

Förberedande åtgärder

1. Efter att denna förordning har trätt i kraft och innan myndigheten inrättas ska CESR i nära samarbete med kommissionen förbereda ersättandet av CESR med myndigheten.
2. Så snart myndigheten har inrättats ska kommissionen ansvara för inrättandet av administrationen och den inledande administrativa driften av myndigheten, till dess att myndigheten har utnämnt en verkställande direktör.

För detta ändamål, och fram till dess att den verkställande direktören tillträder sitt arbete efter att ha utnämnts av tillsynsstyrelsen enligt artikel 51, får kommissionen tillfälligt förordna en tjänsteman för att som ställföreträdare genomföra den verkställande direktörens uppgifter. Denna period ska begränsas till den tid som behövs för att utse en verkställande direktör för myndigheten.

Den tillfällige verkställande direktören får godkänna alla betalningar som omfattas av de anslag som ingår i myndighetens budget, när de godkänts av förvaltningsstyrelsen, och får ingå avtal, även anställningsavtal, när tjänsteförteckningen för myndigheten har antagits.

3. Punkterna 1 och 2 ska inte påverka tillsynsstyrelsens eller förvaltningsstyrelsens befogenheter.

4. Myndigheten ska betraktas som den lagliga efterföljaren till CESR. CESR alla tillgångar och skulder samt alla oavslutade transaktioner ska senast dagen för inrättandet av myndigheten automatiskt överföras till myndigheten. CESR ska upprätta ett bokslut som visar läget när det gäller utgående tillgångar och skulder vid dagen för överföringen. Detta bokslut ska revideras och godkännas av CESR och av kommissionen.

Artikel 77

Övergångsbestämmelser för personal

1. Med avvikelse från artikel 68 ska villkoren i alla anställningsavtal och avtal om tillfälliga uppdrag som CESR eller dess sekretariat ingått och som fortfarande är i kraft den 1 januari 2011 fortsätta att iaktas, fram till den dag då avtalen upphör att gälla. Avtalen får inte förlängas.

2. Alla kontraktanställda som avses i punkt 1 ska ges möjlighet att ingå avtal som tillfälligt anställda enligt artikel 2 a i anställningsvillkoren för övriga anställda i de olika lönegrader som anges i myndighetens anställningsplan.

Ett internt urvalsförfarande, begränsat till personal som har avtal med CESR eller dess sekretariat, ska genomföras efter det att denna förordning trätt i kraft av den myndighet som ingår anställningsavtal för att kontrollera kompetensen, lämpligheten och integriteten hos dem som ska anställas. Det interna urvalsförfarandet ska till fullo beakta den kompetens och erfarenhet som individen uppvisat före anställningen.

3. Beroende på art och nivå hos de funktioner som ska utföras ska godkända sökande ges avtal med en löptid som motsvarar minst den återstående tiden enligt det föregående avtalet.

4. Relevant nationell lagstiftning om anställningsavtal och andra relevanta instrument ska fortsätta att tillämpas på medlemmar av personalen med tidigare avtal som väljer att inte söka avtal som tillfälligt anställda, eller som inte erbjuds sådana avtal i enlighet med punkt 2.

Artikel 78

Nationella bestämmelser

Medlemsstaterna ska införa lämpliga bestämmelser för att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett effektivt sätt.

Artikel 79

Ändringar

Beslut 716/2009/EG ändras härmed genom att CESR avförs från förteckningen över stödmottagare i avsnitt B i bilagan till det beslutet.

Artikel 80

Upphävande

Kommissionens beslut 2009/77/EG om inrättande av CESR ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2011.

Artikel 81

Översynsklausul

1. Senast den 2 januari 2014 och därefter vart tredje år ska kommissionen offentliggöra en allmän rapport om resultaten av myndighetens arbete och förfarandena i denna förordning. Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat:

- a) vilken grad av konvergens som har uppnåtts av de behöriga myndigheterna när det gäller tillsynspraxis,
 - i) konvergens i fråga om de behöriga myndigheternas funktionella oberoende och när det gäller standarder motsvarande bolagsstyrning,
 - ii) myndighetens opartiskhet, objektivitet och oberoende,
- b) tillsynskollegiernas funktionssätt,
- c) framsteg som har gjorts på väg mot konvergens inom områdena förebyggande, hantering och lösande av kriser, inklusive unionens finansieringsmekanismer,
- d) myndighetens roll i fråga om systemrisk,
- e) tillämpningen av den skyddsklausul som föreskrivs i artikel 38,
- f) tillämpningen av den rättsligt bindande medlarroll som föreskrivs i artikel 19.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska också innehålla en utvärdering av huruvida

- a) det är lämpligt att fortsätta med separat tillsyn av bankverksamhet, försäkringar, tjänstepensioner, värdepappers- och finansmarknader,
- b) det är lämpligt att övervaka tillsynsverksamhet och affärsverksamhet separat eller av samma tillsynsorgan,
- c) det är lämpligt att förenkla och stärka strukturen för ESFS för att öka samstämmigheten mellan makro- och mikronivåerna och mellan de europeiska tillsynsmyndigheterna,
- d) utvecklingen av ESFS följer den globala utvecklingen,
- e) det finns tillräcklig mångfald och kompetens inom ESFS,
- f) transparensen och ansvarigheten är tillräckliga när det gäller kraven på offentliggörande,
- g) myndigheten har tillräckliga resurser för att utföra sina arbetsuppgifter,

- h) myndigheten ska ha kvar sitt säte eller om det är lämpligt att flytta de europeiska tillsynsmyndigheterna till ett gemensamt säte för att utveckla bättre samordning dem emellan.

3. När det gäller frågan om direkt tillsyn över institutioner eller infrastrukturer med alleuropeisk räckvidd ska kommissionen, med beaktande av marknadsutvecklingen, utarbeta en årlig rapport om huruvida det är lämpligt att ge myndigheten ytterligare tillsynsuppgifter på detta område.

4. Den rapport som anges i punkt 1 och eventuella åtföljande förslag ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 82

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2011, med undantag för artiklarna 76, 77.1 och 77.2, vilka ska tillämpas från och med den dag denna förordning träder i kraft.

Myndigheten ska inrättas den 1 januari 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2010/78/EU

av den 24 november 2010

om ändring av direktiven 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/65/EG, vad gäller befogenheterna för Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artiklarna 50, 53.1, 62 och 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Under finanskrisen 2007 och 2008 framträdde betydande brister i den finansiella tillsynen, såväl i fråga om enskilda fall som när det gäller det finansiella systemet som helhet. De nationellt baserade tillsynsmodellerna har inte hållit jämna steg med den finansiella globaliseringen och den faktiska utvecklingen på de integrerade och sammanlänkade europeiska finansmarknaderna, där många finansinstitut opererar över nationsgränserna. Genom krisen uppdagades brister när det gäller samarbete, samordning, konsekvens i tillämpningen av unionsrätten och ömsesidigt förtroende mellan de nationella behöriga myndigheterna.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 18 mars 2010 (EUT C 87, 1.4.2010, s. 1).

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 18 mars 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 november 2010.

- (2) I ett flertal resolutioner före och under finanskrisen har Europaparlamentet uppmanat till en förändring i riktning mot en mer integrerad europeisk tillsyn, för att säkerställa verkligt likvärdiga förutsättningar för alla aktörer på unionsnivå och avspegla finansmarknadernas ökande integration i unionen (i dess resolutioner av den 13 april 2000 om kommissionens meddelande om att genomföra handlingsramen för finansmarknaderna: en handlingsplan, av den 21 november 2002 om tillsynsregler i Europeiska unionen, av den 11 juli 2007 om politiken på området finansiella tjänster (2005–2010) – vitbok, av den 23 september 2008 med rekommendationer till kommissionen om hedgefonder och private equity och av den 9 oktober 2008 med rekommendationer till kommissionen om uppföljningen av Lamfalussyprocessen: framtida tillsynsstrukturer, och i sina ståndpunkter av den 22 april 2009 om det ändrade förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) och av den 23 april 2009 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om kreditvärderingsinstitut).

- (3) I november 2008 gav kommissionen en högnivågrupp med Jacques de Larosière som ordförande i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroende för det finansiella systemet. Högnivågruppen rekommenderade i sin slutrapport, som lades fram den 25 februari 2009 ("de-Larosière-rapporten"), att tillsynsramarna skulle förstärkas för att minska risken för och mildra effekterna av framtida finanskriser. Högnivågruppen rekommenderade långtgående reformer av tillsynsstrukturen för den finansiella sektorn i unionen. Gruppen rekommenderade också att ett europeiskt system för finansiell tillsyn (ESFS) skulle inrättas, bestående av tre europeiska tillsynsmyndigheter (nedan kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), en för tillsyn över banksektorn, en för värdepapperssektorn och en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn; dessutom rekommenderades inrättande av ett europeiskt systemriskråd.

- (4) I sitt meddelande av den 4 mars 2009 med titeln "Främja återhämtning i Europa" föreslog kommissionen att förslag till lagstiftning om inrättande av ESFS skulle läggas fram, och i meddelandet av den 27 maj 2009 med titeln "Den finansiella tillsynen i Europa" presenterade den närmare hur strukturen för detta nya tillsynssystem skulle kunna utformas.
- (5) I sina slutsatser av den 18 och 19 juni 2009 rekommenderade Europeiska rådet att ett europeiskt system för finansiell tillsyn, bestående av tre nya europeiska tillsynsmyndigheter, skulle inrättas. Systemet bör syfta till att förbättra kvalitet och enhetlighet i den nationella tillsynen, stärka kontrollen av gränsöverskridande företag och inrätta ett enhetligt europeiskt regelverk som bör tillämpas på alla finansinstitut på den inre marknaden. Europeiska rådet framhöll vidare att de europeiska tillsynsmyndigheterna också bör ha tillsynsbefogenheter när det gäller kreditvärderingsinstitut och uppmanade kommissionen att lämna konkreta förslag på hur ESFS skulle kunna agera kraftfullt i krissituationer.
- (6) Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till tre förordningar om inrättande av ESFS, inbegripet skapandet av de tre europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (7) För att ESFS ska fungera effektivt krävs det ändringar av unionsrättsakter när det gäller de tre europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhetsområde. Sådana ändringar avser fastställandet av räckvidden för vissa befogenheter som de europeiska tillsynsmyndigheterna har, integrationen av vissa befogenheter som föreskrivs i unionsrättsakter samt ändringar som ska se till att de europeiska tillsynsmyndigheternas verksamhet fungerar smidigt och effektivt inom ramen för ESFS.
- (8) Inrättandet av de tre europeiska tillsynsmyndigheterna bör åtföljas av utarbetandet av en enda regelbok för att säkerställa en konsekvent harmonisering och en enhetlig tillämpning och därigenom bidra till att den inre marknaden fungerar mer effektivt.
- (9) Enligt förordningarna om inrättande av ESFS får de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbeta förslag till tekniska standarder inom de områden som särskilt anges i den tillämpliga lagstiftningen, vilka ska läggas fram för kommissionen för antagande i enlighet med artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i form av delegerade akter eller genomförandeakter. En första grupp av sådana områden bör anges i detta direktiv, utan att det påverkar möjligheten att lägga till ytterligare områden i framtiden.
- (10) I den tillämpliga lagstiftningen bör det fastställas inom vilka områden som de europeiska tillsynsmyndigheterna har befogenhet att utarbeta förslag till tekniska standarder och hur de ska antas. I den tillämpliga lagstiftningen bör fastställas de delar, villkor och specifikationer som anges i artikel 290 i EUF-fördraget när det gäller delegerade akter.
- (11) Vilka områden som ska omfattas av tekniska standarder bör fastställas genom att det görs en lämplig avvägning så att det införs en enda uppsättning harmoniserade regler utan att regelverket och verkställigheten kompliceras i onödan. Här bör endast sådana områden väljas ut där enhetliga tekniska regler på ett väsentligt och effektivt sätt kan bidra till att syftet med den relevanta lagstiftningen uppnås, samtidigt som det säkerställs att de politiska ställningstagandena görs av Europaparlamentet, rådet och kommissionen i enlighet med de gängse förfarandena.
- (12) De frågor som behandlas i tekniska standarder bör vara av genuint teknisk karaktär där tillsynsexperters sakkunskap behövs för utarbetandet. Genom de tekniska standarder som antagits som delegerade akter bör man ytterligare utveckla, specificera och fastställa villkor för konsekvent harmonisering av reglerna i de grundläggande rättsakter som har antagits av Europaparlamentet och rådet för att komplettera eller ändra vissa icke väsentliga delar av lagstiftningsakten. Tekniska standarder som antagits som genomförandeakter bör fastställa villkor för en enhetlig tillämpning av rättsligt bindande unionsakter. Tekniska standarder bör inte innehålla politiska ställningstaganden.
- (13) Vad gäller tekniska standarder för tillsyn är det lämpligt att införa det förfarande som föreskrivs i artiklarna 10–14 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) ⁽¹⁾, i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) ⁽²⁾ och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) ⁽³⁾. Tekniska standarder för genomförande bör antas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010. Europeiska rådet har ställt sig bakom Lamfalussymodellen med fyra nivåer, som syftar till att göra lagstiftningsprocessen för unionens finansiella lagstiftning effektivare och mer transparent. Kommissionen har befogenhet att anta nivå 2-åtgärder inom många områden, och ett stort antal nivå 2-förordningar och nivå 2-direktiv från kommissionen är i kraft. Om de tekniska standarderna för tillsyn utarbetas för att ytterligare utveckla, specificera eller fastställa tillämpningsvillkoren för sådana nivå 2-åtgärder, bör de antas först när den tillämpliga nivå 2-åtgärden har antagits och bör vara kompatibel med innehållet i den nivå 2-åtgärden.

⁽¹⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EUT.

⁽²⁾ Se sidan 48 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ Se sidan 84 i detta nummer av EUT.

- (14) Bindande tekniska standarder bidrar till en enhetlig uppsättning regler för lagstiftningen om finansiella tjänster, vilket Europeiska rådet stödde i sina slutsatser från juni 2009. I den mån vissa krav i unionens lagstiftningsakter inte är helt harmoniserade och i enlighet med försiktighetsprincipen för tillsyn bör bindande tekniska standarder som utvecklar, specificerar eller fastställer tillämpningsvillkoren för dessa krav inte hindra att medlemsstater begär ytterligare uppgifter eller inför strängare krav. Tekniska standarder bör därför medge att medlemsstaterna gör så inom specifika områden när lagstiftningsakterna lämnar ett sådant utrymme.
- (15) Som fastställs i förordningarna om inrättande av ESFS bör de europeiska tillsynsmyndigheterna i tillämpliga fall genomföra öppna offentliga samråd vad gäller de tekniska standarderna och analysera de potentiella kostnaderna och fördelarna innan dessa standarder lämnas till kommissionen.
- (16) Tekniska standarder bör kunna omfatta övergångsåtgärder där lämpliga tidsfrister anges, om kostnaderna för ett omedelbart genomförande är orimliga i förhållande till nyttan.
- (17) I förordningarna om inrättande av ESFS föreskrivs en mekanism för att lösa tvister mellan nationella behöriga myndigheter. Om en behörig myndighet ogillar en annan behörig myndighets förfarande, med avseende på innehållet i någon av dennas åtgärder eller på grund av att den avstått från att vidta åtgärder inom ett område som specificeras i unionsrättsakter i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010, där den tillämpliga lagstiftningen kräver samarbete, samordning eller gemensamma beslut av nationella behöriga myndigheter från mer än en medlemsstat, bör de europeiska tillsynsmyndigheterna på begäran av en av de berörda behöriga myndigheterna kunna bistå dessa myndigheter med att nå fram till en överenskomst inom den tidsfrist som fastställs av de europeiska tillsynsmyndigheterna, vilken bör beakta eventuella relevanta tidsfrister i den tillämpliga lagstiftningen och hur komplex och brådskande tvisten är. Om en sådan tvist kvarstår, bör de europeiska tillsynsmyndigheterna kunna avgöra tvisten.
- (18) Enligt förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna ska sektorsspecifik lagstiftning ange när tvistlösningsmekanismen får användas för att lösa tvister mellan nationella behöriga myndigheter. Detta direktiv bör fastställa en första grupp med sådana fall, och bör inte hindra tillägg av ytterligare fall i framtiden. Detta direktiv bör inte hindra de europeiska tillsynsmyndigheterna från att agera i enlighet med andra befogenheter eller utföra uppgifter som specificeras i förordningarna om deras inrättande, inklusive icke-bindande medling, och sörja för en konsekvent, effektiv och ändamålsenlig tillämpning av unionsrättsakterna. Inom områden där det redan finns någon form av icke-bindande medling i den tillämpliga rättsakten eller där det förekommer tidsfrister för gemensamma beslut som ska fattas av en eller flera nationella behöriga myndigheter, krävs det dessutom ändringar för att säkerställa klarhet och minsta möjliga avbrott i processen för att nå ett gemensamt beslut, men också att de europeiska tillsynsmyndigheterna vid behov ska kunna lösa tvister. Det bindande förfarandet för att lösa tvister är avsett att klara ut situationer där nationella behöriga myndigheter inte själva mellan sig kan lösa förfarandefrågor eller väsentliga problem när det gäller att följa unionsrättsakter.
- (19) Detta direktiv bör därför identifiera de situationer där man behöver lösa förfarandefrågor eller väsentliga problem när det gäller att följa unionsrätten och där de nationella behöriga myndigheterna inte kan lösa problemet på egen hand. I sådana fall bör en av de berörda nationella behöriga myndigheterna hänskjuta frågan till den berörda europeiska tillsynsmyndigheten. Denna europeiska tillsynsmyndighet bör handla i enlighet med dess inrättandeförordning och detta direktiv. Den berörda europeiska tillsynsmyndigheten bör med bindande verkan för de berörda behöriga myndigheterna kunna begära att de berörda behöriga myndigheterna vidtar särskilda åtgärder eller avstår från åtgärder för att lösa problemet och för att säkerställa förenligheten med unionsrätten. I fall där den tillämpliga unionsrättsakten ger medlemsstaterna beslutanderätt, bör den europeiska tillsynsmyndighetens beslut inte kunna ersätta de behöriga myndigheternas utövande av denna beslutanderätt i enlighet med unionsrätten.
- (20) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut⁽¹⁾ föreskrivs medling eller gemensamma beslut för att fastställa betydande filialer för deltagande i tillsynskollegier, modellvalidering och riskvärdering av grupper. Inom samtliga dessa områden bör det i ändringarna klart anges att om det uppstår en tvist under den föreskrivna tidsperioden kan Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) lösa denna tvist med hjälp av det förfarande som anges i förordning (EU) nr 1093/2010. På så sätt blir det tydligt, även om Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) inte bör ersätta behöriga myndigheters utövande av beslutanderätt i enlighet med unionsrätten, att tvister kan lösas och samarbete stärkas innan ett slutligt beslut fattas eller utfärdas till ett institut.

⁽¹⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (21) För att säkerställa en smidig övergång av de verksamhetsuppgifter som i dag ombesörjs av europeiska banktillsynskommittén, kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner och europeiska värdepapperstillsynskommittén till de nya europeiska tillsynsmyndigheterna bör hänvisningarna till dessa kommittéer i relevant lagstiftning bytas ut mot hänvisningar till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) respektive Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten).
- (22) För att de nya ramar som föreskrivs i EUF-fördraget ska få full verkan är det nödvändigt att anpassa och ersätta de genomförandebefogenheter som anges i artikel 202 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget) med tillämpliga bestämmelser i enlighet med artiklarna 290 och 291 i EUF-fördraget. Denna översyn bör slutföras inom tre år från och med Lissabonfördragets ikraftträdande och de kvarstående befogenheter som tilldelas enligt artikel 202 i EG-fördraget bör upphöra att gälla den dagen.
- (23) Anpassningen av kommittéförfaranden till EUF-fördraget, och i synnerhet till artiklarna 290 och 291, bör ske från fall till fall. För att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och specificera de krav som fastställs genom de direktiv som ändras genom detta direktiv bör kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.
- (24) Europaparlamentet eller rådet bör kunna invända mot den delegerade akten inom en period på tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ bör denna frist kunna förlängas med tre månader i fråga om väsentliga problemområden. Europaparlamentet och rådet bör också ha möjlighet att underrätta de övriga institutionerna om sina avsikter att inte invända. Ett sådant tidigt godkännande av delegerade akter är särskilt lämpligt om en tidsfrist måste respekteras, till exempel när det finns tidsplaner i grundakten för kommissionens rätt att anta delegerade akter.
- (25) I förklaringen (nr 39) om artikel 290 i EUF-fördraget, som fogats till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget, noterade konferensen kommissionens avsikt att i enlighet med sin etablerade praxis även i fortsättningen samråda med av medlemsstaterna utsedda experter vid utarbetandet av kommissionens utkast till delegerade akter på området finansiella tjänster.
- (26) Med den nya tillsynsstruktur som införs genom ESFS kommer det att krävas att de nationella behöriga myndigheterna samarbetar nära med de europeiska tillsynsmyndigheterna. Ändringar i den tillämpliga lagstiftningen bör säkerställa att det inte finns några rättsliga hinder för de skyldigheter om utbyte av uppgifter som har införts i förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna.
- (27) Uppgifter som överlämnas till eller utväxlas mellan behöriga myndigheter och de olika europeiska tillsynsmyndigheterna eller ESRB bör omfattas av den tystnadsplikt som gäller för anställda och tidigare anställda hos den behöriga myndighet som erhåller uppgifterna.
- (28) Enligt förordningarna om inrättande av de europeiska tillsynsmyndigheterna får dessa utveckla kontakter med tillsynsmyndigheter i tredjeländer och medverka i utarbetandet av beslut om likvärdighet avseende tillsynsordningar i tredjeländer. Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾ och direktiv 2006/48/EG bör ändras för att göra det möjligt för de europeiska tillsynsmyndigheterna att ingå samarbetsavtal med tredjeländer och utbyta uppgifter, om dessa tredjeländer kan lämna garantier för att tystnadsplikten kommer att skyddas.
- (29) Att ha en enda konsoliderad förteckning eller ett konsoliderat register för varje kategori av finansinstitut inom unionen, något som nu hanteras av varje nationell behörig myndighet, kommer att ge förbättrad insyn och är lämpligare inom ramen för den inre finansmarknaden. De europeiska tillsynsmyndigheterna bör få till uppgift att upprätta, offentliggöra och regelbundet uppdatera register och förteckningar över finansiella aktörer i unionen. Detta gäller förteckningar över auktorisationer som nationella behöriga myndigheter har beviljat kreditinstitut, registret över samtliga värdepappersföretag och förteckningen över reglerade marknader enligt direktiv 2004/39/EG. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) bör också få till uppgift att upprätta, offentliggöra och regelbundet uppdatera förteckningen över godkända prospekt samt intyg om godkännande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel⁽²⁾.
- (30) Inom områden där de europeiska tillsynsmyndigheterna är skyldiga att utarbeta förslag till tekniska standarder bör dessa förslag lämnas till kommissionen inom tre år efter de europeiska tillsynsmyndigheternas inrättande, såvida inte andra tidsfrister fastställts i den tillämpliga lagstiftningsakten.
- (31) Europeiska tillsynsmyndighetens (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) uppgifter med avseende på Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper⁽³⁾ bör inte påverka Europeiska centralbankssystemets behörighet att främja väl fungerande betalningssystem, i enlighet med artikel 127.2 fjärde strecksatsen i EUF-fördraget.

(1) EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

(2) EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

(3) EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

- (32) De tekniska standarder som Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) ska utarbeta i enlighet med detta direktiv och med avseende på Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut ⁽¹⁾ bör inte påverka medlemsstaternas behörighet i fråga om aktsamhetskrav för sådana institut enligt direktiv 2003/41/EG.
- (33) Enligt artikel 13.5 i direktiv 2003/71/EG får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten besluta att godkännandet av prospektet ska överlämnas till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, förutsatt att denna myndighet godtar detta. Enligt artikel 28.4 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska sådana delegeringsöverenskomelser anmälas till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) minst en månad innan de börjar gälla. Med tanke på erfarenheterna av att överlämna ett godkännande enligt direktiv 2003/71/EG, där kortare tidsfrister anges, bör emellertid inte artikel 28.4 i förordning (EU) nr 1095/2010 tillämpas på denna situation.
- (34) Det finns för närvarande inget behov av att de europeiska tillsynsmyndigheterna utarbetar förslag till tekniska standarder när det gäller de nuvarande kraven på att personer som leder verksamheten i värdepappersföretag, kreditinstitut, fondföretag och deras förvaltningsbolag ska ha den vandel och erfarenhet som krävs för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning. Med tanke på hur viktiga dessa krav är bör emellertid de europeiska tillsynsmyndigheterna prioritera att fastställa bästa praxis i riktlinjer och se till att tillsyns- och aktsamhetspraxis överensstämmer med denna bästa praxis. Myndigheterna bör även fastställa bästa praxis och se till att det råder överensstämmelse när det gäller aktsamhetskraven för dessa organs huvudkontor.
- (35) Det enhetliga europeiska regelverk som ska tillämpas på alla finansinstitut på den inre marknaden bör säkerställa adekvat harmonisering av kriterier och metoder som ska användas av de behöriga myndigheterna för att bedöma risken för kreditinstitutet. Syftet med att utarbeta förslag till tekniska standarder när det gäller metoden för intern riskklassificering, internmätningssmetoden och metoden med interna modeller för marknadsrisk, i enlighet med detta direktiv, bör vara att sörja för dessa metoders kvalitet och stabilitet och se till att behöriga myndigheter fortlöpande ser över metoderna. Dessa tekniska standarder bör göra det möjligt för behöriga myndigheter att tillåta finansinstitut att utforma olika metoder utifrån sin egen erfarenhet och sina egna särdrag, i enlighet med kraven i direktiv 2006/48/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut ⁽²⁾, och med förbehåll för kraven i relevanta tekniska standarder.
- (36) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att förbättra den inre marknads funktion genom att säkerställa en hög, effektiv och enhetlig nivå på reglering och tillsyn, skydda insättare, investerare och förmånstagare och därigenom företag och konsumenter, skydda finansmarknadernas integritet, effektivitet och korrekta funktion, upprätthålla stabiliteten och hållbarheten i det finansiella systemet, skydda realekonomin, säkra de offentliga finanserna och stärka den internationella samordningen av tillsynen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför på grund av deras räckvidd bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (37) Kommissionen bör senast den 1 januari 2014 rapportera till Europaparlamentet och rådet om de europeiska tillsynsmyndigheternas överlämnande av förslag till tekniska standarder i enlighet med detta direktiv och lägga fram lämpliga förslag.
- (38) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ⁽⁵⁾, direktiv 2003/41/EG, direktiv 2003/71/EG, direktiv 2004/39/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism ⁽⁷⁾, direktiv 2006/48/EG, direktiv 2006/49/EG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) ⁽⁸⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

⁽¹⁾ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁽³⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽⁴⁾ EUT L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

⁽⁶⁾ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽⁷⁾ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁽⁸⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 98/26/EG

Direktiv 98/26/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6.3 ska ersättas med följande:

"3. Den medlemsstat som avses i punkt 2 ska omedelbart underrätta Europeiska systemrisknämnden, övriga medlemsstater och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*).

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

2. I artikel 10.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska ange vilka system, och vilka respektive systemoperatörer, som kommer att omfattas av detta direktivs tillämpningsområde och ska anmäla dem till *Esma* samt underrätta den myndigheten om vilka myndigheter de har utsett enligt artikel 6.2. *Esma* ska offentliggöra dessa uppgifter på sin webbplats."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 10a

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med *Esma* vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse *Esma* med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010."

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2002/87/EG

Direktiv 2002/87/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Den samordnare som utsetts i enlighet med artikel 10 ska informera det moderföretag som finns i toppen av en grupp eller, i avsaknad av moderföretag, den reglerade enhet som har den största balansomslutningen inom den största finansiella sektorn i en grupp, om att gruppen har identifierats som ett finansiellt konglomerat och om utnämningen av samordnare.

Samordnaren ska också informera de behöriga myndigheter som har auktoriserat reglerade enheter i gruppen och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor samt den gemensamma kommittén för de europeiska tillsynsmyndigheterna, inrättad genom artikel 54 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande

av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten) (*), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (**) respektive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (***) (nedan kallad *den gemensamma kommittén*).

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

- b) Följande punkt ska läggas till:

"3. Den gemensamma kommittén ska på sin webbplats offentliggöra förteckningen över identifierade finansiella konglomerat och fortlöpande uppdatera förteckningen. Dessa uppgifter ska vara tillgängliga via länk på var och en av de europeiska tillsynsmyndigheternas webbplatser."

2. I artikel 9.2 ska följande led läggas till:

"d) Arrangemang som införts för att vid behov bidra till och utveckla lämpliga arrangemang och planer för rekonstruktion och avveckling. Sådana arrangemang ska uppdateras regelbundet."

3. Rubriken på avsnitt 3 ska ersättas med följande:

"ÅTGÄRDER FÖR ATT UNDERLÄTTA EXTRA TILLSYN OCH DEN GEMENSAMMA KOMMITTÉNS BEFOGENHETER"

4. Följande artikel ska införas i avsnitt 3:

"Artikel 9a

Den gemensamma kommitténs roll

Den gemensamma kommittén ska, i enlighet med artikel 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010, säkerställa samstämmig sektorsövergripande och gränsöverskridande tillsyn och överensstämmelse med unionslagstiftningen."

5. Artikel 10.1 ska ersättas med följande:

"1. För att säkerställa tillfredsställande extra tillsyn över de reglerade enheterna i ett finansiellt konglomerat ska en enda samordnare med ansvar för samordning och utövande av den extra tillsynen utses bland de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet de som finns i den medlemsstat i vilken det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor. Samordnarens identitet ska offentliggöras på den gemensamma kommitténs webbplats."

6. I artikel 11.1 ska andra stycket ersättas med följande:

"För att den extra tillsynen ska kunna underlättas och få en bred rättslig grund ska samordnaren, de andra relevanta behöriga myndigheterna och vid behov de övriga berörda behöriga myndigheterna införa samordningsarrangemang. Genom dessa samordningsarrangemang kan samordnaren anförtros ytterligare uppgifter och förfaranden specificeras för de relevanta behöriga myndigheternas beslutsprocesser enligt artiklarna 3, 4, 5.4, 6, 12.2, 16 och 18, samt för samarbetet med andra behöriga myndigheter.

I enlighet med artikel 8 och det förfarande som fastställs i artikel 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010 ska de europeiska tillsynsmyndigheterna, genom den gemensamma kommittén, utveckla riktlinjer i syfte att uppnå enhetlighet i tillsynsrutinerna i fråga om samstämmigheten i tillsynssamordningsarrangemangen i enlighet med artikel 131a i direktiv 2006/48/EG och artikel 248.4 i direktiv 2009/138/EG."

7. I artikel 12.1 ska tredje stycket ersättas med följande:

"När det är nödvändigt för utförandet av deras respektive verksamhetsuppgifter, får de behöriga myndigheterna också utbyta uppgifter om reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat med följande myndigheter i enlighet med bestämmelserna i särreglerna: centralbanker, Europeiska centralbankssystemet, Europeiska centralbanken, Europeiska systemrisknämnden i enlighet med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (*).

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1."

8. Följande artikel ska införas:

*"Artikel 12a***Samarbete och utbyte av uppgifter med den gemensamma kommittén**

1. När det gäller tillämpningen av detta direktiv ska de behöriga myndigheterna samarbeta med den gemensamma kommittén i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska omgående till den gemensamma kommittén överlämna alla uppgifter som den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010."

9. Artikel 14.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inte finns några rättsliga hinder inom deras jurisdiktion för att de fysiska och juridiska personer, vare sig dessa är reglerade enheter eller ej, som omfattas av extra tillsyn inbördes utbyter uppgifter som kan vara relevanta för den extra och europeiska tillsynen, och utbyta uppgifter i enlighet med detta direktiv och med de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010, vid behov genom den gemensamma kommittén."

10. I artikel 16 ska andra stycket ersättas med följande:

"Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17.2 får medlemsstaterna fastställa vilka åtgärder deras behöriga myndigheter får vidta när det gäller blandade finansiella holdingföretag. I enlighet med artiklarna 16 och 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010, får de europeiska tillsynsmyndigheterna, genom den gemensamma kommittén, utarbeta riktlinjer för åtgärder när det gäller blandade finansiella holdingföretag."

11. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utan att detta påverkar tillämpningen av särreglerna ska de behöriga myndigheterna i de fall där artikel 5.3 är tillämplig kontrollera huruvida reglerade enheter, vilkas moderföretag har huvudkontor i tredjeland, är föremål för sådan tillsyn som utövas av den behöriga myndigheten i detta tredjeland som är likvärdig med den extra tillsyn som föreskrivs i detta direktiv beträffande sådana reglerade enheter som avses i artikel 5.2. Kontrollen ska utföras av den behöriga myndighet som skulle vara samordnare om kriterierna i artikel 10.2 hade varit tillämpliga, på begäran av moderföretaget eller av någon av de reglerade enheter som auktoriserats i unionen eller på egen begäran.

Den behöriga myndigheten ska samråda med de andra relevanta behöriga myndigheterna och göra sitt yttersta för att iakttä alla tillämpliga riktlinjer som den gemensamma kommittén har utarbetat enligt artiklarna 16 och 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. Om en behörig myndighet har invändningar mot ett beslut som fattats av en annan relevant behörig myndighet enligt punkt 1 ska artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010 vara tillämplig."

12. Artikel 19.2 ska ersättas med följande:

"2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 218.1 och 218.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska kommissionen med stöd av den gemensamma kommittén, Europeiska bankkommittén, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionskommittén och Kommittén för finansiella konglomerat granska resultatet av de förhandlingar som avses i punkt 1 och den därigenom uppkomna situationen."

13. I artikel 20.1 ska följande stycke läggas till:

"Dessa åtgärder ska inte omfatta innehållet i de befogenheter som delegerats till och tilldelats kommissionen i fråga om de poster som anges i artikel 21a."

14. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. De europeiska tillsynsmyndigheterna, genom den gemensamma kommittén, får ge allmänna riktlinjer om huruvida det är sannolikt att de system för extra tillsyn som tillämpas av behöriga myndigheter i tredjeländer kommer att uppfylla det mål för den extra tillsynen som ställs upp i detta direktiv, när det gäller reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat vars ledande enhet har sitt huvudkontor i tredje land. Den gemensamma kommittén ska fortlöpande se över alla sådana riktlinjer och beakta varje förändring i den extra tillsyn som utförs av sådana behöriga myndigheter."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Senast den 1 december 2011 ska kommissionen se över artikel 20 och lägga fram eventuella lämpliga lagstiftningsförslag för att möjliggöra fullständig tillämpning av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget med avseende på detta direktiv. Utan att det påverkar tillämpningen av de genomförandeåtgärder som redan antagits, ska kommissionens befogenheter enligt artikel 21 att anta genomförandeåtgärder som fortsätter att gälla efter Lissabonfördragets ikraftträdande, upphöra att gälla den 1 december 2012."

15. Följande artikel ska införas:

"Artikel 21a

Tekniska standarder

1. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av detta direktiv får de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010 utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn med avseende på

- a) artikel 2.11 i syfte att specificera tillämpningen av artikel 17 i rådets direktiv 78/660/EEG inom ramen för detta direktiv,

- b) artikel 2.17 i syfte att fastställa förfaranden eller specificera kriterier för fastställande av 'relevanta behöriga myndigheter',

- c) artikel 3.5 i syfte att specificera alternativa parametrar för att identifiera ett finansiellt konglomerat,

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010.

2. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv får de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med artikel 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010 utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med avseende på

- a) artikel 6.2 i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för de beräkningsmetoder som anges i bilaga I del II, men utan att det påverkar tillämpningen av artikel 6.4,

- b) artikel 7.2 i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för förfarandena för när de poster som täcks av definitionen av 'riskkoncentrationer' ska ingå i den tillsyn som avses i artikel 7. 2 andra stycket,

- c) artikel 8.2 i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för förfarandena för när de poster som täcks av definitionen av 'transaktioner inom det finansiella konglomeratet' ska ingå i den tillsyn som avses i artikel 8.2 tredje stycket,

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010."

*Artikel 3***Ändringar av direktiv 2003/6/EG**

Direktiv 2003/6/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.5 ska följande stycken läggas till:

"Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*), får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för de akter som antas av kommissionen i enlighet med denna artikel, i fråga om godtagen marknadspraxis.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.”

2. I artikel 6 ska följande punkt läggas till:

”11. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för de akter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 10 första stycket sjätte strecksatsen.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

3. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Den befintliga texten ska bli punkt 1.

b) Följande punkt ska läggas till:

”2. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för akter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

4. I artikel 14 ska följande punkt läggas till:

”5. Medlemsstaterna ska årligen ge Esma uppgifter i aggregerad form om alla administrativa åtgärder och sanktioner som beslutats i enlighet med punkterna 1 och 2.

Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd eller sanktion ska den samtidigt informera Esma om detta.

Om den offentliggjorda sanktionen gäller ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2004/39/EG ska Esma lägga till en hänvisning till den offentliggjorda sanktionen i det register över värdepappersföretag som upprättats enligt artikel 5.3 i det direktivet.”

5. Följande artikel ska införas:

”Artikel 15a

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

6. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska fjärde stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får en behörig myndighet vars begäran om uppgifter inte ger resultat inom rimlig tid eller avslås, hänskjuta detta inom rimlig tid till Esma. Esma får i sådana fall som avses i första meningen agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, utan att det påverkar vare sig de möjligheter att vägra att tillmötesgå en begäran om uppgifter som anges i andra stycket i denna punkt eller Esmas möjligheter att handla i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

b) I punkt 4 ska femte stycket ersättas med följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får en behörig myndighet, vars begäran om att inleda en undersökning eller om tillstånd för de egna tjänstemännen att följa med den utländska behöriga myndighetens tjänstemän inte ges något svar inom rimlig tid eller avslås, hänskjuta detta inom rimlig tid till Esma. Esma får i sådana fall som avses i första meningen agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, utan att det påverkar vare sig de möjligheter att vägra att tillmötesgå en begäran om uppgifter som anges i fjärde stycket i denna punkt eller Esmas möjligheter att handla i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkterna 2 och 4 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för förfaranden och former för utbyte av uppgifter och för inspektioner över nationsgränserna enligt denna artikel.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

7. Följande artikel ska införas:

”Artikel 17a

Senast den 1 december 2011 ska kommissionen se över artiklarna 1, 6, 8, 14 och 16 och lägga fram eventuella lämpliga lagstiftningsförslag för att möjliggöra fullständig tillämpning av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och genomförandakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget med avseende på detta direktiv. Utan att det påverkar tillämpningen av de genomförandeåtgärder som redan antagits, ska kommissionens befogenheter enligt artikel 17 att anta genomförandeåtgärder som fortsätter att gälla efter Lissabonfördragets ikraftträdande upphöra att gälla den 1 december 2012.”

Artikel 4

Ändringar av direktiv 2003/41/EG

Direktiv 2003/41/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 a ska ersättas med följande:

"a) institutet registreras i ett nationellt register av den behöriga myndigheten eller är auktoriserat; vid sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 20 ska även de medlemsstater där institutet är verksamt framgå av registret, och dessa uppgifter ska meddelas Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (nedan kallad *Eiopa*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (*), som ska offentliggöra dem på sin webbplats.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. När det gäller sådan verksamhet över gränserna som avses i artikel 20 ska villkoren för att få bedriva sådan verksamhet godkännas i förväg av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten. När medlemsstaterna ger ett sådant godkännande, ska de omedelbart informera *Eiopa*."

2. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Den befintliga texten ska bli punkt 1.

b) Följande punkt ska läggas till:

"2. *Eiopa* får utarbeta tekniska standarder för genomförande när det gäller formerna för och utformningen av de dokument som förtecknas i punkt 1 c i-vi.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

3. I artikel 14.4 ska andra stycket ersättas med följande:

"Varje beslut om att förbjuda ett institut att utöva sin verksamhet ska omfatta utförliga skäl och delges institutet. Detta ska också anmälas till *Eiopa*."

4. I artikel 15.6 ska första stycket ersättas med följande:

"6. För att kunna åstadkomma den ytterligare harmonisering av reglerna för beräkningen av tekniska avsättningar

som kan vara motiverad – i synnerhet vad gäller räntesatserna och andra antaganden som påverkar de tekniska avsättningarna – ska kommissionen, på grundval av *Eiopa*s utlåtande, vartannat år eller på begäran av en medlemsstat lägga fram en rapport om situationen när det gäller utvecklingen av verksamhet över gränserna."

5. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

"11. Medlemsstaterna ska underrätta *Eiopa* om sina nationella bestämmelser av tillsynskaraktär som är relevanta när det gäller tjänstepensionsplaner och som inte omfattas av hänvisningen till nationell social- och arbetsmarknadslagstiftning i punkt 1.

Medlemsstaterna ska regelbundet och minst vartannat år uppdatera dessa uppgifter och *Eiopa* ska offentliggöra dem på sin webbplats.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna punkt ska *Eiopa* utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för de förfaranden som ska följas och de format och mallar som de behöriga myndigheterna ska använda när de överlämnar och uppdaterar relevanta uppgifter till *Eiopa*. *Eiopa* ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1094/2010."

6. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Samarbete mellan medlemsstaterna, *Eiopa* och kommissionen"

b) Följande punkt ska införas:

"2a. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med *Eiopa* vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1094/2010.

De behöriga myndigheterna ska omgående förse *Eiopa* med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och enligt förordning (EU) nr 1094/2010, i enlighet med artikel 35 i den förordningen."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Varje medlemsstat ska informera kommissionen och *Eiopa* om allvarigare problem som tillämpningen av detta direktiv ger upphov till.

Kommissionen, *Eiopa* och berörda medlemsstaters behöriga myndigheter ska undersöka sådana problem så snart som möjligt för att finna en lämplig lösning."

Artikel 5

Ändringar av direktiv 2003/71/EG

Direktiv 2003/71/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.3 ska ersättas med följande:

"3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av detta direktiv får Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*) utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera undantagen i punkt 1 a–e och punkt 2 a–h.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

2. I artikel 5.2 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv och de delegerade akter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 5 ska *Esma* utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för de delegerade akter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 5 när det gäller en enhetlig mall för sammanfattningens utformning och för att göra det möjligt för investerare att jämföra det berörda värdepappret med andra relevanta produkter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

3. I artikel 7 ska följande punkt läggas till:

"4. *Esma* får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för de delegerade akter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 1.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

4. I artikel 8 ska följande punkt läggas till:

"5. *Esma* får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för de delegerade akter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

5. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Följande stycke ska läggas till i punkt 2:

"Den behöriga myndigheten ska underrätta *Esma* om godkännandet av och varje tillägg till prospektet samtidigt som detta godkännande meddelas emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad, allt efter omständigheterna. De behöriga myndigheterna ska samtidigt ge *Esma* en kopia av prospektet och eventuella tillägg till detta."

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten får besluta att godkännandet av prospektet ska överlämnas till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, förutsatt att förhandsanmälan görs till *Esma* och att den behöriga myndigheten godkänner detta. Ett överlämnande ska meddelas emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad inom tre arbetsdagar från den dag då den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten fattade sitt beslut om överlämnande. Samma tidsfrist som i punkt 2 ska löpa från och med den dagen. Artikel 28.4 i förordning (EU) nr 1095/2010 ska inte tillämpas på överlämnande av godkännandet av prospektet enligt denna punkt.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv och underlätta kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna och mellan de behöriga myndigheterna och *Esma*, får *Esma* utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för meddelanden enligt denna punkt.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

6. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När prospektet har godkänts ska det registreras av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och göras tillgängligt för *Esma* av den behöriga myndigheten samt göras tillgängligt för allmänheten av emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel så snart det är praktiskt möjligt och under alla omständigheter i skälig tid före och senast vid den tidpunkt då erbjudandet till allmänheten börjar gälla eller de berörda värdepappren tas upp till handel. Dessutom ska prospektet, om det rör sig om det första erbjudandet till allmänheten av en kategori av aktier som ännu inte upptagits till handel på en reglerad marknad och som ska tas upp till handel för första gången, vara tillgängligt minst sex arbetsdagar innan erbjudandet löper ut."

b) Följande punkt ska införas:

"4a. Esma ska på sin webbplats offentliggöra förteckningen över prospekt som har godkänts enligt artikel 13, i tillämpliga fall tillsammans med länkar till prospekt som offentliggjorts på webbplatsen för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, på emittentens webbplats eller på webbplatsen för den reglerade marknaden. Den offentliggjorda förteckningen ska hållas aktuell och alla poster ska ligga kvar på webbplatsen under minst 12 månader."

7. I artikel 16 ska följande punkt läggas till:

"3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering, specificera de krav som fastställs i denna artikel och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera situationer där en ny omständighet av betydelse eller ett sakfel eller förbiseende i uppgifterna i prospektet kräver att ett tillägg till prospektet offentliggörs. Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

8. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När ett erbjudande till allmänheten eller ett upptagande till handel på en reglerad marknad planeras i en eller flera medlemsstater eller i en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, ska det prospekt som godkänts i hemmedlemsstaten, liksom eventuella tillägg till detta, vara giltigt för erbjudanden till allmänheten eller upptagande till handel i varje värdmedlemsstat, förutsatt att anmälan görs till Esma och den behöriga myndigheten i varje värdmedlemsstat i enlighet med artikel 18; detta ska dock inte påverka tillämpningen av artikel 23. Värmedlemsstatens behöriga myndighet ska inte företa något godkännande eller annat administrativt förfarande i fråga om prospektet."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Om nya omständigheter, sakfel eller förbiseenden av betydelse som avses i artikel 16 uppdagas efter godkännandet av prospektet, ska den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten kräva att ett tillägg offentliggörs och godkänns i enlighet med artikel 13.1. Esma och den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten får upplysa den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om behovet av nya uppgifter."

9. I artikel 18 ska följande punkter läggas till:

"3. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska underrätta Esma om intyget om godkännande av prospektet samtidigt som den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten underrättas.

Esma och den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten ska på sina webbplatser offentliggöra förteckningen över intyg om godkännande av prospekt och eventuella tillägg till dessa som har anmälts i enlighet med denna artikel, i tillämpliga fall tillsammans med länkar till de handlingar som offentliggjorts på webbplatsen för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, på emittentens webbplats eller på webbplatsen för den reglerade marknaden. Den offentliggjorda förteckningen ska hållas aktuell och alla poster ska ligga kvar på webbplatsen under minst 12 månader.

4. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för anmälan av intyget om godkännande, kopian av prospektet, tillägget till prospektet och översättningen av sammanfattningen.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

10. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

"1a. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

1b. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010."

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna alla beslut som fattas i fråga om delegering av uppgifter, inbegripet de exakta villkor som reglerar sådan delegering."

c) Följande stycke ska läggas till i punkt 4:

"I enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010, ska Esma ha rätt att delta i inspektioner på plats enligt led d, om dessa utförs gemensamt av två eller flera behöriga myndigheter."

11. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

”De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet för utbyte av upplysningar, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får Esma i de fall som avses i första meningen agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Punkt 1 ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att utbyta konfidentiella uppgifter eller från att överlämna konfidentiella uppgifter till Esma eller Europeiska systemrisknämnden (nedan kallad ESRB), med förbehåll för begränsningar avseende företagsspecifika uppgifter och effekter på tredjeländer som föreskrivs i förordning (EU) nr 1095/2010 respektive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (*). Uppgifter som utväxlas mellan behöriga myndigheter och Esma eller ESRB ska omfattas av den sekretess som gäller för anställda och tidigare anställda hos den behöriga myndighet som erhåller uppgifterna.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna, ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de uppgifter som krävs enligt punkt 2.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkt 2 och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samarbete och utbyte av uppgifter mellan behöriga myndigheter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

12. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Säkerhetsåtgärder

1. I fall då värmedlemsstatens behöriga myndighet konstaterar att emittenter eller finansinstitut med ansvar för förfarandena i samband med erbjudanden till allmänheten begått oegentligheter, eller att emittenten inte uppfyllt de skyldigheter som följer av att ett värdepapper tas upp till handel på en reglerad marknad, ska den meddela dessa undersökningsresultat till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till Esma.

2. Om emittenten eller det finansinstitut som ansvarar för erbjudandet till allmänheten fortsätter att överträda gällande lagar och andra författningar, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller därför att dessa visat sig otillräckliga, ska den behöriga myndigheten i värmedlemsstaten, efter att ha informerat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och Esma, vidta alla lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och så snart som möjligt underrätta kommissionen och Esma om detta.”

Artikel 6

Ändringar av direktiv 2004/39/EG

Direktiv 2004/39/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 5.3 ska ersättas med följande:

”3. Varje medlemsstat ska registrera samtliga värdepappersföretag. Detta register ska vara tillgängligt för allmänheten och innehålla uppgift om vilka tjänster eller verksamheter värdepappersföretagen är auktoriserade för. Det ska uppdateras regelbundet. Varje auktorisation ska anmälas till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*).

Esma ska upprätta en förteckning över samtliga värdepappersföretag i unionen. Denna förteckning ska innehålla uppgift om vilka tjänster eller verksamheter värdepappersföretagen är auktoriserade för och den ska uppdateras regelbundet. Esma ska offentliggöra denna förteckning på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den.

När en behörig myndighet har återkallat en auktorisation i enlighet med artikel 8 b–d ska denna återkallelse synas i förteckningen i fem år.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.”

2. I artikel 7 ska följande punkt läggas till:

"4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel och artiklarna 9.2-9.4, 10.1 och 10.2 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa

- a) de uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna enligt artikel 7.2, inbegripet en verksamhetsplan,
- b) kraven i fråga om värdepappersföretags ledning enligt artikel 9.4 samt de uppgifter som behövs för underrättelse enligt artikel 9.2,
- c) kraven i fråga om aktieägare och delägare med kvalificerade innehav, samt faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att utöva sin tillsynsfunktion på ett effektivt sätt, enligt artikel 10.1 och 10.2.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för artiklarna 7.2 och 9.2 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för lämnande och tillhandahållande av de uppgifter som anges i de artiklarna.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

3. I artikel 8 ska följande stycke läggas till:

"Varje återkallad auktorisation ska anmälas till Esma."

4. I artikel 10a ska följande punkt läggas till:

"8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att upprätta en uttömmande förteckning över uppgifter enligt punkt 4, som tilltänkta förvärvare ska foga till sin underrättelse, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för artiklarna 10, 10a och 10b ska Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för det samråd mellan de relevanta behöriga myndigheterna som avses i artikel 10.4.

Esma ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

5. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esma om alla svårigheter av allmän natur som deras värdepappersföretag möter vid etablering eller tillhandahållande av investeringstjänster eller utförande av investeringsverksamhet i tredjeland."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. När det genom de rapporter som avses i punkt 1 kommer till kommissionens kännedom att ett tredjeland inte erbjuder värdepappersföretag hemmahörande i unionen effektivt marknadstillträde jämförbart med det som unionen erbjuder värdepappersföretag från ifrågasvarande tredjeland, ska kommissionen med beaktande av riktlinjerna från Esma lämna förslag till rådet om lämpligt förhandlingsmandat i syfte att uppnå jämförbara konkurrensmöjligheter för värdepappersföretag hemmahörande i unionen. Rådet ska besluta med kvalificerad majoritet.

Europaparlamentet ska omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfarandet i enlighet med artikel 217 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

Esma ska bistå kommissionen vid tillämpningen av denna artikel."

6. I artikel 16.2 ska följande stycke läggas till:

"Esma får utarbeta riktlinjer för de metoder för övervakning som avses i detta stycke."

7. I artikel 19.6 ska första strecksatsen ersättas med följande:

"— De tjänster till vilka det hänvisas i ingressen avser aktier som upptagits till handel på en reglerad marknad eller på en likvärdig marknad i tredjeland, penningmarknadsinstrument, obligationer eller andra former av skuldförbindelser (exklusive obligationer eller skuldförbindelser som omfattar derivat), fondandelar och andra okomplicerade finansiella instrument. En marknad i tredjeland ska anses vara likvärdig med en reglerad marknad om den uppfyller krav som är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning III. Kommissionen och Esma ska på sina webbplatser offentliggöra en förteckning över de marknader som ska anses vara likvärdiga. Denna förteckning ska regelbundet uppdateras. Esma ska bistå kommissionen i bedömningen av marknader i tredjeland."

8. I artikel 23.3 ska första stycket ersättas med följande:

"3. Medlemsstater som beslutar att tillåta att värdepappersföretag utser anknutna ombud ska upprätta ett offentligt register. Anknutna ombud ska införas i det offentliga registret i den medlemsstat där de har sitt driftsställe. Esma ska på sin webbplats offentliggöra hänvisningar eller länkar till de offentliga register som upprättats enligt denna artikel av de medlemsstater som beslutat att tillåta värdepappersföretag att utse anknutna ombud."

9. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Utan att det påverkar ansvarsfördelningen för genomförandet av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) (*) ska medlemsstaterna, under Esmas samordning i enlighet med artikel 31 i förordning (EU) nr 1095/2010, se till att det finns lämpliga åtgärder så att den behöriga myndigheten har möjlighet att övervaka verksamheten i värdepappersföretagen för att se till att dessa handlar hederligt, rättvist och professionellt och på ett sätt som främjar marknadernas integritet.

(*) EUT L 96, 12.4.2003, s. 16."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska kräva att värdepappersföretagen under minst fem års tid håller relevanta uppgifter om samtliga transaktioner med finansiella instrument som de har utfört, såväl för egen räkning som för kunds räkning, tillgängliga för den behöriga myndigheten. När det gäller transaktioner för kunders räkning ska uppgifterna innefatta alla upplysningar och identitetsuppgifter om kunden samt de uppgifter som krävs enligt direktiv 2005/60/EG.

Esma får begära tillgång till dessa uppgifter i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010."

10. Artikel 27.2 ska ersättas med följande:

"2. Den behöriga myndigheten för den likviditetsmässigt mest relevanta marknaden, såsom den definieras i artikel 25, för varje aktie ska avgöra minst en gång per år, på grundval av det aritmetiska medelvärdet av de order som utförts på marknaden för aktien i fråga, vilken kategori av aktier som den tillhör. Dessa uppgifter ska offentliggöras för alla marknadsdeltagare och vidarebefordras till Esma, som ska offentliggöra dem på sin hemsida."

11. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

"I det fall ett värdepappersföretag avser att använda sig av anknutna ombud, ska den behöriga myndigheten i värdepappersföretagets hemmedlemsstat på begäran av den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten och inom rimlig tid meddela vilka anknutna ombud som värdepappersföretaget har för avsikt att använda sig av i den medlemsstaten. Värdmedlemsstaten får offentliggöra sådana uppgifter. Esma får begära tillgång till dessa uppgifter i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010."

b) Följande punkt ska läggas till:

"7. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 2, 4 och 6.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 3, 4 och 6.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

12. I artikel 32 ska följande punkt läggas till:

"10. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 2, 4 och 9.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 3 och 9.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

13. I artikel 36 ska följande punkt läggas till:

"6. Varje återkallad auktorisation ska anmälas till Esma."

14. Artikel 41.2 ska ersättas med följande:

"2. En behörig myndighet som begär att handeln med ett instrument ska stoppas tillfälligt eller avföras från handel på en eller flera reglerade marknader ska omedelbart offentliggöra sitt beslut och informera Esma och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater. De behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna ska begära att handeln med detta finansiella instrument tillfälligt stoppas eller att instrumentet avförs från handel på de reglerade marknader och MTF-plattformar som står under deras tillsyn, såvida inte en sådan åtgärd allvarligt skulle skada investerarnas intressen eller hindra den inre marknaden från att fungera korrekt."

15. I artikel 42.6 ska andra stycket ersättas med följande:

"Den reglerade marknaden ska delge den behöriga myndigheten i sin hemmedlemsstat i vilken medlemsstat den avser att vidta sådana åtgärder. Den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten ska inom en månad vidarebefordra dessa upplysningar till den medlemsstat där den reglerade marknaden avser att vidta sådana åtgärder. Esma får begära tillgång till dessa uppgifter i enlighet med det förfarande och på de villkor som anges i artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010."

16. Artikel 47 ska ersättas med följande:

"Artikel 47

Förteckning över reglerade marknader

Varje medlemsstat ska upprätta en förteckning över de reglerade marknader för vilka den är hemmedlemsstat och överlämna denna till övriga medlemsstater och till Esma. Varje ändring av denna förteckning ska överlämnas på motsvarande sätt. Esma ska offentliggöra och uppdatera denna förteckning på sin webbplats."

17. Artikel 48 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter som ska fullgöra var och en av de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen, Esma och övriga medlemsstaters behöriga myndigheter om vilka behöriga myndigheter som är ansvariga för att utföra varje enskild uppgift och om eventuell uppdelning av ansvaret."

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna alla beslut som fattas i fråga om delegering av uppgifter, inbegripet de exakta villkor som reglerar sådan delegering."

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Esma ska offentliggöra och uppdatera en förteckning över de behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 på sin webbplats."

18. I artikel 51 ska följande punkter läggas till:

"4. Medlemsstaterna ska årligen ge Esma uppgifter i aggregerad form om alla administrativa åtgärder och sanktioner som beslutats i enlighet med punkterna 1 och 2.

5. Om den behöriga myndigheten har offentliggjort en administrativ åtgärd eller sanktion ska den samtidigt informera Esma om detta.

6. Om den offentliggjorda sanktionen gäller ett värdepappersföretag som auktoriserats i enlighet med detta direktiv ska Esma lägga till en hänvisning till den offentliggjorda sanktionen i det register över värdepappersföretag som upprättats enligt artikel 5.3."

19. I artikel 53 ska följande punkt läggas till:

"3. De behöriga myndigheterna ska underrätta Esma om de klagomåls- och överprövningsförfaranden enligt punkt 1 som finns tillgängliga inom deras jurisdiktion.

Esma ska offentliggöra och uppdatera en förteckning över samtliga system utanför domstol på sin webbplats."

20. Rubriken på kapitel II ska ersättas med följande:

"Samarbete mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och med Esma"

21. Artikel 56 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska tredje stycket ersättas med följande:

"För att underlätta och påskynda samarbetet, särskilt utbytet av uppgifter, ska medlemsstaterna utse en enda behörig myndighet som kontaktpunkt vad gäller detta direktiv. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen, Esma och de andra medlemsstaterna namnen på de myndigheter som har utsetts att motta förfrågningar om utbyte av uppgifter eller samarbete enligt denna punkt. Esma ska offentliggöra en förteckning över dessa myndigheter på sin webbplats och fortlöpande uppdatera den."

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Om en behörig myndighet har goda skäl att misstänka att enheter som inte står under dess överinseende har utfört handlingar i en annan medlemsstat som strider mot detta direktiv ska den anmäla detta på ett så tydligt sätt som möjligt till den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten och till Esma. Den underrättade behöriga myndigheten ska vidta lämpliga åtgärder. Den ska underrätta den behöriga myndighet som lämnat anmälan och Esma om resultatet av åtgärden och, i den mån det är möjligt, om hur ärendet utvecklas i stort. Denna punkt ska inte påverka befogenheterna för den behöriga myndighet som har lämnat underrättelsen."

- c) Följande punkt ska läggas till:

"6. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för de samarbetsformer som avses i punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

22. Artikel 57 ska ändras på följande sätt:

- a) Den befintliga texten ska bli punkt 1.

- b) Följande punkter ska läggas till:

"2. I syfte att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis ska Esma kunna delta i tillsynskollegiernas verksamhet, inbegripet kontroller eller utredningar på plats som genomförs gemensamt av två eller fler behöriga myndigheter i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av punkt 1 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de uppgifter som ska utbytas mellan behöriga myndigheter när de deltar i samarbete avseende tillsynsverksamhet, kontroller på plats och vid utredningar.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkt 1 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för behöriga myndigheter när de ska samarbeta avseende tillsynsverksamhet, kontroller på plats och vid utredningar.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

23. Artikel 58 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkterna 1 och 2 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för utbyte av uppgifter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Varken denna artikel, artikel 54 eller artikel 63 ska hindra en behörig myndighet från att till Esma, Europeiska systemrisknämnden (nedan kallad ESRB), centralbankerna, Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken i deras egenskap av monetära myndigheter och, där så är lämpligt, till andra offentliga myndigheter med ansvar för att övervaka betalnings- och avvecklingssystem överlämna konfidentiella uppgifter som ska användas för att de ska kunna fullgöra sina verksamhetsuppgifter. Dessa myndigheter eller organ ska inte heller hindras från att meddela de behöriga myndigheterna de uppgifter dessa eventuellt behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv."

24. Följande artikel ska införas:

"Artikel 58a

Bindande medling

De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran enligt ett av följande led har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid, nämligen

- a) en begäran om att utföra tillsynsverksamhet, en kontroll på plats eller en utredning enligt artikel 57, eller
b) en begäran om att utbyta uppgifter enligt artikel 58,

I de situationer som avses i första stycket får Esma agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, utan att det påverkar vare sig de möjligheter att vägra att tillmötesgå en begäran om uppgifter som anges i artikel 59a eller Esmas möjligheter att handla i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010."

25. I artikel 59 ska andra stycket ersättas med följande:

"När den behöriga myndigheten har för avsikt att inte tillmötesgå en sådan begäran ska denna underrätta den behöriga myndighet som lämnat begäran och Esma om detta och lämna så fullständiga uppgifter som möjligt."

26. I artikel 60 ska följande punkt läggas till:

"4. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkterna 1 och 2 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för samråd med andra behöriga myndigheter före beviljande av auktorisation.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

27. Artikel 62 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om ett värdepappersföretag fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värddmedlemsstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller om sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga, ska följande gälla:

a) Den behöriga myndigheten i värddmedlemsstaten ska efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl; detta ska innebära möjligheten att hindra värdepappersföretag som bryter mot bestämmelserna från att inleda fler transaktioner inom deras territorium. Kommissionen och Esma ska omgående informeras om sådana åtgärder.

b) Dessutom får den behöriga myndigheten i värddmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010."

b) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Om värdepappersföretaget trots att värddmedlemsstaten vidtagit åtgärder fortsätter att bryta mot de bestämmelser i lagar och andra författningar som avses i första stycket och som gäller i värddmedlemsstaten, ska följande gälla:

a) Den behöriga myndigheten i värddmedlemsstaten ska efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl. Kommissionen och Esma ska omgående informeras om sådana åtgärder.

b) Dessutom får den behöriga myndigheten i värddmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010."

c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om den reglerade marknaden eller MTF-plattformen fortsätter att handla på ett sätt som tydligt skadar värddmedlemsstatens investerares intressen eller leder till att marknaderna inte fungerar korrekt, trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, eller om sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga, ska följande gälla:

a) Den behöriga myndigheten i värddmedlemsstaten ska efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att skydda investerarna och se till att marknaderna fungerar väl; detta ska innebära möjligheten att hindra den reglerade marknaden eller MTF-plattformen från att ge i värddmedlemsstaten etablerade medlemmar på distans eller aktörer på distans tillgång till dess funktioner. Kommissionen och Esma ska omgående informeras om sådana åtgärder.

b) Dessutom får den behöriga myndigheten i värddmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010."

28. Följande artikel ska införas:

"Artikel 62a

Samarbete och utbyte av uppgifter med Esma

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010."

29. Artikel 63.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna och, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010, Esma får ingå samarbetsavtal om utbyte av uppgifter med de behöriga myndigheterna i tredjeländer endast om de utlämnade uppgifterna omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs enligt artikel 54. Detta utbyte av uppgifter måste vara avsett för fullgörande av dessa behöriga myndigheters verksamhetsuppgifter.

Medlemsstaterna och Esma får överföra personuppgifter till tredjeländer i enlighet med kapitel IV i direktiv 95/46/EG.

Medlemsstaterna och Esma får också ingå samarbetsavtal om utbyte av uppgifter med tredjeländers behöriga myndigheter, organ och fysiska eller juridiska personer som ansvarar för en eller flera av följande verksamheter:

- a) Tillsynen över kreditinstitut, andra finansinstitut, försäkringsföretag och finansmarknader.
- b) Värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden.
- c) Lagstadgad revision av värdepappersföretags och andra finansinstituts, kreditinstituts och försäkringsföretags räkenskaper vid fullgörandet av sina tillsynsuppgifter, eller som förvaltar ersättningsystem vid fullgörandet av sina verksamhetsuppgifter.
- d) Tillsyn över organ som är inblandade i värdepappersföretags likvidation och konkurs eller liknande förfaranden.
- e) Tillsyn över personer med uppdrag att utföra lagstadgad revision av räkenskaperna hos försäkringsföretag, kreditinstitut, värdepappersföretag och andra finansinstitut.

De samarbetsavtal som avses i tredje stycket får endast ingås om de utlämnade uppgifterna omfattas av garantier om tystnadsplikt som minst motsvarar dem som krävs i artikel 54. Detta utbyte av uppgifter ska vara avsett för fullgörande av dessa myndigheters och organs eller fysiska eller juridiska personers verksamhetsuppgifter."

30. Följande artikel ska införas:

"Artikel 64a

Tidsfristklausul

Senast den 1 december 2011 ska kommissionen se över artiklarna 2, 4, 10b, 13, 15, 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27-30, 40, 44, 45, 56 och 58 och lägga fram eventuella lämpliga lagstiftningsförslag för att möjliggöra fullständig tillämpning av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget när det gäller detta direktiv. Utan att det påverkar tillämpningen av de genomförandeåtgärder som redan antagits, ska kommissionens befogenheter enligt artikel 64 att anta genomförandeåtgärder som fortsätter att gälla efter Lisabonfördragets ikraftträdande den 1 december 2009 upphöra att gälla den 1 december 2012."

Artikel 7

Ändringar av direktiv 2004/109/EG

Direktiv 2004/109/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.3 ska ändras på följande sätt:

- a) Första stycket ska ersättas med följande:

"3. I syfte att anpassa reglerna till den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna, specificera kraven och

säkerställa en konsekvent tillämpning av punkt 1 ska kommissionen, i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder avseende definitionerna i punkt 1."

- b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"De åtgärder som avses i leden a och b i andra stycket ska fastställas genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b."

2. Artikel 5.6 ska ändras på följande sätt:

- a) Första stycket ska ersättas med följande:

"6. Kommissionen ska i syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna anta åtgärder, i enlighet med artikel 27.2 eller artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, för att specificera kraven och säkerställa en enhetlig tillämpning av punkterna 1-5 i den här artikeln."

- b) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"De åtgärder som avses i led a ska antas i enlighet med förfarandet i artikel 27.2. De åtgärder som avses i leden b och c ska fastställas genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b."

- c) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"Där så är lämpligt får kommissionen också anpassa den femårsperiod som avses i punkt 1 genom en delegerad akt i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b."

3. Artikel 9.7 ska ändras på följande sätt:

- a) Första stycket ska ersättas med följande:

"7. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder i syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att specificera de krav som föreskrivs i punkterna 2, 4 och 5."

- b) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, specificera den maximala längden på den 'korta avvecklings-tid' som avses i punkt 4 i denna artikel samt lämpliga kontrollmekanismer för den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten."

4. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 8 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

"8. I syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att specificera de krav som föreskrivs i punkterna 1, 2, 4, 5 och 6 i denna artikel, ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta följande åtgärder:"

ii) Led a ska utgå.

iii) Andra stycket ska utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

"9. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpning av denna artikel och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna får Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*) utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att ta fram standardformulär, mallar och förfaranden som ska användas när emittenten underrättas enligt punkt 1 i denna artikel eller när uppgifter enligt artikel 19.3 registreras.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

5. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder i syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att specificera de krav som föreskrivs i punkt 1. Den ska i synnerhet fastställa"

ii) Led c ska ersättas med följande:

"c) innehållet i underrättelsen,"

iii) Andra stycket ska utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkt 1 i denna artikel och beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna får *Esma* utarbeta förslag

till tekniska standarder för genomförande i syfte att ta fram standardformulär, mallar och förfaranden som ska användas när emittenten underrättas enligt punkt 1 i denna artikel eller när uppgifter enligt artikel 19.3 registreras.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

6. Artikel 14.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder i syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och för att specificera de krav som föreskrivs i punkt 1."

7. Artikel 17.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder i syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och utvecklingen av informations- och kommunikationstekniken samt för att specificera de krav som föreskrivs i punkterna 1, 2 och 3. Kommissionen ska särskilt specificera genom vilka kategorier av finansinstitut en aktieägare får utöva sina finansiella rättigheter enligt punkt 2 c."

8. Artikel 18.5 ska ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder i syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och utvecklingen av informations- och kommunikationstekniken samt för att specificera de krav som föreskrivs i punkterna 1–4. Kommissionen ska särskilt specificera genom vilka kategorier av finansinstitut en skuldebrevsinnehavare får utöva sina finansiella rättigheter enligt punkt 2 c."

9. Artikel 19.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder för att specificera de krav som föreskrivs i punkterna 1, 2 och 3.

Kommissionen ska i synnerhet fastställa enligt vilket förfarande emittenten, en aktieägare, en innehavare av andra finansiella instrument eller en person eller enhet som avses i artikel 10, ska ge in uppgifter till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten enligt punkt 1 respektive 3, i syfte att göra det möjligt att utföra registreringen med elektroniska hjälpmedel i hemmedlemsstaten."

10. Artikel 21.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder i syfte att beakta den tekniska utvecklingen på finansmarknaderna och utvecklingen av informations- och kommunikationstekniken samt för att specificera de krav som föreskrivs i punkterna 1, 2 och 3.

Kommissionen ska i synnerhet fastställa

- a) miniminormer för spridning av obligatoriska uppgifter enligt punkt 1,
- b) miniminormer för den mekanism för centrallagring som avses i punkt 2.

Kommissionen får också upprätta och uppdatera en förteckning över medier som kan användas för att sprida uppgifterna till allmänheten."

11. I artikel 22.1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Esma ska utarbeta riktlinjer, i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010, för att ytterligare förbättra tillgången för allmänheten till de uppgifter som ska offentliggöras enligt direktiv 2003/6/EG, direktiv 2003/71/EG och det här direktivet."

12. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Om en emittent har sitt säte i ett tredjeland får den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten undanta emittenten från kraven i artiklarna 4–7, 12.6 och 14–18, förutsatt att det berörda tredjelandets lagstiftning innehåller motsvarande krav eller att emittenten uppfyller de krav som fastställs i det tredjelandets lagstiftning och som den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten anser vara likvärdiga.

Den behöriga myndigheten ska därefter informera Esma om det undantag som beviljats."

- b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för punkt 1 ska kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 anta genomförandeåtgärder

- i) genom vilka en mekanism införs som garanterar likvärdigheten mellan de krav på uppgifter som fastställs i detta direktiv inbegripet finansiell redovisning och finansiella uppgifter, som krävs enligt lag eller administrativa bestämmelser i ett tredjeland,
- ii) där det anges att det tredjeland där emittenten är registrerad garanterar att informationskrav likvärdiga dem som fastställs i detta direktiv ska tillämpas

enligt dess lagar och andra författningar eller enligt praxis och rutiner som är grundade på de internationella standarder som fastställts av internationella organisationer.

I samband med led ii i första stycket ska kommissionen med hjälp av delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, även anta åtgärder för bedömningen av normer som är relevanta för emittenterna i mer än ett land.

Kommissionen ska i enlighet med förfarandet i artikel 27.2 fatta de beslut som krävs, enligt de villkor som fastställs i artikel 30.3, om huruvida de redovisningsstandarder som används av emittenter i tredjeland motsvarar gemenskapsbestämmelserna. Om kommissionen beslutar att redovisningsstandarderna i ett tredjeland inte motsvarar gemenskapsbestämmelserna kan den tillåta att de berörda emittenterna fortsätter att använda sådana redovisningsstandarder under en lämplig övergångsperiod.

I samband med tredje stycket ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, även anta åtgärder som syftar till att upprätta allmänna likvärdighetskriterier avseende redovisningsstandarder som är relevanta för emittenter i mer än ett land."

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. För att specificera de krav som föreskrivs i punkt 2 får kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder i vilka det fastställs vilken typ av uppgifter som offentliggjorts i ett tredjeland och som är viktig för allmänheten i unionen."

- d) I punkt 7 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska också genom delegerade akter i enlighet med artikel 27.2a, 27.2b och 27.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b, anta åtgärder som syftar till att upprätta allmänna likvärdighetskriterier med avseende på första stycket."

- e) Följande punkt ska läggas till:

"8. Esma ska bistå kommissionen att fullgöra sina uppgifter enligt denna artikel, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010."

13. Artikel 24 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Varje medlemsstat ska utse den centrala myndighet som avses i artikel 21.1 i direktiv 2003/71/EG till central behörig myndighet med ansvar för att uppfylla skyldigheterna i det här direktivet och att säkerställa att de bestämmelser som antas till följd av det här direktivet tillämpas. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och Esma om detta."

- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen, Esma, i enlighet med artikel 28.4 i förordning (EU) nr 1095/2010, och de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater om alla eventuella överenskommelser om delegering av uppgifter, inklusive de exakta villkoren för delegeringen."

14. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkter ska införas:

"2a. De behöriga myndigheterna får till Esma hänskjuta situationer där en begäran om samarbete har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får Esma, i de situationer som avses i första meningen, agera i enlighet med de befogenheter som myndigheten tilldelats genom artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2b. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2c. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och enligt förordning (EU) nr 1095/2010 i enlighet med artikel 35 i den förordningen."

- b) I punkt 3 ska den första meningen ersättas med följande:

"3. Punkt 1 ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att utbyta konfidentiella uppgifter med eller förmedla uppgifter till Esma och Europeiska systemrisknämnden (ESRB), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (*).

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1."

- c) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Medlemsstaterna och Esma får i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1095/2010 ingå samarbetsavtal som föreskriver utbyte av uppgifter med behöriga myndigheter eller organ i tredjeland som enligt sin respektive lagstiftning får utföra någon av de verksamhetsuppgifter som de tilldelas genom detta direktiv i enlighet med artikel 24. Medlemsstaterna ska informera Esma när de ingår samarbetsavtal. Detta utbyte av uppgifter ska omfattas av garantier om sekretess som minst motsvarar dem som krävs i den här artikeln. Detta utbyte av uppgifter ska vara avsett för fullgörande av de behöriga myndigheternas eller organens tillsynsuppgifter. Om

uppgifterna ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får de endast lämnas vidare om uttryckligt medgivande ges från de behöriga myndigheter som har lämnat dem, och i så fall endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande."

15. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26

Säkerhetsåtgärder

1. Om den behöriga myndigheten i en värdmedlemsstat konstaterar att emittenten, aktieägaren, innehavaren av andra finansiella instrument eller den person som avses i artikel 10 gjort sig skyldig till oegentligheter eller inte uppfyllt sina skyldigheter, ska den vidarebefordra uppgifterna om detta till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten och till Esma.

2. Om emittenten eller värdepappersinnehavaren fortsätter att överträda gällande lag eller andra bestämmelser trots de åtgärder som vidtagits av den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten eller därför att dessa åtgärder varit otillräckliga ska den behöriga myndigheten i värdmedlemsstaten, efter att ha underrättat den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten, vidta alla nödvändiga åtgärder i enlighet med artikel 3.2 för att skydda investerarna genom att snarast möjligt meddela detta till kommissionen och Esma."

16. Rubriken på kapitel VI ska ersättas med följande:

"DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER"

17. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2a ska ersättas med följande:

"2a. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 5.6, 9.7, 12.8, 13.2, 14.2, 17.4, 18.5, 19.4, 21.4, 23.4, 23.5 och 23.7 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 4 januari 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 27a."

- b) Följande punkter ska införas:

"2b. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

2c. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 27a och 27b."

18. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 27a

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.3, 5.6, 9.7, 12.8, 13.2, 14.2, 17.4, 18.5, 19.4, 21.4, 23.4, 23.5 och 23.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27b

Invändningar mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period om tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den tidsperiod som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom den tidsperiod som avses i punkt 1 ska akten inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den delegerade akten ange skälen för detta."

Artikel 8

Ändringar av direktiv 2005/60/EG

Direktiv 2005/60/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 11.4 ska ersättas med följande:

"4. Medlemsstaterna ska underrätta varandra, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (nedan

kallad EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) (nedan kallad Eiopa), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (**) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad Esma), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (***) (nedan tillsammans kallade *de europeiska tillsynsmyndigheterna*), i den mån det är av betydelse för tillämpningen av detta direktiv och i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, och kommissionen om fall där de anser att ett tredjeland uppfyller de villkor som anges i punkterna 1 eller 2 eller i andra situationer som uppfyller de tekniska kriterier som fastställs i enlighet med artikel 40.1 b.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

2. Artikel 16.2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska underrätta varandra, de europeiska tillsynsmyndigheterna i den mån det är av betydelse för tillämpningen av detta direktiv och i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010 och kommissionen om fall där de anser att ett tredjeland uppfyller de villkor som anges i punkt 1 b."

3. Artikel 28.7 ska ersättas med följande:

"7. Medlemsstaterna ska underrätta varandra, de europeiska tillsynsmyndigheterna i den mån det är av betydelse för tillämpningen av detta direktiv och i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010 och kommissionen om fall där de anser att ett tredjeland uppfyller de villkor som anges i punkt 3, 4 eller 5."

4. Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna, de europeiska tillsynsmyndigheterna i den mån det är av betydelse för tillämpningen av detta direktiv och i enlighet med relevanta bestämmelser i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, och kommissionen ska underrätta varandra om fall där lagstiftningen i ett tredjeland inte tillåter tillämpning av de åtgärder som krävs enligt i punkt 1 första stycket, och samordnade åtgärder kan vidtas för att finna en lösning."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel och beakta den tekniska utvecklingen i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism får de europeiska tillsynsmyndigheterna, med beaktande av det befintliga regelverket och vid behov i samarbete med andra relevanta unionsorgan på området, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 56 i förordning 1093/2010, i förordning 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010, i syfte att specificera vilken typ av ytterligare åtgärder som avses i punkt 3 i den här artikeln samt den minsta insats som ska göras av kreditinstituten och finansinstituten då tredjelandets lagstiftning inte tillåter tillämpning av de åtgärder som krävs enligt punkt 1 första stycket i den här artikeln.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

5. I artikel 34 ska följande punkt läggas till:

"3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel och beakta den tekniska utvecklingen i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism får de europeiska tillsynsmyndigheterna, med beaktande av det befintliga regelverket och vid behov i samarbete med andra relevanta unionsorgan på området, utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i enlighet med artikel 56 i förordning 1093/2010, i förordning 1094/2010 respektive i förordning (EU) nr 1095/2010, i syfte att specificera det minsta innehållet i den underrättelse som avses i punkt 2.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

6. Följande artikel ska införas:

"Artikel 37a

1. När det gäller tillämpningen av detta direktiv ska de behöriga myndigheterna samarbeta med de europeiska tillsynsmyndigheterna i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 respektive förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska till de europeiska tillsynsmyndigheterna överlämna alla uppgifter som de behöver för att fullgöra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 respektive förordning (EU) nr 1095/2010."

7. Rubriken på kapitel VI ska ersättas med följande:

"DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER"

8. Artikel 40 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

"1. För att ta hänsyn till den tekniska utvecklingen i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism och specificera de krav som fastställs genom detta direktiv, får kommissionen anta följande åtgärder:"

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Åtgärderna ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 41.2a, 41.2b och 41.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 41a och 41b."

b) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:

"Åtgärderna ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 41.2a, 41.2b och 41.2c, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 41a och 41b."

9. Artikel 41 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av artikel 8 i det beslutet, förutsatt att de åtgärder som antas i enlighet med det förfarandet inte ändrar de väsentliga bestämmelserna i detta direktiv."

b) Punkt 2a ska ersättas med följande:

"2a. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artikel 40 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 4 januari 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 41a."

c) Följande punkter ska införas:

"2b. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

2c. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 41a och 41b."

d) Punkt 3 ska utgå.

10. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 41a

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 40 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 41b

Invändningar mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period om tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den tidsperiod som avses i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom den tidsperiod som avses i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den delegerade akten ange skälen för detta."

Artikel 9

Ändringar av direktiv 2006/48/EG

Direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 6 ska ändras på följande sätt:

a) Nuvarande stycke ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska föreskriva att kreditinstitut ska ha erhållit auktorisation innan de inleder sin verksamhet. De ska, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7–12, fastställa de villkor som ska gälla för

auktoriseringen och anmäla dem till kommissionen och till Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*) (nedan kallad EBA).

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12."

b) Följande stycken ska läggas till:

"2. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn

a) när det gäller de uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av kreditinstitut, inbegripet verksamhetsplanen enligt artikel 7,

b) som specificerar villkoren för att uppfylla kravet enligt artikel 8,

c) som specificerar dels de krav som gäller för aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav, dels de faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att utöva en effektiv tillsyn enligt artikel 12.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i leden a, b och c i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

3. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för standardformulär, mallar och förfaranden för sådant överlämnande av uppgifter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

2. I artikel 9.2 ska led b ersättas med följande:

"b) de berörda medlemsstaterna ska anmäla sina skäl för att utnyttja denna möjlighet till kommissionen och EBA, och"

3. Artikel 14 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Varje auktorisation ska anmälas till EBA.

Namnen på varje enskilt kreditinstitut som har beviljats auktorisation ska uppföras på en förteckning. EBA ska offentliggöra och fortlöpande uppdatera denna förteckning på sin webbplats."

4. Artikel 17.2 ska ersättas med följande:

"2. En återkallelse av auktorisation ska anmälas till kommissionen och EBA och ska motiveras. Berörda personer ska delges motiveringen."

5. I artikel 19 ska följande punkt läggas till:

"9. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att upprätta en uttömmande förteckning över uppgifter enligt artikel 19a.4, som tilltänkta förvärvare ska foga till sin underrättelse, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att upprätta gemensamma förfaranden, formulär och mallar för samrådet mellan de relevanta behöriga myndigheterna enligt artikel 19b.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

6. I artikel 22 ska följande punkt läggas till:

"3. För att specificera de krav som fastställs i denna artikel och säkerställa konvergens i tillsynspraxis får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de styrformer, metoder och rutiner som avses i punkt 1, i enlighet med principerna om proportionalitet och omfattning enligt punkt 2.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

7. I artikel 25 ska följande punkt läggas till:

"5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådana underrättelser.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kommissionen ges också befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

8. I artikel 26 ska följande punkt läggas till:

"5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådana underrättelser.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kommissionen ges också befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

9. I artikel 28 ska följande punkt läggas till:

"4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med denna artikel.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för sådana underrättelser.

EBA ska lämna in dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kommissionen ges också befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

10. I artikel 33 ska första stycket ersättas med följande:

"Innan åtgärder vidtas i den ordning som föreskrivs i artikel 30, får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter i brådskande fall interimistiskt vidta de åtgärder som är nödvändiga till skydd för insättare, investerare och andra mottagare av tjänster. Kommissionen, EBA och de andra medlemsstaternas behöriga myndigheter ska underrättas om sådana åtgärder så snart det kan ske."

11. Artikel 36 ska ersättas med följande:

"Artikel 36

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och EBA om antalet och arten av de fall i vilka underrättelse vägrats enligt artikel 25 och artikel 26.1, 26.2 och 26.3 och i vilka fall åtgärder har vidtagits med stöd av artikel 30.3."

12. Artikel 38.2 ska ersättas med följande:

"2. De behöriga myndigheterna ska göra anmälan till kommissionen, EBA och Europeiska bankkommittén om alla auktorisationer för filialer som beviljats kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland."

13. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska följande led läggas till:

"c) att EBA kan inhämta de uppgifter som medlemsstaternas behöriga myndigheter har mottagit från nationella myndigheter i tredjeländer i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1093/2010."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. EBA ska bistå kommissionen vid tillämpning av denna artikel, i enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010."

14. I artikel 42 ska följande punkter läggas till:

"De behöriga myndigheterna får till EBA hänskjuta situationer där en begäran om samarbete, i synnerhet en som syftar till utbyte av uppgifter, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får EBA, i de situationer som avses i första meningen, agera i enlighet med de befogenheter som den ges inom ramen för artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera uppgifterna i den.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar

och förfaranden för krav på utbyte av uppgifter som kan förväntas underlätta övervakningen av kreditinstituten.

EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i tredje stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kommissionen ges också befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

15. Artikel 42a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke införas efter fjärde stycket:

"Om någon eller några av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010, när den inledande tvåmånadersperioden har löpt ut, ska de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten skjuta upp sitt beslut och invänta det beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten ska fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna tvåmånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i artikel 19 i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att den inledande tvåmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats."

b) I punkt 3 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera allmänna villkor för tillsynskollegiers funktionssätt.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i fjärde stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa tillsynskollegiers operativa funktionssätt.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i sjätte stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

16. Artikel 42b ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När de fullgör sina skyldigheter ska de behöriga myndigheterna beakta samstämmighet i tillsynsverktyg och tillsynspraxis när de tillämpar de lagar, andra författningar och administrativa krav som antagits enligt detta direktiv. Medlemsstaterna ska därför se till att

- a) de behöriga myndigheterna deltar i EBA:s aktiviteter,
- b) de behöriga myndigheterna följer EBA:s riktlinjer och rekommendationer, och motiverar de fall då så inte sker,
- c) de nationella uppdrag som de behöriga myndigheterna tilldelas inte hindrar dem från att fullgöra sina uppgifter som medlemmar i EBA eller enligt detta direktiv."

b) Punkt 2 ska utgå.

17. Artikel 44.2 ska ersättas med följande:

"2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter från att utbyta uppgifter eller förmedla uppgifter till EBA i enlighet med detta direktiv, andra direktiv som gäller för kreditinstitut och artiklarna 31 och 35 i förordning (EU) nr 1093/2010. För sådana uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkt 1."

18. Artikel 46 ska ersättas med följande:

"Artikel 46

I enlighet med artikel 33 i förordning (EU) nr 1093/2010 får medlemsstaterna och EBA ingå samarbetsavtal om utbyte av uppgifter med behöriga myndigheter i tredjeländer samt med myndigheter eller organ i tredjeländer enligt definitionen i artiklarna 47 och 48.1 i detta direktiv endast om de lämnade uppgifterna är föremål för garantier om tystnadsplikt som minst är likvärdiga med dem som avses i artikel 44.1 i detta direktiv. Syftet med detta utbyte av uppgifter är att låta nämnda myndigheter eller organ utföra sin tillsynsuppgift.

Om uppgifterna ursprungligen kommer från en annan medlemsstat får de inte lämnas vidare utan uttryckligt medgivande från de myndigheter som har lämnat dem, och i så fall endast i det syfte som avsågs när dessa myndigheter gav sitt medgivande."

19. Artikel 49 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"Bestämmelserna i detta avsnitt ska inte utgöra hinder för en behörig myndighet att lämna ut uppgifter till följande myndigheter eller organ för att de ska kunna fullgöra sina verksamhetsuppgifter:

a) Centralbanker inom det Europeiska centralbanks-systemet och andra organ med liknande verksamhetsuppgifter i deras egenskap av monetära myndigheter, om de uppgifterna är relevanta för utövandet av deras respektive uppdrag föreskrivna i lag, inklusive bedrivandet av monetär politik och tillhandahållande av likviditet i detta sammanhang, övervakning av systemen för betalningar, clearing och avveckling, samt för skyddet av det finansiella systemets stabilitet.

b) I förekommande fall, andra offentliga myndigheter med uppgift att utöva tillsyn över betalningssystem.

c) Europeiska systemrisknämnden (nedan kallad ESRB), om dessa uppgifter är relevanta för att utöva dess i lag föreskrivna verksamhetsuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (*).

Bestämmelserna i detta avsnitt ska inte utgöra hinder för myndigheter och organ enligt första stycket att till de behöriga myndigheterna vidarebefordra sådana uppgifter som de kan behöva för tillämpningen av artikel 45.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1."

b) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"I en kritisk situation enligt artikel 130.1 ska medlemsstaterna medge att de behöriga myndigheterna omgående skickar uppgifterna till centralbankerna inom Europeiska centralbankssystemet om dessa uppgifter är relevanta för utövandet av deras respektive i lag föreskrivna verksamhetsuppgifter, inklusive bedrivandet av monetär politik och relaterade åtgärder för att tillföra likviditet, övervakning av systemen för betalningar, clearing och värdepappersavveckling, och för skyddet av det finansiella systemets stabilitet, samt till ESRB i enlighet med förordning (EU) nr 1092/2010 om dessa uppgifter är relevanta för utövandet av dess i lag föreskrivna verksamhetsuppgifter."

20. Artikel 63a ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Enligt de bestämmelser som reglerar instrumentet ska kapital, icke betalda räntor eller utdelning vara av sådan art att de absorberar förluster och inte förhindrar en rekaptalisering av kreditinstitutet genom lämpliga mekanismer som har utarbetats av EBA enligt punkt 6."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. För att säkerställa en konsekvent harmonisering liksom konvergens i tillsynspraxis ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera kraven i fråga om de instrument som avses i punkt 1 i denna artikel. EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014. Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

EBA ska även utfärda riktlinjer för de instrument som avses i led a i artikel 57 första stycket.

EBA ska övervaka tillämpningen av dessa riktlinjer."

21. I artikel 74.2 ska andra stycket ersättas med följande:

"För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv ska de behöriga myndigheterna från och med den 31 december 2012 tillämpa enhetliga format, intervall och datum för rapportering när kreditinstitutet ska meddela dessa beräkningar. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att införa enhetliga format (med motsvarande anvisningar), intervall och datum för rapportering inom unionen före den 1 januari 2012. Rapporteringsformaten ska stå i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamhet och till dess komplexitetsgrad.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv ska EBA också utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för de it-lösningar som ska tillämpas vid sådan rapportering.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i andra och tredje styckena i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

22. I artikel 81.2 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska EBA i samråd med Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*), utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera en värderingsmetod för kreditvärderingar. EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

23. I artikel 84.2 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera en värderingsmetod enligt vilken de behöriga myndigheterna kan tillåta kreditinstitut att använda IRB-metoden.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i led a i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

24. I artikel 97.2 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska EBA i samråd med Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera en värderingsmetod för kreditvärderingar. EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

25. I artikel 105.1 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera en värderingsmetod enligt vilken de behöriga myndigheterna kan tillåta kreditinstitut att använda internmättningsmetoder.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

26. Andra stycket i artikel 106.2 ska ersättas med följande:

"För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna punkt ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera undantagen i leden c och d, samt för att specificera de villkor som används för att avgöra om det föreligger en grupp av kunder med inbördes anknytning i enlighet med punkt 3. EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

27. Artikel 110.2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska föreskriva att rapporteringen ska ske minst två gånger om året. De behöriga myndigheterna ska från och med den 31 december 2012 tillämpa enhetliga format, intervall och datum för rapportering. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att införa enhetliga format (med motsvarande anvisningar), intervall och datum för rapportering inom unionen före den 1 januari 2012. Rapporteringsformaten ska stå i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutens verksamhet och till dess komplexitetsgrad.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv ska EBA också utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för de it-lösningar som ska tillämpas vid sådan rapportering.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första och andra styckena i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

28. I artikel 111.1 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna får fastställa ett lägre tröskelvärde än 150 miljoner EUR och ska informera EBA och kommissionen om detta."

29. Artikel 122a.10 ska ersättas med följande:

"10. EBA ska årligen rapportera till kommissionen om de behöriga myndigheternas efterlevnad av denna artikel.

För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att uppnå samstämmighet i tillsynspraxis med avseende på denna artikel, inklusive vilka åtgärder som ska vidtas vid bristande uppfyllelse av erforderlig noggrannhet och skyldigheter i fråga om riskhantering. EBA ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

30. I artikel 124 ska följande punkt läggas till:

"6. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera såväl denna artikel som ett gemensamt förfarande och en gemensam metod för riskvärdering.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010."

31. Artikel 126.4 ska ersättas med följande:

"4. De behöriga myndigheterna ska underrätta kommissionen och EBA om alla överenskommelser inom ramen för punkt 3."

32. Artikel 129.1 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Om den samordnande tillsynsmyndigheten underlåter att utföra de uppgifter som avses i första stycket eller om de behöriga myndigheterna inte samarbetar med den samordnande tillsynsmyndigheten i den omfattning som krävs för att utföra de uppgifter som avses i första stycket kan någon av de berörda behöriga myndigheterna hänskjuta detta till EBA, som får agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010."

b) I punkt 2 ska följande läggas till sist i femte stycket:

"Om någon av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 när sexmånadersperioden har löpt ut, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen om dess beslut och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna sexmånadersperiod ska anses utgöra förliknings-skedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att sexmånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats."

c) I punkt 2 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa en enhetlig tillämpning av den gemensamma beslutsprocess som avses i denna punkt, och i syfte att underlätta gemensamma beslut, får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för ansökningar om sådana tillstånd som avses i artiklarna 84.1, 87.9 och 105 samt i del 6 i bilaga III.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i sjätte och sjunde styckena i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

d) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) I tredje stycket ska namnet "Europeiska banktillsynskommittén" ersättas med "EBA".

- ii) Fjärde stycket ska ersättas med följande:

"Om de behöriga myndigheterna inte kan fatta ett sådant gemensamt beslut inom fyra månader ska den samordnande tillsynsmyndigheten fatta ett beslut om tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 på gruppbasis efter att vederbörligen ha övervägt den riskvärdering av filialerna som har utförts av relevanta behöriga myndigheter. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 när fyramånadersperioden har löpt ut, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats."

- iii) Femte stycket ska ersättas med följande:

"Beslutet om tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 ska fattas av respektive behöriga myndigheter med ansvar för tillsynen av dotterföretaget till ett moderkreditinstitut inom unionen eller ett finansiellt moderholdingföretag inom unionen, individuellt eller på undergruppsbasis, efter att vederbörligen ha beaktat synpunkter och invändningar från den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 när fyramånadersperioden har löpt ut, ska den samordnande tillsynsmyndigheten skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta enligt artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsskedet i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats."

- iv) Sjunde stycket ska ersättas med följande:

"Om EBA har tillfrågats ska samtliga behöriga myndigheter beakta dess råd och förklara alla betydande avvikelser från sådana råd."

- v) Tionde stycket ska ersättas med följande:

"EBA får utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för den beslutsprocess som avses

i denna punkt, med beaktande av tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2, i syfte att underlätta gemensamma beslut.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tionde stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

33. I artikel 130.1 ska första och andra styckena ersättas med följande:

"1. Om en kritisk situation uppstår, inklusive en sådan situation som definieras i artikel 18 i förordning (EU) nr 1093/2010 eller en situation med en negativ utveckling på marknaderna, som kan äventyra marknadernas likviditet och stabiliteten hos det finansiella systemet i någon av de medlemsstater där enheter ur en grupp har auktoriserats eller där betydande filialer enligt artikel 42a har inrättats, ska den samordnande tillsynsmyndigheten enligt kapitel 1 avsnitt 2 snarast möjligt underrätta EBA, ESRB och de myndigheter som avses i artikel 49 fjärde stycket och artikel 50 och lämna alla uppgifter som är avgörande för att de ska kunna fullgöra sina verksamhetsuppgifter. Denna skyldighet ska gälla för alla de behöriga myndigheter som anges i artiklarna 125 och 126 och för den behöriga myndighet som anges i artikel 129.1.

Om den myndighet som avses i artikel 49 fjärde stycket blir medveten om en situation som beskrivs i första stycket, ska den så snart det är praktiskt möjligt underrätta de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 125 och 126 samt EBA."

34. I artikel 131 ska tredje stycket ersättas med följande:

"De behöriga myndigheter som ansvarar för att auktorisera ett dotterföretag vars moderföretag är ett kreditinstitut, får genom bilaterala avtal, i enlighet med artikel 28 i förordning (EU) nr 1093/2010, delegera ansvaret för tillsynen till de behöriga myndigheter som beviljat moderföretaget auktorisation och utövar tillsyn över detta, så att dessa myndigheter ikläder sig ansvar för tillsynen över dotterföretaget i enlighet med detta direktiv. EBA ska hållas underrättat om förekomsten av sådana avtal och om deras innehåll. Den ska vidarebefordra sådana uppgifter till de behöriga myndigheterna i övriga medlemsstater och till Europeiska bankkommittén."

35. Artikel 131a ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska inrätta tillsynskollegier för att underlätta utförandet av de uppgifter som anges i artiklarna 129 och 130.1 och, med beaktande av de krav på konfidentialitet som anges i punkt 2 i den här artikeln och unionsrättens krav, tillse att samordning och samarbete vid behov sker med berörda myndigheter i tredjeländer.

EBA ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i denna artikel, i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010. I detta syfte ska EBA delta i den utsträckning den finner lämpligt och ska i detta sammanhang betraktas som behörig myndighet.

Tillsynskollegierna ska tillhandahålla ett ramverk åt den samordnande tillsynsmyndigheten, EBA och övriga behöriga myndigheter för att utföra följande verksamhetsuppgifter:

- a) Utbyta uppgifter sinsemellan och med EBA i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- b) Enas om en frivillig fördelning av verksamhetsuppgifter och frivillig delegering av ansvarsområden, där så är lämpligt.
- c) Fastställa program för tillsynsgranskning, baserat på en riskvärdering av gruppen i enlighet med artikel 124.
- d) Öka tillsynens effektivitet genom att avlägsna onödiga dubbleringar av tillsynskraven, bland annat i samband med de förfrågningar om uppgifter som anges i artiklarna 130.2 och 132.2.
- e) Konsekvent tillämpa tillsynskraven enligt detta direktiv i samtliga enheter inom en bankgrupp, utan att det påverkar de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionslagstiftningen.
- f) Tillämpa artikel 129.1 c med hänsyn tagen till arbetet i andra forum som kan komma att inrättas på detta område.

De behöriga myndigheter som deltar i tillsynskollegierna och EBA ska ha ett nära samarbete. Kraven på konfidentialitet enligt kapitel 1 avsnitt 2 får inte förhindra att de behöriga myndigheterna utbyter konfidentiella uppgifter inom tillsynskollegier. Tillsynskollegiers inrättande och funktion ska inte påverka de behöriga myndigheters rättigheter och skyldigheter enligt detta direktiv.”

- b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

- i) Andra stycket ska ersättas med följande:

”För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera allmänna villkor för tillsynskollegiernas funktionssätt.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i andra stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att fastställa tillsynskollegiernas operativa funktionssätt.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i fjärde stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

- ii) Sjätte stycket ska ersättas med följande:

”Med förbehåll för de krav på konfidentialitet som anges i kapitel 1 avsnitt 2 ska den samordnande tillsynsmyndigheten informera EBA om aktiviteterna i tillsynskollegiet, bland annat i kritiska situationer, och meddela alla uppgifter som är särskilt relevanta till EBA för att uppnå samstämmighet i tillsynen.”

36. Artikel 132.1 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande stycken ska införas efter första stycket:

”De behöriga myndigheterna ska samarbeta med EBA vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

De behöriga myndigheterna ska förse EBA med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och enligt förordning (EU) nr 1093/2010, i enlighet med artikel 35 i den förordningen.”

- b) Följande stycken ska läggas till:

”De behöriga myndigheterna får till EBA hänskjuta situationer där

- a) en behörig myndighet inte har lämnat väsentliga uppgifter, eller
- b) en begäran om samarbete, i synnerhet en som syftar till utbyte av relevanta uppgifter, har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får EBA i de situationer som avses i sjunde stycket agera i enlighet med de befogenheter som EBA ges enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010.”

37. I artikel 140 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheter som har ansvar för grupp-baserad tillsyn ska upprätta förteckningar över sådana finansiella holdingföretag som anges i artikel 71.2. Dessa förteckningar ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, till EBA och till kommissionen.”

38. Artikel 143 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Följande mening ska läggas till i slutet av första stycket:

"EBA ska bistå kommissionen och Europeiska bankkommittén med utförandet av dessa uppgifter, vilket också inbegriper huruvida dessa riktlinjer bör uppdateras."

ii) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Den behöriga myndighet som utför den kontroll som avses i punkt 1 första stycket ska beakta all sådan vägledning. Den behöriga myndigheten ska i detta syfte samråda med EBA innan beslut fattas."

b) I punkt 3 ska fjärde stycket ersättas med följande:

"Tillsynsteknikerna ska utformas så att de uppfyller de mål för den gruppbaseade tillsynen som ställs upp i detta kapitel och ska rapporteras till de andra berörda behöriga myndigheterna, EBA och kommissionen."

39. I artikel 144 ska följande stycken läggas till:

"För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel ska EBA utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa format, struktur, innehållsförteckning och årligt publiceringsdatum för de uppgifter som föreskrivs genom denna artikel. EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

40. I artikel 150 ska följande punkt läggas till:

"3. EBA ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för detta direktiv angående

a) punkterna 15–17 i bilaga V,

b) punkt 23 i i bilaga V vad gäller kriterierna för fastställande av de lämpliga förhållandena mellan den fasta och den rörliga delen av den samlade ersättningen och punkt 23 o ii i bilaga V vad gäller angivande av vilka kategorier av instrument som uppfyller de kriterier som anges i den punkten,

c) del 2 i bilaga VI vad gäller de kvantitativa faktorerna enligt punkt 12, de kvalitativa faktorerna enligt punkt 13 och referensvärdet enligt punkt 14.

EBA ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010."

41. Artikel 156 ska ändras på följande sätt:

a) Termen "Europeiska banktillsynskommittén" ska ersättas med "EBA".

b) Första stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen ska, i samarbete med EBA och medlemsstaterna och med beaktande av Europeiska centralbankens synpunkter regelbundet kontrollera om detta direktiv tillsammans med direktiv 2006/49/EG väsentligt påverkar konjunkturcykeln och med stöd av denna granskning överväga om eventuella åtgärder för att komma till rätta med situationen är motiverade."

Artikel 10

Ändringar av direktiv 2006/49/EG

Direktiv 2006/49/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 18 ska följande punkt läggas till:

"5. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (nedan kallad EBA), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*) får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de värderingsmetoder enligt vilka de behöriga myndigheterna får tillåta institut att använda interna modeller för att beräkna kapitalkrav enligt detta direktiv.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12."

2. I artikel 22.1 ska följande stycke läggas till:

"Om de behöriga myndigheterna frångår gruppbasead tillämpning av kapitalkraven i enlighet med denna artikel ska de underrätta kommissionen och EBA."

3. Artikel 32.1 ska ändras på följande sätt:

a) Andra stycket ska ersättas med följande:

"De behöriga myndigheterna ska underrätta EBA, rådet och kommissionen om dessa rutiner."

b) Följande stycke ska läggas till:

"EBA ska utfärda riktlinjer för de rutiner som avses i denna punkt."

4. Artikel 36.1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som är behöriga att utföra de åligganden som föreskrivs i detta direktiv. De ska underrätta EBA och kommissionen om detta och i förekommande fall om hur ansvaret fördelats."

5. I artikel 38.1 ska följande stycken läggas till:

"De behöriga myndigheterna ska samarbeta med EBA vid tillämpning av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010.

De behöriga myndigheterna ska omgående förse EBA med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter enligt detta direktiv och enligt förordning (EU) nr 1093/2010 i enlighet med artikel 35 i den förordningen."

Artikel 11

Ändringar av direktiv 2009/65/EG

Direktiv 2009/65/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5 ska följande punkt läggas till:

"8. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) (nedan kallad *Esma*), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (*), utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera de uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna i samband med ansökan om auktorisation av ett fondföretag.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

2. I artikel 6.1 ska följande stycke läggas till:

"Esma ska underrättas om alla auktorisationer som beviljas och ska offentliggöra och hålla aktuell en förteckning över auktoriserade förvaltningsbolag på sin webbplats."

3. I artikel 7 ska följande punkt läggas till:

"6. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera

a) vilka uppgifter som ska lämnas till den behöriga myndigheten i ansökan om auktorisation av förvaltningsbolaget, inklusive verksamhetsplanen,

b) vilka krav som gäller för förvaltningsbolaget enligt punkt 2 och vilka uppgifter som ska ingå i den anmälan som föreskrivs i punkt 3,

c) vilka krav som gäller för aktieägare och delägare med kvalificerade innehav, samt de faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att effektivt utöva sin tillsynsfunktion, enligt artikel 8.1 i detta direktiv och i artikel 10.1 och 10.2 i direktiv 2004/39/EG, i enlighet med artikel 11 i det här direktivet.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för meddelanden eller tillhandahållande av de uppgifter som anges i första stycket a och b.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

4. Artikel 9.2 ska ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska underrätta Esma och kommissionen om alla svårigheter av allmän natur som fondföretag möter vid marknadsföringen av sina andelar i tredjeland.

Kommissionen ska så snabbt som möjligt undersöka dessa svårigheter för att finna en lämplig lösning. Esma ska bistå kommissionen vid utförandet av denna uppgift."

5. I artikel 11 ska följande punkt läggas till:

"3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av detta direktiv får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att upprätta en fullständig förteckning över uppgifter, enligt vad som föreskrivs i denna artikel och med avseende på artikel 10b.4 i direktiv 2004/39/EG, som tilltänkta förvärvare ska foga till sin anmälan, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10a.2 i det direktivet.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för det samråd mellan de relevanta behöriga myndigheterna vilket föreskrivs i denna artikel och med avseende på artikel 10.4 i direktiv 2004/39/EG.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

6. Artikel 12 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 116 ska kommissionen genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder som specificerar de förfaranden och arrangemang som avses i punkt 1 andra stycket led a och de strukturer och de organisatoriska krav för att minimera intressekonflikter som avses i punkt 1 andra stycket led b.”

ii) Andra stycket ska utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera tillämpningsvillkoren för de delegerade akter som antas av kommissionen i fråga om de förfaranden, arrangemang, strukturer och organisatoriska krav som avses i punkt 3.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

7. Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

”2. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 116 ska kommissionen, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att se till att förvaltningsbolag fullgör de skyldigheter som avses i punkt 1, särskilt”

ii) Andra stycket ska utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

”3. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att ytterligare specificera de delegerade akter som antas av kommissionen i fråga om de kriterier, principer och åtgärder som avses i punkt 2.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

8. I artikel 17 ska följande punkt läggas till:

”10. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 1, 2, 3, 8 och 9.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 3 och 9.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

9. I artikel 18 ska följande punkt läggas till:

”5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka uppgifter som ska anmälas i enlighet med punkterna 1, 2 och 4.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkterna 2 och 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

10. I artikel 20 ska följande punkt läggas till:

”5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att fastställa vilka uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna då ett förvaltningsbolag ansöker om att förvalta ett fondföretag som är etablerat i en annan medlemsstat.

Kommissionen får anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för ett sådant överlämnande av uppgifter.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i tredje stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

11. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om förvaltningsbolaget, trots de åtgärder som vidtagits av de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat eller eftersom sådana åtgärder visar sig vara otillräckliga eller inte är möjliga i medlemsstaten i fråga, fortsätter att vägra att lämna de uppgifter som förvaltningsbolagets värdmedlemsstat begär in enligt punkt 2, eller fortsätter att bryta mot de bestämmelserna i lagar eller regelverk som avses i samma punkt och som gäller i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat får de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat vidta endera av följande åtgärder:

a) Efter att ha underrättat de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat, vidta lämpliga åtgärder, inbegripet inom ramen för artiklarna 98 och 99, för att förhindra eller beivra ytterligare oegentligheter och, i den mån det är nödvändigt, för att förhindra att förvaltningsbolaget påbörjar några ytterligare transaktioner inom deras territorium. Medlemsstaterna ska se till att det inom deras territorium är möjligt att delge förvaltningsbolagen de juridiska handlingar som dessa åtgärder kräver. I de fall då tjänsten som tillhandahålls inom förvaltningsbolagets värdmedlemsstat består i förvaltning av ett fondföretag får förvaltningsbolagets värdmedlemsstat kräva att förvaltningsbolaget upphör med förvaltningen av det fondföretaget.

b) I de fall då de anser att den behöriga myndigheten i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat inte har agerat korrekt, hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den ges enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

b) I punkt 7 ska första och andra styckena ersättas med följande:

”7. Innan åtgärder vidtas i den ordning som föreskrivs i punkt 3, 4 eller 5 får de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets värdmedlemsstat i brådskande fall interimistiskt vidta de åtgärder som är nödvändiga till skydd för investerare och andra mottagare av tjänster.

Kommissionen, Esma och de andra berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter ska snarast möjligt underrettas om sådana åtgärder.

Efter samråd med de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter får kommissionen besluta att medlemsstaten i fråga ska ändra eller upphäva dessa åtgärder, utan att detta påverkar Esmas befogenheter i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

c) I punkt 9 ska första stycket ersättas med följande:

”9. Medlemsstaterna ska underrätta Esma och kommissionen om antalet och arten av de fall i vilka de inte har beviljat auktorisation enligt artikel 17 eller avslagit en ansökan enligt artikel 20 samt eventuella åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 5 i den här artikeln.”

12. Artikel 23.6 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

”6. Kommissionen får, genom delegerade akter enligt artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta bestämmelser för åtgärder som ska vidtas av ett förvaringsinstitut för att detta ska kunna fullgöra sina skyldigheter avseende ett fondföretag som förvaltas av ett förvaltningsbolag som är etablerat i en annan medlemsstat, inklusive de uppgifter som behöver ingå i de standardavtal som ska användas av förvaringsinstitutet och förvaltningsbolaget i enlighet med punkt 5.”

b) Andra stycket ska utgå.

13. I artikel 29 ska följande punkter läggas till:

”5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av detta direktiv får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera

a) vilka uppgifter som ska lämnas till de behöriga myndigheterna i ansökan om auktorisation av investeringsbolaget, inklusive verksamhetsplanen,

b) vilka faktorer som kan hindra den behöriga myndigheten från att utöva en effektiv tillsyn, enligt punkt 1 c.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa standardformulär, mallar och förfaranden för överlämnandet av uppgifter i enlighet med punkt 5 första stycket a.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

14. Artikel 32.6 ska ersättas med följande:

"6. Medlemsstaterna ska underrätta Esma och kommissionen om vilka investeringsbolag som omfattas av undantagen i punkterna 4 och 5."

15. Artikel 33.6 ska ändras på följande sätt:

a) Första stycket ska ersättas med följande:

"6. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta bestämmelser för åtgärder som ska vidtas av ett förvaringsinstitut för att detta ska kunna fullgöra sina skyldigheter avseende ett fondföretag som förvaltas av ett förvaltningsbolag som är etablerat i en annan medlemsstat, inklusive de uppgifter som behöver ingå i de standardavtal som ska användas av förvaringsinstitutet och förvaltningsbolaget i enlighet med punkt 5."

b) Andra stycket ska utgå.

16. Artikel 43 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 5

i) ska första stycket ersättas med följande:

"5. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att närmare beskriva innehåll, format och kommunikationssätt för de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3."

ii) ska andra stycket utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

"6. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att specificera tillämpningsvillkoren för de delegerade akter som antas av kommissionen vad gäller innehåll, format och metod för att lämna de uppgifter som avses i punkterna 1 och 3 i denna artikel.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

17. I artikel 50 ska följande punkt läggas till:

"4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera bestämmelserna om vilka kategorier av tillgångar som fondföretag kan investera i enligt denna artikel samt enligt delegerade akter som kommissionen antagit om dessa bestämmelser.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010."

18. Artikel 51 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke ska läggas till:

"De nationella behöriga myndigheterna ska säkerställa att alla uppgifter som erhålls enligt föregående punkt, och som sammanställs för alla de förvaltnings- och investeringsbolag de utövar tillsyn över, finns tillgängliga för Esma i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010 och för Europeiska systemrisknämnden (ESRB), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (*), i enlighet med artikel 15 i den förordningen så att systemriskerna kan övervakas på unionsnivå.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1."

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 116 ska kommissionen, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att specificera

a) kriterier för att bedöma lämpligheten i det förfarande för riskhantering som används av förvaltningsbolaget i enlighet med punkt 1 första stycket,

b) detaljerade regler avseende en exakt och oberoende bedömning av värdet på OTC-derivat, och

c) detaljerade regler för innehållet i och förfarandet som ska följas vid överlämnande av uppgifter som avses i punkt 1 tredje stycket till de behöriga myndigheterna i förvaltningsbolagets hemmedlemsstat."

c) Följande punkt ska läggas till:

"5. För att säkerställa enhetliga villkor för tillämpningen av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren för de delegerade akter som antas av kommissionen gällande de kriterier och regler som avses i punkt 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

19. I artikel 52.4 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska till Esma och kommissionen överlämna en förteckning över de kategorier av obligationer som avses i första stycket och över de kategorier av emittenter som, enligt gällande lag och enligt sådana tillsynsregler som avses i det stycket, beviljats tillstånd att emittera sådana obligationer som uppfyller kriterierna i den här artikeln. Till förteckningen ska fogas uppgifter om vad slags garantier som erbjudits. Kommissionen och Esma ska till övriga medlemsstater genast vidarebefordra dessa uppgifter jämte de kommentarer de anser lämpliga samt göra uppgifterna tillgängliga för allmänheten på sin webbplats. Uppgifterna kan tas upp till diskussion i Europeiska värdepapperskommittén som avses i artikel 112.1."

20. Artikel 60 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:

i) I första stycket ska inledningen ersättas med följande:

"6. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att specificera"

ii) Andra stycket ska utgå.

b) Följande punkt ska läggas till:

"7. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren för de delegerade akter som antas av kommissionen gällande det avtal, de åtgärder och de förfaranden som avses i punkt 6.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

21. Artikel 61 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att specificera

a) de uppgifter som ska ingå i det avtal som avses i punkt 1, och

b) de kategorier av oegentligheter enligt punkt 2 som ska anses få negativa återverkningar på feederfondföretaget."

b) Följande punkt ska läggas till:

"4. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren för de delegerade akter som antas av kommissionen gällande det avtal, de åtgärder och de kategorier av oegentligheter som avses i punkt 3.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

22. Artikel 62.4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att specificera innehållet i det avtal som avses i punkt 1 första stycket."

23. Artikel 64 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att specificera

a) format för och det sätt på vilket de uppgifter som anges i punkt 1 ska tillhandahållas, eller

b) om feederfondföretaget överför alla eller en del av sina tillgångar till masterfondföretaget i utbyte mot andelar, förfarandet för värdering och revision av detta apportiontillskott samt formerna för feederfondföretagets förvaringsinstituts medverkan i detta förfarande."

b) Följande punkt ska läggas till:

"5. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för hur uppgifterna ska tillhandahållas, får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren för de delegerade akter som antas av kommissionen gällande formatet för och sättet för tillhandahållande av de uppgifter och det förfarande som avses i punkt 4.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

24. I artikel 69 ska följande punkt läggas till:

"5. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera bestämmelserna om innehållet i prospektet, årsrapporten och halvårsrapporten enligt bilaga I samt formatet för dessa dokument.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

25. Artikel 75.4 ska ersättas med följande:

”4. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att fastställa de särskilda villkor som ska uppfyllas när prospektet tillhandahålls via ett varaktigt medium, annat än i pappersform, eller via en webbplats som inte är ett varaktigt medium.”

26. Artikel 78 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Kommissionen ska, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder i vilka följande fastställs:

- a) Det detaljerade och fullständiga innehållet i de basfakta som ska tillhandahållas investerare i enlighet med punkterna 2, 3 och 4.
- b) Det detaljerade och uttömmande innehållet i de basfakta som ska tillhandahållas investerare i följande specifika fall:
 - i) För fondföretag med flera delfonder, basfakta som ska tillhandahållas investerare som tecknar sig för en särskild delfond, däribland hur byte till en annan delfond kan ske och avgifterna för detta.
 - ii) För fondföretag som erbjuder flera aktiekategorier, de basfakta som ska tillhandahållas investerare som tecknar sig för en särskild aktiekategori.
 - iii) För fond-i-fondföretag, de basfakta som ska tillhandahållas investerare som tecknar sig för fondföretag som i sin tur placerar i andra fondföretag eller i andra företag för kollektiva investeringar enligt artikel 50.1 e.
 - iv) För master/feederstrukturer, de basfakta som ska lämnas till investerare som tecknar sig för andelar i feederfonder.
 - v) För strukturerade, kapitalskyddade och andra jämförbara fondföretag, de basfakta som ska tillhandahållas investerare avseende de särskilda kännetecknen för sådana fondföretag.
- c) Närmare uppgifter om format för och presentation av de basfakta som ska tillhandahållas investerare i enlighet med punkt 5.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”8. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren för de delegerade akter som antas av kommissionen i enlighet med punkt 7 när det gäller de uppgifter som avses i punkt 3.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

27. Artikel 81.2 ska ersättas med följande:

”2. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att fastställa de särskilda villkor som ska uppfyllas när basfakta för investerare tillhandahålls via ett varaktigt medium i annan form än pappersform eller via en webbplats som inte utgör ett varaktigt medium.”

28. I artikel 83 ska följande punkt läggas till:

”3. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera vilka krav som enligt denna artikel gäller för upplåning.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

29. I artikel 84 ska följande punkt läggas till:

”4. För att säkerställa en konsekvent harmonisering av denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn i syfte att specificera vilka villkor ett fondföretag ska uppfylla, efter det att återköp eller inlösen av andelar i fondföretaget tillfälligt senarelagts i enlighet med punkt 2 a, när beslut har fattats om uppskov.

Till kommissionen delegeras befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

30. Artikel 95 ska ersättas med följande:

”Artikel 95

1. Kommissionen får, genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b, anta åtgärder för att specificera

a) omfattningen av de uppgifter som avses i artikel 91.3,

- b) åtgärder för att de behöriga myndigheterna i fondföretagets värdepappersstat lättare ska få tillgång till de uppgifter eller handlingar som avses i artikel 93.1, 93.2 och 93.3 i enlighet med artikel 93.7.

2. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för artikel 93 får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa

- a) form och innehåll för den standardiserade notifieringskrivelse som ska användas av ett fondföretag för anmälan enligt artikel 93.1, inklusive en anvisning om vilka handlingar som översättningarna avser,
- b) form och innehåll för en standardmall för intyg som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda enligt artikel 93.3,
- c) förfarandet för de behöriga myndigheternas utbyte av uppgifter och användning av elektronisk kommunikation vid anmälan enligt artikel 93.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

31. Artikel 97.1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ska utföra de uppgifter som föreskrivs i detta direktiv. De ska underrätta Esma och kommissionen om detta och i förekommande fall om hur ansvaret fördelats.”

32. Artikel 101 ska ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt ska införas:

”2a. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av detta direktiv, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

- b) Punkterna 8 och 9 ska ersättas med följande:

”8. De behöriga myndigheterna får till Esma hänksjuta situationer där en begäran

- a) om att utbyta uppgifter enligt artikel 109 har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid,
- b) om att utföra en utredning eller kontroll på plats enligt artikel 110 har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid, eller

- c) om tillstånd för de egna tjänstemännen att följa med den utländska behöriga myndighetens tjänstemän har avslagits eller inte lett till åtgärder inom rimlig tid.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får Esma, i de situationer som avses i första stycket, agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats inom ramen för artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010, utan att det påverkar vare sig de möjligheter att vägra att efterkomma en begäran om uppgifter eller utredning som avses i punkt 6 i denna artikel eller Esmas förmåga att i sådana fall handla i enlighet med artikel 17 i den förordningen.

9. För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för denna artikel får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa gemensamma förfaranden för samarbete mellan behöriga myndigheter vid utförandet av kontroller på plats och utredningar enligt punkterna 4 och 5.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.”

33. Artikel 102 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. Vad som sägs i punkt 1 ska inte hindra medlemsstaternas behöriga myndigheter från att utbyta uppgifter i enlighet med detta direktiv eller annan unionslagstiftning som gäller för fondföretag eller för företag som medverkar i deras affärsverksamhet eller från att överlämna uppgifter till Esma i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010 eller ESRB. För sådana uppgifter ska tystnadsplikt gälla enligt punkt 1.”

- b) I punkt 5 ska följande led läggas till:

”d) Esma, Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (**) och ESRB.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.”

34. Artikel 103.3 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska meddela Esma, kommissionen och de övriga medlemsstaterna vilka myndigheter som har tillåtelse att motta uppgifter enligt punkt 1.”

b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

"7. Medlemsstaterna ska meddela Esma, kommissionen och de övriga medlemsstaterna vilka myndigheter eller organ som har tillåtelse att motta uppgifter enligt punkt 4."

35. Artikel 105 ska ersättas med följande:

"Artikel 105

För att säkerställa enhetliga tillämpningsvillkor för bestämmelserna i detta direktiv gällande uppgiftsutbyte får Esma utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande i syfte att fastställa tillämpningsvillkoren för förfarandena för utbyte av uppgifter mellan de behöriga myndigheterna samt mellan de behöriga myndigheterna och Esma.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010."

36. Artikel 108.5 ska ändras på följande sätt:

a) Led b i första stycket ska ersättas med följande:

"b) om så krävs hänskjuta ärendet till Esma, som får agera i enlighet med de befogenheter som den tilldelats enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010."

b) Andra stycket ska ersättas med följande:

"Kommissionen och Esma ska omgående informeras om eventuella åtgärder som vidtas enligt led a i första stycket."

37. Rubriken på kapitel XIII ska ersättas med följande:

"DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER"

38. Artikel 111 ska ersättas med följande:

"Artikel 111

Kommissionen får anta tekniska anpassningar av detta direktiv i fråga om

- förtydligande av definitionerna för att säkerställa en konsekvent harmonisering och en enhetlig tillämpning av detta direktiv inom hela unionen, eller
- konsekvent terminologi och utformning av definitioner i enlighet med senare akter om fondföretag samt närstående frågor.

De åtgärder som avses i första stycket ska antas genom delegerade akter i enlighet med artikel 112.2, 112.3 och 112.4, och med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b."

39. Artikel 112 ska ersättas med följande:

"Artikel 112

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén, inrättad genom kommissionens beslut 2001/528/EG.

2. Befogenheten att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från och med den 4 januari 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader innan perioden på fyra år löpt ut. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 112a.

3. Så snart kommissionen antar en delegerad akt, ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

4. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 112a och 112b."

40. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 112a

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 och 111 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.

2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenhet ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom en rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas, och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas.

3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart eller vid ett senare, i beslutet angivet, datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 112b

Invändningar mot delegerade akter

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period om tre månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med tre månader.

2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av den period som anges i punkt 1 har invänt mot den delegerade akten, ska den offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i den.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan denna period löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet underrättat kommissionen om att de inte har för avsikt att göra några invändningar.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt inom den tidsperiod som anges i punkt 1 ska den inte träda i kraft. I enlighet med artikel 296 i EUF-fördraget ska den institution som invänder mot den delegerade akten ange skälen för detta.”

Artikel 12

Översyn

Kommissionen ska senast den 1 januari 2014 för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om huruvida de europeiska tillsynsmyndigheterna har lagt fram de förslag till tekniska standarder för tillsyn och de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i detta direktiv, oavsett om det är obligatoriskt eller frivilligt att lägga fram sådana förslag, samt eventuella förslag med anledning av detta.

Artikel 13

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2011 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 1.1, 1.2, 2.1 a, 2.2, 2.5, 2.7, 2.9, 2.11 b, 3.4, 3.6 a, 3.6 b, 4.1 a, 4.3, 5.5 a, 5.5 b första stycket, 5.6, 5.8, 5.9 (angående artikel 18.3 i direktiv 2003/71/EG), 5.10, 5.11 a och b, 5.12, 6.1 (angående artikel 5.3 första stycket i direktiv 2004/39/EG),

6.3, 6.5 a, 6.10, 6.13, 6.14, 6.16, 6.17 a och b, 6.18, 6.19 (angående artikel 53.3 första stycket i direktiv 2004/39/EG), 6.21 a och b, 6.23 b, 6.24, 6.25, 6.27, 7.12 a, 7.13, 7.14, 7.15, 7.16, 9.1 a, 9.2, 9.3, 9.4, 9.10, 9.11, 9.12, 9.15, 9.16, 9.17, 9.18, 9.20, 9.29, 9.32, 9.33 a och b, 9.33 d ii-iv, 9.34, 9.35, 9.36 b ii, 9.37 b, 9.38, 9.39, 10.2, 10.3 a, 10.4, 11.2, 11.4, 11.11, 11.14, 11.19, 11.31, 11.32b (angående artikel 101.8 i direktiv 2009/65/EG), 11.33, 11.34, och 11.36 i det här direktivet. De ska genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen samt en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningarna ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 24 november 2010.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1096/2010

av den 17 november 2010

om tilldelning till Europeiska centralbanken av särskilda uppgifter angående Europeiska systemrisknämndens verksamhet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 127.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Den finansiella krisen har blottlagt stora brister i den finansiella tillsynen, som inte har lyckats förekomma negativ utveckling i makrotillsynen och förhindra att alltför stora risker ackumuleras i den finansiella sektorn, och den har i synnerhet belyst svagheter i den befintliga makrotillsynen.

(2) I november 2008 gav kommissionen en högnivå-grupp med Jacques de Larosière som ordförande (de-Larosièregruppen) i uppdrag att ge rekommendationer om hur tillsynsordningarna i Europa skulle kunna förstärkas så att de bättre skyddar medborgarna och återställer förtroendet för det finansiella systemet.

(3) de-Larosièregruppen rekommenderade i sin slutrapport av den 25 februari 2009 bland annat inrättande av ett organ på unionsnivå med uppgift att övervaka riskerna för det finansiella systemet som helhet.

(4) I sitt meddelande *Främja återhämtning i Europa* av den 4 mars 2009 välkomnade kommissionen de-Larosièregruppens rekommendationer och stödde den allmänna inriktningen i dessa. Vid sitt möte den 19–20 mars 2009 enades Europeiska rådet om behovet att förbättra regleringen och tillsynen av finansinstitut inom unionen och om att använda rapporten från de-Larosièregruppen som en utgångspunkt för åtgärder.

(5) I sitt meddelande *Den finansiella tillsynen i Europa* av den 27 maj 2009 anger kommissionen en rad reformer av de nuvarande ordningarna för att garantera den finansiella stabiliteten på unionsnivå, framför allt genom inrättande av ett europeiskt systemriskråd, med ansvar för makrotillsyn. Vid rådets möte den 9 juni 2009 och Europeiska rådets möte den 18–19 juni 2009 stödde man kommissionens standpunkt och välkomnade kommissionens avsikt att lägga fram lagstiftningsförslag så att det nya ramverket skulle kunna inrättas i sin helhet.

(6) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1092/2010 ⁽³⁾ inrättas på unionsnivå en makrotillsyn av det finansiella systemet och en europeisk systemrisknämnd (ESRB).

(7) På grund av sin sakkunskap om frågor som rör makrotillsyn kan Europeiska centralbanken (ECB) väsentligt bidra till effektiv makrotillsyn av unionens finanssystem.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 22 september 2010 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 270, 11.11.2009, s. 1.

⁽³⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

- (8) ECB bör svara för ESRB:s sekretariat ("sekretariatet") och ECB bör i detta syfte tillhandahålla tillräckligt med personal och medel för detta. Sekretariatets personal bör därför omfattas av anställningsvillkoren för ECB:s personal. I synnerhet bör ECB:s personal enligt ingressen till ECB:s beslut av den 9 juni 1998 om antagande av anställningsvillkoren för Europeiska centralbankens personal, ändrade den 31 mars 1999, (ECB/1998/4) ⁽¹⁾ rekryteras på bredast möjliga geografiska grundval bland medlemsstaternas medborgare.
- (9) Rådet drog den 9 juni 2009 slutsatsen att ECB bör ge stöd till ESRB i form av analyser, statistik, administration och logistik. Eftersom det är ESRB:s uppgift att täcka alla aspekter och områden av finansiell stabilitet bör ECB engagera nationella centralbanker och tillsynsmyndigheter att tillhandahålla specifik sakkunskap. Möjligheten enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt att tilldela ECB särskilda uppgifter i samband med tillsyn bör därför utnyttjas, genom att tilldela ECB uppgiften att svara för ESRB:s sekretariat.
- (10) ECB bör anförtros uppgiften att tillhandahålla ESRB statistikstöd. Den insamling och behandling av uppgifter som anges i denna förordning och som är nödvändig för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter bör därför omfattas av artikel 5 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och ECB samt av rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter ⁽²⁾. I enlighet med detta bör konfidentiella statistiska uppgifter som insamlas av ECB eller Europeiska centralbankssystemet göras tillgängliga för ESRB. Vidare får den här förordningen inte påverka tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽³⁾.
- (11) Sekretariatet bör förbereda ESRB:s möten och stödja arbetet i ESRB:s styrelse, styrkommitté, rådgivande tekniska kommitté och rådgivande vetenskapliga kommitté. På ESRB:s vägnar bör sekretariatet samla in all information som krävs för att fullgöra ESRB:s uppgifter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ledamöter

Ordföranden och vice ordförande för Europeiska centralbanken (ECB) ska vara ledamöter i styrelsen för Europeiska systemrisknämnden (nedan kallad ESRB), inrättad genom förordning (EU) nr 1092/2010.

⁽¹⁾ EGT L 125, 19.5.1999, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 318, 27.11.1998, s. 8.

⁽³⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

Artikel 2

Stöd till ESRB

ECB ska tillhandahålla ESRB ett sekretariat och därigenom ge stöd till ESRB i form av analyser, statistik, logistik och administration. Sekretariatets uppgifter enligt artikel 4.4 i förordning (EU) nr 1092/2010 ska särskilt omfatta följande:

- Förberedande av ESRB:s möten.
- Insamling och bearbetning av uppgifter, inklusive statistiska uppgifter, på ESRB:s vägnar och för att ESRB ska kunna utföra sina verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 5 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken och artikel 5 i denna förordning.
- Sådana analysförberedelser som krävs för utförande av ESRB:s uppgifter, med utnyttjande av tekniska utlåtanden från nationella centralbanker och tillsynsmyndigheter.
- Stöd till ESRB:s internationella samarbete på administrativ nivå med övriga relevanta organ i frågor som rör makrotillsyn.
- Stöd till arbetet i styrelsen, styrkommittén, den rådgivande tekniska kommittén och den rådgivande vetenskapliga kommittén.

Artikel 3

Sekretariatets organisation

- ECB ska tillhandahålla tillräckligt med personal och medel för att den ska kunna svara för ESRB:s sekretariat.
- Chefen för sekretariatet ska utses av ECB, i samråd med ESRB:s styrelse.

Artikel 4

Ledning

- ESRB:s ordförande och dess styrkommitté ska på ESRB:s vägnar ge instruktioner till chefen för sekretariatet.
- Chefen för sekretariatet eller dennes företrädare ska närvara vid möten i ESRB:s styrelse, styrkommitté, rådgivande tekniska kommitté och rådgivande vetenskapliga kommitté.

Artikel 5

Insamling av uppgifter för ESRB

- ESRB ska fastställa vilka uppgifter som krävs för att fullgöra dess verksamhetsuppgifter, i enlighet med artikel 3 i förordning (EU) nr 1092/2010. I detta syfte ska sekretariatet på ESRB:s vägnar regelbundet eller för särskilda ändamål samla in alla uppgifter som krävs, i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1092/2010 och med förbehåll för artikel 6 i den här förordningen.

2. På ESRB:s vägnar ska sekretariatet förse de europeiska tillsynsmyndigheterna med sådana uppgifter om risker som är nödvändiga för fullgörandet av deras verksamhetsuppgifter.

Artikel 6

Konfidentiella uppgifter och handlingar

1. Utan att det påverkar tillämpningen av straffrättsliga bestämmelser, får inga konfidentiella uppgifter som sekretariatet tar del av i sitt arbete röjas till någon person eller myndighet utanför ESRB över huvud taget, utom i sammanfattad eller aggregerad form som omöjliggör identifiering av enskilda finansinstitut.

2. Sekretariatet ska säkerställa att handlingar lämnas till ESRB på ett sätt som säkerställer att dessa handlingar behandlas konfidentiellt.

3. ECB ska säkerställa konfidentiell behandling av de uppgifter som tas emot av sekretariatet för fullgörande av ECB:s verksamhetsuppgifter enligt denna förordning. ECB ska införa interna system och anta interna regler för skydd av uppgifter som sekretariatet samlar in på ESRB:s vägnar. ECB:s personal ska följa gällande regler om tystnadsplikt.

4. Uppgifter som ECB erhåller genom tillämpningen av denna förordning ska enbart användas för de syften som anges i artikel 2.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater

Utfärdad i Bryssel den 17 november 2010.

Artikel 7

Tillgång till handlingar

1. Sekretariatet ska säkerställa att Europeiska centralbankens beslut av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar (ECB/2004/3) ⁽¹⁾ tillämpas.

2. De praktiska arrangemangen för tillämpningen av beslut ECB/2004/3 på handlingar som rör ESRB ska antas senast den 17 juni 2011.

Artikel 8

Översyn

På grundval av en rapport från kommissionen ska rådet granska denna förordning senast den 17 december 2013. Efter att ha mottagit yttranden från ECB och från de europeiska tillsynsmyndigheterna ska rådet besluta om denna förordning behöver ses över.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 16 december 2010.

På rådets vägnar
D. REYNERS
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 80, 18.3.2004, s. 42.

PRENUMERATIONSPRISER 2010 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Cd-rom-format ersätts av dvd-format under 2010.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV